SEM VERÐUR GERT?

ÞÝTT ÚR 4. ÚTGÁFU (ENGLISH)

DROTTINN JESÚS KRISTUR HLÝDDI ALLTAF OG GERÐI VILJA GUÐS - EKKI HANS EIGIN - SEM ER EINNIG KÖLLUN HVERS TRÚAÐS

MARK GRANT DAVIS, ESQ

ISBN: 978-0-692-53857-9

Þetta Bók (og Þýðingar á þessa Bók í öðrum tungumálum eftir höfundinn) er EKKI að selja en er að vera fáanleg til einhver sem notkun felur í sér framleiðslu og dreifingu eintaka til annars fólks og stofnana.

Það eru yfir 30 Þýðingar á 'Sem Verður Gert?' fáanleg á netinu í ýmsum sniðum frá:

http://ftp.whosewillbedone.altervista.org

https://archive.org

Og aðrir staðir í gegnum online leit.

FORMÁLI

Himneskar verur, eins og Guð og englar, einfaldlega geta ekki séð eða heyrt af venjulegum mönnum auga eða eyra (mikið og litum fiskur getur séð eða hljóðin hundar geta heyra sem mönnum augu og eyru geta ekki greint). Hins vegar, bara vegna þess að við getum ekki séð eða heyrt slíkar verur þýðir ekki að englar og andlegum krafti eru ekki fyrir framan okkur á hverjum augnablik af tíma. Það eru margir reikningar þar sem Guð og Jesús Kristur opnaði augu manns til að sjá hvað var fyrir framan andlit þeirra alla tíð - hvort sem það var að hjálpa þeim að sjá himneskra hersveita klæddur til að vernda fólk Guðs eða til að opna Ritninguna að skilningi þeirra. Eins og Guð hafði að gera höfundur, þetta Book opnar augu lesanda að sjá þann sannleika um: stakar erfðaskrár milli Guðs og Jesú Krists - sem Kristur hafði í raun að taka ákvörðun ‘Sem Verður Gert?’ milli eigin vilja hans og vilja Guðs um hvort eða ekki að fara til krossins, á ‘Eining’ á tilgangi hluti af Guði og Jesú Kristi að ná til mannkyns; og ógnvekjandi hlutur sem Guð gerði fyrir Krist upprisu hans, vegsömun og nýjar skyldur á hægri handar hásæti Guðs. Þar sem Jesús Kristur kaus alltaf að gera vilja Guðs Hann gerði samfélag og líf með Guði mögulegt fyrir þig og mig, sem og allt ógnvekjandi getu og ábyrgð lofað hverjum trúföstum manni sem tekur Kristur inn í líf þeirra.

‘Sem Verður Gert?’ er skrifuð fyrir alla sem vilja til að þekkja Guð og Jesú Krist sem lýst er í Biblíunni með vísur sem ekki er hægt að hunsa með alvarleg rannsókn á þessum tveimur verur. Samband okkar við Guð og eilífa Kristi líf ætti aldrei að taka létt og mikið er í húfi með stórkostlegu verðlaun hugsanlega fyrirgert vangá og ranga trú. Guð lýsir því yfir að hann vill að allir verði hólpnir og komist til þekkingar á sannleikanum - að frelsast er aðeins hluti lokið hvað Guð vill fyrir mig og þig; við þurfum líka að læra um Guð, hans eingetna sonar, Jesú Krists, og hver við erum eins og börn Guðs úr Biblíunni.

‘Sem Verður Gert?’ hefst með sannleika að Guð vill opin skoðanaskipti við alla og telur reikninga þar sem fólk efast Guð og jafnvel skotið að skipta um skoðun hans á tiltekins málefni (sem Guð gerði stundum!). Spurningar sem við öll að hafa spurt löngu eru þá stafar sem eru beint við ritningarinnar vísur sem ögra (núverandi) og almennum kenningum um Guð og Jesú Krist. Biblían segir um sig er síðan fjallað sem sýnir vald, kraft og heilleika Ritningarinnar sem er fær um að spara og umbuna þeim sem eru trúr loforðum sínum. Það er einnig tekið fram að Guð elskar að gefa og hann reynir virkan tækifæri til að hvetja og umbuna trúföstum einstaklingum fyrir ást sína og verk unnin í samstarfi við hann og Jesú Krists. Loks ‘Sem Verður Gert?’ þá telur spennandi Truth frá Ritningunni að Guð og Jesús Kristur í raun í hverju og hverjum þeim sem er fæddur aftur af anda Guðs með ótakmarkaða möguleika í þessu lífi og komanda lífi.

ÞAKKIR

Eftirtaldir eru viðurkennd fyrir stuðning þeirra, vinnu og lífi sem hafa stuðlað mjög að þessu starfi af ást:

Caleb BG Davis (ljósmyndun og hönnun)

Noah SG Konsza (gjöf verkefni)

Tiffany L Konsza (klipping og sönnun)

Catharine M Roberts (klipping og sönnun)

Tricia C McCormick sem innblástur höfundur að leita út sannleika Guðs í Ritningunni og standa á heiðarleika í orði Guðs.

Höfundur vill einnig þakka öllum trúuðum-í-Krists yfir þessari frábæru plánetu fyrir ást sína og bæn stuðning í gegnum árin og býður athugasemd frá lesendum á:

WhoseWillBeDone@AOL.Com ; Https://Linkedin.Com/in/MarkGrantDavis

‘Sem Verður Gert?’ er alls ekki tæmandi eða viðurkennd texta heldur tól til að búa hugsun og síðari tilbeiðslu hins eina sanna Guðs og Jesú Krists sem hefur verið brenglast og vökvaði niður af hefðum manna. Versin frá Ritningunni í þessu starfi, þó ekki halda vald Guðs sem innblástur Helgir menn að skrifa orð niður á hans vegum. Kaflarnir innihalda sérstakar stundir íhugun upon Ritningarinnar sem hafa verið flokkaðar og raðgreint fyrir lesendur til að íhuga og draga eigin ályktanir þeirra á álitaefnum um Guð og stórkostlegt orð hans. Af huga, hafa nokkrar breytingar verið gerðar frá fyrri útgáfum og viðbrögð frá lesendum er hjartanlega fagnað.

Þeir sem eru flutt af Guði til að styðja þetta starf eru vel fagnað og er boðið að hafa samband við höfundinn um tækifæri til að skila þessari vinnu í hendur ekki-enska lesendur.

VÍGSLU

Þetta verk er tileinkað lifanda Guðs sem fyrst skapaði jörðina og þá himininn, og sem vakti Jesú Krists frá dauðum. Það er tileinkað einum sem vissi alla áður en þeir fæddust og samt ákaflega viðkomandi að elska og lifa með hverjum einstaklingi sem föður til barns; Sem lofaði, varið, enda, og keypti alla sál sem er frjálst að velja eilíft líf í Kristi. Það er tileinkað honum sem Jesús Kristur tilbáðu, elskaði, þjónað, og hlýddi - jafnvel til að benda á pyntingum og dauða af ókunnugt karla.

Það er einnig tileinkað eingetna sonar Guðs, sem lést vegna þess að hann setti til hliðar eigin vilja í Getsemanegarðinum þegar hann kvað orð, 'ekki minn heldur þinn vilja vera'. Það er tileinkað sá sem skapaði jörðina og himininn Guðs, föður síns; Sem alltaf gerði vilja föðurins og ekki hans eigin, Sem situr nú við hægri hönd Guðs og vígður af almáttugum Guði til að vera tilbeðinn sem Guð.

'Sem Verður Gert?' er einnig tileinkað hverjum og einum fyrir honum mun Drottinn Jesús Kristur gaf líf sitt á voðalegur krossinum; að sá sem hungraði og er nú fyllt; að sá fyrir, sem Jesús Kristur mun alltaf vera lifandi lind þeirra af vatni; að sá sem verði hækkað eða breytt í flökt auga að vera að eilífu með Drottni frá hæðum, og að sá sem trúir eftir að kirkjan hefur verið Raptured til skýja að vera með Drottni að eilífu.

OG VIÐ HÖFUM SÉÐ OG VITNUM, AÐ FAÐIRINN HEFUR SENDI SONINN TIL AÐ VERA FRELSARI HEIMSINS. HVER SEM JÁTAR AÐ JESÚS SÉ SONUR GUÐS, GUÐ BÝR Í HONUM OG HANN Í GUÐI. OG VIÐ HÖFUM ÞEKKT OG TRÚAÐ Á KÆRLEIKANN, SEM GUÐ HEFUR FYRIR OKKUR. GUÐ ER ÁST; OG SÁ SEM BÝR Í ÁST BÝR Í GUÐI OG GUÐ Í HONUM.
(1. JÓHANNESARBRÉF 4: 14-16 KJV)

LYKILL

[39] Fyrir loforð er yður, börnum yðar og öllum sem eru langt í burtu, jafnvel eins og margir eins og Drottinn Guð vor kallar. (Postulasagan 2: 39 KJV) Biblíuleg texta og tilvísanir í *King James Version* Biblían er undirstrikað að gera það standa út úr skriflega höfundar.

KJV = *King James Version* (með orðum eins og 'thou' breytt í 'þú')

HEILAGAN ANDA = HEILAGAN DRAUGUR sem er oft þýtt jöfnum höndum.

Heild blokkir af texta frá Ritningunni hafa verið með að uppbyggja og hvetja lesandann til að rannsaka Biblíuna fyrir sig. Blokkir biblíulega texta hefur einnig verið skipt í staðinn fyrir einhvern lið til að aðstoða lestur og fylgjast með orðum. Upprunalega drög lögð áhersla Ritningin vers í gult til auðveldlega þekkja biblíulega texta ritstarfa höfundar, þó, vegna þess að hver maður sem niðurhal þessa bók af Netinu verður prentara lit það var ákveðið að draga úr notkun á lit í þessu á netinu bók. Ljósrit af þessari bók til náms er hvatt og það er mælt með því að Ritningin um þessa bók vera hápunktur í ljós lit til að auka nám og ánægju af 'Sem Verður Gert?'.

'Fyrsta bók Móse 1: 1' er snið notað til að vísa vísu (eða vísur) í Biblíunni og er svohljóðandi: fyrstu Mósebók, kafli 1, vers 1. Sömuleiðis Postulasagan 2: 1-47 segir: Postulasögunni, kafla 2 og allar vísur úr vers 1 til vers 47.

[TEXTINN INNI ÞESSUM SVIGA ER NOTAÐ AF HÖFUNDI TIL AÐ LEGGJA ÁHERSLU EITTHVAÐ INNAN RITNINGARINNAR]

An Endir Athugið er notað til að bæta við upplýsingum sem stuðlar að megintexta sem kunna að vera á frekari áhuga lesandans. Það er staða sem rauður tala í sviga innan meginmáls í tilvísun til sama fjölda í lok bókarinnar í AFTANMÁLSGREINAR Kafla. (1)

EFNISYFIRLIT

SEM VERÐUR GERT?

HLUTI 1

ORÐ GUÐS ER FAR SÆTARI EN NOKKUR ORÐ MANNA

KAFLI 1

GUÐ VILL OPNA UMRÆÐU MEÐ ÖLLUM

1.1 INNGANGUR

Einn af mörgum thrills og forréttindi í boði fyrir fólk Guðs, að Guð kallar okkur 'Börn' - ekki fullorðnir menn og konur; Börn. Hluti af þægindi í að vera kallaður Guðs barnið er að það er viðurkennt að frá tími-til-tíma munum við falla á, gera mistök, læra nýja hluti, og að lokum vaxa upp í honum. Frábærlega fyrir okkur, Ritningin segir að aðeins eftir að við erum í nýjum líkama okkar og býr í návist Guðs, sem við munum vita og hafa ekki fleiri spurningar til að spyrja Drottin okkar. Fram að þeim tíma, að ganga við í náð og gera það besta sem við getum í þekkingu sem við erum mjög elskaður af Guði sem er faðir okkar og eingetni sonur Guðs, Drottinn Jesús Kristur, sem er einnig bróðir okkar. (2) Til að tími lausn og skilning kemur höldum við áfram að hafa spurningar um Guð og áætlun hans fyrir okkur öllum - þar sem Guð er og ógnvekjandi sambandið Hann hefur með Jesú Kristi.

Viðurkenna að við kann að hafa spurningar um ákveðna þætti er varða Guðs og Jesú Krists, það er skylda á hverjum Trúmaður að fara aftur til Ritningunni og vera tilbúinn til að enduruppgötva hve mikið Guð elskar okkur og hvernig hann hefur ekki gefið okkur skilaboð rugl en köllun sem er skiljanlegt og frjáls frá andlega og andlega ánauð. Það er Orð Guðs sem setur fólk frjáls eins og það skráir Mun, hjarta og kraftur hins lifanda Guðs til alls mannkyns, sem er hvers vegna það er vísað mikið um 'Sem Verður Gert?'. Guð lýsir hann elskar mannkynið og hefur sendi sinn eingetna son, Jesú Krist, til heimsins svo að við getum lært um þennan mikla kærleika og verða menn og konur hann hefur fyrirhugað hver og einn að vera - í þessum heimi og í aldur til að koma.

1.2 RITNINGARNAR GREINA OKKUR MÖRG SAMTÖL ÞAR SEM GUÐ VIRT OPIN OG HEIÐARLEG SPURNINGUM FRÁ FÓLKI EINS OG ÞÉR OG MÉR

Guð vill ekki vélmenni nú eða í framtíðinni en fólk sem mun að tilbiðja í anda og í sannleika; fólk sem er móttækilegur að löngun hans til félagsskap og opin náinn samtöl sem milli föður og barns. The skapari jarðar og himins er svo elskandi og umhyggju nóg til að hlusta og svara spurningum frá manneskju sem hann er þolinmóður og langlyndi gagnvart okkur - þrátt fyrir að til skamms sightedness eða fáfræði okkar hálfu - eins og hann þráir mjög að þekkja hann og Plan hans fyrir líf okkar.

Ritningin færslur margar aðstæður þar sem einstaklingar bað Guð beint um aðstæður og jafnvel samið við Guð sem, aftur á móti, aldrei neitað að svara hvorki skamma þeim fyrir spurningum sínum í fyrsta lagi.

1.3 ABRAHAM SAMIÐ VIÐ GUÐ YFIR SÓDÓMA

Abraham tilbáðu Guð og talaði við hann á mörgum sinnum. Samtalið Abraham hafði með Guði, sem var með tveimur englum á leið til Sódómu, er dæmi um sjúkling og móttækilegur Guði að efast um mann sem elskaði Guð og leitaði að frelsa fjölskyldumeðlimur, Lot, sem bjó í Sódómu sem myndi fljótlega vera dæmdur til glötunar fyrir illsku þess.

[1] Og Drottinn birtist honum í sléttum Mamre, og hann sat í tjalddyrum í hitanum á daginn; **[BIRTIST ABRAHAM]** [2] Og hann hóf upp augu sín og litaðist um, og sjá, þrír menn stóðu gagnvart honum og er hann sá þá, skundaði hann til móts við þá úr tjalddyrum sínum og laut þeim til jarðar **[HERRA OG TVEIR ENGLAR LEIT EINS OG MENN]** ... [16] Og mennirnir sig upp þaðan og horfðu niður til Sódómu, en Abraham gekk með þeim til að fylgja þeim á leiðinni. [17] Og Drottinn sagði:, Skyldi ég dylja Abraham þess, sem ég **[GUÐ STUNDUM SÝNA TRÚAÐA HVAÐ HANN HYGGST GERA Í MÁLINU]** ... [20] Og Drottinn mælti: Hrópið yfir Sódómu og Gómorru er vissulega mikið, og synd þeirra er vissulega mjög þung; [21] Ég mun fara niður og sjá hvort þeir hafa fullkomlega aðhafst við kvein það, sem er að koma til mín; og ef ekki, þá vil ég vita. [22] Og mennirnir sneru í brott þaðan og héldu til Sódómu, en Abraham stóð enn þá frammi fyrir Drottni. [23] Og Abraham gekk fyrir hann og mælti: Vilt þú afmá hina réttlátu með hinum óguðlegu? [24] Ef til vill, að fimmtíu réttlátir séu í borginni verður þú afmá þá og ekki þyrma staðnum vegna þeirra fimmtíu réttlátu, sem þar eru? [25] Það er langt frá þér að gjöra slíkt, að deyða hina réttlátu með hinum óguðlegu, og að eitt gangi yfir réttláta og óguðlega að vera langt frá þér: Skal dómari alls jarðríkis ekki gjöra rétt? **[ABRAHAM OPINSKÁTT SAMIÐ OG TALAÐI VIÐ GUÐ; ABRAHAMS ÆTTINGJA, MIKIÐ, VAR Í SÓDÓMU OG FRAMMI EYÐILEGGINGU EF GUÐ EKKI SPARA MIKIÐ AF BIÐ DÓMI]** [26] Og Drottinn sagði: Ef ég í Sódómu fimmtíu réttláta innan borgar, þá mun ég hlífa öllum stað fyrir þeirra vegna. [27] Og Abraham svaraði og sagði: Sjá, ég hefi dirfst að tala við Drottin, þótt ég sé duft eitt og aska. [28] Ef til vill munu fimm skorti á fimmtíu réttláta verður þú eyða alla borgina vegna þessara fimm? Og hann sagði, finni ég þar fjörutíu og fimm, mun ég eyða hana. [29] Og hann talaði til hans enn og aftur og sagði, kannski það skal fjörutíu. Og hann sagði, að ég mun ekki gera það vegna þeirra fjörutíu.

[30] Og hann sagði við hann: Oh láta Drottinn, að þú reiðist, og að ég tali Kannski ekki nema þrjátíu að finna þar. Og hann sagði, að ég mun ekki gera það, ef ég þar þrjátíu. [31] Og hann sagði: Sjá, ég skal dirfst að tala við Drottin: Kannski skal tuttugu. Og hann sagði, að ég mun ekki eyða hana vegna þeirra tuttugu. [32] Og hann sagði: Ó láta Drottinn, að þú reiðist, og að ég tali enn aðeins í þetta sinn: Kannski tíu Vera má að þar. Og hann sagði, að ég mun ekki eyða

hana vegna þeirra tíu. [33] Og Drottinn fór í brott, er hann hafði skilið viðræðunum við Abraham, en Abraham hvarf aftur heim til sín. (Genesis 18: 1-2, 16-17, 20-33 KJV)

Guð og englarnir tveir voru að fara að heimsækja Sódómu og dæma á íbúa þess; Lot og fjölskylda hans bjuggu í Sódómu og Abraham leitað lausnar Lot frá yfirvofandi dómskildinum syndugum Sódómu. (3) Á fyrstu Abraham spurningum og tókst semur frelsa Sódómu frá glötun ætti það að vera að minnsta kosti 50 réttlátir fólk sem býr í borginni.Eftir frekari samningaviðræðum við Guð, Abraham var fær til fá Guð til að skuldbinda sig til að eyða borgina, ef amk 10 réttlátu íbúar Sódómu fundust. Abraham var virðingu, opin og heiðarleg við Guð í samningaviðræðum hans sem að lokum leiddu til Lots vera bjargað af tveimur englum. Guð fúslega talið yfirheyrslu Abrahams um yfirvofandi dóm Sódómu - Abraham var ekki chided eða gagnrýnd af Guði en hugsandi talið og svarað með Guð sem hefur samband við, og oft breytist útkomu fyrir, fólk sem elskar hann.

Þú og ég líka, getur talað opinskátt við Guð um neitt!

1.4 MÓSE BAÐ GUÐ AARON AÐ VERA RÆÐUMAÐUR HANS

Guð skilur frailty okkar og veikleika; Hann virt beiðni Móse, því að Aron vera talsmaður hans þrátt fyrir kröfu Guðs sem Móse að vera einn að tala beint við Faraó. Guð bað Móse til að vera talsmaður hans en Móse vildi ekki vera ræðumaður Guðs og þess í stað hélt að hann yrði leyft að fara boðskap Guðs á Aron sem vildi aftur á móti, afhenda það beint við Faraó. Þrátt fyrir alla merkjum og hvatningu Móse fékk frá Guði, Móse enn vildi ekki vera talsmaður Guðs og Guð reiddist Móse (Mósebók 4: 14 KJV). Þó Móse gjörði ekki það, sem Guð hafði upphaflega biðja hann, Guð elskaði samt Móse og leyft Aron vera Móse talsmaður sem enn skilað sér í frelsun Guðs Ísraels frá Egyptalandi.

[10] Kom því, og ég mun senda þig til Faraós, sem þú kannt að leiða þjóð mína, Ísraelsmenn út af Egyptalandi. [11] Og Móse sagði við Guð: Hver er ég, að ég fari til fundar við Faraó og að ég leiði Ísraelsmenn út af Egyptalandi? **[MÓSE SPURÐI GUÐ UM VAL HANS SEM MÓSE GERA SVONA STÓRA FYRIRTÆKI AÐ GUÐ]** [12] Og hann sagði: Vissulega mun ég vera með þér; og þetta skalt þú til marks yður, að ég hefi sendi þig. Þegar þú hefur leitt fólkið út af Egyptalandi, munuð þér þjóna Guði á þessu fjalli. **[GUÐ LÝSTI AÐ HANN VÆRI MEÐ MÓSE]** [13] Og Móse sagði Guði, Sjá, þegar ég kem til Ísraelsmanna og segi við þá: Guð feðra yðar sendi mig til yðar, og þeir segja við mig: Hvert er nafn hans? hvað á ég að segja við þá?

[14] Og Guð sagði við Móse: Ég er sá sem ég er, og hann sagði: Svo skalt þú segja við Ísraelsmenn: Ég er sendi mig til yðar. [15] Og Guð sagði enn fremur við Móse: Svo skalt þú segja við Ísraelsmenn, Drottinn, Guð feðra yðar, Guð Abrahams, Guð Ísaks og Guð Jakobs sendi mig til yðar.` Þetta þetta er nafn mitt um aldur, og þetta er mitt frá kyni til kyns.[16] Far og safna saman öldungum Ísraels og mæl við þá:, Drottinn, Guð feðra yðar, Guð Abrahams, Ísaks og Jakobs, birtist mér og sagði, ég hefi vitjað yðar og séð það sem er gert í Egyptalandi: [17] Og ég hefi sagt, þá steypi ég þér upp úr ánauð Egyptalands inn í land Kanaaníta, Hetíta, Amoríta, Peresíta, og Peresítum, Hevítum og Jebúsítum, til landsins, sem flýtur í mjólk og hunangi.

[18] Og þeir munu skipast við orð þín, og þú skalt koma þér og öldungum Ísraels, til konungsins í Egyptalandi, og þú skalt segja við hann:, Drottinn, Guð Hebrea hefir komið til móts við oss, og nú skulum skulum fara, vér áminnum yður, þrjár dagleiðir á eyðimörkina, að vér færum fórnir Drottni, Guði vorum. [19] Og ég er viss um að Egyptalandskonungur mun eigi leyfa yður burtförina, og jafnvel ekki þótt hart sé á honum. [20] Og ég vil rétta út hönd mína og ljósta Egyptaland með öllum undrum mínum, sem ég mun fremja þar, og þá mun hann láta yður fara. [21] Og ég skal láta þessa þjóð öðlast hylli Egypta, og það skal verða, að þegar þú ferð, þú skalt ekki fara tóm. [22] heldur skal hver kona lán hjá nágranna sínum, og af henni sem er búsettur í húsi hennar, skartgripi af silfri og skartgripi af gulli og klæði, og þú skalt láta sonu yðar, og á dætur ykkar; og þú skalt spilla Egypta.

[4 [1]] Og Móse svaraði og sagði: En sjá, þeir munu eigi trúa mér og eigi skipast við orð mín: Að þeir munu segja: Drottinn hefir ekki birst þér. **[MÓSE HEYRÐI SPÁDÓMUR ALLT GUÐS UM HLUTVERK HANS OG SIGUR FRELSA ÍSRAEL EN HANN EFAÐIST SAMT AÐ FÓLK MYNDI TRÚA GUÐ HANN TIL ÞEIRRA]** [2] Og Drottinn sagði við hann:, Hvað er að í hendinni? Og hann sagði, A stangir. [3] Hann sagði, kastaði honum til jarðar. Og hann kastaði honum til jarðar, og stafurinn varð að höggormi, og hrökk Móse undan honum. [4] Og Drottinn sagði við Móse: Rétt þú út hönd þína og gríp um skottið. Og hann rétti út hönd sína og tók um hann, og varð hann þá aftur að staf í hendi hans, [5] að þeir megi trúa því að Drottinn, Guð feðra þeirra, Guð Abrahams, Guð Ísaks og Guð Jakobs hefur birst þér.

[6] Og Drottinn sagði enn fremur við hann: Settu nú hendinni í barm þinn. Og hann stakk hendi sinni í barm sér, og þegar hann tók hana út aftur, sjá, hönd hans var orðin líkþrá sem snjór. [7] Þá sagði hann, setja hönd þína í barm þinn aftur. Og hann stakk hendi sinni í barm sér aftur; og reif það úr faðmi hans, og sjá, það var hún aftur orðin sem annað hold hans. [8] Og skal svo fara, ef þeir vilja ekki trúa þér, hvorki hlýða rödd fyrstu merki, að þeir muni þeir skipast við hið síðara. [9] Og það skal koma að fara, ef þeir vilja ekki trúa einnig þessar tvær merki, hvorki hlýða rödd þína, að þú skalt taka vatn úr ánni og ausa því upp á þurrt land, og vatnið sem þú taka úr ánni verða að blóði á þurrlendinu.

[10] Og Móse sagði við Drottin, Drottinn minn, ég málsnjall maður verið, hvorki áður né heldur síðan þú talaðir við þjón þinn, en mér er tregt um málfæri og hægum tungu. **[ÞRÁTT FYRIR TÁKNIN OG KRAFTAVERKIN Í SNÁKUR OG HOLDSVEIKI (HVAÐ ÞÁ AÐ HANN VAR AÐ TALA VIÐ GUÐ), MÓSE ENN VILDI EKKI VERA RÆÐUMAÐUR SEM GUÐ GAF ÍSRAEL EÐA PHAROAH ÞVÍ HONUM**

FANNST ÓFULLNÆGJANDI SEM OPINBER RÆÐUMAÐUR] [11] Og Drottinn sagði við hann: Hver hefur gert munn mannsins? eða sem gerir hann mállausan eða daufan eða skyggnan eða blindan? ekki ég, Drottinn,? [12] Far nú, ég skal vera með munni þínum og kenna þér, hvað þú skalt segja. [13] Og hann mælti Drottinn, send, ég bið þig, af hendi hans, sem þú munt senda. **[MÓSE KRAFÐIST ÞESS AÐ HANN EKKI VERA RÆÐUMAÐUR SEM GUÐ GAF ÍSRAEL EÐA FARAÓ OG GUÐ REIDDIST VIÐ MÓSE]** [14] Og reiði Drottins upptendraðist gegn þeim Móse og sagði hann, er Aron levítinn bróður þinn? Ég veit að hann er vel máli farinn. Og einnig, sjá, hann kemur fram til að hitta þig, og þegar hann sér þig, mun hann fagna í hjarta sínu. [15] Og þú skalt tala til hans og leggja honum orðin í munn, og ég mun vera með munni þínum og munni hans og kenna ykkur, hvað þú skalt gera. [16] Og hann skal túlka mál þitt til fólksins. Og hann skal vera, þá hlýtur hann að vera þér sem munnur, en þú skalt vera honum sem Guð **[ÞÓTT GUÐ REIDDIST MÓSE, ÓHLÝÐNI OG SKORTUR TRAUST TIL AÐ TALA FYRIR GUÐS TIL ÍSRAELS OG PHAROAH HÖND, AÐ GUÐ ENN UNNIÐ MEÐ MÓSE OG LEYST Á LAUSN MEÐ AARON VERA EINN AÐ TALA BEINT VIÐ PHAROAH OG ÍSRAEL]** [17] Og þú skalt taka þetta staf í hendi þinni, sem þú skalt gera tákn. (Mósebók 3: 10-4: 17 KJV)

Gangan trúarinnar getur stundum verið erfitt og við megum ekki hafa traust eða hugrekki til að gera það sem Guð hefur kallað oss til að gera eins og Móse við Guð. Hins vegar Kærleikur Guðs er djúp og hann er þolinmóður gagnvart öllu fólki hans og svo hefur nú þegar undirbúið fyrir það munum við ákveða. Sama hvort við erum sigursæl eða haust, lausn hans í gegnum Krist mun enn gefa honum dýrðina.

[28] Og við vitum að allt að vinna saman til góðs þeim, sem elska Guð, þeim sem kallaðir eru samkvæmt ákvörðun Guðs. [29] þá, sem hann þekkti fyrirfram, hefur hann og fyrirhugað til þess að líkjast mynd sonar síns, svo að hann sé frumburður meðal margra bræðra. [30] Þá sem hann fyrirhugaði, þá hefur hann og kallað, og þá sem hann kallaði, þá hefur hann og réttlætt, og þá sem hann réttlætti, þá hefur hann einnig vegsamlega gjört. [31] Hvað eigum vér þá að segja við þessu? Ef Guð er með oss, hver er þá á móti oss? [32] Hann sem þyrmdi ekki sínum eigin syni, heldur framseldi hann fyrir oss alla, hví skyldi hann þá ekki með honum líka gefa oss allt? [33] Hver skyldi leggja neitt til umsjá Guðs útvöldu? Það er Guð sem sýknar. [34] Hver sakfellir? Það er Kristur sem dó, já frekar, Hann er upprisinn, hann er við hægri hönd Guðs og hann biður fyrir oss. [35] Hver mun gjöra oss viðskila við kærleika Krists? Mun þjáning, eða þrenging, ofsókn, hungur eða nekt, háski eða sverð? ... [37] Nei, í öllu þessu vinnum vér fullan sigur fyrir fulltingi hans, sem elskaði oss. [38] Því að ég er þess fullviss, að hvorki dauði né líf, englar né tignir, né völd, hvorki hið yfirstandandi né hið ókomna, [39] hæð né dýpt, né nokkuð annað skapað muni geta gjört oss viðskila við kærleika Guðs, sem birtist í Kristi Jesú Drottni vorum. (Rómverjabréfið 8: 28-35, 37-39 KJV)

1.5 JOB EKKI KENNA GUÐ EN VIRT HANN OG VIÐURKENNDI AÐ HANN VISSI EKKI ALLT

Ritningin færslur sem Satan áskorun Guð yfir hlýðni Jobs og hollustu við Guð og var heimilt að prófa trúfesti Jobs við Guð. Job var trúr Guðs um raunir og mótlæti sem ma óguðlegir ráðgjöf frá þremur trúarlegum ráðgjafa sem síðar iðrast af villu sinnar ógnun Guðs og bænir Jobs fyrir þá.

Allan Ritningin reikning Job og þjáningar hans Job ekki chide Guð heldur lögð sig Guði og síðan var afhent og gefið fleiri blessanir en það sem hann hafði upphaflega áður en ógæfu hófst.

[1 [1]] Það var maður í Ús-landi, hét Job; Hann var maður ráðvandur og, og einn guðhræddur og hataði illt. **[JOB ÓTTAÐIST (HEBRESKA: *YARE* = VIRT / HRÆDDUR VIÐ / ÓTTAÐIST) GUÐ OG LIFÐI SAMKVÆMT]** [2] Og það fæddust þeim sjö sonu og þrjár dætur. [3] innihaldsefnið hans var sjö þúsund sauði, og þrjú þúsund úlfalda, og fimm hundruð sameyki nauta, og fimm hundruð ösnur og mjög mikill heimili; svo að þessi maður var mest allra manna í austri. **[JOB HLOTNAÐIST AFAR MIKIL AUÐLEGÐ OG VAR BLESSUÐ MEÐ SONU OG DÆTUR]** (4) [4] Og synir hans gengu og hátíð í húsum sínum, allir hans dag; og sendi og lét kalla systrum sínum þremur að eta og drekka með þeim.

[5] Og það var svo, þegar dagar veisludagar þeirra voru farnir um, að Job sendi og helgaði þá og reis árla um morguninn og fórnaði brennifórn í samræmi við fjölda þeirra allra, því að Job hugsaði: Það Vera má að börn mín hafi syndgað og formælt Guði í hjarta sínu. Þannig gerði Job alla daga. **[JOB ELSKAÐI OG BAÐ FYRIR BÖRNUM SÍNUM]** [6] Nú var einn dag, að synir Guðs komu til þess að ganga fyrir Drottin, og kom Satan og meðal þeirra. [7] Og Drottinn mælti til Satans: Hvaðan kemur þú? Og Satan svaraði Drottni og sagði:, Frá fara að og fram í jörðina og labba upp og niður í það. **[SATAN SKREF UPP OG NIÐUR Á JÖRÐINA OG TALAÐI VIÐ GUÐ]** (5) [8] Og Drottinn sagði Satan á vald, Hefur þú athygli þjóni mínum Job? því að enginn er hans líki á jörðu, maður ráðvandur og réttlátur maður, einn sem óttast Guð, hið illa og forðast? **[RÉTTLÁTUR MAÐUR ER SÁ SEM VIRÐIR OG ÓTTAST GUÐ OG HATAR ILLT]** [9] Satan svaraði Drottni og sagði: Ætli Job óttist Guð fyrir ekki neitt? [10] Hefur þú ekki gert skjólgarð um hann og hús hans, og um allt, sem hann hefur á alla vegu? þú hefur blessað handaverk hans, og fénaður hans breiðir sig um landið. **[JOB VAR BLESSUÐ MEÐ JARÐNESKUM BLESSUNUM]** [11] En rétt þú út hönd þína og snert þú allt, sem hann á, og mun hann formæla þér upp í þinn andlit. [12] Og Drottinn mælti til Satans: Sjá, allt sem hann á, á þínu valdi, aðeins á sig að setja ekki leggja hönd þína. Þá gekk Satan burt frá augliti Drottins. **[SATAN - EKKI GUÐ - VAR ÁBYRGUR FYRIR SÁRSAUKA, MISSI OG DAUÐA]** (6) [13] Og það var einn dag, er synir hans og dætur átu og drukku vín í húsi elsti bróður síns: [14] Þá kom sendimaður Drottni Jobs og sagði: Nautin voru að plægja og ösnurnar brjósti hjá þeim: [15] Og Sabeans féll yfir þá, og tók þá

í burtu; já, þeir hafa drepið þjóna með sverðseggjum; og ég bara er einn komst undan til að flytja þér tíðindin. [16] En er hann var enn að tala, kom annar og sagði: Eldur Guðs er fallinn af himni og kveikti í hjörðinni og sveinunum og eyddi þeim, og ég bara er einn komst undan til að flytja þér tíðindin. **[ÞAÐ VAR SAGT AF MANNI AÐ ELDURINN KOM FRÁ GUÐI EN RITNINGARNAR SEGJA ÞETTA EYÐILEGGINGU KOM FRÁ SATAN (MARGT REKJA TIL GUÐS HAFA, Í STAÐ ÞESS, KOMA FRÁ SATAN)]** [17] Þó hann var enn að tala, kom annar og sagði: Kaldear gerði út þrjár hljómsveitir, og féll úlföldunum og hafa herleiddi, já, en drepið þjóna með sverðseggjum; og ég bara er einn komst undan til að flytja þér tíðindin. **[VORU MENN SENDIR AF SATAN TIL AÐ DREPA OG STELA ÞJÓNUM OG ÚLFALDA]** [18] En er hann var enn að tala, kom annar og sagði: Niðjar þínir og dætur þínar voru að borða og drekka vín í húsi elsti bróður síns: [19] Og sjá, þá kom mikil vindur úr eyðimörkinni, og sló á fjórum hornum hússins, svo að það féll ofan yfir sveinana, og þeir dóu; og ég bara er einn komst undan til að segja þér. **[MIKILL VINDUR AF EYÐILEGGINGU KOM FRÁ SATANS - EKKI GUÐ]**

[20] Þá stóð Job upp og reif skikkju sína og skar af sér hárið, og féll niður á jörðina, og tilbáðu, [21] og sagði: Nakinn kom ég af móðurskauti og nakinn mun ég aftur þangað sem Drottinn gaf og Drottinn hefir svipt; lofað veri nafn Drottins. [22] Í öllu þessu syndgaði Job ekki, og ekki átaldi hann Guð heimskulega. **[JOB EKKI KENNA GUÐI VEGNA ÞESS AÐ GUÐ SENDI EKKI DAUÐA OG EYÐILEGGINGU - SATAN GERÐI EFTIR JOB 1: 12 OFAN]** [2 [1]] Aftur var einn dag, að synir Guðs komu til þess að ganga fyrir Drottin, og kom Satan og og meðal þeirra að kynna sér frammi fyrir Drottni.

[2] Og Drottinn mælti til Satans: Hvaðan kemur þú? Og Satan svaraði Drottni og sagði:, Frá fara að og fram í jörðina og ganga upp og niður í það. [3] Og Drottinn mælti til Satans: Veittir þú athygli þjóni mínum Job? Því að enginn er hans líki á jörðu, maður ráðvandur og réttlátur maður, sá sem óttast Guð, hið illa og forðast? og enn heldur hann ráðvendni sinni, og þó þú færð mig gegn honum til að fyrirfara honum án saka. (7)

[4] Og Satan svaraði Drottni og sagði: skinnið, já, allt sem maður hefur mun hann gefa fyrir líf hans. [5] En rétt þú út hönd þína og snert þú bein hans og hold, og þá mun hann formæla þér upp í opið geðið. [6] Og Drottinn mælti til Satans: Sjá, hann er í hendi þinni, en að bjarga lífi hans. [7] Þá gekk Satan burt frá augliti Drottins og sló Job illkynjuðum kaunum frá hvirfli til ilja Drottni kórónu hans. **[GUÐ EKKI GEFA VINNU VEGNA VEIKINDA - SATAN GERÐI EINS OG HANN GERIR ENN Í DAG]**

[8] Og Job tók sér leirbrot til að skafa sig alls staðar; og hann sat í öskunni. [9] Þá sagði kona hans við hann: Viltu halda enn heiðarleika þinn? bölva Guði og farðu að deyja. [10] En hann sagði við hana, talaði Þú sem heimskar konur tala. **[HEIMSKUR LÝÐUR KENNA GUÐI FYRIR SÁRSAUKA OG ÞJÁNINGU (VEGNA ÞESS AÐ ÞEIR VITA EKKI HVER RAUNVERULEGA ER ÁBYRGUR FYRIR ÖLLU)]** Hvað? vér höfum þegið hið góða af Guði, ættum vér þá ekki fá illt? (8) Í öllu þessu syndgaði Job ekki með vörum sínum. [11] Þegar vinir Jobs þrír fréttu, að öll þessi ógæfa væri yfir hann komin, þeir komu allir frá sínum stað, Elífas frá Teman, Bildad frá Súa og Sófar Naamíti: Það höfðu þeir gjört að panta

saman til að koma til að syrgja með honum og hugga hann. [**ÞESSI ÞRJÚ TRÚARLEG MENN KOMU TIL ÞESS AÐ HUGGA STARF (ENN VEL MERKINGU ORÐA ÞEIRRA VORU SÍÐAR HASTAÐI AF GUÐI)**] (9)

[12] En er þeir hófu upp augu sín álengdar, þekktu þeir hann ekki, hófu þeir upp raust sína og grét, og þeir leigja allir skikkju sína, og jusu mold yfir höfuð sér hátt til himins. [13] Þannig að þeir settust hjá honum á jörðu sjö daga og sjö nætur, og enginn talaði orð við hann, því að þeir sáu, hversu mikil kvöl hans var mjög mikill. (Jobsbók 1: 1-2: 13 KJV)

Þrátt fyrir þjáningar og sársauka valdið á Job af Satan, og miskunnarlausri ráð frá þremur trúarbrögðum 'vinum' sínum, Job lægði sjálfan sig og bað fyrir vinum hans þremur. Guð frelsaði þá hann frá þjáningum hans við umbun og blessun sem er meira en það sem hann hafði áður þrengingum hans.

[1] Þá svaraði Job Drottni og sagði: [2] Ég veit að þú getur gert allt, og að engin hugsun getur haldið frá þér. [3] Hver er sá, sem myrkvar ráðsályktun Guðs í hyggjuleysi? því ég kvað að ég skildi ekki, ofvaxin mér, sem ég þekkti ekki. [**JOB VIÐURKENNDI AÐ HANN SKILDI EKKI HVORKI VISSI NEITT (OG SVO VAR OPINN TIL AÐ LÆRA AF GUÐI)**] [4] Heyrið, ég bið þig, og ég mun tala: Ég mun spyrja ykkar, og lýsa þér til mín. [5] Ég hefi um þig heyrt af afspurn, en nú hefir auga námunnar sér þig. [6] Því ég óbeit mig aftur og iðrast í dufti og ösku ... [10] Og Drottinn sneri við högum Jobs, þá er hann bað fyrir vinum sínum, og Drottinn gaf Job tvöfalt eins mikið og hann hafði áður ... [12] Og Drottinn blessaði síðari æviár Jobs enn meir en hin fyrri, því að hann eignaðist fjórtán þúsund sauða, sex þúsund úlfalda, og þúsund sameyki nauta og þúsund ösnur. [13] Hann eignaðist og sjö sonu og þrjár dætur ... [16] Eftir þetta bjó Job hundrað og fjörutíu ár og sá börn sín og barnabörn hans, jafnvel fjórar kynslóðir. [17] Þannig að Job dó gamall og saddur lífdaga. (Job 42: 1-6, 10, 12-13, 16-17 KJV)

Við líka, þarf að tæma okkur fyrir Guði og viðurkenna að hann veit miklu miklu meira en við vitum og svo, með auðmjúkur og hógvær ráðstöfun, leggja fram öll forsendur okkar og þekkingu til hans og orð hans.

1.6 JONAH KVARTA TIL GUÐS VEGNA ÞESS NINEVAH VAR EKKI EYTT

Jónasar spámanns var sendur af Guði til að spá gegn Ninevah sem hafði hugsað þetta City myndi ekki iðrast og svo gert ráð fyrir borgina að vera eytt með dómi Guðs. Þó hann vissi Guð var miskunnsamur, náðugur, góður, og umburðarlyndi, Jónas var enn reiður um hjálpræði Ninevah og opinskátt sagði Guð vanþóknun sinni.

SEM VERÐUR GERT?

[1 [1]] Nú orð Drottins kom til Jónasar son Amittai, segja, [2] af stað og far til Níníve, hinnar miklu borgar, og prédika móti henni, fyrir illsku þeirra er upp stigin fyrir auglit mér ... [3 [1]] Og orð Drottins kom til Jónasar annað sinn, svo hljóðandi [2] stað og far til Níníve, hinnar miklu borgar, og prédika það boðun sem Býð þér. [3] Þá lagði Jónas af stað og fór til Níníve, samkvæmt orði Drottins. En Níníve var afskaplega mikil borg þriggja daga leið. [4] Og Jónas hóf göngu sína inn í borgina eina dagleið, og hann kallaði og mælti, fjörutíu daga og Níníve munu að velli lagðar. [5] Svo Nínívemenn trúðu Guði og boðuðu föstu og huldi sig hærusekk, frá mesta þeirra jafnvel að smáir. [6] orð komu til konungsins í Níníve, þá stóð hann upp úr hásæti sínu, lagði af sér skikkju sína, huldi hann hærusekk og settist í ösku.

[7] Hann lét að láta þetta boð og birt með Níníve með skipun konungs og vildarmanna hans: Lát hvorki menn né skepnur, hvorki naut né sauðir skulu neitt lát þá ekki fæða, né drekka vatn: [8] En láttu menn og skepnur að hylja sig hærusekk, og hrópa til Guðs: já, láta þá snúa allir frá sínum vonda vegi, og af þeim rangindum, er í höndum þeirra. [9] Hver getur sagt ef Guð mun snúa og iðrast og láti af sinni brennandi reiði sinni að vér förumst ekki? [10] Og Guð sá gjörðir þeirra, að þeir létu af illri breytni sinni, og þá iðraðist Guð þeirrar ógæfu, er hann hafði sagt að hann myndi gera við þá; og hann gerði það ekki. [4 [1]] En það mislíkaði Jónasi mjög, og hann var mjög reiður. [**JÓNAS VAR REIÐUR AÐ GUÐ SKIPT UM SKOÐUN UM EYÐILEGGINGU NINEVAH ÞVÍ BORGIN IÐRAÐIST**]

[2] Hann bað til Drottins, og sagði: Ég bið þig, Drottinn, var ekki þessi orð mín, þegar ég var enn í mínu landi? Því ég flýði undan til Tarsis, burt, því að ég vissi, að þú ert náðugur Guð og miskunnsamur, þolinmóður og mjög góðvild, og iðrast þér hins illa. [3] Því nú, Drottinn, að ég bið þig, líf mitt frá mér, því að það er betra fyrir mig að deyja en lifa. [4] Þá sagði Drottinn, Ert þú að reiðast? [**GUÐ VISSI JÓNAS VAR REIÐUR EN HANN ENN ELSKAÐI OG VANN MEÐ JÓNAS**] [5] Svo næst fór Jónas út borgin, og sat á austur hlið borgarinnar, og það gjörði hann sér laufskála og settist undir hann í skugga, uns hann gæti séð hvað myndi verða úr borginni. [6] Og Drottinn Guð undirbúið gourd, og gerði það að koma upp yfir Jónas til þess að bera skugga á höfuð hans og til að frelsa hann frá sínum harmi. Svo varð Jónas stórlega feginn gourd. [7] En Guð orm þegar morguninn reis næsta dag, og það sló gourd að hann visnaði. [8] Og svo bar við, þegar sólin var komið upp, að Guð undirbúið afdráttarlaus austanvind, og sólin berja á höfuð Jónasi, að hann missti meðvitund, og vildi í sjálfum að deyja, og sagði, Það er betra að deyja en lifa. [9] Og Guð sagði við Jónas: Ert þú að reiðast fyrir gourd? Og hann sagði, ég vel að vera reiður, jafnvel til dauða. [**JÓNAS VAR EKKI HUGLÍTILL MEÐ GUÐI OG TALAÐI OPINSKÁTT UM REIÐI SÍNA YFIR ÞAÐ SEM GUÐ HAFÐI GERT - VISTAÐUR NINEVAH ÞAR ÞÁ IÐRAÐIST SEM TÓK JÓNAS Á ÓVART**] [10] Þá mælti Drottinn, þú hefir fengið aumur á gourd, fyrir sem þú hefur ekki erfiðað, hvorki gerði það vaxa; sem kom upp í nótt, og fórust í nótt: [11] Og ætti ég ekki hlífa Níníve, hinnar miklu borgar, þar eru meira en sex stig þúsund einstaklinga sem geta ekki greint á milli hægri handar þeirra og vinstri hönd sína; og líka miklu naut? (Jónas 1: 1-2; 3: 1-4: 11 KJV)

Guð áskilur sér rétt til að breyta opinberun og spámann ef hann hefur aðeins gefið það einu sinni sem er hvers vegna sumir yfirlýsingar gefið spámönnum sínum voru ekki aðeins breytt en fullnægt eftir dauða þessara spámanna. (10) (11)

Frekar en að refsa Jónasi fyrir reiði hans, heiðarleika og vanþóknun gegn ákvörðun Guðs ekki að eyða Ninevah, Guð elskaði Jónas og unnið með honum. Við líka, ætti alltaf að vera opin og heiðarleg við Guð og leyfa honum að vinna með okkur - sama hvernig okkur líður eða tilgangi og leiðbeiningar við skiljum ekki.

1.7 PAUL BAÐ GUÐ AÐ FJARLÆGJA ÞYRNIR Í HOLDI HANS

Það mun vera sinnum í lífi okkar þegar kringumstæðna, fólk, og það fá í leiðinni sem getur verið sem gerir enn verra og jafnvel sársaukafull; áskoranir til Páls postula var fólk sem vildi ekki honum að tala orð Guðs og einhvers konar heilsubrest í auga hans eða augu.

Í starfi sínu, Paul bað Guð að fjarlægja þetta vandamál með vantrúuðum og heilsu hans, en Guð sneri sér sársauka og þjáningu Paul fékk frá Boðberi Satans til Páls fullkominn dýrð.

[7] Og til þess að ég ætti ekki hrokast upp af hinum miklu opinberunum, er mér gefinn fleinn í holdið, sendiboði Satans til hlaðborð mig, svo að ég ætti ekki hrokast upp. [**Þ PÁLS Í HOLDINU VAR SENDIBOÐI SATANS SEM BUFFETED HANN, Þ PÁLS Í VEG FYRIR AÐ HANN HROKAST**] (12) [8] Í þessu hef ég beðið Drottin þrisvar, að láta hann fara frá mér. [9] Og hann sagði við mig, Náð mín nægir þér; því að mátturinn fullkomnast í veikleika. Flest gjarna því mun ég frekar hrósa mér af veikleika mínum, til þess að kraftur Krists megi taka sér bústað í mér. [**STYRK GUÐS ER FULLKOMNAÐUR Í LÍFI EINSTAKLINGSINS ÞEGAR ÞEIR ERU VEIK OG TREYST NÁÐ HANS**] [10] Þess vegna uni ég mér vel í veikleika, í misþyrmingum, í nauðsynjum, í ofsóknum, í þrengingum vegna Krists, því að þegar ég er veikur, þá er ég máttugur. (2 Corinthians 12: 7-10 KJV)

Paul prédikaði og þjónaði fagnaðarerindið þrátt fyrir margar ofsóknum hans og sjúkdómum, sem gjörðust Pál af Messenger Satans. Einn af þessum sjúkdómum með vandamál með Páli sýn (sem kunna að hafa verið valdið á líkamlegri misnotkun ofsækjendur hans). (13)

[12] Bræður, ég áminni yður, að vera eins og ég, því að ég er eins og þú ert: þú hefur ekki slasaður mig yfirleitt. [13] Þú veist hvernig gegnum veikleika holdsins ég boðaði yður fagnaðarerindið í fyrstu. [14] Og freisting minn sem var í líkama mínum sem þú fyrirlitið ekki, né hafnað, en á móti mér eins og engli Guðs, eins og Kristi Jesú. [**ÞRÁTT FYRIR AÐ HAFA VERIÐ SJÚKUR PAUL OG FAGNAÐARERINDIÐ HANN BOÐAÐI BARST TRÚAÐRA**] [15] Hvar er þá sæla þú talaði um? fyrir vitni ber ég yður, að ef það

hefði verið hægt, þú vildi hafa stungið úr eigin augun, og hafa gefið mér. (Galatabréfið 4: 12-15 KJV)

Hvað haldið Pál fara í lífi sínu og verkefni fyrir Jesú Krist var Grace Guðs, krafti Krists og elska hans trúsystkinum - sama hvað sendiboði Satans gerði honum.

[3] En ég er hræddur um, svo með hvaða hætti, að eins og höggormurinn tældi Evu með lipurðar hans, svo kunni og hugsanir yðar að spillast og leiðast burt frá einlægri sem er í Kristi. [4] að ef sá sem kemur prédikar annan Jesú en vér höfum prédikað, eða þér fáið annan anda en þér hafið fengið, eða annað fagnaðarerindi en þér hafið tekið á móti, þú might vel bera með honum ... [13] Fyrir svo eru falspostular, svikulir verkamenn, breytt í postula Krists. [**FÖLSUN POSTULARNIR, PRÉDIKARAR, OG STARFSMENN SEM NOTA NAFN JESÚ KRISTS OG BOÐA FAGNAÐARERINDIÐ SEM ER ÖÐRUVÍSI VIÐ ÞAÐ SEM RITNINGIN SEGIR**] [14] Og ekki undur, því að Satan sjálfur er umbreytt í engil ljóssins. [15] Því er ekki mikið, þótt þjónar hans vera umbreytt sem ráðherra réttlætisins; Afdrif skal samkvæmt verkum þeirra ... [**TRÚARLEIÐTOGAR SEM PRÉDIKA KRIST (RANGLEGA) EN VINNA FYRIR SATAN SEM ÞEIR TILHEYRA (EKKI GUÐ)**] [20] Fyrir þig þjást, ef maður koma þér í ánauð, ef maður eyði þér, ef maður taka af þér, ef maður upphefja sjálfan sig, ef maður slær þig á andlitið ... [23] Eru þeir þjónar Krists? (Ég tala eins og fífl) Ég er meira; í erfiði algengari í röndum ómælanlega, í fangelsum tíðari, í dauðsföll oft. [24] Af Gyðingum fimm sinnum fékk ég fjörutíu rönd spara einn. [25] Þrisvar var ég húðstrýktur, einu sinni verið grýttur, þrisvar Ég þjáðist skipbrot, nótt og dag hef ég verið í djúpinu; [26] Í ferðum oft, í gildrum vatn, í gildrum ræningja, í gildrum með minni eigin landa, í gildrum eftir þjóðanna í gildrum í borginni, í gildrum og í óbyggðum, á gildrum í sjó, í vandinn meðal falsbræðra; [27] Í þreyta og painfulness, í að horfa oft, hungraður og þyrstur, í föstu oft kaldur og klæðlaus.

[28] Við hliðina þeim hlutum sem eru án, það sem kemur yfir mig daglega, umönnun öllum söfnuðunum. [29] Hver er sjúkur, og ég er ekki veik? sem er misboðið, að ég líði? [30] Ef ég á að hrósa, ég hrósa af því sem áhyggjuefni mitt mein. [31] Guð og faðir Drottins vors Jesú Krists, sem er blessaður að eilífu, veit að ég lýg ekki. [32] Í Damaskus landstjóri undir Aretas konungur hélt um borgina damascenes með Garrison, fýsti að hremma mig: [33] Og í gegnum glugga í körfu var ég látinn síga út fyrir múrinn og slapp þannig úr höndum hans. (2 Corinthians 11: 3-4, 13-15, 20, 23-33 KJV)

Margir voru raunir sem Paul encountered á hendur óguðlegu sem voru send á móti honum af Messenger Satans - ekki Guðs. Trúaðir eru hvattir og áminnti með Ritningunni að lifa eins og Paul sem fann styrk í gegnum náð Guðs og samfélagið, sem og ráðuneyti hans til annarra. (14)

1.8 SPURNINGAR UM GUÐI OG ORÐI HANS ÞURFA HJARTA SANNLEIKANS OG KJARK TIL AÐ BREYTA

Til þess að ritningin að skilja að það er mikilvægt að maður spyr spurninga um eitthvað sem þeir skilja ekki eða vita og vera tilbúinn fyrir svörum Guðs frá Ritningunni og opinberun frá heilögum anda innan hverjum Trúmaður. Guð vill að þú og ég að verði hólpnir og komist til þekkingar á sannleikanum og svo, spurningar frá hjarta og huga um Guð og áætlun hans fyrir þig og mig eru mjög fagnað af Guði. Margar spurningar hafa þegar verið beðin um fólk eins og Abraham, Jónas, Job, Páli og aðra um kærleika Guðs, áætlun, tilgang, og mun fyrir einstaklinga, hópa, þjóðir heimsins, alheimurinn, og tímanum sjálfum. Mörg svör frá Guði hefur verið samþykkt af fyrirspyrjendur; margir aðrir hafa ekki.

Svörin við svör Guðs við spurningum sem stafar að honum með því að fólk í Biblíunni hafa fjölbreytt frá hógvær uppgjöf (þegar einstaklingur skilið hvað var sagt af Guði) til höfnunar og harðúð hjartans vegna þess að maður sætti sig ekki við það sem sagt var af Guði. Stundum, Guð var sjúklingur með fólki sem ekki sætta svar hans við spurningum sínum og á öðrum tímum Guð leyft þeim að sjá afleiðingar óhlýðni þeirra og vafi í boðskap Guðs. Sama spurningum okkar og líf fyrir hinum lifanda Guði, Ritningin hvetur hvern mann til að ganga í auðmýkt og hljóðlega við Guð, því hann hefur bestu áhuga okkar á hjarta og vill njóta eilíft líf með honum. Þegar við höfum svar frá Guði og það tekur stundum auðmýkt að samþykkja viðbrögð hans og hugrekki til að breyta einhverju misskilningi við kann að hafa haldið áður.

Biblían segir að auðmjúkt Trúaðir hljóta verðlaun fyrir að hafa hugrekki til að breyta þegar Guð opinberar sannleika hans í Biblíunni og opinberanir
- jafnvel þegar maður þarf að spyrja forsendur
áður haldið um Guð, Jesú Krist, og vilja Guðs fyrir líf þeirra.

There ert a tala af mikilvægum spurningum sem maður þarf að spyrja frá Ritningunni; sumir af þessum spurningum (og svör frá Ritningunni) hafa verið í ramma í ‘Sem Verður Gert?’ svo sem hvort eða ekki Guð og Jesús Kristur eru sami einstaklingurinn (sumir kenna að þeir eru sami einstaklingurinn í einhvers konar ‘þriggja-í-einn-Guðdómsins’, að vera einn í efni, mun og yfirvaldið) enn hunsa undirstöðu staðreynd að Guð og Jesús Kristur hafa aðskilin erfðaskrár, svo og aðra þætti berum orðum í Biblíunni sem innihalda:

- Jesús Kristur bað Guð ef það væri mögulegt að gruesome pyntingar og dauða að forðast sem var Mun Krists enn hann skilað sig til the Vilja Guðs í Getsemanegarðinum vegna þess að Kristur gerði alltaf vilja Guðs;

- Jesús Kristur var litlu minni en Guð, svo að hann gæti dáið á krossinum og þegar hann greiddi gjaldið fyrir syndir okkar, Guð vakti Krist frá dauðum á þriðja degi. Já, Jesús Kristur dó; Guð getur ekki deyja, en Jesús Kristur dó;
- Þegar lög voru uppfyllt með dauða hans og greftrun, var Jesús Kristur uppalinn í ódauðlegum líkama og caught upp numinn til himins eftir að hann virtist margra votta á jörðinni. Eftir Kristur var upp vakinn og tók upp numinn til himins God settist Krist niður á hægri hlið eigin hásæti Guðs og vígður að Jesús Kristur er tilbeðinn sem Guð.Jesús Kristur hefur öll völd og vald Guðs nema yfir Guði sjálfum og biður fyrir okkur frammi fyrir hásæti Guðs; (15)
- Þegar allir óvinir Jesú Krists hefur verið lægð í Kristi (gert ‘fótskör’ hans) og dauða að lokum eyðilagt, Jesús Kristur mun stíga niður af hægri hendi stöðu sem Guð skipaði honum þegar Kristur var leiddur upp til himins;
- Jesús Kristur verður að stíga niður af núverandi stöðu hans á hægri hlið Guðs hásæti svo að Guð mun vera ‘allt í öllu’ sem við munum öll að skilja betur þegar Guð opinberar okkur þetta í framtíðinni; og
- Jesús Kristur, einnig þekkt sem ‘á Lamb Guðs’, mun að lokum sitja á hásæti sínu við hliðina á hásæti Guðs í Opinberunarbókinni þar sem Kristur mun ekki lengur biðja fyrir okkar hönd vegna þess að við munum vera ‘eins og hann er’. (16)

Til þess tíma þegar við munum sjá hann augliti til auglitis og vita eins og við erum þekkt, Guð hefur kallað oss til rannsakið ritningarnar, próf hvað fólk hefur að segja um Guð og Krist, og lifa heiðarlega í náð áður lifanda Guðs. (17)

Að lifa heiðarlega í náð fyrir Guði krefst mann til að íhuga og forgangsraða orð og boðorð Guðs sem hann gaf til helgir menn á kenningar og hefðir manna. Það er ekkert leyndarmál að hver og einn af okkur eru breyskir og er hægt að sannfærast um meirihluta hugsun sem síðan leiðir oft til hörmung eins og sést af mannkynssögunni. Vegna þess að við höfum verið rangt í fortíðinni við gætum þurft að endurmeta skoðanir okkar og breyta hugsun okkar til samræmis við það sem Biblían segir frekar en skoðanir manna - sama þeirra áhorfendur, menntun, skrifstofu, eða charisma. Þetta endurmat og breyting á hugsun okkar og starfi er sérstaklega nauðsynlegt þegar það uppgötvast að slík áður haldið stöður eru sýndar með Ritningunni að mótmæla því sem Guð hefur lýst í Biblíunni.

Að uppgötva áður haldið stöðu sem krefjast breytinga, þurfum við að spyrja spurninga um það sem við hugsum um Guð, Jesú Krist, líf, dauða, eilífð - í raun allt að gera með þar sem við höfum komið frá, sem við erum og hvert við langar að vera um alla

eilífð. Eins og glæpamaður og borgaralegs lögum í mannlegu samfélagi, fáfræði af því sem Guð vill okkur að vita er engin vörn eða afsökun - án tillits til þess hvort við þekkjum þá eða ekki, Guð lýsir því yfir að allir verða dæmdir á viðbrögð okkar við Sannleikur Guðs og boð um að koma eilíft líf í Kristi Jesú. Slík heimkoma Biblíunni frá villa getur byrjað með eftirfarandi spurningar og svör frá Biblíunni í næsta kafla.

2. KAFLI

SPURNINGAR SEM VIÐ ÆTTI AÐ HAFA SPURT LÖNGU SÍÐAN

2.1 LEITIÐ OG ÞÉR MUNUÐ FINNA SVARA FRÁ GUÐI

Margir hafa leitað Guði en aðeins sumir hafa fundið hann; vegurinn er sannarlega þröngt vegna þess að aðeins trú á Jesú Krist færir mann til Guðs. Hefðir manna felst í trú koma ekki mann til Guðs og voru ávítaður, hastaði og áskorun aftur og aftur af Guði og Jesú Krists út Biblíunni. Hins vegar hjarta-fannst og opnar spurningar frá einlægu fólki sem sannarlega leitaði Guðs voru virt af Guði og það er sama orð er notað, eða tilfinningar fannst, a hógvær og auðmjúkur maður myndi heyrast og viðurkennd af Guði. Spurningar voru svarað beint af Guði, Jesú Kristi, eða ritað orð Guðs, eins og heilbrigður eins og óbeint í gegnum (ósannað) helgra manna og kvenna Guðs. Þetta er ekki á óvart í ljósi þess að Guð segir að hver sem er svangur og þyrstur fyrir réttlæti verður fyllt og allir sem leitar Drottins, meðan hann er að finna, verður ekki fyrir vonbrigðum.

[6] Sælir eru þeir, sem hungrar og þyrstir eftir réttlætinu, því að þeir munu saddir verða. (Matteus 5: 6 KJV); [35] Jesús sagði við þá: Ég er brauð lífsins, hann sem kemur til mín mun ekki hungra, og sá sem trúir á mig, mun aldrei þyrsta að eilífu. (Jóhannes 6: 35 KJV); [5] Hann sagði við þá: Nú á einhver yðar vin og fer til hans um miðnætti og segir við hann: Vinur, lánaðu mér þrjú brauð, [6] Fyrir vin minn í ferð hans er að koma til mín, og ég hef ekkert að bera á borð fyrir hann? [7] Hann innan frá skal svara, Trouble mig ekki: hurðin er búið að loka, og börn mín og ég komin í rúmið; Ég get ekki farið á fætur og gefa þér. [8] Ég segi yður, þótt hann fari ekki á fætur og gefa honum, því að hann er vinur hans, enn vegna þrautseigju hans, mun hann rísa og fær honum eins mörg og hann þarf. [9] Og ég segi yður: Biðjið, og yður mun gefast, leitið, og þér munuð finna, högg, og skal opna yður. [10] En hver sem biður; og sá sem leitar finnur; og þann sem á knýr, mun upp lokið verða. [11] Ef sonur biðjið brauð einhver ykkar sem er faðir, mun hann gefa honum stein? eða ef hann biður um fisk, mun hann um fisk gefa honum höggorm? [12] Eða ef hann biður um egg, mun hann bjóða honum sporðdreka? [13] Ef þú þá, að vera vondir, hafið vit á að gefa góðar gjafir börnum yðar, hve miklu fremur mun þá faðirinn himneski gefa þeim heilagan anda þeim, sem biðja hann? (Lúkas 11: 5-13 KJV)

[37] Allt sem faðirinn gefur mér, mun koma til mín, og þann sem kemur til mín, mun ég alls eigi brott reka. [**ENGINN SEM GUÐ HEFUR GEFIÐ JESÚ KRISTS VERÐUR VARPAÐ ÚT**] [38] Ég er stiginn niður af himni, ekki til að gjöra vilja minn, heldur vilja þess, hann, sem sendi mig. [**JESÚS KRISTUR KOM FRÁ HIMNI TIL JARÐAR AÐ EKKI GERA RÁÐSÁLYKTUN EN GUÐ MUN**] [39] Og þetta er vilji þess, sem sendi mig, að af öllu, sem hann hefur gefið mér að ég glati engu, heldur reisi það upp á efsta degi. [**ALLT SEM GUÐ HEFUR GEFIÐ JESÚ KRISTS VERÐUR HÆKKAÐ TIL LÍFSINS Á 'SÍÐASTA DEGI' Í JESÚ KRISTI**] [40] Og þetta er vilji þess, sem sendi mig, að allir sem sér soninn og trúir á hann, hafi eilíft líf, og ég reisi hann upp á efsta degi ...

[44] Enginn getur komið til mín, nema faðirinn, sem sendi mig, dragi hann, og ég mun reisa hann upp á efsta degi. [**TRÚUÐU MUNU UPP RÍSA FRÁ DAUÐUM Á 'SÍÐASTA DEGI' Í JESÚ KRISTI**] [45] Það er ritað hjá Jesaja spámanni: Þeir munu allir verða af Guði fræddir. Sérhver maður því að hafa heyrt, og hefur lært af föðurnum, kemur til mín. [**TRÚAÐIR ERU ÞEIR, SEM HAFA HEYRT OG VERIÐ KENNT AF GUÐI OG HAFA KOMIÐ TIL JESÚ KRISTS**] (Jóh 6: 37-40, 44-45 KJV)

[1] Ho, hver sem þyrstir eruð, komið þér hingað til vatnsins, og sá sem hefur enga peninga; koma þér, kaupið korn og etið; já, Komið, kaupið án peninga og án bæði vín og mjólk. [2] Hví reiðið þér silfur fyrir það, sem ekki er brauð og gróða yðar fyrir það, sem uppfyllir ekki? Hlýðið á mig, og borða þig, sem gott er, og láta sál þín gleði sig í feiti. [3] Hneig eyra þitt, og komið til mín, heyrið, svo að sálir yðar megi lifna; og ég mun gera eilífan sáttmála við þig, jafnvel Davíðs órjúfanlega náðarsáttmála ... [6] leita þér DROTTINmeðan hann er að finna, hringja í þig á hann, meðan hann er nálægur [**ÞAÐ MUN KOMA SÁ TÍMI ÞEGAR HJÁLPRÆÐIS MUN EKKI LENGUR VERA LAUS VIÐ ÍBÚA JARÐARINNAR (SEM ER ÁSTÆÐA NÚNA ER TÍMI TIL AÐ SNÚA VIÐ JESÚ KRIST)**] [7] Hinn óguðlegi láti af breytni sinni og illvirkinn af vélráðum sínum og lát hann hverfa aftur til DROTTINS, OG ÞÁ MUN HANN MISKUNNA HONUM, til Guðs vors, því að hann fyrirgefur ríkulega. (Jesaja 55: 1-3, 6-7 KJV)

Að borða mat og drekka vatn maður þarf að minnsta kosti líkama með getu til að taka á móti mat og vatn; að borða og drekka andlega fæðu frá Guði krefst einlæg og ekta hjarta og huga sem vill taka á móti samskiptum frá Guði á kjörum Guðs. Bæði Guð og Jesús Kristur lofa að svara og fylla tómið og hungur hvern einstakling sem kallar á þá í samræmi við það sem Guð hefur sett fram í Biblíunni sem hefur nú þegar veitt mörgum af the frumskilyrði sannleika a Trúmaður þarf að vita til að vera uppfyllt og blessuð í þessum heimi og komandi öldum. Foundational að öllum spurningum spurði alltaf Guðs með svöng hjarta eru svör Guð hefur skrifað í ritningunni um hver hann er og hvað Guð vill fyrir hvern og hvern einstakling sem hægt er að ramma inn fyrirspurnir 2.2 til 2.20.

2.2 VISSIR ÞÚ AÐ GUÐ VILL AÐ ALLIR VERÐI HÓLPNIR OG KOMIST TIL ÞEKKINGAR Á SANNLEIKANUM?

Guð vill að enginn tapast að eilífu eða ókunnugt um sannleikann að það er aðeins einn Guð og að Jesús Kristur er og meðalgangarinn milli Guðs og manna.

[3] Þetta er gott og þóknanlegt fyrir augliti Guðs frelsara okkar; [4] Hver verður allir menn verði hólpnir og komist til þekkingar á sannleikanum. [5] Einn er Guð, og enginn meðalgangarinn milli Guðs og manna, maðurinn Kristur Jesús, [6] Hver gaf sig sjálfan til lausnargjalds fyrir alla, að vera vitnað í tæka tíð. (1 Tím 2: 3-6 KJV)

2.3 VISSIR ÞÚ AÐ JESÚS KRISTUR VALDI AÐ GERA VILJA GUÐS FREKAR EN SINN EIGIN VILJA Í GETSEMANEGARÐINUM?

[41] Og hann vék frá þeim svo sem steinsnar, féll á kné, baðst fyrir og sagði, [42] Faðir, ef þú vilt, þá tak þennan kaleik frá mér: En verði þó ekki minn heldur þinn vilji. [**EKKI MUN JESÚS KRISTUR EN GUÐ MUN**] [43] Þá birtist honum engill af himni, sem styrkti hann. [44] Og hann komst í dauðans angist og baðst enn ákafar fyrir en sveiti hans varð eins og það var mikill blóðdropar, er féllu niður til jarðar. (Lúkas 22: 41-44 KJV)

Jesús Kristur kaus að gera Mun og ekki hans eigin vilja Guðs (sem var að ekki fara til krossins). Að hafa tekist að segja, 'ekki minn heldur þinn vilji', má segja að Jesús Kristur hefði ákveðið (og tekist) að hlýða Guði. Hins vegar vegna þess að Jesús Kristur svo elskaði Guð, hann gerði alltaf vilja Guðs. Það eru tveir 'vill' skráð í Biblíunni:
(1) að vilja Guðs og (2) að vilja Jesú Krists.

2.4 VISSIR ÞÚ AÐ JESÚS KRISTUR VARÐ GUÐS EINGETNI SONUR EFTIR ÁKVEÐNUM TÍMAPUNKTI?

[5] Þannig var Kristi vegsamlega gjört sig ekki að gjörast æðsti prestur; En sá sem sagði við hann: Þú ert sonur minn, í dag hef ég fætt þig. [**ÞANN DAG JESÚS KRISTUR VAR FÆDDUR AFGUÐI**] (Hebr 5: 5 KJV)

Það var, þegar Jesús Kristur var 'fæddur' af Guði. Það getur því verið sagt að áður en þessi dagur Jesús Kristur var ekki 'fæddur' Guðs.

2.5 VISSIR ÞÚ AÐ GUÐ OG JESÚS KRISTUR VORU BÆÐI Í UPPHAFI OG SKAPAÐI JÖRÐINA OG ALHEIMSINS?

[1] Í upphafi var Orðið, og Orðið var hjá Guði, og Orðið var Guð. [2] Hann var í upphafi hjá Guði. [3] Allir hlutir urðu fyrir hann, án hans varð ekki neitt, sem til er. [4] Í honum var líf, og lífið var ljós mannanna. [5] Og ljósið skín í myrkrinu, og myrkrið ekki ... [9] Það var Hið sanna ljós, sem logar hvern mann sem kemur í heiminn. [10] Hann var í heiminum, og heimurinn var orðinn til fyrir hann, en heimurinn þekkti hann ekki. [**JESÚS KRISTUR GERÐI HEIMINN; JESÚS KRISTUR VAR Í HEIMINUM; HEIMURINN VISSI EKKI JESÚS KRISTUR**] [11] Hann kom til eignar sinnar eigin, og hans eigin tóku ekki við honum. [12] En sem tóku við honum, gaf hann rétt til að verða Guðs börn, þeim, er trúa á nafn

hans: [**HVER SEM TEKUR VIÐ JESÚ KRISTS HEFUR VERIÐ GEFIÐ VALD TIL AÐ VERÐA SONUR GUÐS; SÁ SEM TRÚIR Á NAFN JESÚ KRISTS HEFUR VERIÐ GEFIÐ VALD TIL AÐ VERÐA SONUR GUÐS**]

[13] Sem fæddust, ekki af blóði, né af vilja holdsins, né af vilja manns, heldur af Guði fæddir. [14] Og Orðið varð hold, og bjó með oss, (og vér sáum dýrð hans, dýrð, sem sonurinn eini á frá föðurnum), fullur náðar og sannleika. [**ORÐ GUÐS VAR INN LIFANDI HOLD SEM ER JESÚS KRISTUR SEM HEFUR DÝRÐAR EINA AF GUÐI FÆDDUR**] [15] Jóhannes vitnar um hann og hrópar, sagði: Þetta er sá sem ég talaði, hann sem kemur eftir mig, fyrir mér að hann var á undan mér. [16] Og um fyllingu hans höfum vér allir þegið, náð á náð ofan. [17] Lögmálið var gefið fyrir Móse, en náðin og sannleikurinn kom fyrir Jesú Krist. [18] Enginn hefur séð Guð á hverjum tíma, eingetinn sonur, sem er í faðmi föðurins, hann hefur birt hann. [**JESÚS KRISTUR HEFUR SAGT GU HEIMINUM; JESÚS KRISTUR ER Í FAÐMI GUÐS**] (Jóh 1: 1-5, 9-18 KJV)

Jesús Kristur var í upphafi og er kallað, 'Orð Guðs' og 'Guð'. Hann bjó einnig meðal karla og kvenna og gaf náð og sannleika í heiminum. Jesús Kristur er hinn eingetni sonur Guðs, sem er í faðmi föðurins, Guð, sem Jesús Kristur hefur lýst yfir að í heiminum. Jesús Kristur er kallaður, 'Hið Lifandi Orð' og 'Orð Guðs'. Þess vegna getur það tekið fram að vegna þess að Jesús Kristur svo lýst (og lýsir) hjarta Guðs og ást sem hann getur ekki verið aðskilin frá orði Guðs vegna kærleika hans og hlýðni við Guð; Kristur er 'Hið Lifandi Orð'.

Tilvist Krists og líf með Guði fyrir, á meðan og eftir Sköpun kynnir engin viðfangsefni að rökrétt hugsun þegar Mósebók er litið og trúði. Hvað þrautir huga er hins vegar óhæfa svo vera að koma til jarðar í formi barns sem er ekki aðeins fæddur af meyju en í raun lögð sig til að deyja á krossinum fyrir mannkynið hann skapaði með Guði í Upphaf.

[1] Í upphafi var Orðið, og Orðið var hjá Guði, og Orðið var Guð. [2] Hann var í upphafi hjá Guði. [3] Allir hlutir urðu fyrir hann, án hans varð ekki neitt, sem til er. [4] Í honum var líf, og lífið var ljós mannanna. [5] Og ljósið skín í myrkrinu, og myrkrið tók ekki. [6] Það var maður sendur frá Guði, sem hét Jóhannes. [7] Hann kom til vitnisburðar, til að vitna um ljósið svo að allir skyldu trúa fyrir hann. [8] Hann var ekki ljósið, hann kom til að vitna um ljósið. [9] Það var Hið sanna ljós, sem logar hvern mann sem kemur í heiminn.[10] Hann var í heiminum, og heimurinn var orðinn til fyrir hann, en heimurinn þekkti hann ekki. [11] Hann kom til eignar sinnar eigin, og hans eigin tóku ekki við honum. [12] En sem tóku við honum, gaf hann rétt til að verða Guðs börn, þeim, er trúa á nafn hans: [13] Sem fæddust, ekki af blóði, né af vilja holdsins, né af vilja manns, heldur Guðs. [14] Og Orðið varð hold, hann bjó með oss, (og vér sáum dýrð hans, dýrð, sem sonurinn eini á frá föðurnum), fullur náðar og sannleika. [15] Jóhannes vitnar um hann og hrópar og sagt: Þetta er sá sem ég talaði, hann sem kemur eftir mig, fyrir mér. En hann var á undan mér. [16] Og um fyllingu hans höfum vér allir þegið, og náð á náð ofan. [17] Lögmálið var gefið fyrir Móse, en náðin og sannleikurinn kom fyrir Jesú Krist. [18] Enginn

hefur séð Guð á hverjum tíma, eingetinn sonur, sem er í faðmi föðurins, hann hefur birt hann. (Jóhannes 1: 1-18 KJV)

2.6 VISSIR ÞÚ AÐ JESÚS KRISTUR VAR ÚTVALINN, ÁÐUR EN GRUNDVÖLLUN HEIMS?

[19] En með dýrmætu blóði Krists, sem lömb gallalaust og lýtalausa: [20] Hver sannlega var útvalinn, áður en grundvöllun heims, en var opinberaður í lok tímanna vegna yðar, [**JESÚS KRISTUR VAR ÚTVALINN FYRIR GRUNDVÖLLUN HEIMSINS, JESÚS KRISTUR VAR OPINBERAÐ FYRIR OKKUR Í LOK TÍMANNA**] (1 Peter 1: 19-20 KJV)

2.7 VISSIR ÞÚ AÐ GUÐ VEITTI JESÚ DROTTNI OG KRISTI?

[36] Því þá öll Ísraels ætt vita Sannlega, að Guð hefur gert þennan Jesú, sem þér krossfestuð, bæði að Drottni og Kristi. [**GUÐ GERÐI JESÚ DROTTNI OG KRISTI**] (Postulasagan 2: 36 KJV)

2.8 VISSIR ÞÚ AÐ JESÚS KRISTUR LÆRÐI HANN HLÝÐNI MEÐ ÞJÁNINGUM, VAR ORÐINN FULLKOMINN, OG VARÐ HÖFUNDUR EILÍFS HJÁLPRÆÐIS?

[5] Þannig var Kristi vegsamlega gjört sig ekki að gjörast æðsti prestur; en sá sem sagði við hann: Þú ert sonur minn, í dag hef ég fætt þig. [**Á ÁKVEÐNUM DEGI GUÐS SAGÐI VIÐ JESÚ KRISTI SEM GUÐ GAT JESÚS KRISTUR**] [6] Eins og hann sagði á öðrum stað: Þú ert prestur eilífu eftir hætti Melkísedeks. [**GUÐ KALLAÐI JESÚS KRISTUR PRESTUR EFTIR HÆTTI MELKÍSEDEKS**] [7] Hver á dögum holdi hans, þegar hann hafði boðið upp bænir og auðmjúk með sterkum gráta og tár við hann sem var fær um að frelsa hann frá dauða, og fékk bænheyrslu vegna hann óttaðist, [**JESÚS HRÓPAÐI BÆNIR OG AUÐMJÚK GUÐI SEM MEGNAÐI AÐ FRELSA HANN FRÁ DAUÐA**]

[8] þótt hann sonur væri, lærði hann hlýðni af því, sem hann leið; [9] var orðinn fullkominn, gjörðist hann höfundur eilífs hjálpræðis öllum þeim, er honum hlýða, [**JESÚS KRISTUR LÆRÐI HANN HLÝÐNI ÞJÁNINGU SÍNA; JESÚS KRISTUR VAR ORÐINN FULLKOMINN, JESÚS KRISTUR VARÐ HÖFUNDUR EILÍFS HJÁLPRÆÐIS ÖLLUM SEM HLÝÐA HONUM**]. [10] kallaður af Guði sem æðsti prestur eftir hætti Melkísedeks [**GUÐ KALLAÐI JESÚS KRISTUR SEM ÆÐSTI PRESTUR EFTIR HÆTTI MELKÍSEDEKS**] (Hebreabréfið 5: 5-10 KJV)

2.9 VISSIR ÞÚ AÐ JESÚS KRISTUR VAR GERÐUR EFTIR AÐ HANN GAF LÍF SITT Á KROSSINUM OG VAR ALINN UPP AF GUÐI TIL LÍFSINS EILÍFU?

[3] Hann, sem er birtustig dýrð hans, og ímynd veru hans og ber allt með orði máttar síns, þegar hann hafði hreinsaði oss af syndum okkar og settist til hægri handar hátigninni á hæðum. **[EFTIR KRIST HREINSAÐI OSS AF SYNDUM OKKAR HANN SAT Á GUÐS HÆGRI HÖND]** (Hebreabréfið 1: 3 KJV)

2.10 VISSIR ÞÚ AÐ GUÐ GAF DÝRÐINA JESÚ KRISTS EFTIR GUÐ HAFI UPPVAKIÐ HANN FRÁ DAUÐUM?

[21] sem með honum trúi á Guð, sem vakti hann upp frá dauðum og gaf honum dýrð, að trú yðar von gæti verið á Guð, **[GUÐ UPPVAKIÐ KRIST, SEM HAFÐI DÁIÐ OG GUÐ GAF JESÚ KRISTI DÝRÐ]** (1 Peter 1: 21 KJV)

Það getur því verið sagt að áður en Guð uppvakti Jesú Krists frá dauðum, Kristur hafði ekki dýrðina Hann nýtur nú.

2.11 VISSIR ÞÚ AÐ JESÚS KRISTUR VAR LITLU MINNI EN GUÐ, SVO AÐ HANN GÆTI DÁIÐ?

[9] En við sjáum, að Jesús, sem var gert litlu minni en Guð fyrir þjáningar dauðans, krýndur vegsemd og heiðri, að hann af náð Guðs ætti deyja fyrir hvern mann. **[JESÚS KRISTUR VAR LITLU MINNI, SVO AÐ HANN GÆTI DÁIÐ FYRIR ÞIG OG MIG]**
[10] Fyrir það varð hann, fyrir hvern eru allir hlutir, og af hverjum eru allt, leiðir marga syni til dýrðar, að gera fyrirliði hjálpræðis fullkomna með þjáningum. [11] Því að sá sem helgar og þeir sem helgaðir verða eru allir frá einum: Þess vegna telur hann sér eigi vanvirðu að kalla þá bræður, **[JESÚS KRISTUR OG TRÚAÐIR ERU ALLIR FRÁ EINUM]** (Hebreabréfið 2: 9-11 KJV)

Ekki aðeins var Jesús Kristur ‘gert’ a litlu minni til að deyja fyrir okkur en Jesú Krist og trúaðra eru allir frá einum. Er þetta svipað og önnur vers um Guð og Jesús Kristur vera ‘einn’ og Guð hefur í Kristi í þér þar sem það er tekið fram: [27] sem Guð vildi kunngjöra hvað er auður dýrðar í þessum leyndardómi meðal heiðingjanna; sem er Kristur meðal yðar, von dýrðarinnar: (Kól 1: 27 KJV)?

2.12 VISSIR ÞÚ AÐ GUÐ GETUR EKKI DEYJA?

[8] Og verurnar fjórar höfðu hver um sig sex vængi um hann; og þeir voru alsettir augum innan: og þeir hvíla ekki dag og nótt, að segja: Heilagur, heilagur, heilagur, heilagur, Drottinn, Guð allsherjar, hann sem var og er, og er að koma. [9] Og þegar verurnar gjalda dýrð og heiður og þökk, honum, sem í hásætinu situr, sem lifir um aldir alda, [**GUÐ LIFIR UM ALDIR ALDA**] [10] The öldungarnir tuttugu og fjórir niður fyrir þann, sem á sat hásæti, og tilbiðja hann, sem lifir um aldir alda, og varpa kórónum sínum niður fyrir hásætinu og segja: [**GUÐ LIFIR UM ALDIR ALDA**] [11] Þú ert verðugur, Drottinn, að fá dýrðina og heiðurinn og máttinn, því að þú hefur búið til allt, og til ánægju þeir til og voru skapaðir. (Opinberunarbókin 4: 8-11 KJV)

2.13 VISSIR ÞÚ AÐ JESÚS KRISTUR DÓ?

[5] En vonin gerir ekki til skammar, því að kærleika Guðs er úthellt í hjörtum vorum fyrir heilagan anda, sem oss er gefinn. [6] Þegar vér enn vorum óstyrkir, Kristur á settum tíma dó fyrir óguðlega ... [8] En Guð auðsýnir kærleika sinn til vor, þar sem, á meðan við vorum enn syndarar Kristur dó fyrir okkur. [9] Þar sem vér nú erum réttlættir fyrir blóð hans, því fremur mun hann frelsa oss frá reiðinni. (Rómverjabréfið 5: 5-6, 8-9 KJV); [4] Því við erum grafinn með honum í skírninni: Eins og Kristur var upp vakinn frá dauðum fyrir dýrð föðurins, jafnvel svo að við einnig að lifa nýju lífi. [**JESÚS KRISTUR VAR UPP VAKINN FRÁ DAUÐUM AF GUÐI**]

[5] að ef vér erum orðnir samgrónir honum í líkingu dauða hans, munum vér einnig vera það í líkingu upprisu hans: [6] Vitandi þetta, að vor gamli maður er með honum krossfestur, til þess að líkami syndarinnar skuli vera eytt, að vér ekki framar þjóna syndinni. [7] Því að sá, sem dauður er, er leystur frá syndinni. [8] Ef vér erum með Kristi dánir, trúum vér, að vér munum með honum lifa: [9] Vér vitum að Kristur, upp vakinn frá dauðum deyr ekki framar; dauði ekki lengur yfir honum. [**JESÚS KRISTUR MUN AÐEINS DEYJA EINU SINNI; DAUÐA HÖFÐU FENGIÐ YFIRRÁÐ YFIR KRISTI EN NÚ EKKI MEIRA**] [10] Með því að leggja hann dó hann syndinni í eitt skipti en með því að hann lifir, hann lifir Guði. [**JESÚS KRISTUR VÆRI DÁINN; JESÚS KRISTUR ER NÚ LIFANDI**] (Rómverjabréfið 6: 4-10 KJV); [33] Hver skyldi leggja neitt til umsjá Guðs útvöldu? Það er Guð sem sýknar. [34] Hver sakfellir? Það er Kristur sem dó, já frekar, Hann er upprisinn, hann er við hægri hönd Guðs og hann biður fyrir oss. [**JESÚS KRISTUR DÓ; JESÚS KRISTUR REIS UPP FRÁ DAUÐUM; JESÚS KRISTUR ER VIÐ HÆGRI HÖND GUÐS; JESÚS KRISTUR BIÐUR FYRIR OSS**] (Rómverjabréfið 8: 33-34 KJV)

[8] Ef vér lifum, lifum við Drottni, og hvort við deyjum, deyjum vér Drottni: hvort við lifum því eða deyja, erum við Drottins. [9] Því að til þess Krists bæði dó og reis, og lifnaði, að hann skyldi drottna bæði yfir dauðum og lifandi. [**JESÚS KRISTUR DÓ, TÓK SIG TIL LIFNAÐI SVO AÐ HANN GÆTI VERIÐ lávarðurDAUÐUM OG LIFANDI**] [10] En hvers vegna heldur þú dæmir bróður þinn? eða hví þú stillir á neitt bróður þinn? að vér munum allir standa frammi fyrir dómstóli Krists. [**ALLIR SKULU KOMA FRAM FYRIR**

DÓMSTÓL JESÚ KRISTS] [11] Fyrir það er skrifað, sem ég lifi, segir Drottinn, skulu öll kné beygja mig, og sérhver tunga vegsama Guð. [**SKAL SÉRHVERT KNÉ BEYGJA TIL DROTTINS; ALLIR SKULU JÁTA OG REIKNINGUR Á GUÐ**] [12] Svo hver og einn af oss skal gefa reikning fyrir sjálfan sig að Guði. (Rómverjabréfið 14: 8-12 KJV)

[1] bræður, ég boða yður fagnaðarerindi það, sem ég boðaði yður, sem einnig hefur verið móttekið, og þar sem þú standa; [2] Fyrir það sem þú ert að spara, ef þú halda í minni sem ég boðaði yður, nema þú hafir ekki ófyrirsynju trúna. [3] Því það kenndi ég yður fyrst og fremst, sem ég einnig hef meðtekið, að Kristur dó vegna vorra synda samkvæmt ritningunum, [**JESÚS KRISTUR DÓ FYRIR SYNDIR OKKAR**] [4] Og að hann var grafinn, að hann reis upp á þriðja degi samkvæmt ritningunum. (1 Corinthians 15: 1-4 KJV); [9] Guð hefur ekki ætlað oss til reiði, heldur til að öðlast sáluhjálp fyrir Drottin vorn Jesú Krist, [10] sem dó fyrir oss, til þess, hvort sem vér vökum eða sofum vér mættum lifa með honum. [**JESÚS KRISTUR DÓ FYRIR US ÞANNIG AÐ VIÐ ÆTTUM AÐ LIFA MEÐ HONUM**] (1 Þessaloníkubréf 5: 9-10 KJV)

2.14 VISSIR ÞÚ AÐ JESÚS KRISTUR SETTIST VIÐ HÆGRI HLIÐ HÁSÆTI GUÐS EN EKKI Á HÁSÆTI GUÐS EFTIR AÐ HANN STÓÐ UPP OG STEIG UPP TIL HIMNA?

[1] Drottinn sagði við minn drottin: Set þig mér til hægri handar, uns ég gjöri óvini þína að fótskör þinni. [**JESÚS KRISTUR SITUR VIÐ HÆGRI HÖND GUÐS, AÐ ÓVINIR KRISTS ERU GERÐAR SKÖR FÓTA HANS**] [2] Drottinn skal senda sproti þinn styrkur frá Síon: drottna þig í miðri óvinum þínum. (Sálmur 110: 1-2 KJV)

Eftir óvinir Krists eru gerðar fótskör hans (algerlega sæta Jesú Krists) Kristur mun ekki sitja við hægri hönd Guðs. Í Ritningunni og manna reynd sá sem gegnir því hægri hlið hásæti er annað í umsjá hvað hásæti stjórnar. Það má segja að Vice President af landi eða fyrirtæki hefur heimild til að gera og framkvæma ákvarðanir í fjarveru hans sem er forseti; sama er að segja um kóngafólk og hernaðarlega samskiptareglum. Hægra megin er einnig til marks um hag og blessun í mótsögn við vinstri hönd sem er ekki eins virtu og hægri hlið.

[44] Drottinn sagði við minn drottin: Set þig mér til hægri handar, þangað til ég gjöri óvini þína að fótskör þinni? [**JESÚS KRISTUR SITUR VIÐ HÆGRI HÖND GUÐS, AÐ ÓVINIR KRISTS ERU GERÐAR SKÖR FÓTA HANS**] (Matteus 22: 44 KJV); [36] Sjálfur mælti Davíð af heilögum anda, sagði Drottinn við minn drottin: Set þig mér til hægri handar, uns ég gjöri óvini þína að fótskör þinni. [**JESÚS KRISTUR SITUR VIÐ HÆGRI HÖND GUÐS, AÐ ÓVINIR KRISTS ERU GERÐAR SKÖR FÓTA HANS**] (Mark 12: 36 KJV); [42] Davíð sjálfur sagði í sálmunum, sagði Drottinn við minn drottin: Set þig mér til hægri handar, [43] þangað til ég gjöri óvini þína að fótskör þinni. [**JESÚS KRISTUR SITUR VIÐ HÆGRI HÖND GUÐS, AÐ ÓVINIR KRISTS ERU GERÐAR SKÖR FÓTA HANS**] (Lúkasarguðspjall 20: 42-43 KJV); [34] Davíð er ekki

stigið upp til himna. En hann sagði sjálfur, Drottinn sagði við minn drottin: Set þig mér til hægri handar, [35] þangað til ég gjöri óvini þína að fótskör þinni [**JESÚS KRISTUR SITUR VIÐ HÆGRI HÖND GUÐS, AÐ ÓVINIR KRISTS ERU GERÐAR SKÖR FÓTA HANS**] (Postulasagan 2: 34-35 KJV); [13] En við hvern af englunum hefur hann nokkru sinni sagt: Set til hægri handar, uns ég gjöri óvini þína að fótskör þinni? [**JESÚS KRISTUR SITUR VIÐ HÆGRI HÖND GUÐS, AÐ ÓVINIR KRISTS ERU GERÐAR SKÖR FÓTA HANS**] (Hebreabréfið 1: 13 KJV)

Það er áhugavert að hafa í huga að á meðan meirihluti vísur í Biblíunni lýsa Jesús Kristur að sitja til hægri handar hásæti Guðs, það eru nokkrir reikningar sem sýna Krist stóð hægra handar hásæti Guðs. Slíkar breytingar á afstöðu Krists í tengslum við hásæti Guðs gæti bent mismunandi aðgerðir Krists í tengslum við það sem er að gerast, eða þarf að vera að gerast, með fólki og atburðum á tilteknu augnabliki tíma. Sama ástæðan fyrir því að við sjá Kristur sitjandi eða standandi til hægri handar hásæti Guðs, það er nóg að vita að Ritningin segir ítrekað að Jesús Kristur heldur áfram að taka virkan þátt í áætlun Guðs og er mjög gaum að hvað er að gerast í hverjum Okkar líf.

[23] Hann var framseldur af tiltekinni ráðgjöf og vísendum Guðs, sem þú hefur tekið, og því vonda höndum krossfest og drepið: [24] sem Guð hefur reist, hafa fjarlægt hann úr nauðum dauðans: vegna þess að það var ekki hægt að hann ætti að vera haldið um það ... [30] Því hann var spámaður og vissi, að Guð hafði gefið með eiði að hann, sem af ávexti lendum hans, samkvæmt holdinu, hann myndi hækka Krist að sitja á hans hásæti; [**JESÚS KRISTUR YRÐI HÆKKAÐ TIL AÐ SITJA Í HÁSÆTI SÍNU**] (18) [31] Hann sá þetta fyrir talaði um upprisu Krists, að sál hans var ekki vinstri í helju, og hold hans rotnun að bráð [**GRÍSKA: GRÖF**] [32] Þetta hefur Jesús reisti Guð upp, og erum vér allir vottar þess. [33] Því að vera með hægri hönd Guðs upphafinn, og hafa fengið af föðurnum fyrirheit heilags anda, hefur hann varpað fram þetta, sem þér sjáið og heyrið. [34] Davíð er ekki stigið upp til himna En hann sagði sjálfur, Drottinn sagði við minn drottin: Set þig mér til hægri handar, [35] þangað til ég gjöri óvini þína að fótskör þinni. (Postulasagan 2: 23-24, 30-35 KJV)

2.15 VISSIR ÞÚ JESÚS KRISTUR ER SÁ FYRSTI TIL AÐ HÆKKA UPP FRÁ DAUÐUM OG AÐ DAUÐINN ER SÍÐASTI ÓVINURINN AÐ VERA EYTT ÁÐUR EN KRISTUR HENDUR AFTUR TIL GUÐS ÖLLUM KRAFTI OG VALDI GUÐ GAF KRISTS?

[20] En nú er Kristur upprisinn frá dauðum sem frumgróði þeirra, sem sofnaðir eru. [**JESÚS KRISTUR ER SÁ FYRSTI TIL AÐ VERA UPPRISINN FRÁ DAUÐUM**] [21] Því að þar eð dauðinn kom fyrir mann, kom einnig upprisa dauðra. [22] Fyrir eins og í Adam og allir deyja, jafnvel svo munu allir lífgaðir verða. [23] En sérhver í sinni röð: Kristur

fyrstu ávextir; En síðan matreiddu þeir, sem tilheyra Kristi við komu hans. [**JESÚS KRISTUR ER SÁ FYRSTI TIL AÐ VERA UPP FRÁ DAUÐUM; TRÚAÐIR REISTUR UPP FRÁ DAUÐUM ÞEGAR KRISTUR KEMUR AFTUR**] [24] Síðan kemur endirinn, er hann selur ríkið Guði föður í hendur, er hann hefur að engu gjört sérhverja tign, sérhvert veldi og kraft. [**JESÚS KRISTUR FRELSAR RÍKIÐ GUÐI**]

[25] honum ber að ríkja, uns hann leggur alla óvini að fótum sér. [26] The síðasti óvinurinn, sem verður að engu gjörður. [**JESÚS KRISTUR RÍKIR TIL DAUÐA ER EYTT**] [27] Hann hefur lagt undir fætur hans. En þegar hann sagði allt er lagt undir hann, er það augljóst, að sá er undan skilinn, sem lagði allt undir hann. [**ALLT OG ALLIR ERU HÁÐ JESÚS KRISTUR NEMA GUÐS, SEM GAF KRISTI ÞETTA VALD**] [28] og þegar allt það skal lagt undir hann, þá mun og sonurinn sjálfur leggja sig undir hann lagðir lagði alla hluti undir hann, til þess að Guð sé allt í öllu. [**JESÚS KRISTUR VERÐUR HÁÐ GUÐI ÞEGAR ALLT OG ALLIR ER UNDIROKAÐ HONUM**] (1 Corinthians 15: 20-28 KJV)

Allir og allt er háð Jesú Krists nema Guð; Kristur sæta sig aftur til Guðs þegar allir og allt er undirokað til Jesú Krists.

2.16 VISSIR ÞÚ AÐ ÞAÐ MUN KOMA Í TÍMAPUNKT ÞEGAR JESÚS KRISTUR HENDUR AFTUR TIL GUÐS ÖLLUM KRAFTI OG VALDI GUÐ GAF KRISTS?

Sjá 2,15 ofan.

2.17 VISSIR ÞÚ AÐ JESÚS KRISTUR VEIT EKKI DAGINN NÉ STUNDINA ÞEGAR HANN VERÐUR SENDUR AFTUR TIL JARÐAR AF GUÐI?

[25] Og stjörnur himinsins falla, og kraftar himnanna bifast. [26] Og þá munu menn sjá Mannssoninn koma í skýjum með miklum mætti og dýrð. [27] Og hann mun senda út engla sína, og munu safna saman hans útvöldu úr áttunum fjórum, frá ystu hluta jarðarinnar til ystu hluta himinsins. [28] Nemið líkingu af fíkjutrénu; Þegar greinar þess fara að mýkjast og laufið að springa út, þú veist, að sumar er í nánd [29] Svo þú á sama hátt, þegar þér sjáið þetta svo fara, að hann er í nánd, fyrir dyrum. [30] Sannlega segi ég yður: Þessi kynslóð mun ekki líða undir, uns allt þetta er komið fram. [31] Himinn og jörð munu líða undir lok, en orð mín munu aldrei undir lok líða. [32] En þann dag og að stund veit enginn, nei, hvorki englar á himni né sonurinn, enginn nema faðirinn. [**JESÚS KRISTUR ER EKKI DAGINN NÉ STUNDINA ÞESSUM ATBURÐI - BARA VEIT GUÐ, ÞÁ ER HANN MUN SENDA SON SINN TIL JARÐAR AFTUR**] [33] Taka þú gaum, vakið að þú veist ekki, nær tíminn er. [34] Fyrir Mannssonurinn er eins og maður taka langt ferðalag, sem yfirgefið heimili sitt, og

gaf feli þjónum sínum, og hverjum manni verk hans, og bauð Dyravörður að vaka. [35] Gætið því, því að þú veist ekki þegar húsbóndinn kemur, að kveldi, á miðnætti, eða á hani crowing, eða á morgnana: [36] kynnu að koma allt í einu hann finna yður sofandi. [37] Það sem ég segi yður, segi ég öllum, horfa á. (Mark 13: 25-37 KJV)

2.18 VISSIR ÞÚ JESÚS KRISTUR ER EINNIG KALLAÐ, 'AÐ ADAM SÍÐUSTU' OG ANNAÐ MAÐUR SEM ER 'FRÁ HIMNI' OG AÐ HANN VÆRI AÐ LÍFGANDI ANDA?

[42] Þannig er og um upprisu dauðra. Sáð er forgengilegu, það er rís óforgengilegt: [43] Það er sáð í vansæmd, það er hækkað í dýrð: það er sáð í veikleika, það er hækkað í krafti: [44] Sáð er jarðneskum líkama, en upp rís andlegur líkami. Það er náttúrulega líkami, og það er og til andlegur líkami. [45] Og svo það er skrifað, Hinn fyrsti maður, Adam, varð að lifandi sál; hinn síðari Adam að lífgandi anda. [**JESÚS KRISTUR ER KALLAÐUR HINN SÍÐARI ADAM OG VAR AÐ LÍFGANDI ANDA**] [46] Hins vegar kemur ekki fyrst, sem er andlega, en það sem er eðlilegt; því næst hið andlega. [47] Hinn fyrsti maður er frá jörðu, jarðneskur,. hinn annar maður er frá himni [**JESÚS KRISTUR ER HINN ANNAR MAÐUR SEM ER FRÁ HIMNI**] [48] Eins og hinn jarðneski var, þannig eru þeir einnig að eru hinir jarðnesku og eins og hinn himneski, þannig eru þeir einnig að eru himnesk. [49] Og eins og vér höfum borið mynd hins jarðneska, munum vér einnig bera mynd hins himneska. [**TRÚAÐIR SKULU EINNIG BERA MYND HINS HIMNESKA**] (1 Kor 15: 42-49 KJV)

2.19 VISSIR ÞÚ JESÚS KRISTUR ER SÁ SEM MIÐLAR MILLI GUÐS OG MANNA?

[4] Hver verður allir menn verði hólpnir og komist til þekkingar á sannleikanum. [5] Einn er Guð, og enginn meðalgangarinn milli Guðs og manna, maðurinn Kristur Jesús; [**JESÚS KRISTUR ER SÁ MAÐUR, SEM MIÐLAR Á MILLI GUÐS OG MANNA**]
[6] Hver gaf sig sjálfan til lausnargjalds fyrir alla, að vera vitnaði í tilsettum tíma. (1 Tím 2: 4-6 KJV)

Eitt af helstu hlutverkum Krists er að miðla málum milli Guðs og manna sem geta ekki vera hávaði saman án vinnu og afrek Jesú Krists með dauða sínum og upprisu.

2.20 VISSIR ÞÚ JESÚS KRISTUR ER EINNIG KALLAÐ, ‘Á LAMB GUÐS’ OG ÞAÐ VERÐUR HÁSÆTI GUÐS OG LAMBSINS Í FRAMTÍÐINNI?

[1] Og hann sýndi mér hreint áin af vatni lífsins, skínandi sem kristall, rann frá hásæti Guðs og lambsins ... [3] Og það skal ekki framar bölvun, en hásæti Guðs og Lamb munu vera í það; og þjónar hans munu þjóna honum. (Opinberunarbókin 22: 1, 3 KJV)

Jesús Kristur verður að stíga niður af núverandi stöðu hans á hægri hlið Guðs er hásæti svo að Guð mun vera ‘allt í öllu’ sem við munum öll skilja þegar Guð opinberar okkur þetta í framtíðinni. Núverandi staða Jesú Krists á hægri hlið Guðs felur biðja fyrir okkar hönd frammi fyrir hásæti Guðs. Hins vegar, í framtíðinni hlutverk Jesú Krists, einnig þekktur sem ‘á Lamb Guðs’, mun ekki lengur þurfa biðja fyrir okkar hönd vegna þess að við munum vera ‘eins og hann er’ og það mun vera tveir stólar: Hásæti Guðs og Hásæti Lambsins.

3. KAFLI

RITNINGIN ER ÞÓ UMFRAM ALLT ORÐ MANNA

3.1 HVAÐ RITNINGIN SEGIR OKKUR UM SJÁLFAN SIG

Biblían segir eigin vald sitt og áreiðanleika sem er staðfest af mörgum spádómar uppfylla með Jesú Kristi, sem og táknin og kraftaverkin enn sem verða fyrir trú á loforð Guðs á síðum sínum. Margir hafa í gegnum söguna og í dag einnig votta að afli og bætur fyrir trú í nafni Jesú Krists (eins skilið frá Ritningunni) og djöflar eru enn háð vald sitt. Það eru margir vísur sem boða áreiðanleika ritning og lesandinn er boðið að sanna til fyrirheita Guðs skráð um síðurnar. Eftirfarandi eru nokkrar kröfur Biblían gerir um sig:

[12] Því að orð Guðs er lifandi og kröftugt og beittara hverju tvíeggjuðu sverði og smýgur inn í innstu fylgsni sundur sálar og anda, liðamóta og mergjar, og það dæmir hugsanir og hugrenningar af hjarta. (Hebreabréfið 4: 12 KJV)

[6] Orð Drottins eru hrein orð: eins og silfur reynt í ofni af jörðinni, hreinsuð sjö sinnum. (Sálmur 12: 6 KJV); 105 Þitt orð er lampi til fóta minna og ljós við vegi mínum. (Sálmur 119: 105 KJV)

Það er ekkert meiri en orð Guðs sem hann hefur sett hér að framan (í forgangsröð / gert meira máli en) hans eigin nafni: [2] Ég vil falla fram fyrir þínu heilaga musteri og lofa nafn þitt sakir elsku þinnar og trúfesti þína, því að þú hafa mikil og orð þín umfram allt nafni. (Sálmur 138: 2 KJV)

Ritningin verður ekki felld úr sama sem reynir að brjóta það: [35] Ef það nefnir þá guði, sem Guðs orð kom til, _ og ritningin verður ekki felld. (Jóhannes 10: 35 KJV)

Trúaðir eru helgaðir í orði Guðs: [17] Helga þá í sannleikanum þínu: Þitt orð er sannleikur. (Jóhannes 17: 17 KJV)

Orð Guðs í hjarta trúaða er nauðsynlegt að berjast synd: [11] Þitt orð Ég geymi í hjarta mínu, að ég skuli eigi syndga gegn þér. (Sálmur 119: 11 KJV)

Ritningin ertir og áhrif á hjarta og trú á góðan hátt: [32] Og þeir sögðu hvor við annan: Fékk ekki hjartað brenna í okkur, meðan hann talaði við okkur á veginum og á meðan hann lauk upp fyrir okkur ritningunum? (Lúkas 24: 32 KJV)

Til að vera göfugt fyrir Guði Trú þarf að vera opin Ritningunni og leita það daglega til að ákvarða hvort það sem hefur verið kennt í kenningum er Biblíulega.

[11] Þeir voru göfugt en í Þessaloníku, þannig að þeir tóku við orðinu með allri reiðubúin huga, og kynnt sér ritningarnar daglega, hvort þessu væri þannig farið. (Postulasagan 17: 11 KJV) 'Hvort þetta var svo' - jafnvel ef ræðumaður var Paul sem vann mörg kraftaverk í Postulasögunni: [3] lengri tíma því dvöldu þau töluðu djarflega í Drottni, sem gaf vitnisburð til hinna orði náðar hans, og veitt tákn og undur gerast fyrir hendur þeirra. (Postulasagan 14: 3 KJV)

Trúaðir eru að leita ritninguna: [39] Rannsakið ritningarnar, í þeim sem þú heldur að þú hafir eilíft líf, og þeir eru þeir sem vitna um mig. (Jóhannesar 5: 39 KJV)

Þess vegna er það Ritningin sem er undirstrikað í þessari bók svo sem til að undirstrika þann sannleika að ókunnugt fólk - ekki Guð - nota svo sem: 'Þú þarft að taka það [unsubstantiated kenningar um Guð og Jesú Krist] trúar' eða 'við finna út þegar við komum til himna', sem öll eru vel merkingu en dauður rangt þegar kemur að því að skilja að Jesús Kristur er eingetinn sonur Guðs, sem dó á krossinum og situr nú við hægri hönd Guðs. Að skilja ekki svo grundvallarsannindi að Guð og Jesús Kristur eru ekki sami maður gæti sett eilíft stöðu okkar við Guð í hættu - hætta á að er bara ekki þess virði að fjárhættuspil.

Far frá óvissu og rugli, Guð hefur gefið okkur vissu fyrir Krist og rannsókn á orði hans, og hann leitar virkan út einstaklinga sem vilja tilbiðja í anda og sannleika.

3.2 RITNINGIN KOM FRÁ GUÐI Í GEGNUM HELGIR MENN - EKKI Í GEGNUM HUGMYNDAFLUG KARLA

Það er mikilvægt að skilja sem hefur skrifað skjal áður en kröfur skjalinu hægt að staðfesta, hvað þá trúði og beitt. Oft er það nafn og persónuskilríki höfundar að lesandinn þarf að vita, eins og heilbrigður eins og the uppspretta frá þar sem rithöfundur hefur gert kröfur sínar og dregið ályktanir þeirra. Biblían segir um sig sem Guð gaf orð hans til helgra manna sem þá skrifaði þá niður fyrir aðra til að lesa, skilja og beita í lífi þeirra.

Helgir menn flutt af heilögum anda (Heilagur Andi)

[21] Fyrir spádómur kom ekki í gamla tíma að vilja manns, heldur töluðu menn Guðs talaði eins og þeir voru flutt af heilögum anda. (2. Pétursbréf 1: 21 KJV)

Innblásin af Guði

[16] Sérhver ritning er innblásin af Guði og nytsöm til fræðslu, til umvöndunar, til leiðréttingar, til menntunar í réttlæti. (2. Tímóteusarbréf 3: 16 KJV)

SEM VERÐUR GERT?

Berast við opinberun Jesú Krists

[12] Ekki hef ég tekið við því af manni né látið kenna mér það, heldur opinberun Jesú Krists. (Galatabréfið 1: 12 KJV)

3.3 AF HVERJUM JESÚS KRISTUR FÁ OPINBERUN Í BÓK OP? GUÐ.

Frá Opinberunarbókinni 1 og mörgum öðrum versum í Biblíunni, það virðist vera stigveldi við meðhöndlun opinberun frá Guði til mannsins - eins og Jesús Kristur er og meðalgangarinn milli Guðs og manns, svo líka, samskipti er sendi út frá Guðs fyrir Jesú að fólk. (19)

1. Guð gaf Opinberun Jesú Krists
2. Jesús Kristur gaf þá opinberun að engill hans
3. Engill Hans þá gaf Opinberun Jóhannesar
4. Jóhannesar skrifaði þá bók Opinberunarbókinni fyrir okkur að lesa í dag

[1] Opinberun Jesú Krists, sem Guð gaf honum, [**(1) GUÐ GAF ÞETTA OPINBERUNARBÓKINNI TIL JESÚ KRISTS**] til að sýna þjónum sínum það sem verða á innan skamms að fara; Sendi hann því og kynna það engil sinn [**(2) JESÚS KRISTUR GAF ENGILL HANS**] við þjón Jóhannesar [**(3) ENGILL JESÚ KRISTS GAF JÓHANNESAR**] [2] sem ber vitni um orð Guðs, og vitnisburð Jesú Krists, um allt það er hann sá. [3] Sæll er sá sem les, og þeir, sem heyra orð þessa spá, og halda þeim hlutum sem í þeim er ritað: Að tíminn er í nánd. [4] Jóhannesar til safnaðanna sjö, sem í Asíu eru: [**(4) JÓHANNESAR SKRIFAÐI ÞAÐ NIÐUR OG GAF SJÖ SAFNAÐA**] Náð sé með yður og friður frá honum, sem er og sem var, og sem er að koma; og frá öndunum sjö, sem eru frammi fyrir hásæti hans, [5] og frá Jesú Kristi, sem er votturinn trúi, frumburður dauðra, höfðinginn yfir konungum jarðarinnar. Honum, sem elskaði oss og leysti oss frá syndum vorum með blóði sínu, [6] Og hefur gert okkur konungar og prestum Guði og föður hans; honum sé dýrð og mátturinn um aldir alda. Amen [7] Sjá, hann kemur í skýjunum og hvert auga mun sjá hann, jafnvel þeir, sem stungu hann, og allar kynkvíslir jarðarinnar munu kveina yfir honum. Jafnvel svo, Amen. [8] Ég er Alfa og Ómega, upphafið og endirinn, sagði Drottinn, sem er, og sem var, og sem er að koma, hinn alvaldi. [9] Ég, Jóhannes, sem einnig er þinn bróðir, og félagi í þrengingunni, og í ríkinu og þolgæðinu Jesú Krists, var í eynni Patmos fyrir sakir Guðs orðs og vitnisburðar Jesú Krists. [10] Ég var hrifinn í anda á Drottins degi og heyrði að baki mér raust mikla, sem á trompet, [11] Segja, ég er Alfa og Ómega, hinn fyrsti og hinn síðasti, og það sem þú sérð, skrifa í bók, og senda það til safnaðanna sjö, sem í Asíu eru; til Efesus, og til Smyrna, og til Pergamos, og til Þýatíru, og til Sardes, og til Philadelphia, og til Laódíkeu. (Opinberunarbókin 1: 1-11 KJV)

SEM VERÐUR GERT?

Nú líta nær til að sjá sem sendir salutations söfnuðunum í Op 1: 4-5 (KJV).

‘Náð og friður til safnaðanna sjö’:

1. Frá Jóhannesi til safnaðanna sjö í Asíu
2. Frá honum Sem er, og sem var, og sem er að koma
3. Frá öndunum sjö, sem eru frammi fyrir hásæti hans, OG
4. Frá Jesú Kristi, sem er votturinn trúi, frumburður dauðra, höfðinginn yfir konungum jarðarinnar

Þetta eru bein kveðjur frá fjórum aðilum: Guð, Hinir Sjö Andar, Jesús Kristur, og Jóhannesi. Þetta er ekki einstakt í Biblíunni eins vers taka oft orð engla og fólk sem hluta af því sem Guð vildi skrifað niður í Biblíunni sem inniheldur samræður milli Jóhannesar og engla, auk lof og tilbeiðslu Guðs og Jesú Krist með trúaðra í framtíðinni, eru einnig skráð í Opinberunarbókinni. Það ætti einnig að geta að á meðan sérhver ritning er innblásin af Guði, ekki allir Orðin í Biblíunni voru töluð af Guði sem Guð vill að lesandinn að skilja hvað er að gerast í frásögninni. Til dæmis, það eru margir reikningar sem fólk sagði við engla, öðru fólki, dýrum og djöflar. Því miður, það eru nokkrir vísur í Opinberunarbókinni 1 sem hafa verið misskilin eins og sumir hafa talið að öll orð töluð voru frá Jesú Kristi vegna bilunar til að greina margar þátttakendur og notkun af the titill, ‘Lávarður’ sem er notað jöfnum höndum til Guðs Jesús Kristur, englar, Abraham og annað fólk. Notkun titlinum, ‘Lávarður’ Guð og Jesú Krist er vel skjalfest í gegnum Biblíunni, þó það er oft gleymast er að þessi titill er einnig notað í Biblíunni fyrir karla og engla sem þýðir að þegar herra’ er notað það ekki endilega að vísa til Guðs eða Krists; Þess í stað orða í setningu og nærliggjandi samhengi ætti að leiða lesandann um hverjum, ‘Lávarður’ vísar. Þetta efni af titlum er stjórnað frekar í 7 kafla þessarar bókar og í viðbæti 98 guðdómlega nöfn og titlar et al á ‘The Companion Bible’ eftir EW Bullinger.

Opinberunarbókin 22 er annar reikningur sem segir að Jesús Kristur gaf engil sinn þessi skilaboð til að gefa til trúuðum kirkjum: [16] Ég, Jesús, hef sendi engil minn til að votta fyrir yður þessa hluti í söfnuðunum. Ég er rótarkvistur af kyni Davíðs, og skínandi, morgunstjarnan. (Opinberunarbókin 22: 16 KJV) Ritningin oft skráir engla send frá Guði vitnaði og vinna með fólki á jörðinni (sem og beint frá Guði Hans fólk í gegnum Biblíunni, Kraftaverk, tákn og undur, framtíðarsýn, hárri eða ‘lítill rólegur’ rödd, Trúaðir, dýr og jafnvel hinir óguðlegu). Hér í Opinberunarbókinni, Jóhannesar var í anda þegar hann heyrði raust og sá sýn til hins sama Guðs sem Jesús Kristur og margir aðrir hafa göfgað og sama Guð sem vill hafa samfélag við þig og mig í dag.

3.4 JESÚS KRISTUR ER 'ALFA OG OMEGA' EINS OG HANN ER HÖFUNDUR OG FULLKOMNARI HJÁLPRÆÐI OKKAR

Ritningin segir að Guð hefur ekkert upphaf eða endi en ekki segja það sama um Jesú Krist. Því 'Alpha og Omega' nefndar í kafla Opinberunarbókarinnar 1 getur ekki átt við Guð en Jesú Krist. Hins vegar er þetta 'Alpha' og 'Omega' í kafla er ekki útskýrt sem skilur merkingu þennan titil opinn til frekari rannsóknar frá öðrum versum í Biblíunni sem lýsa hver og hvað Jesús Kristur er og hefur gert.

[5] og frá Jesú Kristi, sem er votturinn trúi, frumburður dauðra, höfðinginn yfir konungum jarðarinnar. Honum, sem elskaði oss og leysti oss frá syndum vorum með blóði sínu, [6] Og hefur gert okkur konungar og prestum Guði og föður hans; honum sé dýrð og veldi um aldir alda. Amen ... [8] Ég er Alfa og Ómega, upphafið og endirinn, sagði Drottinn, sem er, og sem var, og sem er að koma, því að hinn Almáttki ... [17] Og þegar ég sá hann, féll ég fyrir fætur honum sem dauður. Og hann lagði hægri hönd sína yfir mig og sagði við mig: Óttast ekki, Ég er hinn fyrsti og hinn síðasti, [18] Ég er sá, sem lifir, og var dauður; og sjá, lifandi er ég að eilífu, Amen; og ég hef lykla dauðans og Heljar. (Opinberunarbókin 1: 5-6, 8, 17-18 KJV)

Hér er það staðfest að 'Alfa og Omega' er átt við Jesú Krist sem dó og var á lífi - eitthvað sem getur ekki gerst við Guð. Þessi rannsókn er hægt að minnka niður lengra til bók Hebrea þar sem Jesús Kristur er kallaður, 'Höfundur og Fullkomnari trúar okkar' vegna þess að 'Alpha og Omega' eru samheiti 'Höfundur og Fullkomnari'.

[1] Því sjá við einnig eru umkringd um með svo mikla fjölda votta, skulum leggja til hliðar alla þyngd, og synd, sem er svo auðveldlega umlykur okkur og láta okkur hlaupa með þolinmæði keppnina sem fram undan, [2] sjónum vorum til Jesú, höfundar og fullkomnara trúarinnar; Vegna gleði þeirrar, er beið hann þolinmóðlega á krossi, mat smán einskis og hefur nú setst til hægri handar hásæti Guðs. [3] Virðið hann að þola slíka mótsögn syndurum gegn sjálfum sér, svo að þú orðin þreytt og dauft í huga þínum. (Hebreabréfið 12: 1-3 KJV)

3.5 SÁLUHJÁLP ER BYGGT Á 'RÉTT SKIPT' KENNSLU

Ritningin krefst þess að hjálpræðið er að leitað allir sem vilja eilíft líf með Guði og er aðeins hægt að finna fyrir trú á Jesú Krist.

Trú okkar á Jesú Krist kemur frá að trúa því sem orð Guðs segir um Jesú Krist og áætlun Guðs til hjálpræðis. Þennan skilning og trú á áætlun hjálpræðis Guðs og því sem Jesús Kristur gerði fyrir þig og mig hefur að koma frá 'réttilega skipt' orði sannleikans.

[15] Rannsókn til að sýna að reynast Guði sem verkamaður sem þarf ekki að skammast sín og fer rétt með orð sannleikans. [**ÖFUGT VIÐ RANGLEGA AÐ DEILA RITNINGIN**]
(2. Tímóteusarbréf 2: 15 KJV)

Biblían er ljóst að ekki aðeins er ritning að 'réttilega skipt' til að skilja, en það er einnig hægt að ranglega skipt (túlka) með leiðir villa hugsanlega leitt til fólks að vikið af Guði sem ekki aðeins hélt að þeir væru vistuð en hafði einnig prédikað, spáðu, og jafnvel gerðar kraftaverk í nafni Guðs!

[15] Varist falsspámenn, sem koma til yðar í sauðaklæðum, en innra eru þeir gráðugir vargar.
[16] Og þér skuluð viðurkenna þá af ávöxtum þeirra. Menn vínber af þyrnum eða fíkjur af þistlum? [17] Þannig ber sérhvert gott tré koma góðan ávöxt; en slæmt tré koma vonda ávöxtu.
[18] Gott tré getur ekki borið vonda ávöxtu, ekki heldur slæmt tré, er beri góðan ávöxt.
[19] Hvert það tré, sem færir ekki góðan ávöxt, verður upp höggvið og í eld kastað. [20] Því Af ávöxtum þeirra skuluð þér þekkja þá. [21] Ekki allir sem sögðu við mig: Herra, herra, ganga inn í himnaríki, en sá, sem gjörir vilja föður míns, sem er á himnum. [22] Margir munu segja við mig á þeim degi: Herra, herra, höfum vér ekki kennt í þínu nafni? og í þínu nafni, rekið út illa anda? og í þínu nafni gert mörg kraftaverk? [23] Og þá mun ég votta þeim, vissi ég aldrei þú: Farið frá mér, þér að vinna ranglæti. (Matteus 7: 15-23 KJV)

Ritningin og sögu færslur margar hindranir og ofsóknum gegn einstaklingum og samfélögum sem leituðu markmið, upplýst og heiðarlegur dýrka hins eina sanna Guðs frá því sem þeir skilja af réttilega skipt orð sannleikans. Að aftökur flestra postulanna á fyrri kirkjunni og pyntingar þúsunda undir Inquisition, til dæmis, veldur engum vafa um andstöðu óvinir Guðs mun taka á móti þeim sem réttilega skipta Ritninguna eins boðið af Guði.

Ólíkt ranglega skipt skilning um hver Guð og Jesús Kristur eru í kenningum manna, sönn tilbeiðsla og hlutlæg eigindleg rannsókn krefst opinn stunda öllum sannleika og yfirlýstan staðreyndum.

Allar síðari upplýst starf ætti þá að fella og beita öllum uppgötvað upplýsingar úr Biblíunni áður en krafa um réttmæti má staðfestur í hvaða kennslu. Guð vill okkur að uppgötva, læra og beita grundvallar sannindi þegar lýst í orði hans og Lifandi Orð sem hann sendi í heiminn, Drottinn Jesús Kristur, sem ætíð hafið verið hlýðnir vilja Guðs yfir að vild sinni - á himni og jörð og sérstaklega með dauða sínum á krossinum.

3.6 JÁTA DROTTIN JESÚ OG TRÚIR GUÐ VAKTI KRIST FRÁ DAUÐUM

Frá og fer rétt með orð Guðs og það er litið svo á að Guð krefst mann að verða vistuð samkvæmt áætlun Guðs fyrir Krist eins og sett er fram í Biblíunni.

[9] Að ef þú skalt játar með munni þínum: Jesús er Drottinn, og trúir í hjarta þínu, að Guð hafi uppvakið hann frá dauðum, muntu hólpinn verða. [10] Með hjartanu maður trúað til réttlætis, en með munninum játað til hjálpræðis. (Rómverjabréfið 10: 9-10 KJV)

Að hugsa um að Jesús Kristur er Guð í hásætinu vegna ranglega deila Orð Guðs er að neita dauða og upprisu Krists vegna þess að ritningin segir greinilega að Guð getur ekki deyja;að Jesús Kristur dó; og að Guð hafi uppvakið Jesú Krist frá dauðum - EKKI sjálfur.

3.7 JÁTA JESÚ KRIST ER SONUR GUÐS

Guð býr í einstaklingi sem játar
að Jesús sé Sonur Guðs (EKKI Guð) og það býr í Guði.

[15] Hver sem játar að Jesús sé sonur Guðs, Guð býr í honum og hann í Guði. (1. Jóhannesarbréf 4: 15 KJV); [31] En þetta er ritað til þess að þér trúið, að Jesús sé Kristur, sonur Guðs; og að þér í trúnni eigið líf í hans nafni. (Jóhannesar 20: 31 KJV); [37] Og Philip sagði, ef þú trúir af öllu hjarta þínu, getur þú. Og hann svaraði og sagði: Ég trúi því að Jesús Kristur er sonur Guðs. (Postulasagan 8: 37 KJV)

[9] Guð er trúr, því sem þú varst kallaður til samfélags sonar Jesú Krist, Drottin vorn hans. (1 Corinthians 1: 9 KJV); [19] Sonur Guðs, Jesús Kristur, sem vér höfum prédikað á meðal yðar, ég, jafnvel ég, Silvanus og Tímóteus, var ekki bæði já og nei, heldur er allt í honum já. (2 Korintubréf 1: 19 KJV)

[20] Og við vitum að sonur Guðs er kominn og hefur gefið oss skilning, til þess að vér þekkjum hann það er satt, og við erum í hinum sanna Guði fyrir samfélag vort við son hans Jesú Krist. Þetta er hinn sanni Guð og eilífa lífið. (1 Jóhannesar 5: 20 KJV); [3] Náð sé með yður, miskunn og friður frá Guði föður og frá Jesú Kristi, syni föðurins, í sannleika og kærleika. (2 Jóhannesar 1: 3 KJV)

3.8 BÆN UM EILÍFT LÍF

KÆRI GUÐ

ÉG SÉ FRÁ RITNING Í BÚIÐ JÖRÐINA OG HIMININN ORÐ ÞÍN OG AÐ ÞÚ SENDIR ORÐ ÞITT TIL JARÐAR TIL AÐ HRINGJA ÚT OG HAFA FÉLAGSSKAP MEÐ HVERJUM OG EINUM. ÞAÐ VAR AF ÞVÍ AÐ ÞÍNU ORÐI AÐ ÞÚ GREINDI LJÓSIÐ FRÁ MYRKRINU OG AÐ ÞÚ VAKTI JESÚ KRISTS FRÁ DAUÐUM. TIL AÐ BREGÐAST VIÐ LOFORÐ ÞITT OG ÞÚ ELSKAÐIR MÉR GEFIN FYRIR KRIST, NOTA ÉG ORÐ MÍN AÐ ÁKALLA ÞIG OG BIÐJA ÞIG AÐ VERÐA FAÐIR MINN.

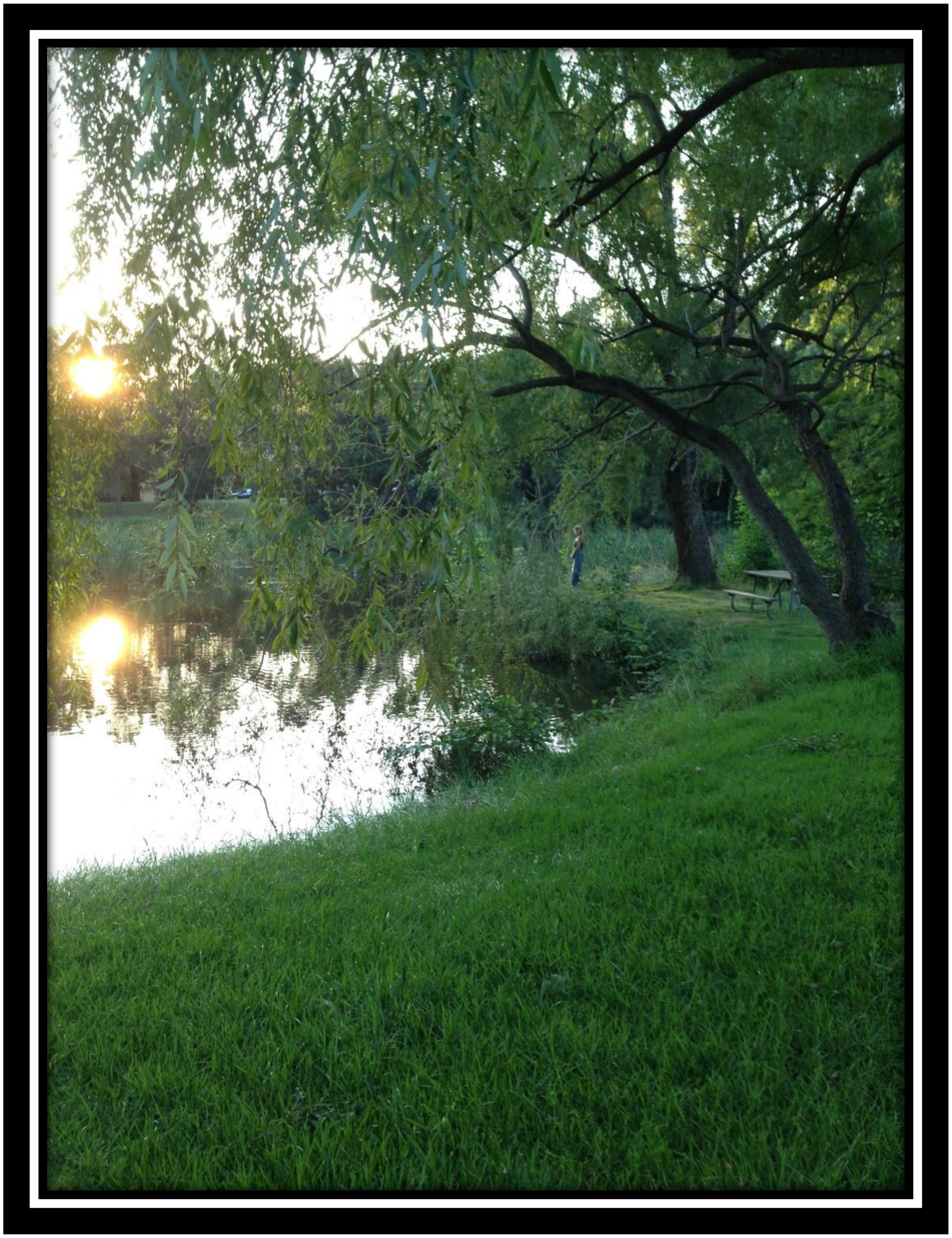
ALMÁTTUGUR GUÐ ÉG KALLA Á ÞIG OG JÁTA AÐ JESÚS ER DROTTINN MEÐ MUNNI MÍNUM. ÉG TRÚI Í HJARTA AÐ ÞÚ VAKTI JESÚ KRISTS FRÁ DAUÐUM OG JÁTA AÐ JESÚS KRISTUR ER SONUR GUÐS, EINGETINN SONUR, SEM ER KONUNGUR KONUNGA OG DROTTINN DROTTNA.

ÉG ÞAKKA ÞÉR FYRIR FYRIRGEFNINGU SYNDA MINNA OG BIÐJA ÞIG FYRIR HEILAGAN ANDA TIL AÐ KOMA INN Í LÍF MITT SVO AÐ ÉG VITI ÞIG OG LIFA LÍFI SEM ÞÚ HEFUR KALLAÐ MIG TIL AÐ SEM BARN GUÐS.

Í NAFNI JESÚ KRISTS, LÁVARÐURMINN, ÉG ÞAKKA HONUM OG VEGSAMA ÞIG, AMEN.

HLUTI 2

GUÐ ER UMBUNAR ÞEIM SEM IÐINN LEITA HANS

4. KAFLI

GUÐ ELSKAR AÐ GEFA

4.1 GUÐ VILL SVO MIKIÐ AÐ ÞÉR OG MÉR

Guð er oss hæli og gjafari eilífs lífs: [27] Eilífi Guð er oss hæli, og hið neðra eru eilífir armar og hann stökkti óvinum þínum undan þér, og segja, að eyða þeim. (Mósebók 33: 27 KJV); Eilíft líf er að vita (1) hinn eina sanna Guð og (2) Jesús Kristur, sem var sendur af Guði: [3] Og þetta er hið eilífa líf að þekkja þig, hinn eina sanna Guð, og Jesú Krist, sem þú hefur sendi. (Jóhannes 17: 3 KJV); Eilíft líf er gjöf Guðs í gegnum Jesú Krist Drottins: [23] Laun syndarinnar er dauði, en náðargjöf Guðs er eilíft líf í Kristi Jesú, Drottni vorum. (Rómverjabréfið 6: 23 KJV); Guð hefur gefið vistað eilíft líf sem er í syni hans: [11] Og þetta er vitnisburðurinn, að Guð hefur gefið oss eilíft líf og þetta líf er í syni hans. (1 Jóhannesar 5: 11 KJV)

Þeir sem eru vistuð hafa verið gefin skilning á
(1) Guð, (2) að vera í Guði, og (3) vera í Kristi.

[20] Og við vitum að sonur Guðs er kominn og hefur gefið oss skilning, til þess að vér þekkjum hann það er satt, og við erum í hinum sanna Guði fyrir samfélag vort við son hans Jesú Krist. Þetta er hinn sanni Guð og eilífa lífið. (1 Jóhannesar 5: 20 KJV)

Frá vísur hér að ofan þá er ljóst að Guð vill að þú þekkir hann og son hans, Jesú Krist, sem er að öðlast eilíft líf. Við ættum einnig að vita að við, spara, eru á Guð og son hans, Jesú Krist, og að Guð verðlaunar aðili sem leitar sér.

4.2 GUÐ VERÐLAUNAR ÞÁ SEM LEITA HANS

Frá vandlega lestur Ritningarinnar, verður það átakanlega augljóst að margir hafa látið blekkjast og afvegaleiða af hefðum manna og hafa farið til Heljar kannski aldrei að vita Orð Guðs hvað þá hvað hann vildi gefa þeim í gegnum Jesú Krist. Ekki aðeins er fullur og góðu lífi hjá Guði og Jesú Kristi boði fyrir alla í dag en það eru líka krónur og önnur verðlaun sem Guð vill okkur að vita um og leita fyrir framtíð okkar í eilífðinni með honum og Jesú Krists.

Guð er umbunar þeim sem iðinn leita hans.

[6] En án trúar er ógerlegt að þóknast honum, því að sá, sem kemur við Guð verður að trúa því að hann sé til og að hann er rewarder af þeim sem iðinn leita hans. (Hebreabréfið 11: 6 KJV)

SEM VERÐUR GERT?

Guð vill að vinna með þér og endurgjalda þér fyrir vinnu þína við hann.

[4] Því meðan einn sagði: Ég er Páls, og annað, ég er Apollóss, ert þú ekki hverjir aðrir menn? [5] Hver er þá Páll, og hver er Apollóss, en ráðherrar af hverjum þú trúir, eins og Drottinn gaf hverjum manni? [6] Ég gróðursetti, Apollós vökvaði, en Guð gaf vöxtinn. [**GUÐ VÖXTINN GEFUR**] [7] er þá hvorki sá sem gróðursetur neitt, hvorki sá sem vötn; en Guð, sem vöxtinn gefur. [8] Sá, sem gróðursetur, og sá, sem vökvar, eru eitt, og sérhver mun fá laun eftir sínu erfiði. [**SÉRHVER EINSTAKLINGUR VERÐUR VERÐLAUNAÐUR Í ÞÁGU EIGIN VINNUMÁLASTOFNUN GUÐS**] [9] Því að vér erum samverkamenn Guð: þú ert búfjárrækt Guðs, þú ert Guðs hús. [**GUÐ VINNUR MEÐ OKKUR**] [10] Eftir þeirri náð, sem Guð hefur veitt mér, eins og vitur húsameistari, ég hef lagt grundvöll, er annar byggir ofan á. En sérhver athugi, hvernig hann byggir búnu. [11] Annan grundvöll getur enginn lagt en þann, sem lagður er, sem er Jesús Kristur. (1 Corinthians 3: 4-11 KJV)

Guð vill að umbuna hvert og Trúmaður fyrir vinnu sem þeir gera með honum á lífi sínu í þessum heimi og hann gerir og veitir okkur allt sem við þurfum að framleiða stórvirki vegna þess að Jesús Kristur hefur sett grunninn fyrir þessa vinnusamningi milli Guðs og Trúmaður sem byggist á samtals náð og aðgang að eigin hjarta Guðs.

Ekki eru allir verk eru búin með Guði en allir verk verður að teljast og dæmdir; illt verk verður uppvís og góð verk sem sannanlega hafa verið gert með Guði.

[19] Og þetta er dómurinn: Ljósið er komið í heiminn, en menn elskuðu myrkrið fremur en ljósið, því að verk þeirra voru vond. [20] En hver sem gerir illt gjörir hatar ljósið hvorki kemur til ljóssins, svo að verk hans verði ekki uppvís. [**VONDRA VERKA UNNINN ER AF EINSTAKLINGI SEM HATAR GUÐ MUN UPPVÍS**] [21] En hann það þýðir sannleikurinn kemur að ljós, að verk hans að augljóst, að þeir eru í Guði gjörð. [**VERK GERT MEÐ TRÚAÐA VINNA OG BÚA Í SANNLEIKA GUÐS VERÐUR SÝNT AÐ VERA MEÐ OG FYRIR GUÐ**] (Jóhannesar 3: 13-21 KJV)

Böl er gert með því að fólk sem hafna Guði og verkum þeirra verður uppvís af Guði; reyndar, allt kemur í ljós og allir vilja hafa í sínu starfi metið og verðlaun.

[26] ekki hræðast þá, því að þar er ekkert hulið, sem eigi verður opinbert, og leynt, að eigi verði það kunnugt. (Matteus 10: 26 KJV); [35] (Já, þú sverði gata gegnum sálu þinni líka) Þannig munu hugsanir margra hjartna verða augljósar. (Lúkas 2: 35 KJV); [2] Ekkert er hulið, sem eigi verður opinbert, hvorki leynt, að eigi verði það kunnugt. [3] Því mun allt það sem þú hefur talað í myrkri, heyrast í birtu, og það, sem þér hafið talað í eyrað í herbergjum, mun kunngjört á þökum uppi. (Lúkas 12: 2-3 KJV); [13] verk hvers manns skal augljóst, því að dagur skal lýsa það, því það mun birtast í eldi; og eldurinn mun prófa verk hvers manns um hvaða tegund það er. (1 Corinthians 3: 13 KJV); [13] Það er ekki heldur skapaður hlutur er honum hulinn í augum hans, en allt er bert og öndvert við augum Honum eigum vér reikningsskil að gjöra. (Hebreabréfið 4: 13 KJV); [11] Annan grundvöll getur enginn lagt en þann, sem lagður er, sem

er Jesús Kristur. [12] En ef einhver byggir ofan á grundvöllinn gull, silfur, dýra steina, tré, hey, hálmi,[13] verk hvers manns skal augljóst, því að dagur skal lýsa það, því það mun birtast í eldi; og eldurinn mun prófa verk hvers manns um hvaða tegund það er. [14] Ef nú verk einhvers fær staðist, það er hann hefur byggt ofan á, mun hann taka laun. [15] Ef verk einhvers skal brenna, hann bíða tjón en hann sjálfur mun hólpinn verða, enn eins og úr eldi. (1 Corinthians 3: 11-15 KJV)

Frelsun er svo frábær og algerlega af náð að jafnvel þar sem Trúmaður hefur ekki unnið með Guði á grunni sett með Jesú Krist, munu þeir enn hafa eilíft líf en þó með engin verðlaun fyrir hvaða vinnu án Guðs. Slík verðlaun verði að greina og sjá með í hinum komanda alla; svo verðlaun Guð kallar, 'Krónur' í Biblíunni.

4.3 KRÓNUR VERÐLAUN TIL TRÚAÐRA SEM HAFA VERIÐ TRÚFASTIR

Alltaf furða hvað 'Krónur' tákna sem verður varpað niður frammi fyrir hásæti Guðs í Opinberunarbókinni 4? Hvort sem þeir eru valdastöðum, stöðu, eða forréttindi táknrænt um frekari völd, hæfileika, og skyldur í eigu trú á nýjum líkama þeirra og það er ekki fram í Opinberunarbókinni eða öðrum hluta Ritningarinnar. Hins vegar Þök og önnur eilíf verðlaun fyrir þá sem hafa eilíft líf er vert að hafa í huga.

4.4 24 ÖLDUNGAR MEÐ GULLNA KÓRÓNUR Á HÖFÐUM ÞEIRRA SEM KASTA ÞEIM FRAMMI FYRIR HÁSÆTI GUÐS (OG VISTUÐ MUN RÍKJA Á JÖRÐINNI SEM KONUNGAR OG PRESTAR)

[4 1] Eftir þetta sá ég, og sjá, að hurð var opnuð í himninum og fyrsta rödd sem ég heyrði var eins og það var á trompet tala við mig; sem sagði Stíg upp hingað, og ég mun sýna þér það, sem verða hér eftir. [2] Jafnskjótt var ég hrifinn í anda, og sjá: Hásæti stóð á himni og einhver sat í hásætinu. [3] Hann er þar sat, sýndist eins og Jasper og sardissteini og regnbogi var kringum hásætið á að sjá eins og við sem smaragður. [4] Umhverfis hásætið voru tuttugu og fjögur hásæti, og í þeim hásætum sá ég öldungarnir tuttugu og fjórir sitja, klæddur hvítum klæðum og á höfðum þeirra gullkórónur. [**GULL KRÓNUR Á HÖFUÐ ÞEIRRA**] ... [10] The öldungarnir tuttugu og fjórir niður fyrir honum, sem í hásætinu sat, og tilbiðja hann, sem lifir um aldir alda, og varpa kórónum sínum niður fyrir hásætinu og sagði, [**VARPA KÓRÓNUM SÍNUM NIÐUR FYRIR HÁSÆTINU GUÐS**]

[11] Það yxn, Drottinn, að fá dýrðina og heiðurinn og máttinn, því að þú hefur skapað alla hluti, og fyrir ánægju þína þeir til og voru skapaðir ... [5 9] Og þeir syngja nýjan söng: Verður ert þú að taka við bókinni og ljúka upp innsiglum hennar, því að þú varst drepinn, og frelsa oss til Guðs með því að blóðið af sérhverri kynkvísl og tungu og lýð og þjóð; [10] Og hafa gert okkur þá, Guði konungar vorir og prestar, og við munum ríkja á jörðunni. [**EITT AF FRAMTÍÐINNI**

VERÐLAUN FYRIR VISTAÐA VERÐUR AÐ RÍKJA SEM KONUNGAR OG PRESTAR Á JÖRÐINNI] [11] Og ég sá, og ég heyrði rödd af mörgum englar kringum hásætið og verurnar og öldungana, og tala þeirra var tíu þúsundir tíu þúsunda og þúsundir þúsunda; [12] Þeir sögðu með hárri röddu: Verðugt er lambið hið slátraða að fá máttinn og auðlegð og visku og styrk og heiður og dýrð og lofgjörð. [13] Og allt skapað, sem er á himni, og á jörðu og undir jörðunni og sem eru í hafinu, og allt sem í þeim er, heyrði ég segja, Blessing, og heiðurinn, dýrðin og krafturinn, verði honum sem situr í hásætinu, og lambinu alltaf og að eilífu. [**TILBIÐJIÐ (1) GUÐ OG (2) Á LAMB GUÐS**] (Opinberunarbókin 4: 1-4, 10-11, 5: 9-13 KJV)

4.5 JESÚS KRISTUR HEFUR MÖRG ENNISDJÁSN Á HÖFUÐ HANS

[11] Og ég sá himininn opinn, og sjá: Hvítur hestur; og sá sem sat á honum var, heitir Trúr og Sannur, og réttlæti hann gerir dómara og gera stríð. [12] Augu hans voru sem eldslogi og á höfði hans voru mörg ennisdjásn; og hann hafði ritað nafn, sem enginn þekkir, en hann sjálfur. [**JESÚS KRISTUR MUN HAFA MÖRG ENNISDJÁSN Á HÖFUÐ HANS ÞEGAR HANN SNÝR AFTUR TIL AÐ DÆMA OG STJÓRNA HEIMINUM**] [13] Og hann var klæddur skikkju skaftausa í blóði: og nafn hans er: Orðið Guðs. [14] Og hersveitirnar, sem voru í himni eru, fylgdu honum á hvítum hestum, klæddar hvítu líni hvítu og hreinu. [15] Og af munni hans gengur út biturt sverð að með það að hann ætti að slá þjóðirnar, og hann mun stjórna þeim með járnsprota og hann treður vínþröng hávaða og reiði almáttugs Guðs. [16] Og hann hefur á skikkju sinni og lend sinni ritað nafn, konungur konunganna og Drottinn drottnanna. (Opinberunarbókin 19: 11-16 KJV)

4.6 JESÚS KRISTUR ÞOLINMÓÐLEGA Á KROSSI FYRIR GLEÐI BEIÐ HANS

[1] Því sjá við einnig eru umkringd um með svo mikla fjölda votta, skulum leggja til hliðar alla þyngd, og synd, sem er svo auðveldlega umlykur okkur og láta okkur hlaupa með þolinmæði keppnina sem fram undan, [2] sjónum vorum til Jesú, höfundar og fullkomnara trúarinnar; Vegna gleði þeirrar, er beið hann þolinmóðlega á krossi, mat smán einskis og hefur nú setst til hægri handar hásæti Guðs. (Hebreabréfið 12: 1-2 KJV)

Hvað var þetta 'gleði' þeirrar, er beið Jesú Krists? Það var að gera vilja Guðs, til að bjarga og blessa þú lýð, að uppfylla loforð Guðs til Abrahams, og að dæma og stjórna heiminum með réttlæti. Vegna þess hvað Kristur komið á krossinum, var Jesús Kristur hækkað til hægri handar hásæti Guðs, gefið vald og vald yfir öllum og ekkert nema yfir Guði, og gefið nafn, 'konungur konunganna og Drottinn drottnanna' með mörgum krónur á höfuð hans. Krónur, hvort sem þeir eru í raun gull eða táknræn árangur, völd eða yfirvald, getið að gera wearer og aðgerðir þeirra standa út á síðum Biblíunnar og að öllu sem skapað er krýndur eru verðlaun og upphafinn fyrir að gera

vilja Guðs. Mismunandi krónur eru einnig í boði fyrir alla sem varðveitir og einlæglega vinnur með og fyrir Guð.

4.7 ÓFORGENGILEGAN KÓRÓNA

A Trúmaður sem hefur valdi á eigin líkama og huga, og prédikar orð Guðs frjálslega, er hófsamur í öllu og mun fá 'Óforgengilegan Kóróna'.

[16] Því þó ég sé að boða fagnaðarerindið, þá er það mér ekki neitt dýrð, því að nauðsyn skyldukvöð hvílir á mér; já, vei mér, ef ég boðaði ekki fagnaðarerindið [17] Því að gjöri ég þetta fúslega, ég laun, en gjöri ég, undanþágu fagnaðarerindisins er skuldbundinn til mín. [18] Hvað eru þá laun mín? (20) [**TRÚAÐIR ERU OG VERÐA VERÐLAUN FYRIR VERK SÍN MEÐ GUÐI**] Sannlega, að þegar ég prédika fagnaðarerindið, ég kann að gera fagnaðarerindið um Krist án endurgjalds, að ég misnota vald mitt í fagnaðarerindinu. [19] Þótt ég sé öllum óháður, hef ég gjört sjálfan mig að þræli allra, til þess að ávinna sem flesta. [20] Og til Gyðinga ég varð sem Gyðingur, til þess að ávinna Gyðinga; þeim sem eru undir lögmálinu, sem samkvæmt lögum, til þess að ávinna þá, sem eru undir lögmálinu, [21] Til þeirra sem eru án lögmáls, sem án lögmáls, (að vera ekki laus við lögmál Guðs, heldur bundinn lögmáli Krists,) til þess að ávinna þá, sem eru án lögmáls.

[22] Hinum óstyrku varð ég eins veik, til þess að ávinna hina óstyrku ég gerði allt til að öllum mönnum, að ég geti að minnsta kosti frelsað nokkra. [23] Og þetta ég gjöri allt vegna fagnaðarerindisins, til þess að ég fái hlutdeild með því. [24] veit ekki að þeir sem keyra í kapp hlaupa allir, en einn fær sigurlaunin? Hlaupið þannig, að þér hljótið þau. [25] Hver sem leitast leikni er hófsamur í öllu. Nú þeir gera það til að fá forgengilegan sigursveig, en vér óforgengilegan. [**ÓFORGENGILEGAN KÓRÓNA FYRIR SJÁLF-STJÓRNA**] [26] Því vil ég svo hlaupa, ekki óvissu; svo berjast ég, ekki eins og einn sem slær loftið: [27] En ég halda undir líkama mínum, og gjöri hann að þræli: að eigi með einhverjum hætti, þegar ég hef prédikað fyrir öðrum, skuli ekki sjálfur verða gjörður rækur. (1 Korintubréf 9: 16-27 KJV)

Óforgengilegan Crown fyrir sjálf-stjórna og helst að predika orð Guðs frjálslega alla á eigin viðkomandi sínum stigum skilning og stöðu í lífinu (td að frjáls, Gyðinga, þá samkvæmt lögum, og þá án þess að lögum).

4.8 KÓRÓNA FAGNAÐAR-

Kórónu Fögnuði verða veitt einstaklingi sem hefur unnið með Guði að vekja upp tryggu áhangendur með orði Guðs kennt og bjó í eigin lífi.

[10] Þér eruð vottar, og Guð, hvernig heilagur og réttvíslega og lýtalausir við haga okkur meðal yðar, sem trúa: [11] Eins og þú veist hvernig við hvatti og huggaði og innheimt hvern og einn yðar, eins og faðir börn sín [12] Það sem þú myndi ganga verður Guðs, sem hefur kallað yður til

ríkis síns og dýrðar. [13] Fyrir því einnig þökkum við Guði án afláts, því að þegar þér veittuð viðtöku því orði Guðs, sem þú heyrðir af okkur, þú fékkst það ekki sem manna orði, heldur sem það er í sannleika, orð Guðs, sem í raun virkar einnig í þér sem trúið. [14] Fyrir yður, bræður, varð fylgjendur söfnuðum Guðs sem í Júdeu eru í Kristi Jesú, því að þú hefur einnig orðið eins hluti af löndum yðar, jafnvel eins og þeir hafa af Gyðingum ...

[17] En þér, bræður, að taka frá þér í stuttan tíma í nærveru, ekki í hjarta, leitast meira berlega að sjá andlitið með mikla löngun. [18] Þess vegna við hefðum komið til yðar, jafnvel ég, Páll, oftar en einu sinni; en Satan hefur hamlað því. [19] Hver er von vor eða gleði vor eða kórónu fagnandi? Eru ekki einu sinni þú í viðurvist Drottins vors Jesú Krists við komu hans? [**KÓRÓNU FAGNANDI VEITT TRÚAÐA VEGNA ÞESS AÐ FÓLK SEM VARÐ TRÚR GUÐI FYRIR AÐGERÐIR OG ORÐ ÞESS TRÚAÐA**] [20] þér eruð vegsemd vor og gleði. (1 Þessaloníkubréf 2:10-14, 17-20 KJV)

4.9 SVEIGUR RÉTTLÆTISINS

A sveigur réttlætisins verður að gefa manni sem elskar og ráð Krists Birtast og hvetur aðra með orði Guðs.

[1] Ég rukka þig því frammi fyrir Guði, og Drottinn Jesús Kristur, sem skal dæma lifendur og dauða á endurkomu hans og ríki hans; [2] Prédika þú orðið, vera augnablik í tíma, út af árstíð; Vanda um, ávíta, áminn með öllu umburðarlyndi og kenningu. [3] Í þann tíma mun koma þegar menn þola ekki hina heilnæmu kenning, en eftir girndum sínum skulu þeir hrúga að sér kennurum, sem kitlar eyrun; [4] Þeir munu snúa eyrum sínum burt frá sannleikanum og hverfa að snúa hverfa að ævintýrum.

[5] En að horfa á þig í öllu, þol illt, gjör verk trúboða, fullna þjónustu þína. [6] Því að ég er nú búinn að vera í boði, og tíminn er kominn að ég taki mig á hendi. [7] Ég hef barist góðu baráttunni, hef fullnað skeiðið, hef varðveitt trúna [8] Héðan er lagði fyrir mig kórónu réttlætisins, sem Drottinn, hinn réttláti dómari, mun gefa mér á þeim degi, og ekki aðeins til mín, heldur og öllum þeim einnig að elska hans birtist. [**A SVEIGUR RÉTTLÆTISINS VERÐUR AÐ GEFA Á ÁKVEÐNUM DEGI TIL ALLRA SEM ELSKA ENDURKOMU JESÚ KRISTS**] (2 Timothy 4: 1-8 KJV)

Hvað um þá sem eru vistuð en veit ekki um Krists Birtast á að safna saman í skýjum sem sum kalla, ‘Að Rapture’? Líklegast munu þeir ekki vita það bara gerðist við þá þegar þeir birtast skyndilega í skýjunum með Drottni - sérstaklega ef þeir hefðu ekki lært um þessa komandi örlagaríkur atburður sem Trúfastur hefði lært með því einfaldlega að lesa
1 Kor 15: 51-58 og 1 Þessaloníkubréf 4: 13 að 5: 11.

SEM VERÐUR GERT?

[51] Sjá, ég sýna yður leyndardóm: Við munum ekki allir sofna, en allir munum vér breytt, [52] Í augnablikinu, á einu augabragði, við hinn síðasta lúður, því að lúðurinn mun gjalla og þá munu hinir dauðu upp rísa óforgengilegir, og við munum vera breyst. [**Í ÞANN TÍMA SEM ÞAÐ TEKUR AÐ FLÖKT AUGA VISTAÐ SEM ERU DAUÐIR VERÐI HÆKKAÐ ÚR GRÖFINNI OG VISTAÐ SEM ERU Á LÍFI Í AUGNABLIKINU ER LÚÐURINN GELLUR VERÐI BREYTT**] [53] Þetta forgengilega á að íklæðast óforgengileika, og þetta dauðlega að íklæðast ódauðleikanum. [54] Þannig að þegar þetta forgengilega hafa sett óforgengileikanum og þetta dauðlega skal hafa íklæðast ódauðleikanum, þá mun rætast orð það, sem ritað er: Dauðinn er uppsvelgdur í sigur. [55] Dauði, hvar er broddur þinn? Dauði, hvar er sigur þinn? [56] að broddur dauðans er synd; og styrkur syndarinnar er lögmálið. [57] En þökk sé Guði, sem gefur oss sigurinn fyrir Drottin vorn Jesú Krist. [58] vegna, mínir elskuðu bræður, verið þú staðföst, unmoving, síauðugir í verki Drottins, Sökum eins og þú vitið að erfiði yðar er ekki árangurslaust í Drottni. (1 Corinthians 15: 51-58 KJV)

[4 [13]] En ég myndi ekki hafa yður vera ókunnugt, bræður, um þá, sem sofnaðir eru, að þú séuð ekki hryggir eins og hinir, sem ekki hafa von. [14] Því að ef vér trúum því að Jesús sé dáinn og upprisinn, jafnvel svo þá, sem sofnaðir mun Guð fyrir Jesú leiða ásamt honum fram. [15] Því að það segjum vér yður, og það er orð Drottins, að vér, sem eftir á lífi við komu Drottins, munum alls ekki í veg fyrir þá, sem sofnaðir eru. [**'KOMA Í VEG FYRIR' = UNDAN Í GRÍSKU**] [16] Fyrir Drottinn sjálfur mun stíga niður af himni með kalli, með höfuðengils raust og með básúnu Guðs, og þeir sem dánir eru í trú á Krist munu fyrst upp rísa [**ÞEIR SEM VORU VISTUÐ ÁÐUR EN ÞEIR DÓU VERÐUR TEKIÐ ÚT ÚR GRÖFINNI OG LÍFGAÐIR OG TAKA SKÝJUM TIL FUNDAR KRISTS ÁÐUR LIFANDA KRISTNIR ERU TEKIN UPP AF JÖRÐINNI**] [17] Þá erum við sem eru á lífi og enn skal caught ásamt þeim í skýjum til fundar við Drottin í loftinu: og síðan munum vér vera með Drottni. [**TRÚAÐIR VERÐI HRIFSA FRÁ JÖRÐU OG TEKIÐ UPP Í SKÝIN ÞAR SEM KRISTUR MUN VERA FYRIR ÞESS TÍMA**] [18] Því hugga hver annan með þessum orðum. [**TRÚUÐU TIL AÐ HUGGA HVERT ANNAÐ MEÐ ÞEKKINGU Á ÞESSU BIÐ OPINBERUN JESÚ KRISTS OG RAPTURE ALLRA ÞEIRRA SEM ERU VISTUÐ Í NÁVIST HANS Í SKÝJUNUM YFIR JÖRÐU**]

[5 [1]] En um tíma og tíðir, bræður, hefur þú ekki þörf á að yður sé skrifað. [2] Þér vitið það sjálfir gjörla, að dagur Drottins svo kemur sem þjófur á nóttu. [3] Þegar menn segja: Friður og öryggi; þá kemur snögglega tortíming yfir þá, eins jóðsótt yfir þungaða konu; og þeir skulu ekki flýja. [4] En þér, bræður, eruð ekki í myrkri, svo að dagurinn geti komið yfir yður sem þjófur. [5] Þú ert öll börn ljóssins og synir dagsins: erum við ekki nóttunni til né myrkrinu. [6] Því skulum ekki sofa eins og aðrir, en við skulum horfa á og vera edrú. [**TRÚAÐIR ERU AÐ HORFA Á KOMU JESÚ KRISTS Í SKÝJUM**] [7] Því að þeir, sem sofa sofa í nótt; og þeir, sem drekka sig drukkna, drekka á nóttunni.

[8] En við skulum, sem heyrum deginum, vera algáðir, klæddir brynju trúar og kærleika; og sem hjálmi, von hjálpræðis. [9] Guð hefur ekki ætlað oss til reiði, heldur til að öðlast sáluhjálp fyrir Drottin vorn Jesú Krist, [10] sem dó fyrir oss, til þess, hvort sem vér vökum eða sofum vér mættum lifa með honum. [11] Því hugga yður saman, og uppbyggja hver öðrum, eins og líka að

gera. [**ENDURKOMU JESÚ KRISTS TIL AÐ SAFNA DAUÐUM OG LIFANDI TRÚUÐU Í AUGNABLIK AF TÍMA Í SKÝJUNUM MEÐ HONUM ER TRAUSTVEKJANDI OG TRÚAÐIR ERU AÐ HUGGA OG UPPBYGGJA HVER ANNAN MEÐ ÞESSARI ÞEKKINGU**] (1 Þessaloníkubréf 4: 13-5: 11 KJV)

Sérhver Trúmaður er hvött til að horfa á komu Jesú Krists í skýjum þannig að þeir vilja ekki vera hissa þegar þeir eru fljótt tekin úr jörðu í skýjunum með Jesú Kristi. (21) Ef þeir horfa ekki og líta út fyrir endurkomu hans í skýjunum þeir líklegast mun ekki 'ást' hans birtast því að elska hans Birtast myndi þýða að frelsast maður myndi stöðugt að hugsa um og sjá Krists Birtast og svo bregðast guðlegur og ákefð í dag-til-dagur göngu sína við Guð á jörðu.

Þeir sem elska hans Birtast lofað a sveigur réttlætisins, sem Guð vill okkur til að fá; en að elska birtast leið hans maður þarf að vita um þessa frábæru einn atburði. Því miður allt of oft, Birtast hefur ekki verið þekkt af þeim bundinn í hefðir manna, hvað þá margir sem hafa ekki einu sinni lesið Biblíuna minnsta kosti einu sinni í lífi sínu.

4.10 KÓRÓNU LÍFSINS

Þeir sem elska Drottin, mun gera sitt besta til að lifa fyrir Guð. Að lifa guðrækilega Ritningin hvetur okkur til að ekki leggja eða gefa í freistni sem getur verið eitthvað sem leiðir okkur frá því að gera vilja Guðs í gegnum losta og tæling.

Þeir sem standast freistingar og ekki gefa eftir í þeim mun fá kórónu lífsins.

[12] Sæll er sá maður, sem varir freistingu: Að þegar hann reyndi, mun hann öðlast kórónu lífsins, sem Guð hefur heitið þeim er elska hann. [**TRÚ SEM ER REYNT OG VARIR FREISTINGU MUN FÁ KÓRÓNU LÍFSINS**] [13] Enginn má segja, er hann verður fyrir freistingu: ég Guð freistar mín: Guð getur eigi orðið fyrir freistingu af hinu illa, hvorki freistar hann einhver maður: [14] En sérhver er freistað, þegar hann er dregin í burtu hans eigin girnd, og laðað. [15] Þegar girndin síðan er orðin þunguð, það koma fram synd synd, þegar henni er lokið, fæðir hún dauða. (Jakobsbréfið 1: 12-15 KJV)

Það er Orð Guðs í hjarta einstaklingsins sem mun hjálpa manni að takast freistingar.

[9] Með hverju getur ungur maður haldið vegi sínum hreinum? með því að gefa gaum að orði þínu. [10] Með öllu hjarta Ég leita þér, lát mig eigi villast frá boðum þínum. [11] Þitt orð hef ég faldi í hjarta mínu, að ég skuli eigi syndga gegn þér. [**A TRÚ ER AÐ SETJA ORÐ GUÐS**

SEM VERÐUR GERT?

Í HJARTA ÞEIRRA TIL AÐ HJÁLPA ÞEIM AÐ TAKAST Á VIÐ SYND (OG FREISTINGAR)] [12] Sæll ert þú, O Lávarður kenn mér lög þín. [13] Með vörum mínum tel ég upp öll ákvæði munns þíns. [14] Ég gleðst vegi vitnisburða þínum, eins mikið og yfir alls konar auði. [15] Ég íhuga fyrirmæli þín, og skoða vegu þína. [16] Ég leita unaðar í lögum þínum, gleymi eigi orði þínu. (Sálmur 119: 9-16 KJV)

[10] Að endingu, bræður mínir, verið sterk í Drottni og í krafti máttar hans. [11] Klæðist alvæpni Guðs, til þess að þú gætir verið fær um að standa vélabrögð djöfulsins. [12] Vér glíma ekki við menn af holdi og blóði, heldur við tignirnar og völdin, gegn höfðingjum þessa myrkurs, við andaverur vonskunnar í himingeimnum. [13] Því taka yður því alvæpni Guðs, til þess að þú gætir verið fær um að mótstöðu á hinum vonda degi og haldið velli gert allt, að standa. [14] Standið því að hafa lendar yðar Girt sannleika um, og hafa brynju réttlætisins [15] Og fæturna skyldu hafa undirbúning fagnaðarboðskap friðarins; [16] umfram allt skjöld trúarinnar, sem þú skalt getið slökkt með öll hin eldlegu skeyti hins vonda.[17] Og Takið við hjálmi hjálpræðisins og sverði andans, sem er Guðs orð: [**ORÐ GUÐS ER SVERÐI ANDANS, SEM HEFUR SEM NOTA SÉRHVER TRÚAÐUR Í LÍFI**] [18] biðja alltaf með bæn og beiðni og í anda, og horfa umhverfis á með öllum þrautseigju og bæn fyrir öllum heilögum; (Efesusbréfið 6: 10-18 KJV)

Orð Guðs er lifandi og hefur líf og kraft eigin sem Guð hefur gefið til að styrkja mann til að vinna bug freistingar.

[12] Því að orð Guðs er lifandi og kröftugt og beittara hverju tvíeggjuðu sverði og smýgur inn í innstu fylgsni sundur sálar og anda, liðamóta og mergjar, og það dæmir hugsanir og hugrenningar í hjarta. [**GRÍSKA: 'LIFANDI' = LÍFI OG ORKU SÍNA EIGIN**]
[13] Það er ekki heldur skapaður hlutur er honum hulinn í augum hans, en allt er bert og öndvert við augum hans sem við eigum að gera. [14] Er vér þá höfum mikinn æðsta prest, sem farið hefur í gegnum himnana, Jesú Guðs son, skulum vér halda fast við játninguna. [15] Því að vér höfum ekki þann æðsta prest, sem ekki er hægt aumur á veikleika vorum, en var í öllum atriðum freistað eins og vor, en án syndar. [**JESÚS KRISTUR VAR FREISTAÐ Á ALLAN HÁTT EINS OG VIÐ ERUM ENN HANN EKKI LEGGJA ÞÁ FREISTINGU**] [16] Við skulum því koma með djörfung að hásæti náðarinnar, til þess að vér öðlumst miskunn og hljótum náð til hjálpar á hagkvæmum tíma.(Hebreabréfið 4: 12-16 KJV)

Jesús Kristur sigraði og sigraði freistni með því að lifa og nota Biblíuna til að vinna bug á djöflinum.

[10] Og jafnskjótt koma upp úr vatninu, sá hann himnana ljúkast upp og andann eins og dúfu stíga niður yfir hann: [11] Þá kom rödd af himni, sem sagði, Þú ert minn elskaði sonur, sem ég ég velþóknun. [12] Og strax andinn rekur hann út í óbyggðirnar. [13] Hann var í óbyggðinni fjörutíu daga, og Satan freistaði hans og var við meðal villidýra, og englar þjónuðu honum. (Mark 1: 10-13 KJV)

SEM VERÐUR GERT?

[1] Þá var Jesús leiddi af andinn hann um óbyggðina að hans yrði freistað af djöflinum. [2] Og fastaði hann fjörutíu daga og fjörutíu nætur, var þá orðinn hungraður. [3] Þegar freistarinn kom til hans, sagði hann, ef þú sonur Guðs, þá bjóð þú, að steinar þessir verði að brauði. [4] En hann svaraði og sagði: Það er skrifað, Eigi lifir maðurinn á einu saman brauði, heldur á hverju því orði, sem fram gengur af munni Guðs. [**JESÚS KRISTUR NOTAÐI RITNINGIN AÐ BEITA ÞÁ FREISTINGU FRÁ DJÖFLINUM**] [5] Þá tók djöfullinn hann með sér í borgina helgu, og setti hann á brún musterisins, [6] og sagði við hann: Ef þú sonur Guðs, þá kasta þér ofan, því að ritað er: Hann mun hans englar svo um þig. Og í höndum þeirra sem þeir munu bera þig upp, svo hvenær þú steytir ekki fót þinn við steini [**DJÖFULLINN VÍSVITANDI MISNOTAÐ RITNINGUNA Í FREISTNI HANS**] [7] Jesús sagði við hann: Aftur er ritað:, Þú skalt ekki freista Drottinn Guð þinn. [**JESÚS KRISTUR NOTAÐI RITNINGU TIL AÐ SPORNA VIÐ FREISTINGAR FRÁ DJÖFLINUM**] [8] Enn tekur djöfullinn tók hann upp inn í yfir hátt fjall og sýndi honum öll ríki heims og dýrð þeirra. [9] og sagði við hann, Allt þetta mun ég gefa þér, ef þú fellur fram og tilbiður mig. [10] Þá sagði Jesús við hann: Farið þess vegna, Satan. Ritað er, skalt þú tilbiðja Drottin, Guð þinn, og hann aðeins þú þjóna. [**JESÚS KRISTUR NOTAÐI RITNINGIN AÐ BEITA ÞÁ FREISTINGU FRÁ DJÖFLINUM**] [11] Þá fór djöfullinn hann, og sjá, englar komu og þjónuðu honum. (Matteus 4: 1-11 KJV)

[1] En Jesús fullur af heilögum anda aftur frá Jórdan, og var leitt af andinn hann um óbyggðina, [2] Tilvera fjörutíu daga freistað af djöflinum. Og í þá daga hann át ekkert, og er þeir voru liðnir, var hann síðar svangur. [3] Og djöfullinn sagði við hann: Ef þú sonur Guðs, þá bjóð þú steini þessum, að hann verði að brauði. [4] Jesús svaraði honum:, Það er skrifað, að maður skal ekki á einu saman brauði, heldur á hverju því orði Guðs. [**JESÚS KRISTUR NOTAÐI RITNINGIN AÐ BEITA ÞÁ FREISTINGU FRÁ DJÖFLINUM**] [5] En djöfullinn, taka hann upp á hátt fjall, sýndi honum öll ríki veraldar augnablik af tíma. [6] Og djöfullinn sagði við hann: Allt þetta vald mun ég gefa þér, og dýrð þeirra, því að það er mér falið, og að hver sem ég vil ég gefa það. [7] Ef þú fellur fram og tilbiður mig, allt skal verða yðar. [8] Jesús svaraði og sagði við hann: Farið á bak mér, Satan,. Að ritað er: Þér skuluð dýrka Drottin, Guð þinn, og hann aðeins þú þjóna. [**JESÚS KRISTUR NOTAÐI RITNINGIN AÐ BEITA ÞÁ FREISTINGU FRÁ DJÖFLINUM**]

[9] Hann fór með hann til Jerúsalem, setti hann á brún musterisins og sagði við hann:, Ef þú sonur Guðs, þá kasta þér hér ofan: [10] því að ritað er:, Hann skal gefa englar hans ákæra yfir þig, til að halda þér: [**DJÖFULLINN VÍSVITANDI MISNOTAÐ RITNING Í FREISTNI HANS**] [11] Og í höndum þeirra sem þeir munu bera þig upp, svo hvenær þú steytir ekki fót þinn við steini. [12] Jesús sagði við hann: Það er sagt, Ekki skalt þú freista Drottins, Guðs yðar. [**JESÚS KRISTUR NOTAÐI RITNINGU TIL AÐ SPORNA VIÐ FREISTINGAR FRÁ DJÖFLINUM**] [13] og þegar djöfullinn hafði lokið þá freistingu, sem hann burt frá honum að sinni. [14] Og Jesús sneri aftur í krafti andans til Galíleu, og fóru fregnir af honum um allt nágrennið í kring. [15] Og hann kenndi í samkundum þeirra, og lofuðu hann allir. (Lúkas 4: 1-15 KJV)

4.11 PRÝÐILEG KÓRÓNA VEGSEMD

Sannur öldungar sem frjálslega líta eftir trúaðra með reiðubúin huga færð Prýðileg Kóróna Vegsemd þegar Jesús Kristur birtist.

[1] Öldungarnir, sem hjá yður hvet ég, hver er einnig er öldungur og vottur písla Krists og einnig mun fá hlutdeild í þeirri dýrð, sem oss mun opinberast: [2] Fæða hjörð Guðs, sem meðal þú, taka eftirlit þeirra, ekki af nauðung, heldur af fúsu geði, ekki fyrir ljótan gróða, heldur tilbúinn huga; [3] Hvorki eins og að vera Lávarðurs yfir arfleifð Guðs, en að vera fyrirmynd hjarðarinnar. [4] Og þegar hinn æðsti hirðir birtist, þá skalt þú hljóta kórónu dýrðarinnar sem dofnar ekki í burtu. (1. Pétursbréf 5: 1-4 KJV)

4.12 GUÐ MUN SÝNA YFIRGNÆFANDI RÍKDÓM SÍNA BÖRNUM SÍNUM

Svo ríkur er ást, miskunn og gæsku Guðs sem Trúaðir eiga að sitja í himinhæðum í Kristi Jesú og njóta yfirgnæfandi ríkdóm náðar sinnar með komandi öldum.

[4] En Guð er auðugur að miskunn mikilli elsku sinni, sem hann gaf oss, [5] Jafnvel þegar vér vorum dauðir í syndum, hefur quickened okkur saman með Kristi, (af náð eruð þér er vistað) [6] og hefur uppvakið oss saman, og búið oss stað í himinhæðum í Kristi Jesú: [7] Það er í aldri til að koma hann gæti sýnt hinn yfirgnæfandi ríkdóm náðar sinnar með gæsku sinni við oss í Kristi Jesú. (Efesusbréfið 2: 4-7 KJV)

Það er afar mikilvægt að þú og ég skil og koma til Guðs í gegnum Jesú Krist, svo að við getum lifað á 'meira en nóg lífsins', sem hinn eingetni sonur Guðs kom til að bjóða.

[7] Þá sagði Jesús aftur: Sannlega, sannlega segi ég yður: Ég er dyr sauðanna. [8] Allt sem á undan mér komu, eru þjófar og ræningjar, enda hlýddu sauðirnir ekki heyra þá. [9] Ég er dyrnar hjá mér ef einhver inn í, mun frelsast, og hann mun ganga inn og út og finna haga. [10] Þjófurinn kemur ekki nema til að stela og slátra og eyða: Ég er kominn til þess að þeir gætu hafa líf, og að þeir gætu hafa það í fullri gnægð. [**ÉG ER KOMINN TIL ÞESS AÐ ÞEIR GÆTU HAFA LÍF OG HAFA ÞAÐ Í FULLRI GNÆGÐ**] [11] Ég er góði hirðirinn góði hirðirinn gefur líf sitt í sölurnar fyrir sauðina. (Jóhannes 10: 7-11 KJV)

Játa Jesú Krist sem Drottin og trúa að Guð hafi uppvakið hann, Jesús Kristur, upp frá dauðum (Hann var ekki hækka sig frá dauðum).

[8] En hvað sagði hann? Orðið er í nánd þér, jafnvel í munni þínum og í hjarta þínu: Það er: Orð trúarinnar, sem vér prédikum; [9] Það ef þú skalt játar með munni þínum: Jesús er Drottinn, og

trúir í hjarta þínu, að Guð hafi uppvakið hann frá dauðum, muntu hólpinn verða. [**JÁTAR MEÐ ÞÉR MUNNI DROTTINS JESÚ OG TRÚIR Í HJARTA ÞÍNU AÐ GUÐ VAKTI JESÚ KRISTS FRÁ DAUÐUM, MUN HÓLPINN VERÐA**] [10] Fyrir Með hjartanu er trúað til réttlætis, en með munninum játað til hjálpræðis. [11] Fyrir ritningin sagt, Hver trúir á hann mun ekki verða til skammar. [**HVER SEM TRÚIR Á HANN MUN EKKI TIL SKAMMAR**] [12] Fyrir það er engin munur á milli Gyðingum og Grikkjum, því að sama Drottin yfir allt er ríkur við allt sem ákalla hann. [13] Fyrir hver sem ákallar nafn Drottins, mun hólpinn verða. [**HVER SEM KALLAR Á NAFN DROTTINS, MUN HÓLPINN VERÐA**] [14] En hvernig eiga þeir að ákalla þann, sem þeir trúa ekki á? Og hvernig eiga þeir að trúa á þann, sem þeir hafa ekki heyrt um? Og hvernig eiga þeir að heyra, án þess að einhver prédiki? [15] Og hvernig eiga þeir prédika, nema hann sé sendur? eins og það er skrifað, Hversu fagurt er fótatak þeirra, sem boða fagnaðarerindið um frið, og koma fagnaðarerindið góðum hlutum! [16] En þeir hlýddu ekki allir fagnaðarerindinu. Fyrir Jesaja sagði: Drottinn, hver trúði boðun vorri. [17] Þannig að þá kemur trúna heyrn, en boðunin byggist á orði Krists. [**TRÚIN KEMUR AF ÞVÍ AÐ HEYRA ORÐGUÐS**] (Rómverjabréfið 10: 8-17 KJV)

Það er af náð - ekki af eigin verkum okkar - sem við erum hólpnir orðnir fyrir trú sem er gjöf frá Guði: [8] Því að af náð eruð þér hólpnir orðnir fyrir trú Þetta er ekki yður að það er Guðs gjöf [9] Ekki byggt á verkum, enginn skal geta miklast af því. (Efesusbréfið 2: 8-9 KJV)

Guð VILL AÐ ALLIR
(1) að vista og (2) komist til þekkingar á sannleikanum.

[3] Þetta er gott og þóknanlegt fyrir augliti Guðs frelsara okkar; [4] Hver verður allir menn verði hólpnir og komist til þekkingar á sannleikanum. [5] Einn er Guð, og enginn meðalgangarinn milli Guðs og manna, maðurinn Kristur Jesús: [**GUÐ VILL AÐ ALLIR VITA AÐ ÞAÐ ER EINN GUÐ (EKKI ÞRÍR EÐA 'ÞRIGGJA-Í-EINN') OG AÐ JESÚS KRISTUR ER OG MEÐALGANGARINN MILLI GUÐS OG MANNKYNS**] [6] sem gaf sjálfan sig til lausnargjalds fyrir alla, að vera vitnað í tæka tíð. (1 Tím 2: 3-6 KJV)

Vitandi Ritningin getur gert mann speki til sáluhjálpar sem er í Kristi Jesú og er arðbær fyrir rétta líf og vöxt í Kristi.

[10] En þú hefur eftir mér í kenningu, hegðun, ásetningi, trú, umburðarlyndi, kærleika, stöðuglyndi, [11] í ofsóknum og þjáningum, sem fyrir mig komu í Antíokkíu, í Íkóníum og í Lýstru; Slíkar ofsóknir þoldi ég, úr þeim öllum og Drottinn frelsaði mig. [12] Já, og allir, sem lifa vilja guðrækilega í samfélagi við Krist Jesú, munu ofsóttir verða. [13] En vondir menn og svikarar munu magnast í vonskunni blekkja, og að vera blekkt, [14] En áfram þig við það sem þú hefur lært og hefur verið fest trú á, að vita sem þér hefur lært þá; [15] Og það frá barnæsku sem þú hefur þekkt heilagar ritningar, sem eru fær um að gera þér speki til sáluhjálpar fyrir trúna á Krist Jesú. [**RITNINGIN GETI VEITT ÞÉR SPEKI TIL SÁLUHJÁLPAR FYRIR TRÚNA Á KRIST JESÚ**] [16] Sérhver ritning er innblásin af Guði og nytsöm til fræðslu, til

umvöndunar, til leiðréttingar, til menntunar í réttlæti: [17] Það er guðsmaðurinn getur verið fullkominn, vel húsgögnum til sérhvers góðs verks. [**VITA OG SÆKJA RITNINGIN BÝR TRÚAÐUR TIL AÐ FRAMLEIÐA ALLAR GÓÐVERKIN**]
(2 Timothy 3: 10-17 KJV)

Frelsun er ódauðlega fræ sem geta ekki hverfa eða skemmst eins og það er komið með Orði Guðs sem lifir og abides að eilífu; Frelsun er ekki hægt að fjarlægja eða breyta með því að einhver einu sinni og það er frá Guði - sama hversu syndugur maður kann að hafa verið eða verða í framtíðinni.

[23] að fæðast aftur, ekki af forgengilegu sæði, heldur óforgengilegu, fyrir orð Guðs, sem lifir og abides að eilífu. [24] Fyrir allt hold er sem gras og öll vegsemd mannsins sem blóm á grasi; Grasið skrælnar og blómið þar fellr: [25] En orð Drottins varir að eilífu. Og þetta er orðið, sem af fagnaðarerindisins er boðað yður. (1 Peter 1: 23-25 KJV)

Að sjálfsögðu er möguleiki fyrir framtíð syndarinnar er alltaf til staðar þar sem við erum breytt og fá nýja líkama okkar á endurkomu Drottins Jesú Krists. Enn, en Trúmaður hafi eilíft líf í Kristi, Ritningin segir að sumir trúaðir vilja ekki vera trúr og nota náð sem afsökun til að syndga. Slíkt fólk mun hugsanlega missa út á umbun frátekin fyrir þá sem hafa verið trúfastir Guði og son hans Jesú Krist sem hans
[5] ... hafa smakkað Guðs góða orð og völd í heiminum til að koma, (Hebreabréfið 6: 5 KJV)

HLUTI 3

DÝRKUN GUÐS OG JESÚ KRISTS ER HIMNESK GLEÐI

5. KAFLI
HIMINN OG HÁSÆTI GUÐS

5.1 'HIMNARÍKI' ER HÁSÆTI GUÐS

Samkvæmt Biblíunni, eftirfarandi yfirlýsingar má gera um 'himnaríki':

- Öll sköpunin (rúm, reikistjörnur, stjörnur, fólk, dýr, fuglar, fiskar, skordýr) er gert úr sameindum og þætti sem finnast í vatni
- Djúpt vatn er á ytri brún hvelfingunni Guð kallar himin
- Hásæti Guðs er himnaríki sem er ekki í annarri 'vídd' en í raun, sama alheimurinn sem við búum öll (22)
- Himinninn er bil á milli jarðar á plánetunni jörð og vatn sem liggur á og utan 'brún rúm'
- Guð situr í hásæti himnanna
- Vatn er á myndinni Himins (gler vatninu?)
- 'Þriðja Himinn og Jörð' munu ekki hafa nein sjó en ána heitir, 'Ána Lífsins'
- Þar sem fuglar fljúga heitir himni
- Jesús Kristur gekk í gegnum himna til að fá að hægri handar hásæti Guðs eftir að hann var tekinn upp í ský

Eftir að Jesús Kristur vitni og sýndi sig að margir í fjörutíu daga eftir upprisu hans, var hann upp numinn frá jörðu til himins þá gekk í gegnum himnana.

[1] Þessi fyrrum ritgerð hef ég gert, O Theophilus, allt sem Jesús gjörði, bæði að gera og kenna, [2] Þangað til dagurinn sem hann var tekin upp, eftir að hann með heilögum anda hafði gefið skipanir til postulanna er hann hafði útvalið: [**JESÚS KRISTUR VAR UPP NUMINN FRÁ JÖRÐU OG UPP Í LOFTIÐ**] [3] Til hann líka sýndi sig lifandi eftir písl sína með mörgum takmarkalausa sannanir, að vera séð af þeim fjörutíu daga og talaði um það sem lúta að ríki Guðs: [4] Og hann var með þeim, bauð hann þeim að fara ekki burt úr Jerúsalem, heldur bíða eftir fyrirheiti föðurins, sem hann sagði, þú hefur heyrt um mig. [5] Því að Jóhannes skírði með vatni, en þér skuluð skírðir verða með heilögum anda ekki margir dagar þar. [6] Þegar þeir voru saman, spurðu þeir hann: Herra, þú á þessum tíma að endurreisa ríkið handa Ísrael? [7] Og hann sagði við þá: Það er ekki fyrir þig að vita tíma eða tíðir, sem faðirinn hefur sett af sjálfs sín valdi. [8] En þér munuð öðlast kraft, er heilagur andi kemur yfir yður, og þér munuð verða vottar mínir í Jerúsalem og allri Júdeu, í Samaríu og allt til ystu hluta jarðarinnar. [9] Þegar hann hafði talað,

en þeir sáu, að hann var tekinn upp; og ský huldi hann sjónum þeirra. [**JESÚS KRISTUR VAR TEKIN UPP AF JÖRÐINNI OG FÓR Í SKÝI**] (23) [10] Og þeir störðu til himins eins og hann fór upp, sjá, stóðu tveir menn hjá þeim í hvítum klæðum Hvers vegna standa þér og horfið til himins? [11] Sem einnig sagði, þú Galíleumenn, hví standið þér og horfið til himins? [**ÞEIR VORU AÐ HORFA UPP Í HIMININN SEM ER EINNIG KALLAÐUR 'HIMNARÍKI'**] Þessi Jesús, sem varð upp numinn frá yður til himins, mun koma á sama hátt og þér sáuð hann fara til himins. (Postulasagan 1: 1-11 KJV)

[14] Er vér þá höfum mikinn æðsta prest, sem farið hefur í gegnum himnana, Jesú Guðs son, skulum vér halda fast við játninguna. [**JESÚS KRISTUR FÓR TIL HIMNA (FLEIRTALA = FLEIRI EN EITT HIMNARÍKI)**] (Hebreabréfið 4: 14 KJV)

Himinninn er hásæti Guðs.

[1] Svo segir Drottinn, Himinninn er hásæti mitt og jörðin er fótskör mín: Hvar er hús sem þú byggja mér? og hvar er hvíldarstaður minn? (Jesaja 66: 1 KJV)

5.2 NÚ ERU TVÆR 'HIMNANA'

Það eru tvö 'Himnarnir': (1) að ótilgreindum svæði fyllt með vatni á ytri brún 'rúm' handan stjarnanna; og (2) hvaða stað sem er yfir jörð (þ.mt þar eru stjörnur, ský, og fljúga fuglar).

[1] Í upphafi skapaði Guð himin og jörð. [**SKAPAÐI GUÐ HIMIN**] [2] Og jörðin var auð og tóm; og myrkur var yfir andlitið á djúpinu. Og andi Guðs sveif yfir á vatninu. [3] Og Guð sagði: Verði ljós, og það varð ljós. [4] Og Guð sá, að ljósið var gott, og Guð greindi ljósið frá myrkrinu. [5] Og Guð kallaði ljósið dag, en myrkrið kallaði hann nótt. Það varð kveld og það varð morgunn, hinn fyrsti dagur. [6] Og Guð sagði: Verði festing milli vatnanna, og hún greini vötn frá vötnum. [**GUÐ SKAPAÐI FESTINGUNA (RÚM) Í MIÐJU DJÚPU VATNI TIL AÐ GERA TVÖ AÐSKILIN VATNSHLOTA**] [7] Og Guð gjörði festinguna og greindi vötnin, sem voru undir festingunni, frá þeim vötnum, sem voru yfir henni, og það var svo. [8] Og Guð kallaði festinguna himin. [**BIL Á MILLI TVÖ AÐSKILIN VATNSHLOT ER KALLAÐI FESTINGUNA SEM GUÐ KALLAÐI HIMNI**] Það varð kveld og það varð morgunn, hinn annar dagur.

[9] Og Guð sagði: Vötnin undir himninum safnast til einn stað, og svo að þurrlendið sjáist og það varð svo. [**Í LÍKAMANUM AF VATNI UNDIR HIMNINUM GUÐ SKAPAÐI JÖRÐINA SEM VAR SKIPT Í HÖF OG ÞURRLENDI**] [10] Og Guð kallaði þurrlendið jörð, og safna saman vötnunum kallaði hann sjó og Guð sá að það var gott. (Genesis 1: 1-10 KJV)

Jörðin er stofnað á hafinu og heimurinn er komið á flóð af vatni.

[1] Að jörðin er DROTTINS er, og fylling þess; heimurinn og þeir sem í honum búa. [2] Hann hefur grundvallað hana á hafinu og fest hana á vötnunum. (Sálmur 24: 1-2 KJV)

Í rýminu milli djúpu vatni á brún alheimsins og jarðar jarðarinnar, sem Guð kallar, 'himni', Guð setti sólina, tunglið, reikistjörnur og stjörnur.

[14] Og Guð sagði: Verði ljós á festingu himinsins, að þau greini dag frá nóttu og láta þá vera með einkennum, og til að marka tíðir, daga og ár: [15] og láta þau séu ljós á festingu himinsins, að þau skyldu lýsa yfir jörðina og það var svo. [16] Og Guð gjörði tvö stóru ljósin: hið stærra ljósið til að ráða degi og hið minna ljósið til að ráða nóttu, svo og stjörnurnar. [**SÓLIN, TUNGLIÐ OG STJÖRNUR GUÐ SETT Á FESTINGU HIMINSINS**] [17] Og Guð setti þau á festingu himinninn til að lýsa á jörðina, [18] og ráða degi og nóttu og greina sundur ljós og myrkur og Guð sá að það var gott. (Genesis 1: 14-18 KJV)

Þar sem fuglar fljúgi yfir jörðina er kallað, 'undir festingu himinsins'.

[20] Og Guð sagði: Vötnin koma fram berlega áhrifamikill veru sem hefur líf, og fuglar fljúgi yfir jörðina undir festingu himinsins. [21] Og Guð skapaði mikla lagardýr og allar hinar lifandi skepnur, sem hrærast, sem vötnin eru kvik af, eftir þeirra tegund, og alla fleyga fugla eftir þeirra tegund, og Guð sá að það var gott. (Genesis 1: 20-21 KJV)

Þar sem snjór fellur frá er kallað, 'Himnaríki'.

[9] svo miklu sem himinninn er hærri en jörðin, svo eru mínir vegir hærri en vegum og mínar hugsanir yðar hugsunum. [10] Því eins og regn kemur niður, og snjór fellur af himni ofan og skilar ekki þangað, en vökvað jörðina, og gerir það og gróandi og, að það getur gefið sæði til sáðmanninn og brauð þeim er eta. (Jesaja 55: 9-10 KJV)

5.3 RITNINGARNAR SEGJA ÞAÐ VERÐUR SAMTALS ÞRÍR HIMNAR OG ÞRÍR EARTHS

Ritningin segir að það verði þrír himnar og þrjár mold; heimurinn sem Jesús Kristur kom niður og var reistur er á 'annar himinn og jörð'.

[1] Það er ekki ráðlegt fyrir mig eflaust til dýrðar. Ég mun koma til sýnum og opinberunum Drottins. [2] Ég vissi maður í Kristi ofan fjórtán árum, (hvort sem er í líkamanum, get ég ekki sagt, eða hvort út af líkamanum, ég get ekki sagt: Guð veit) svo einn caught upp til þriðja himins. [**PAUL VAR GEFIÐ SÝN UM ÞRIÐJA HIMINS SEM VAR PARADÍS**] [3] Ég vissi svo maður (hvort sem er í líkamanum, eða utan líkamans, veit ég ekki, Guð veit)
[4] Hvernig sem hann var veiddur upp í paradís, og heyrt fyrirfara orðum, sem hún er ekki hvort maður á að mæla. (2 Corinthians 12: 1-4 KJV)

SEM VERÐUR GERT?

[1] Og ég sá nýjan himin og nýja jörð, því að hinn fyrri himinn og hin fyrri jörð voru horfin; og það var hafið er ekki framar. [**AÐ HINN FYRRI HIMINN OG JÖRÐ MUNU EKKI LENGUR FYRIR HENDI; NÝJA HIMIN OG NÝJA JÖRÐ MUNU EKKI HAFA HAFIÐ**] [2] Og ég sá borgina helgu, nýja Jerúsalem, stíga niður frá Guði út af himni, búna sem brúði, er skartar fyrir manni sínum. [3] Og ég heyrði mikla rödd af himni, sem sagði: Sjá, tjaldbúð Guðs er meðal mannanna og hann mun búa hjá þeim, og þeir munu vera fólk hans og Guð sjálfur mun vera hjá þeim, og vera þeirra Guð. [4] Og Guð mun þerra hvert tár af augum þeirra, Og það verður ekki meira dauði, hvorki harmur né vein, né heldur skal það vera kvöl er framar Hið fyrra er farið. [5] Og sá, sem í hásætinu sagði sat, Sjá, ég gjöri alla hluti nýja. Og hann sagði við mig, Skrifa: fyrir þessi orð eru sönn og áreiðanleg.(Opinberunarbókin 21: 1-5 KJV)

[3] Vitandi þetta fyrst, svo að þar skal koma á síðustu dögum spotturunum lifa eftir girndum sínum, [4] Og sagði: Hvar er fyrirheitinu um komu hans? því að síðan feðurnir sofnuðu stendur allt áfram eins og þeir voru frá upphafi sköpunar. [5] Til þess að þeir eru Viljandi, sem með orði Guðs himnarnir voru gömul, og jörðin standa upp úr vatninu og í vatninu: [**JÖRÐIN VAR GERT ÚR VÖTN DJÚPT OG VAR AÐSKILIÐ FRÁ VÖTN DJÚPT (AF FESTINGUNNI / HIMNI SEM GUÐ SETT MILLI VÖTN DJÚP OG JARÐAR)**] [6] þar sem heimurinn sem þá var, að overflowed með vatni, fórust: [**FLÓÐIÐ TÍMA NÓA HULDI ALLT PLÁNETUNNI JÖRÐ OG EYÐILAGT HEIMINN SEM HAFÐI VERIÐ FYRIR FLÓÐIÐ (SEM GÆTU FALIÐ Í SÉR ENDA Á RISAEÐLUR)**] [7] En himin og jörð, sem nú eru, með sama orð eru haldin í verslun, áskilinn við eldi gegn dómsdegi og glötun hinna óguðlegu manna. [**HIMINS OG JARÐAR SEM RÍKIR NÚNA, UPP BRENNA Á DÓMSDEGI EINNIG KALLAÐ DAGUR DROTTINS OG GUÐS DAGS**] ...

[9] Drottinn er ekki slaka um fyrirheit hans, þótt sumir álíti slackness; en er löngu þjást okkur-deild, ekki tilbúin að neinir glatist, heldur að allir komist til iðrunar. [10] En dagur Drottins mun koma sem þjófur á nóttu; í sem himnarnir líða undir lok með miklum hávaða og frumefnin bráðna í brennandi hita, Jörðin og verk, sem þar eru, skal brenna í. [11] Af því að allt mun þetta vera leyst, hvaða hætti ber yður að vera í heilagri breytni og guðrækni, [12] Útlit fyrir og temur við komu Guðs dags, þar sem himnarnir vera á eldi skal leyst og frumefnin bráðna í brennandi hita? [13] En vér eftir fyrirheiti hans væntum nýs himins og nýrrar jarðar, þar sem býr réttlæti. [**EFTIR ÞETTA NÚVERANDI HEIMUR ER BRENNT UPP OG EYTT GUÐ MUN SKAPA NÝJA JÖRÐ OG HIMNUNUM (SEM ER ÞRIÐJA JÖRÐIN OG HIMINNINN FRAM Í OPINBERUN 21)**]

[14] Því elskuðu, að sjá að þú lítur fyrir slíkt, vera duglegir að þú gætir verið að finna fyrir honum í friði, án þess að blettur, og lýtalaus. [15] Og reikning sem þjáist stöðugt Drottins okkar er hjálpræði; jafnvel eins elskaði bróðir vor, Páll einnig samkvæmt speki gefið honum hefur ritað yður, [16] Eins og einnig í öllum bréfum sínum, hann talar í þeim um þetta, þar sem eru nokkur atriði erfitt að skilja, sem þeir sem eru ólærðir og óstöðug wrest, eins og þeir gera einnig öðrum ritum, til eigin eyðingu þeirra. [17] Það vegna, mínir elskuðu, að sjá þig vitið þetta fyrirfram, gæt þín líka, að dragast með af villu vonda og fallið frá staðfestu yðar. [18] En vaxa í náð, og

þekkingu Drottins vors og frelsara Jesú Krists. Honum sé dýrðin nú og að eilífu. Amen.
(2 Pétursbréf 3: 3-7, 9-18 KJV)

Áður Flóðið Mikla Noah hafði aldrei séð rigningu eins og Guð hafði vökvaði jörðina með þoku.

[5] Og hver planta af sviði áður en það var í jörðu, og alls kyns matjurtum af sviði áður en það jókst því að Drottinn Guð hafði ekki enn látið rigna á jörðina og engir menn voru til þess að yrkja. [6] En það gekk upp mistur af jörðinni, og vökvaði hún allt yfirborð jarðarinnar. (Mósebók 2: 5-6 KJV)

Noah hafði ekki séð rigningu áður og hvorki hafði hann séð alþjóðlegt flóð áður en Flóðið Mikla lýst í Mósebók en hann trúði Guði.

[6] En án trúar er ógerlegt að þóknast honum, því að sá, sem kemur við Guð verður að trúa því að hann sé til og að hann er rewarder af þeim sem iðinn leita hans. [7] Fyrir trú fékk Nói bendingu um Guð af hlutur ekki séð enn, Hann óttaðist, smíðaði örk til björgunar heimilisfólki sínu; Með trú sinni dæmdi hann heiminn og varð erfingi réttlætisins af trúnni. (Hebreabréfið 11: 6-7 KJV)

Svo mikil var trú Nóa að hann ekki aðeins tilbúinn fyrir atburði sem hann hafði aldrei séð áður en hann var trúr til að byggja og undirbúa (mikið) örkina fyrir (að minnsta kosti) 100 ár frá því að hann var sagt af Guði til að hefja örkina byggingu þess tíma Nóa, fjölskyldu hans, og dýrin voru á Ark.

[32] Og Nói var fimm hundruð ára og Nói gat Sem, Kam og Jafet. (Fyrsta bók Móse 5: 32 KJV); [5] Og Nói gjörði allt eins og Drottinn bauð honum. [6] En Nói var sex hundruð ára gamall, þegar vatnsflóðið kom yfir jörðina. [7] Og Nói gekk í, og synir hans og kona hans og sonakonur hans með honum, í örkina, því að vatnið flóðið. (Mósebók 7: 5-7 KJV)

Nói var 500 ára þegar Guð sagði honum að byggja örk og 600 ára gamall þegar Mikill Flóðið kom.

Vatnið er notað til að flæða yfir jörðina kom af himnum sem nefnist ‘hið mikla djúp’ í Mósebók 7.

[10] Og það bar til eftir sjö daga að vatnsflóðið yfir jörðina. [11] Í sex hundraðasta aldursári Nóa, í öðrum mánuðinum, á seytjánda degi mánaðarins, á þeim degi opnuðust allar uppsprettur hins mikla djúp brotinn upp, og flóðgáttir himinsins lukust upp. [12] Og steypiregn dundi yfir jörðina fjörutíu daga og fjörutíu nætur. (Mósebók 7: 10-12 KJV)

Næsta himinn og jörð Guð skapar mun ekki hafa nein sjó.

[1] Og ég sá nýjan himin og nýja jörð, því að hinn fyrri himinn og hin fyrri jörð voru horfin; og það var ekki meira sjó. (Opinberunarbókin 21: 1 KJV)

5.4 GUÐ MUN STÍGA NIÐUR AF HIMNI OG VER MEÐ JESÚ KRISTS OG VISTUÐ Á ÞRIÐJA JARÐARINNAR

Guð og Jesús Kristur mun koma niður á þessu nýja jörð og
búa að eilífu með Trúaðra og skepnur Guðs.

[2] Og ég sá borgina helgu, nýja Jerúsalem, stíga niður frá Guði út af himni, búna sem brúði, er skartar fyrir manni sínum. [3] Og ég heyrði mikla rödd af himni, sem sagði: Sjá, tjaldbúð Guðs er meðal mannanna og hann mun búa hjá þeim, og þeir munu vera fólk hans og Guð sjálfur mun vera hjá þeim, og vera þeirra Guð. [4] Og Guð mun þerra hvert tár af augum þeirra, Og það verður ekki meira dauði, hvorki harmur né vein, né heldur skal það vera kvöl er framar Hið fyrra er farið. [5] Og sá, sem í hásætinu sagði sat, Sjá, ég gjöri alla hluti nýja. Og hann sagði við mig, Skrifa: fyrir þessi orð eru sönn og áreiðanleg. [6] Og hann sagði við mig, er það gert. Ég er Alfa og Ómega, upphafið og endirinn. Ég mun gefa honum, sem þyrstur er, af lind vatnsins lífsins. [7] Hann sem sigrar mun erfa alla hluti; og ég mun vera hans Guð og hann mun vera minn sonur ... [10] Og hann leiddi mig burt í anda upp á mikið og hátt fjall og sýndi mér borgina helgu, Jerúsalem, sem niður steig af himni frá Guði, [11] Með dýrð Guðs og ljós hennar var líkur steini dýrmætasta, jafnvel eins og Jasper steinn, skínandi sem kristall; (Opinberunarbókin 21: 2-7, 10-11 KJV)

[1] Og hann sýndi mér hreint áin af vatni lífsins, skínandi sem kristall, rann frá hásæti Guðs og lambsins. [2] Í miðri götunni á það, og á hvorri hlið árinnar, var þar lífsins tré, sem ber tólf sinnum ávöxtum og bar ávöxt hennar á hverjum mánuði, og blöð trésins eru til lækningar þjóðunum. [3] Og það skal ekki framar bölvun, en hásæti Guðs og lambsins mun vera í henni; og þjónar hans munu þjóna honum: [4] Og þeir munu sjá ásjónu hans; og nafn hans mun vera á ennum þeirra. [5] Og það skal að nótt verður þar; og þeir þurfa ekki lampaljós né sólarljós, því að Drottinn Guð gefur á þá og þeir munu ríkja um aldir alda. [6] Og hann sagði við mig, Þessi orð eru trú og sönn og Drottinn, Guð anda spámannanna, sendi engil sinn til að sýna þjónum sínum það sem verða á innan skamms. [7] Sjá, ég kem skjótt, sæll er sá, sem heldur spádómsorð þessarar bókar. (Opinberunarbókin 22: 1-7 KJV)

5.5 SEM KEMUR NIÐUR OG BÝR HJÁ MANNKYNS Á NÝJU JÖRÐINNI?

Guð og Jesús Kristur (á Lamb Guðs) mun bæði búa við dæmt karla (og kvenna) Þegar Nýju (Þriðja) Jarðar í Opinberunarbókinni.

[3] Og ég heyrði mikla rödd af himni, sem sagði: Sjá, tjaldbúð Guðs er meðal mannanna og hann mun búa hjá þeim, og þeir munu vera fólk hans og Guð sjálfur mun vera hjá þeim, Guð þeirra ... [22] Og musteri sá ég ekki í henni, því að Drottinn Guð, hinn alvaldi og lambið eru musteri það. [23] Og borgin hafði enga þörf heldur sólar af tunglinu, að skína í það, því að dýrð Guðs gerði létta, og lambið er lampi hennar ... (Opinberunarbókin 21: 3, 22- 23 KJV)

[1] Og hann sýndi mér hreint áin af vatni lífsins, skínandi sem kristall, rann frá hásæti Guðs og lambsins ... [3] Og það skal ekki framar bölvun, en hásæti Guðs og lamb munu vera í það; og þjónar hans munu þjóna honum ... [17] Og andinn og brúðurin segja: Kom. Og sá sem heyrir segi: Kom. Og sá sem þyrstur er komið. Hver sem vill, hann fær ókeypis lífsins vatn. (Opinberunarbókin 22: 1, 3, 17 KJV)

Tími og aftur Guð og Jesús Kristur er lýst yfir að vera þeir sem kveða á um og blessa þá sem hafa eilíft líf; Tvær verur - ekki þrír. Já, gjöf heilags anda sendir á Hvítasunnudag er að leiða trúaða og leita út þá sem vilja trúa en náðargjöf heilags anda ætti ekki að rugla saman við heilögum anda, sem er það sem Guð er: hinn almáttuga anda, sem er heilagur.Ranglega, sumir hafa miskilið Opinberunarbókin 22: 17 til að styðja svokallaða þriðja hluta þrenningarinnar Guðdómsins því það segir, 'anda'. En þetta vers tekur greinilega EINHVER 'sem heyrir' - eins og þér og mér. Þýðir það að þú og ég erum líka hluti af þrenningu? Svarið er augljóslega hljómandi, 'Nei!' Ef við værum að fara að telja einstaklingar í Guðdómsins frá þessu versi þá væri það miklu meira en þriggja manna (!); það myndi fela í sér allt fólkið sem hefur heyrt og sagði: 'Kom'. Of oft kenningar manna hafa verið fúslega samþykkt sem nákvæmar flutningur Ritningarinnar þegar þeir ættu að hafa verið sett niður á fyrsta dómstigi vegna þess að Biblían segir að Guð bauð svo mörgum sinnum að hann er einn Guð.

5.6 LÍKAMI KRISTS OG BRÚÐUR KRISTS ERU TVEIR MISMUNANDI HÓPA FÓLKS MEÐ MISMUNANDI LOFAR AÐ KRÖFU

Annað svæði rugl er misnotkun þessara flokka af fólki sem merkt eru með Ritningunni, svo sem 'brúður Krists' er 'líkami Krists', og 'Börn brúðarinnar', sem eru mismunandi hver öðrum með eigin sérkenna og loforð frá Guði. Vegna þess að

það eru loforð Guðs heilaga Ísraels (brúður Krists) sem eru ólíkir þeim sem gerðar hafa verið á kirkjunni (líkama Krists), verður það mikilvægt að skilja sem hver flokkur er í Biblíunni og hvernig á að biðja betur þegar við veist þá sem fyrirheit Guðs eru við hópinn sem við tilheyra öfugt við að reyna að halda því fram mismunandi fyrirheitin til annars flokks sem í Biblíunni. Á 'Brúðguminn' er Jesús Kristur; á 'líkami Krists' er kirkjan; á 'brúðurin' er heilagur Jerusalem Op 21; og á 'Börn brúðarinnar hólfinu' er Ísrael eins og tilgreint er í eftirfarandi versum.

5.7 Á BRÚÐGUMINN

Á BRÚÐGUMINN
=
Á LAMB GUÐS
=
DROTTINN JESÚS KRISTUR

Jesús Kristur er kallaður nokkrar mismunandi nöfn og titla í Ritningunni svo sem: konungur konunganna og Drottinn drottnanna, hinn eingetni sonur Guðs, sonur Guðs, Messías, Master, kennari, Shepherd konungur, og svo framvegis. Kristur er einnig kallað Guðs Lamb sem hægt er að nota til að bera kennsl samband sitt við Guð og hásæti Guðs situr á, sem og hlutverk hans í að vera fórnar lamb fyrir syndir okkar.

Jesús Kristur er fyrst greind sem á Lamb Guðs í Ritningunni
af Jóhannesi skírara

[29] Daginn eftir sá hann Jesú koma til sín og sagði: Sjá, Guðs lamb, sem ber synd heimsins.
[**JESÚS KRISTUR ER Á LAMB GUÐS**] [30] Hann er sá sem ég sagði, Eftir mig kemur maður, sem er valinn fyrir mér. En hann var á undan mér [31] Sjálfur þekkti ég hann ekki. En hann ætti að vera augljóst að Ísrael, því ég koma og skíri með vatni [**JÓHANNESAR VAR SEND TIL SKÍRI MEÐ VATNI**] [32] Og Jóhannes vitnaði og sagði: Ég sá andann koma af himni ofan eins og dúfu, og hann nam staðar yfir honum. [**KOM ANDI AF HIMNI OG GIST Á JESÚ KRIST**] [33] Sjálfur þekkti ég hann ekki. En sá sem sendi mig að skíra með vatni, sagði mér, Upon hvern þú sérð andann koma yfir og nema staðar á, hann er sá sem skírir með heilögum anda [**KOM ANDI AF HIMNI OG GIST Á JESÚ KRIST; KRIST MUN SKÍRA MEÐ HEILÖGUM ANDA (ANDA) (JÓHANNESAR VAR SENDUR AÐ SKÍRA MEÐ VATNI)**] [34] Og ég sá, og bar því að hann er sonur Guðs. [35] Daginn eftir Jóhannesar staddur og tveir lærisveinar hans, 36 sér Jesú eins og hann gekk, mælti hann: Sjá, Guðs Lamb [**JESÚS KRISTUR ER Á LAMB GUÐS**] (24)
[37] Lærisveinar hans tveir heyrðu orð hans og fóru á eftir Jesú. [38] Jesús sneri sér við, sá þá koma á eftir, og sagði við þá: Hvers leitið þér? Þeir sögðu við hann: Rabbí, (sem er að segja,

þýðir meistari), hvar dvelst þú? (Jóhannes 1: 29-38 KJV); [6] Og ég sá, og sjá, í miðju hásætinu og af verunum fjórum og í miðri öldunganna, stóð lamb eins og það hafði verið drepinn. Það hafði sjö horn og sjö augu, og eru það sjö andar Guðs, sendir út um alla jörðina. [**JESÚS KRISTUR STÓÐ Í MIÐJU HÁSÆTINU, VERURNAR FJÓRAR OG ÖLDUNGARNIR)**] (Opinberunarbókin 5: 6 KJV)

Guð og Jesús Kristur eru bæði að vera tilbeðinn.

[13] Og allt skapað, sem er á himni, og á jörðu og undir jörðunni og sem eru í hafinu, og allt sem í þeim er, heyrði ég segja, Blessing, og heiðurinn, dýrðin og krafturinn, verði honum sem situr í hásætinu, og lambinu alltaf og að eilífu. [**HONUM SEM SITUR Í HÁSÆTINU OG LAMBINU (EKKI Á HÁSÆTINU Á ÞESSUM TÍMA)**] (Opinberunarbókin 5: 13 KJV)

Á sjö ára Þrenging Tímabil, jafnvel vantrúuðu vilja viðurkenna og kalla Jesús Kristur 'Lamb': [16] Og segja við fjöllin og hamrana: Hrynjið yfir oss og felið oss fyrir ásjónu hans, sem í hásætinu situr, og frá reiði lambsins: (Opinberunarbókin 6: 16 KJV)

[9] Eftir þetta sá ég, og sjá: Mikill múgur, sem enginn maður gæti númer af öllum þjóðum, og kynkvíslum og lýðum og tungum, stóð frammi fyrir hásætinu og frammi fyrir lambinu, skrýddir hvítum skikkjum, og lófar í höndum þeirra; [10] Hann kallaði hárri röddu: Hjálpræðið heyrir til Guði vorum, sem í hásætinu situr, og lambinu. [**(1) TIL GUÐS VORS OG (2) LAMBINU**] ... [17] Fyrir að lambið, sem er í miðri hásætinu skal fæða þá, og leiða þá til lifandi uppsprettur vatnanna, og Guð mun þerra hvert tár af augum þeirra.(Opinberunarbókin 7: 9-10, 17 KJV); [1] Og hann sýndi mér hreint áin af vatni lífsins, skínandi sem kristall, rann frá hásæti Guðs og lambsins ... [3] Og það skal ekki framar bölvun, en hásæti Guðs og lambsins skal vera í henni; og þjónar hans munu þjóna honum: (Opinberunarbókin 22: 1, 3 KJV)

5.8 Á LÍKAMI KRISTS (KIRKJAN)

[4] Því eins og við höfum marga limi í einum líkama, og allir meðlimir hafa ekki allir sama starfa [5] Þannig að við, þótt margir séu, eru einn líkami í Kristi, en hver einn hver annars limir. [**RÓMVERJABRÉFINU ER BEINT (Í 1. KAFLA) TIL KRISTINNA SEM SEGIR AÐ KRISTIN KIRKJA ER 'EINN LÍKAMI Í KRISTI'**] [6] með þá gjafir mismunandi eftir þeirri náð, sem er gefið okkur, hvort spádómur skulum spá í samræmi við hlutfall trúarinnar; [7] eða ráðuneyti, láta okkur bíða á Þjónustuverkið okkar: eða sá sem kennir, á kennslu; (Rómverjabréfið 12: 4-7 KJV)

[12] Því að eins og líkaminn er einn og hefur marga limi, en allir meðlimir þess einum líkama, þótt margir séu, eru einn líkami, þannig er og Kristur. [13] Í einum anda erum vér allir skírðir til að vera einn líkami, hvort sem vér vera Gyðingar eða Grikkir, hvort sem við er þræll eða frjáls; og hafa verið allt gert til að drekka í einum anda. [14] Því að líkaminn er ekki einn limur, heldur margir ... [18] En nú hefur Guð sett hvern einstakan lim á líkamann, eins og það hefir þóknast honum ... [20] En nú eru þeir margir aðilar, enn en einn líkami ... [26] Og hvort heldur einn limur þjáist, þá þjást allir limirnir með honum, eða einn limur er í hávegum hafður, samgleðjast allir

limirnir með honum. [27] Þér eruð líkami Krists og limir hans. [28] Og Guð hefur sett nokkra í kirkjunni, fyrst postula, í öðru lagi spámenn, í þriðja lagi kennara, eftir því kraftaverkum þá gjafir lækna, hjálpar, stjórna og tala tungum. (1 Corinthians 12: 12-14, 18, 20, 26-28 KJV)

[2] Ef þér hafið heyrt um þá ráðstöfun Guðs náðar, sem er gefið mig til yðar-deild: [3] Hvernig sem opinberun gerði hann sagt mér ráðgáta, (eins og ég skrifaði áður í nokkrum orðum, [4] þar, þegar þér lesið, að þér megið skilja þekkingu mína í leyndardóm Krists) [5] Sem í öðrum aldri var ekki birtur sonum mannanna, eins og það er nú ljós við heilögum postulum hans og spámönnum í andanum; [6] Heiðingjarnir ætti að vera orðnir erfingjar með oss, og af sama aðila, og hluttakendur fyrirheiti hans í Kristi fagnaðarerindisins: [**ÞEGAR RÁÐSTÖFUNIN NÁÐAR KOM LÍKAMI KRISTS MEÐ VISTUÐ HEIÐINGJAR (OG GYÐINGAR)**] (Efesusbréfið 3: 2-6 KJV)

[4] Það er einn líkami, og einn andinn, eins og þú ert gestur í einu vonar, [5] Einn er Drottinn, ein trú, ein skírn, [6] Einn Guð og faðir allra, sem er yfir öllum, með öllum og í yður öllum. [7] En við hvert og eitt okkar er gefið náð í samræmi við mælikvarða á gjöf Krists. [8] Þess vegna sagði hann, þegar hann steig upp til hæða, leiddi hann högum fanga og gaf gjafir til manna ... [11] Og hann gaf nokkrar eru postular, og sumir spámenn, og sumir trúboðar, sumir hirðar og kennarar; [12] Þeir eiga að fullkomna hina heilögu og vinnu þjónustu í uppbyggingar á líkama Krists: [**LÍKAMI KRISTS ER ÖLLUM ÞEIM SEM ERU VISTUÐ ÞAR SEM GJAFIR VORU GEFIN AF KRISTI, ER HANN STEIG UPP TIL HIMNA Í UPPRISNA LÍKAMA HANS**] [13] þangað til vér verðum allir einhuga í trúnni og þekkingunni á syni Guðs, allt til fullkominn maður, allt til vaxtartakmarki af fyllingu Krists (Efesusbréfið 4: 4-8, 11-13 KJV)

Jesús Kristur er höfuð líkamans sem er hans kirkja.

[23] Því að maðurinn er höfuð konunnar, eins og Kristur er höfuð kirkjunnar, og hann er frelsari líkama síns. [**KRISTUR ER HÖFUÐ OG FRELSARI KIRKJUNNAR, LÍKAMA HANS BYGGT UPP AF ÖLLUM TRÚA Á KRIST**] (Efesusbréfið 5: 23 KJV);
[24] sem nú fagna í þjáningum mínum yðar, og fylla upp þessi sem er á bak við þrengingum Krists í holdi mínu fyrir líkama hans sakir, sem er kirkjan: (Kól 1: 24 KJV)

5.9 Á BRÚÐURIN (HELGU, JERÚSALEM OFAN)

Á BRÚÐURIN

=

Á EIGINKONU LAMBSINS

=

HELGU, JERÚSALEM NIÐUR STEIG AF HIMNI FRÁ GUÐI

[9] Þá kom til mín einn af englunum sjö, sem héldu á skálunum sjö, sem fullar voru af síðustu plágunum sjö, og talaði við mig og sagði: Kom hingað, og ég mun sýna þér brúðina, eiginkonu lambsins. [10] Og hann leiddi mig burt í anda upp á mikið og hátt fjall og sýndi mér borgina helgu, Jerúsalem, sem niður steig af himni frá Guði. (Opinberunarbókin 21: 9-10 KJV)

Það er áhugavert að lesa sem aðeins Jesús Kristur og Guð (Guð vera andi Hver er Heilagur = Heilagur Andi) eru fram í þessum versum en aldrei nein svokölluð 'þrenning'. (25)

5.10 BÖRN AF BRÚÐUR

Brúðguminn og börn Brúðarinnar Hólfinu.

[15] Jesús sagði við þá: Geta börn brúður hólfinu harma, svo lengi sem brúðguminn er hjá þeim? en þeir dagar munu koma, að brúðguminn verður frá þeim tekinn, þá munu þeir fasta. (Matteus 9: 15 KJV)

[19] Jesús sagði við þá: Getur börn brúður hólfinu fasta, meðan brúðguminn er hjá þeim? svo lengi sem þeir hafa brúðgumann með þeim, þeir geta ekki hratt. [20] En koma munu þeir dagar, er brúðguminn að taka í burtu frá þeim, og þá skulu þeir fasta á þeim dögum. (Mark 2: 19-20 KJV)

Á BÖRN AF BRÚÐUR

=

BÖRNIN Á HELGU JERÚSALEM

[34] Og hann sagði við þá: Getur þú gert börn brúður hólfinu fasta, meðan brúðguminn er hjá þeim? [35] En koma munu þeir dagar, er brúðguminn að taka í burtu frá þeim, og þá skulu þeir fasta á þeim dögum. (Lúkasarguðspjall 5: 34-35 KJV)

Jóhannes skírari tala um Krist í Jóhannesar 3: [28] Þér ber mér vitni, að ég sagði: Ég er ekki Kristur, heldur er ég sendur á undan honum. [29] Sá sem hefur brúðurin er brúðguminn, en vinur brúðgumans, sem stendur hjá og hlýðir á hann, gleðst mjög við rödd hans: Þessi gleði er nú mín að fullu. [30] Hann á að vaxa, en ég að minnka. [31] Hann sem kemur að ofan, er yfir öllum, sá sem er af jörðu er hún jarðnesk, og talar af jörðu, hann sem kemur af himni, er yfir öllum ... [34] Sá sem Guð sendi, talar Guðs orð því að Guð gefur ekki anda Mæla honum. [35] Faðirinn elskar soninn og hefur lagt allt í hendur honum. (Jóh 3: 28-31, 34-35 KJV)

Guð gaf anda Krists ómælt og Guð gaf einnig allt í höndum Jesú Krists. Kristur er umfram allt vegna þess að Guð gaf allt til hans eingetna sonar, Jesú Krists, sem er notað allt sem hann þurfti að þóknast og hlýða vilja Guðs.

6. KAFLI

JESÚS KRISTUR MUN ALLTAF GUÐS

6.1 HVERS VERÐUR GERT-AÐ VILJA GUÐS EÐA KRISTUR?

Hvers Mun Jesús Kristur hlýða þegar hann ákvað að fara til krossins á samtali hans við Guð í Getsemanegarðinum? Ekki hans eigin Mun heldur vilja Guðs.

[36] Þá kemur Jesús með þeim til staðar, er heitir Getsemane, og sagði við lærisveina sína: Setjist þér hérna, meðan ég fer og biðst fyrir þarna. [37] Hann tók með sér þá Pétur og báða sonu Sebedeusar, og setti að honum hryggð og angist. [38] Þá sagði hann við þá: Sál mín er hrygg allt til dauða dveljist þig hér og vakið með mér. [39] Þá gekk hann lítið eitt áfram, féll fram á ásjónu sína, baðst fyrir og sagði: Faðir minn, ef verða má, þá fari þessi kaleikur fram hjá mér:. Þó ekki sem ég vil, heldur sem þú vilt. **[EKKI EINS OG JESÚS KRISTUR VILL HELDUR SEM GUÐ VILL]** [40] Og hann kom til lærisveinanna og fann þá sofandi, og sagði við Pétur, hvað, getur þú þá ekki vakað með mér eina stund? [41] Vakið og biðjið, að þér fallið ekki í freistni Andinn er reiðubúinn, en holdið veikt. [42] Hann fór aftur burt í annað sinn, baðst fyrir og sagði: Faðir minn, ef þetta bolli getur ekki fara í burtu frá mér, að ég drekki það þinn vilji. **[EN EF KRISTUR ER AÐ DREKKA 'ÞETTA CUP' ÞÁ VILJI GUÐS RÁÐA]**

[43] Og hann kom og fann þá enn sofandi, því augu þeirra voru þungar. [44] Og hann fór frá þeim og fór aftur og baðst fyrir þriðja sinn með sömu orðum og. **[JESÚS KRISTUR BAÐ FYRIR MEÐ SÖMU ORÐUM - HANN MYNDI EKKI GERA ÞAÐ SEM HANN VILL GERA EN AÐ GERA VILJA GUÐS (MEÐ ÞVÍ AÐ FARA Á KROSSINN)]** [45] Þá kemur hann við lærisveina sína og sagði við þá: Sofið þér enn og hvílist? Sjá, stundin er komin og Mannssonurinn er framseldur í hendur syndugra manna. (Matteus 26: 36-45 KJV)

[32] Og þeir komu til þess staðar, er heitir Getsemane, og hann sagði við lærisveina sína: Set þig hér, meðan ég biðst. [33] Hann tók með sér þá Pétur, Jakob og Jóhannes, og fór að verða mjög undrandi, og að vera mjög þungur; [34] Og hann sagði við þá: Sál mín er hrygg allt til dauða dveljist þig hér, og horfa á. [35] Og hann gekk lítið eitt áfram, og féll til jarðar og bað, að ef það væri hægt, stund færi fram hjá sér. [36] Þá sagði hann, Abba, faðir, ert allt mögulegt yður; taka burt þennan kaleik frá mér! Þó ekki sem ég vil, heldur sem þú vilt. **[JESÚS KRISTUR BAÐ, AÐ HANN VÆRI EKKI KROSSFEST EN BERAST RÁÐSÁLYKTUN AÐ VILJI GUÐS AÐ ÞURFA KRIST TIL KROSSFESTINGAR]**

[37] Hann kom og fann þá sofandi, og mælti til Péturs: Símon, sefur þú? Gastu ekki vakað eina stund? [38] Gætið og biðjið, að þér fallið ekki í freistni. Andinn sannarlega er tilbúin, en holdið veikt. [39] Og Aftur vék hann brott og baðst, og talaði með sömu orðum. **[JESÚS KRISTUR BAÐ AFTUR TIL AÐ FORÐAST KROSSFESTINGUNA HANS EN LÖGÐ**

VILJA GUÐS Í STAÐ ÞESS AÐ GERA ÞAÐ SEM HANN, KRISTUR, VILDI GERA] [40] Þegar hann aftur, fann hann þá enn sofandi, (var á augum þeirra þungur) hvorki vissi þeir það til að svara honum. [41] Hann kemur í þriðja sinn, og mælti til þeirra: Sofið þér enn og hvílist? Það er nóg, stundin er komin; Sjá, Mannssonurinn er framseldur í hendur syndugra manna. (Mark 14: 32-41 KJV);

[40] Þegar hann kom á staðinn, sagði hann við þá: Biðjið, að þér fallið ekki í freistni. [41] Og hann vék frá þeim svo sem steinsnar, féll á kné, baðst fyrir og sagði. [42] og sagði: Faðir, ef þú vilt, þá tak þennan kaleik frá mér!. En verði þó ekki minn heldur þinn vilji. **[EKKI VILJI JESÚ KRISTS, EN VILJI GUÐS AÐ GERA]** [43] Þá birtist honum engill af himni, sem styrkti hann. [44] Og hann komst í dauðans angist og baðst enn ákafar fyrir en sveiti hans varð eins og það var mikill blóðdropar, er féllu niður til jarðar. [45] Hann stóð upp frá bæn sinni, kom til lærisveinanna og fann þá sofandi, örmagna af hryggð [46] Og sagði við þá: Hví sofið þér? Rísið upp og biðjið, svo að þér fallið ekki í freistni. (Lúkas 22: 40-46 KJV)

Þrátt fyrir að vita allt sem ætti að gerast við hann, að Guð vildi Kristur að fúslega þjást og deyja á krossinum, Jesús Kristur kaus samt ekki til að gjöra hans vilja heldur vilja Guðs sem er faðir hans.

[1] Þegar Jesús hafði þetta mælt, fór hann út með lærisveinum sínum og yfir um lækinn Kedron, þar var grasgarður, sem sem hann kom inn, og lærisveinum hans. [2] En Júdas, sem sveik hann, þekkti líka þennan stað, því Jesús oft gripið þangað með lærisveinum sínum. [3] Júdas tók með fékk hljómsveitin karla og verði frá æðstu prestum og faríseum koma þar með blysum, lömpum og vopnum. [4] Jesús vissi allt, sem yfir hann mundi koma, gekk fram og sagði við þá: Að hverjum leitið þér? **[JESÚS KRISTUR SAMT GUÐS MUN ÞÓ AÐ HANN VISSI AÐ HANN VAR AÐ FARA AÐ VERA PYNTAÐUR OG TEKINN AF LÍFI Á KROSSINUM]** (Jóhannesar 18: 1-4 KJV)

Jesús Kristur ekki gjöra vilja hans; Hann gjörði vilja Guðs sem er faðir hans.

6.2 GJÖRÐI VILJA JESÚ KRISTS ERU MISMUNANDI FRÁ GUÐI?

Jesús Kristur að staðhæfa að Guð verður gert - og ekki eigin vilja hans - þýðir að tvö aðskilin erfðaskrár verið á þeim tíma Kristur gerði þessar yfirlýsingar. En Guð hefur svo elskað sinn eingetna son Jesús Kristur vissi faðir hans hafði mun sem var að hlýða ofan önnur vilja - þar á meðal eigin vilja hans. Ritningin sýnir að Kristur vissi að Guð elskaði hann og að vilji Guðs væri best vilji fyrir heildar áætlun hjálpræðis Guðs sem meðal annars líðan Krists, upprisu holdsins og hækkun til dýrðar við hægri hönd Guðs.

6.3 “VERÐI ÞINN VILJI”

Í oft kvað bæn Drottins vors, ‘Bæn Drottins’, og tárast staðfesting Jesú Krists fyrir Guði, að Guð mun vera í garðinum Gethsemene fyrir handtöku hans við musterið lífvörður, tveir Muns eru greind:

(1) Að Vilja af Guðs.

[9] Á þennan hátt því biðja þig: Faðir vor, þú sem ert á himnum, helgist þitt nafn. [10] Þitt ríki. Þinn verður gert á jörðu sem á himni. [11] Gef oss í dag vort daglegt brauð. [12] Og fyrirgef oss vorar skuldir, svo sem vér og fyrirgefum vorum skuldunautum. [13] Og eigi leið þú oss í freistni, heldur frelsa oss frá illu Fyrir þitt er ríkið, mátturinn og dýrðin, að eilífu. Amen. (Matteus 6: 9-13 KJV)

og

(2) Að Vilja af Jesú Krists.

[41] Og hann vék frá þeim svo sem steinsnar, féll á kné, baðst fyrir og sagði. [42] Faðir, ef þú vilt, þá tak þennan kaleik frá mér: En verði þó ekki minn heldur þinn vilji. [43] Þá birtist honum engill af himni, sem styrkti hann. [44] Og hann komst í dauðans angist og baðst enn ákafar fyrir en sveiti hans varð eins og það var mikill blóðdropar, er féllu niður til jarðar. (Lúkas 22: 41-44 KJV)

Ritningin segir að Jesús Kristur tilbáðu Guð; viðurkenndi að faðir hans var og er Guð, lýst því yfir að hann var sendur til jarðar af Guði; ljós Guð að öðrum; og hlýddi vilja Guðs.Biblían segir líka að Jesús Kristur var upp vakinn til lífs frá dauða með Guði, gerður að sitja við hægri hönd hlið af hásæti Guðs, og gefið vald yfir öllu (nema hásæti Guðs).

[1] Guð, sem á ýmis sinnum og á ýmsum hegðun talaði í tíma áður til að feðra með þeim spámönnum, [**GRÍSKA: ‘KAFARA’ = MARGIR**] [2] Hefur í þessum síðustu dögum talað viðokkur með því að hans syni, sem hann hefur skipað erfingja allra hluta, því sem einnig er hann gjörði á heima; [3] Hver vera á birtu af hans dýrð, og tjá mynd af honum mann, oggeri allt það sem orði á hans valdi, þegar hann hafði af sér hent okkar syndir, settist niður á hægri hönd á hátigninni á hár; [4] Tilvera gert svo miklu betri en í englunum sem hann hefur að erfðum fengið meira framúrskarandi nafn en þeir. [**JESÚS KRISTUR VAR SVO MIKLU BETRI EN ENGLARNIR**]

[5] Því til sem af englunum sagði hann hvenær tíma Þú ert minn sonur, þetta dag hafa ég fætt þig? Og aftur, ég mun vera honum faðir, og hann skal vera mér sonur? [6] Ogaftur, þegar hann kemur í á fyrsta afkvæmis inn í heiminn, hann sagði, og láta allt sem englar á Guð tilbiðja hann. [**GUÐ BAUÐ ÖLLUM HANS ENGLA AÐ TILBIÐJA JESÚ KRIST**] [7] Og af semenglarnir hann sagði: Hver gerir sína engla andar, og hans ráðherrar a logi af eldi. [8] En við

í syninum hann sagði, þitt hásæti, ó Guð, er að eilífu og alltaf: a sproti af réttlæti ersproti af þinn ríki. [**GUÐ KALLAÐI JESÚ KRISTI 'GUÐ' OG LÝST ÞVÍ YFIR AÐ HÁSÆTI KRISTS ER AÐ EILÍFU**] [9] Þú elskar réttlæti og hatað ranglæti, því Guð, jafnvel þinn Guð, hefur smurt þigmeð olíu á gleði ofan þinn félagar. [**GUÐ HEFUR SMURT JESÚ KRISTS HÉR AÐ OFAN KRISTS FÉLAGAR**] [10] Og þú, Drottinn, í því upphafi hafa lagt grunninn af jörðinni, og að himnarnir eru áverk af þínum höndum: [**JESÚS KRISTUR LAGÐI GRUNDVALLAÐ JÖRÐINA, OG HIMNARNIR ERU VERK HANDA HANS**]

[11] Þeir skulu farast, en þú varir, og þeir allir munu magnast gamall og er a fat, [12] Og eins og skikkju skalt þú brjóta þá upp, og þeir skulu breyta: en þú ert að sami, og þín árskal ekki mistakast. [13] En að hvaða af englunum sagði hann hvenær tíma Sit á mínum hægri handar, þangað til ég gera þinn óvini þína að fótskör? [**GUÐ SAGÐI JESÚ KRIST TIL AÐ SITJA VIÐ HÆGRI HÖND GUÐS, AÐ ÓVINIR ALLRA KRISTS ERU GERÐAR FÓTSKÖR HANS**] [14] Eru þeir ekki allir þjónustubundnir andar, sendir út til þjóna fyrir þá sem munu verða erfingjar af hjálpræðis? [**ÖLL ENGLAR ERU ÞJÓNUSTUBUNDNIR ANDAR, SEM SENDIR ERU TIL ÞESS AÐ ÞJÓNA FÓLKI SEM MUN VERÐA GEFIÐ HJÁLPRÆÐI**] (Hebreabréfið 1: 1-14 KJV)

[1] Því við ættum að gefa meira betur gaum að því, sem vér höfum heyrt, svo að hvenær tíma við ættum að láta þá renna. [2] Til ef að orðið talað af englum var staðföst, og sérhverafbrot og óhlýðni hlotið a bara greiðslu verðlaun; [3] Hvernig skal við flýja, ef við vanrækjum svo mikið sáluhjálp; sem á að fyrst fór að talað um að herra, og var staðfest við okkurmeð þeim sem heyrðu hann, [4] Guð einnig bera þá vitni, bæði með táknum og undrum, og með kafara kraftaverkum og gjöfum á heilögum anda, samkvæmt til hans eigin vilja? [**GRÍSKA: 'KAFARA' = MARGIR**] [5] Til til að engla er hann ekki setja í undirgefni við heiminn til að koma, sem vér tölum. [**NÆSTA HEIMURINN VERÐUR HÁÐ ENGLA GUÐS - EKKI MAÐUR**] [6] En eitt í ákveðnum stað er vitnað: Hvað er maður, að þú minnist hans? eða mannssonur, að þú heimsækir hann? [7] Þú lést hann verða litlu minni en Guð, þú hefur krýnt hann vegsemd og heiðri, og settu hann yfir verk hendurnar: [8] Þú hefur sett allt í lagt undir fætur hans. Fyrir því að hann lagði það allt í lagt undir hann, fór hann ekkert það er ekki sett undir hann. En nú sjáum við ekki enn allt sett undir hann.

[9] En við sjáum, að Jesús, sem var gert litlu minni en Guð fyrir þjáningar dauðans, krýndur vegsemd og heiðri, að hann af náð Guðs ætti deyja fyrir hverjum manni. [10] Fyrir það varð hann, fyrir hvern eru allir hlutir, og af sem eru allt, leiðir marga syni til dýrðar, að gera fyrirliði hjálpræðis fullkomna með þjáningum. [**JESÚS KRISTUR ER FYRIRLIÐI HJÁLPRÆÐIS SEM VAR FULLKOMIN Í GEGNUM ÞJÁNINGU HANS Á HANS FYRSTU KOMU TIL JARÐAR**] [11] Því að sá sem helgar og þeir sem helgaðir verða eru allir frá einum: Þess vegna telur hann sér eigi vanvirðu að kalla þá bræður, [**VISTUÐ ERU EITT MEÐ KRISTI OG ERU KALLAÐIR 'BRÆÐUR' KRISTUR**] [12] Segja vil ég kunngjöra þitt nafn til mín bræðrum, í því miðju í kirkjunni mun ég syngja lof Drottni þig. [13] Og aftur, ég mun setja mitt traust á honum.Og aftur, Sjá ég og því börn sem Guð hefur gefið mér. [**SEM VISTUÐ ERU KALLAÐIR 'BÖRN' SEM GUÐ HEFUR

GEFIÐ TIL JESÚ KRISTS] [14] Með því þá sem börnin eru þátttakendur af holdi ogblóð, hann einnig sjálfur sömuleiðis tók þátt af sama, sem í gegnum dauða hann gæti eyða honum að haft á vald af dauða, sem er, á honum eðli engla, en hann tók á honum fræ af. Abraham [17] Því í öllum hlutum það það var skylda á hann að vera eins og við hans bræður, að hann gæti verið a miskunnsamur og trúr hár prestur í hlutum sem lúta að Guði, aðfriðþægja fyrir þær syndir af fólki. [**JESÚS KRISTUR VAR Í MANN SVO AÐ HANN GÆTI ORÐIÐ FREISTINGAR OG ÞÁ VERÐUR HÆGT AÐ 'LIÐSINNA' FÓLK SEM ERU AÐ FREISTAST**] [18] Fyrir árið semhann sjálfur hefur þjáðst verið freistað, er hann fær um að liðsinna þeim sem eru fyrir freistingu. (Hebreabréfið 2: 1-18 KJV)

Það var, þegar Jesús Kristur var 'fæddur' af Guði.

[5] Svo líka Kristur dýrlegur ekki sjálfur að gera æðsti prestur, en sá sem sagði við hann: Þú ert minn sonur, TOD BB hafa ég gat þér. (Hebreabréfið 5: 5 KJV) Getur það því að segja að áður en þessum degi Jesús Kristur var ekki 'fæddur' Guðs? Guð lýsir því yfir að Ritningin kemur frá honum og að hann er að taka eins heiðarleg og Sannorður svo svarið er já, Jesús Kristur var ekki fætt áður en dagurinn guð gat Krist. Hins vegar Ritningin segir að Jesús Kristur er hinn sami í gær, í dag og um aldir: [8] Jesús Kristur er sami í gær, ogað dagur, og að eilífu. (Hebreabréfið 13: 8 KJV) Getur þetta vers vísa til Jesú Krists áður en hann var alinn upp við hægri hönd Guðs? Nei, ef Biblían sé innblásið orð frá Guði - Jesús Kristur var kynnt og lofuðu eftir Guð vakti hann frá dauðum og situr Krist á hægri hönd hans; það breyttist eins og Jesús Kristur, frá dýrð Krists hafði áður en hann kom til jarðar sem sameiginlega skapara við Guð 'í upphafi' og barnið Mary í Betlehem til dýrðar Hann fékk í upprisna líkama sínum (frá 'dýrð til dýrðar').

Hækkunin Jesú Krists til hægri handar hásæti Guðs kom eftir Krist var upp numinn til himins í upprisn- líkama sínum og var sem bein afleiðing af trúfesti Krists að gera vilja Guðs; Jesús Kristur vissi Guð og tilbáðu Guð, sem er faðir hans og uppstigningu hans og vegsömun kom í gegnum nám og hlýðni við Guð.

Jesús Kristur lærði hann hlýðni af því af því hann leið. Og Jesús Kristur varð höfundur eilífs hjálpræðis eftir að hafa verið fullkominn. Drottinn vor Jesús Kristur þróað og fengið dýrð og ábyrgð vegna þess að Guð gaf Jesú Kristi eftir að hann hlýddi Guði, orðið fyrir Guð, og var fullkominn Guð. Já, Ritningin segir að Jesús Kristur fór einhvers konar stöðu og dýrð áður en hann kom til jarðar, en það þýðir ekki endilega að þýða svo Salan var sama staða eða dýrð
Hann fékk síðar af Guði í upprisna líkama hans.

[6] Þegar hann sagði einnig í öðru sæti, Þú ert prestur að eilífu eftir að röð af Melkísedek.
[7] Hver á þeim dögum sem hann holdi, er hann hafði í boði upp bænir og auðmjúk við sterkt

gráta og tár allt fram hann sem var fær að bjarga honum frá dauða, og var heyrt í aðhann óttaðist, [8] Þú GH hann væri a Son, lærði hann þá hlýðni af því, sem hann þjáðist; [9] Og gerðar fullkominn, hann varð að höfundur af eilífs hjálpræðis við allt þá sem hlýðahonum. [**JESÚS KRISTUR VARÐ TIL HJÁLPRÆÐIS EFTIR AÐ HANN VAR FULLKOMINN AF HLÝÐNI HANS VIÐ STARF GUÐS FYRIR HANN AÐ ÞJÁST Á KROSSINUM FYRIR ÞIG OG MIG**] (Hebr 5: 6-9 KJV)

Biblían er ekki birta bara það sem Jesús Kristur gerði fyrir Guð áður verið send til jarðar en okkur er sagt að Jesús Kristur skapaði himin og jörð með Guði, þjónað og tilbáðu Guð, sem hann kallar föður sínum, var upp vakinn frá dauðum af Guði og sat á hægri hönd Guðs með enginn annar vera meiri en hann nema Guð, sem einn situr í hásæti Guðs.

Hefðir manna halda því fram að Guð og Jesús Kristur er jafnframt; Þessi staða hefur enga stoð í Biblíunni - sama hvaða tímabili er talið:. fortíð, nútíð eða framtíð Svo þegar mótsagnir koma á milli vísur í Biblíunni og lexíur úr ræðustól að það væri skynsamlegt að taka Biblíuna yfir hvað menn og hefðir þeirra kenna.

Það ert margir vísur í Ritningunni að lýsa einstaka og glæsilega sambandið milli Guðs og hans eingetna sonar, Drottins Jesú Krists, sem er heilagur, glæsilega, mjög örlátur, fórnar, spámannlegri og heill ást frá Guði til manna og kvenna alls staðar um allt tími. Hins vegar hafa sumir sett eigin misskilning þeirra um það hversu sérstakur og dynamic sambandið var, er og mun vera á milli Guðs og Jesú Krists og síðan rændi lesandanum Biblíunnar frá biblíulegum skilningi (og beitingu) fyrirheit Guðs til Heimurinn.

Jesús Kristur var freistað og þola raunir á jörðinni eins og enginn annar maður eða kona - en hann sigraði og sigraði alls myrkur í hlýðni við vilja Guðs fyrir honum og öllum sem myndi kalla til hans um fyrirgefningu. (26) Já, Jesús Kristur fúslega undir huga sinn og líkama algerlega að vilja Guðs og alveg greitt syndarinnar fyrir alla. Já, Jesús Kristur fann ótta okkar og var freistað eins og við erum (og jafnvel meiri) - en hann kaus að hlýða Guði og svo sigraði allt sem mótmælt honum. Hann gæti hafa óhlýðnast Guði; staðinn, hann hlýddi ekki vilja sínum heldur vilja þess Guðs sem hann hlýddi alltaf. (27) Þetta er ekki frekari eða framandi upplýsingar eða didactic greining leiddi í utan Biblíunni sem gert er í hefðir manna - það er lýst í Biblíunni. Jesús Kristur ekki gjöra vilja hans; Hann gjörði vilja föðurins Hver er Guð.

6.4 TIL AÐ SEM JESÚS KRISTUR BIÐJA?

Hverjum Jesús Kristur biðja fyrir, á meðan og eftir dauða hans á krossinum? 'Faðir vor' á, á 'Fjallræðan', og mörg önnur færslur í Biblíunni sýna Jesú Krist í náinn tilbeiðslu Guðs og samræðum við Guð. Jesús Kristur ekki biðja sjálfan sig; Hann bað til Guðs sem er faðir hans. Jesús Kristur er eingetinn sonur Guðs, sem var trúr og hlýðinn í öllum tilvikum hann frammi og
verkefni sem hann var sendur til að klára á krossinum.

6.5 TIL AÐ SEM JESÚS KRISTUR TILBIÐJA?

Tími og aftur, Jesús Kristur tilbáðu Guð og það er ekki einn reikningur í Biblíunni þar sem Guð tilbeðinn Jesú Kristi. Sambandið milli Guðs og Jesú Krists er virðing og dýrkun hlýðinn son að elska föður sinn. Í lið, skrá í kafla 1.5 í þessari bók segir að Jesús Kristur var hækkuð til hægri handar Guði eftir að Guð hafi uppvakið hann frá dauðum. Jesús Kristur að hækkun á hægri hönd Guðs krefst þess að fyrri staða hans var ekki eins hækkuð sem nýja stöðu (við hægri hönd Guðs). Hvort Kristur hafði þetta sama hækkun stöðu áður Guð sendi hann til jarðar er ekki tekið fram í Biblíunni. Það sem fram kemur, er hins vegar að Jesús Kristur var meiri en Guð og var gefið vald af Guði, sem hann hafði ekki áður verið 'verðlaun' þessari nýju stöðu yfirvalds (yfir allt nema hásæti Guðs) vegna hans lærði hann hlýðni með því að fara á krossinn fyrir þig og mig.

6.6 SEM VAKTI JESÚ KRISTS FRÁ DAUÐUM?

Jesús Kristur í raun dó; Kristur dó á krossinum eftir að hann lýsti yfir: 'Það er fullkomnað': [30] Þegar Jesús hafði fengið edikið, sagði hann, það er lokið og hann hneigði höfuðið og gaf upp andann. (Jóhannesar 19: 30 KJV) vera dauður Jesús Kristur ekki hækka sig úr gröfinni; Guð gerði. Margir Biblíunnar vísur lýsa Guð myndi (og gerði) hækka Jesú Krists frá dauðum. Reyndar lykillinn vers til hjálpræðis krefst þess að maður telur að Guð vakti Jesú Krist frá dauðum:

[9] Það ef þú skalt játar með munni þínum: Jesús er Drottinn, og trúir í hjarta þínu, að Guð hafi uppvakið hann frá dauðum, muntu hólpinn verða. [10] Með hjartanu maður trúað til réttlætis, en með munninum játað til hjálpræðis. (Rómverjabréfið 10: 9-10 KJV)

Að trúa því að Kristur vakti sjálfur er ekki í Biblíunni en lygi sem er stórt vandamál sem frammi kennslu að Jesús Kristur er Guð. Hvers vegna vildi ekki Biblían ríki sem maður þarf að trúa Jesú upp sjálfur eða að Jesús Kristur er Guð? Hvergi er svo yfirlýsing eða sem þarf til hjálpræðis í Biblíunni. Alltaf Biblían krafist að

einstaklingur trúa: að Jesús Kristur er hinn eingetni sonur Guðs, að Jesús Kristur dó fyrir syndir þeirra, og að Guð hafi uppvakið Jesú Krists frá dauðum.

6.7 GETUM VIÐ GERT MEIRI VERK EN GUÐ? (!)

Alls ekki! Og það er guðlöstunar fyrir þá að segja þetta, hvað þá að þeir gætu gert eitthvað meira en Guð sem skapaði alheiminn og sendi eingetinn son sinn til jarðar. Hvers vegna þá, er Jesús Kristur lýsa því yfir að trúaðir vilja gera ‘meiri verk en þessi, því hann fer til Guðs’?

[12] Sannlega, sannlega segi ég yður: Sá sem trúir á mig, þau verk, sem ég gjöri hann einnig gera; og meiri verk en þau, skal hann gera, því ég fer til föðurins. [13] Og hvað þú biðjið í mínu nafni, það mun ég gjöra, svo að faðirinn vegsamist í syninum. (Jóhannes 14: 12-13 KJV)

Ef Jesús Kristur er Guð það væri guðlöstunar að trúa, hvað þá gera ráð fyrir, að við gætum gert eitthvað meira en Guð. Í stað þess að viðurkenna að Jesús Kristur gerði, að vilja Guðs - og er ekki Guð - ritningin er ekki misvísandi og það verður líklegra að þessi ‘meiri verk’ voru að vald af Guði eftir að Jesús Kristur fór til hægri handar Hásæti Guðs.

Í ljósi þess að hinir trúuðu fékk kraft frá á Hvítasunnudag að tala um kraftaverk Guðs á tungumáli sem þeir höfðu ekki lært í tilbeiðslu til Guðs, og að Kristur lýst því yfir að ‘þeir skulu tala nýjum tungum’, má segja að ‘tala í tungum’ var ‘meiri verk’ eins og Jesús Kristur hafði þegar hækkað dautt fólk, læknaði sjúka, og önnur tákn, sem hinir trúuðu síðar gerði eftir Hvítasunnu; en hvergi Ritningin met Kristur tungutal áður yfirlýsingu hans í Jóhannesi 14: 12 KJV eða öðrum vísu fyrir eða eftir uppstigningu sína til himins. Þess í stað, Krist spáir að þeir sem trúa á hann ‘skal tala nýjum tungum’: [17] En þessi tákn munu fylgja þeim, er trúa: Í mínu nafni munu þeir reka út illa anda, þeir skulu tala nýjum tungum. (Mark 16: 17 KJV) Öll Kraftaverk, tákn og undur voru þegar gert með Jesú Kristi og fylgjendum hans áður en hann gerði ofangreinda yfirlýsingu, þó, hvað hafði ekki verið gert áður en hann steig Krists himna, en tók frá hvítasunnunni árinu var ‘tala tungum’.

[4] Þeir fylltust allir heilögum anda og tóku að tala öðrum tungum, eins og andinn gaf þeim að mæla. [5] Þar bjuggu í Jerúsalem Gyðingar, guðræknir menn, úr öllum löndum undir himninum. [6] Nú þegar þetta var hljómaði erlendis, dreif að fjölda manns, og voru brá mjög við, því að hver maður heyrði þá tala á sína tungu. [7] Og þeir voru allir furðu lostnir og undruðust og sögðu hver við annan: Sjá, eru ekki allir þessir sem tala Galíleumenn? [8] Og hvernig við heyrum hver í eigin tungu okkar, þar sem við vorum fædd? [9] Parthians og Meda, og Elamítar, og dvelja í Mesópótamíu, og í Júdeu, og Kappadókíu, í Pontus og Asíu, [10] Frýgíu og Pamfýlíu, Egyptalandi og í hlutum Líbýu um Kýrene, og fólk af Róm, Gyðinga og trúskiptinga, [11] Cretes og Arabar, við heyrum þá tala á tungum okkar frábæra verk Guðs. (Postulasagan 2: 4-11 KJV)

SEM VERÐUR GERT?

Guð vill ekki að þú og mig til að vera ókunnugt um andlegar gjafir (eða ‘andleg málefni’) og hefur skráð upplýsingar í Biblíunni um að tala tungum, svo að við getum lært meira um það og leita blessun hans og vilji fyrir lífi okkar í þetta mikilvægt efni.

[1] um Nú andans, bræður, sem ég myndi ekki að þér séuð fáfróðir. [2] Þú veist að þú varst þjóðanna fram til þessa heimsk skurðgoðum, jafnvel eins og þú varst leitt. [3] Því gef ég þig til að skilja, að enginn, sem talar af Guðs anda kallar Jesús bölvaður: [**TALA AF ANDA GUÐS ER EKKI BÖLVA JESÚ (ÞESSA FULLVISSU ER NAUÐSYNLEGT VEGNA ÞESS AÐ FÓLK VEIT EKKI HVAÐ ÞEIR ERU AÐ SEGJA ÞEGAR ÞAU TALA Í TUNGUM)**] Og enginn getur sagt: Jesús er Drottinn, nema af heilögum anda. [**ÞAÐ ER ÓMÖGULEGT FYRIR MANN AÐ SEGJA JESÚS ER DROTTINN ÁN HEILAGS ANDA**] [4] Nú Mismunur er á náðargáfum, en andinn er hinn sami. [5] Og það eru munur á stjórnsýslu, en Drottinn hinn sami. [6] Mismunur í rekstri, en það er hinn sami Guð sem vinnur allt í öllu. [7] En birtingarmynd andans er gefinn hverjum manni að hagnast öllum. [8] Til að einn er gefið fyrir anda orð speki, til annars orð þekkingu með sama anda;

[9] Til annarrar trúar með sama anda; til annars gjafir lækna með sama anda; [10] Til annað vinnandi kraftaverk; Einn fær spádómsgáfu, til annars hygginn anda; til annars ýmiss konar tungum, til annars túlkun tungum: [**GRÍSKA: ‘KAFARAR’ = MARGIR**] [11] En allar þessar verk sem einn og þessum sama anda, að deila hverjum manni óskipta eins og hann vill. [12] Því að eins og líkaminn er einn og hefur marga limi, en allir limir þess að vera einn líkami, þótt margir séu, eru einn líkami, þannig er og Kristur. [13] Í einum anda erum vér allir skírðir til að vera einn líkami, hvort sem vér vera Gyðingar eða Grikkir, hvort sem við er þræll eða frjáls; og hafa verið allt gert til að drekka í einum anda. [**VISTAÐA ERU SKÍRÐIR MEÐ ANDANUM Í EINUM LÍKAMA**] [14] Því að líkaminn er ekki einn limur, heldur margir. [15] Ef fóturinn segði: Fyrst ég er ekki hönd, heyri ég ekki líkamanum; er það ekki þar fyrir líkamanum? [16] Og ef eyrað segði: Fyrst ég er ekki auga, heyri ég ekki líkamanum; er það ekki þar fyrir líkamanum? [17] Ef allur líkaminn væri auga, hvar væri þá heyrnin? Ef hann væri allur heyrn, hvar væri þá lykta? [18] En nú hefur Guð sett hvern einstakan lim á líkamann, eins og það hefur þóknaðist. [19] Og ef þeir væru einn limur, hvar væri þá líkaminn? [20] En nú eru þeir margir aðilar, en líkaminn einn. [21] Og Augað getur ekki sagt við höndina: Ég þarfnast ykkar: né heldur höfuðið við fæturna: Ég þarfnast ykkar.

[22] Nei, miklu fremur þeir limir á líkamanum, sem virðast vera feeble, eru nauðsynlegar: [23] Og þeir limir á líkamanum, sem við teljum vera minna metinn, á þetta við bestow meiri sæmd; og uncomely hlutar okkar hafa þyngri fríðleik. [24] Fyrir yndislegir hluta okkar hafa enga þörf, en Guð hefur hert líkamann saman, hafa gefið meiri sæmd að þeim hluta sem skorti. [25] Að það ætti ekki að vera klofningur í líkamanum; en að meðlimir ættu að hafa sömu umhyggju hver fyrir öðrum. [26] Og hvort heldur einn limur þjáist, þá þjást allir limirnir með honum, eða einn limur er í hávegum hafður, samgleðjast allir limirnir með honum. [27] Nú Þér eruð líkami Krists og limir hans. [28] Og Guð hefur sett nokkra í kirkjunni, fyrst postula, í öðru lagi spámenn, í þriðja lagi kennara, eftir að kraftaverk, þá gjafir lækna, vinna líknarstörf, stjórna og tala tungum. [29] eru allir postular? eru allir spámenn? eru allir kennarar? eru allir

kraftaverkamenn? [30] Hefur allar gjafir lækningu? tala allir tungum? túlka allt? [31] En girnast ákaft besta gjafir: [**ÁKAFT LEITAR OG LÖNGUN**] Og enn nú bendi ég yður mun ágætari leið. (1 Corinthians 12 KJV)

Við erum ekki að vera ókunnugt um andlegar gjafir (eða málum) og eru að 'girnast ákaft' að 'besta gjafir'. Að stórlega löngun til að hafa slíkar blessanir frá Guði hlýtur að þýða að þessar gjafir geta verið leitað og náð sem Guð hvetur okkur til að gera þetta í Biblíunni. Innifalið í þessum hluta Biblíunnar er 'kafara (margir) tegundir eða tungur' sem er eitt af 'merki' andans í versi 10. Að tala tungum er birtingarmynd, ytra tákn, að maður er vistuð og hefur óspilltu fræ frá Guði á inni! Reyndar, en það getur verið áskorun eða óþægindum fyrir þá sem leitast við að elska Guð enn (á þessum tíma) ekki tala tungum eru þeir hvattir af Guði sem lýsir í Biblíunni að hann muni gefa anda hans til að einhver sem biður um heilaga andi frá honum og að hann vill að allir verði hólpnir.

[9] Og ég segi yður: Biðjið, og yður mun gefast, leitið, og þér munuð finna, högg, og skal opna yður. [10] En hver sem biður; og sá sem leitar finnur; og þann sem á knýr, mun upp lokið verða. [11] Ef sonur biðjið brauð einhver ykkar sem er faðir, mun hann gefa honum stein? eða ef hann biður um fisk, mun hann um fisk gefa honum höggorm? [12] Eða ef hann biður um egg, mun hann bjóða honum sporðdreka? [13] Ef þú þá, að vera vondir, hafið vit á að gefa góðar gjafir börnum yðar, hve miklu fremur mun þá faðirinn himneski gefa þeim heilagan anda þeim, sem biðja hann? (Lúkas 11: 9-13 KJV)

[29] En ef nú skalt þú leita Drottins Guðs þíns, skalt þú finna hann, ef þú leitar hans af öllu hjarta þínu og af allri sálu þinni. (Mósebók 4: 29 KJV)

[12] Þá skalt þú kalla á mig, og þú skalt fara og biðja til mín, og ég mun bænheyra yður. [13] Og þú skalt leita mín og finna mig þegar þú skal leita mér af öllu hjarta. [14] Og ég mun finna sig, segir Drottinn: Ég mun snúa við högum þínum, og ég safna yður saman frá öllum þjóðum og úr öllum þeim stöðum, þangað sem ég hefi rekið yður, segir Drottinn; og ég mun flytja yður aftur í þar sem ég lét þig bíða herleiddur. (Jeremía 29: 12-14 KJV)

[7] Biðjið, og yður mun gefast, leitið, leitið, og þér munuð finna, högg, og skal opna yður: [8] Til allra sem biður; og sá sem leitar finnur; og þann sem á knýr, mun upp lokið verða.[9] Eða hver er sá maður meðal yðar, sem gefur syni sínum biður um brauð, mun hann gefa honum stein? [10] Eða ef hann biður um fisk, mun hann gefa honum höggorm? [11] Ef þú þá, að vera vondir, hafið vit á að gefa góðar gjafir börnum yðar, hve miklu fremur mun þá faðir yðar á himnum gefa þeim góðar gjafir þeim sem biðja hann? (Matteus 7: 7-11 KJV)

[24] Guð, sem skóp heiminn og allt þar, sá, að hann er lávarðurhimins og jarðar, býr ekki í musterum, sem með höndum er gjört [25] Hvorki er tilbeðinn með höndum manna, eins og hann þyrfti nokkurs við, þar sem hann gefur öllum líf og anda og alla hluti; [26] Hann skóp og af einum allar þjóðir manna og lét þær byggja allt yfirborð jarðar, og hefur ákveðið sinnum áður skipaður og mörk híbýlum sínum; [27] Að þeir leituðu Guðs, ef haply þeir might feel eftir honum, og finna hann, þó að hann sé ekki langt frá hvert og eitt okkar: [28] Í honum lifum, færa, og erum vér; eins víst líka skáld yðar sagt:, Því að vér erum líka afkvæmi hans. (Postulasagan 17: 24-28 KJV)

[3] Jesús svaraði og sagði við hann: Sannlega, sannlega segi ég yður: Ef maður fæðist aftur, getur hann ekki séð Guðs ríki. [4] Nikódemus segir við hann: Hvernig getur maður fæðst, þegar hann er orðinn gamall? Skyldi hann geta komist aftur í líf móður sinnar og fæðst? [5] Jesús svaraði: Sannlega, sannlega segi ég yður: Ef maður fæðist af vatni og anda, getur hann ekki komist inn í Guðs ríki. [6] Það sem af holdinu fæðist, er hold, og það sem er fæddur af andanum, er andi. [7] Undrast ekki, að ég sagði yður, Þú verður að fæðast að nýju. [**ÞÚ OG ÉG ÞURFI AÐ ENDURFÆÐAST AF ANDANUM**] [8] Vindurinn blæs þar sem hann listum, og þú heyrir þyt hans, en getur ekki sagt hvar það kemur, og þar sem það fer, svo er hver sá sem er fæddur af andanum. (28) [9] Nikódemus svaraði og sagði við hann:, Hvernig má þetta vera? [10] Jesús svaraði og sagði við hann:, Art þú skipstjóri Ísrael og veist ekki þetta? [11] Sannlega, sannlega segi ég yður: Vér tölum um að við vitum, og ber vitni um að við höfum séð; og þú færð ekki á móti vitnisburði vorum. [12] Ef ég ræði við yður jarðnesk, og þú trúir ekki, hvernig þú trúir, ef ég segi þér um hin himnesku? [13] Og enginn hefur stigið upp til himins, nema sá er steig niður frá himni, Mannssonurinn mannsins sem er á himnum. [14] Og eins og Móse hóf upp höggorminn í eyðimörkinni, þannig á Mannssonurinn að verða upp hafinn: [15] Hver sem trúir á hann glatist ekki, heldur hafi eilíft líf. [16] Því svo elskaði Guð heiminn, að hann gaf son sinn eingetinn, til þess að hver sem á hann trúir glatist ekki, heldur hafi eilíft líf. [17] Guð sendi ekki soninn í heiminn til að dæma heiminn, heldur að heimurinn skyldi frelsast. (Jóhannesar 3: 3-17 KJV)

[3] Þetta er gott og þóknanlegt fyrir augliti Guðs frelsara okkar; [4] Hver verður allir menn verði hólpnir og komist til þekkingar á sannleikanum. [**GUÐ VILL AÐ ALLIR VERÐI HÓLPNIR OG VITA SANNLEIKANN AÐ ÞAÐ ER EINN GUÐ OG AÐ JESÚS KRISTUR MIÐLAR MILLI GUÐS OG MANNA**] [5] Einn er Guð, og enginn meðalgangarinn milli Guðs og manna, maðurinn Kristur Jesús, [6] Hver gaf sig sjálfan til lausnargjalds fyrir alla, að vera vitnað í tæka tíð. (1 Tím 2: 3-6 KJV)

Reyndar hef ég persónulega þekkt konu sem átti erfitt með þetta efni fyrr en ég sagði henni að ég heyrði hana tala tungum meðan svefni; þegar hún var sagt að hún hefði talað í tungum hún gekk strax að gera það fyrir framan mig og hefur yndi af því að þessari blessun frá þeim tíma liðnum. Sonur minn talaði tungum þegar hann var þriggja ára gamall; það var eitthvað sem ég átti ekki von á og var mjög áhugavert í ljósi þess að þroskað heildstætt hljómandi tungumál af munni hans. Hann var ekki út-af-stjórna og virtist blessaði og Drottinn sagði mér að það væri merki að mér að Caleb hefði heilagan anda sem heldur áfram að vera áberandi í lífi hans. Ég hef líka samræmd námskeið á Biblíunni þar í síðasta fundi allir töluðu tungum eftir að þeir lærðu um það úr Biblíunni sem hvatti og hughreysti hann þá inn í þessa frábæru reynslu. Ólíkt sumum tjöldin margir kunna að hafa séð í kirkjum þar sem fólk falla niður aftur, hrista, og jafnvel segjast þeir voru ‘veginn í anda’, sem Biblían kennir ekki slíka svívirðingu og í staðinn þarf að allt er að gera sómasamlega til og að hver manneskja mun aldrei missa stjórn (eins og sumir halda).

Maður getur ekki sagt: Jesús er Drottinn án heilags anda. Það er ekki nóg að bara verbalize orðin: 'Jesús er Drottinn!'; maður þarf að tala við anda Guðs, sem býr í öllum sem hafa talið að Guð hafi uppvakið Jesú Krists frá dauðum og játaði að Jesús Kristur er Drottinn lífs þeirra. Aðeins þá geta þeir sagt að Jesús er Drottinn Ritningarinnar.

Djöflarnir trúum (og skjálfa) að það er einn Guð og að Jesús Kristur er Drottinn en það þýðir ekki að þeir geti orðið fæddur aftur af sæði Guðs með því að segja, 'Jesús er Drottinn!' og öðlast eilíft líf; það þarf að vera talað um 'Anda Guðs'.

[17] Jafnvel svo trú, ef það hefur eigi verk, er dauð í sjálfri sér. [18] Já, maður má segja, hefur trú, annar verk: Sýn mér þá trú þína án verkanna þínum, og ég skal sýna þér trúna af verkum mínum. [19] Þú trúir, að Guð sé einn, þú vel: djöflar einnig trúa, og skjálfandi. [20] En þú veist, ó einskis maður, að trúin er ónýt án verkanna? (James 2: 17-20 KJV)

Reyndar, allir og allt (þ.mt dæmdur andlegum og manna óvini Guðs) mun játa að 'Jesús er Drottinn': [9] Þess vegna hefur Guð hefir hátt upp hafið hann og gefið honum nafnið, sem hverju nafni er æðra: [10] þess að fyrir nafni Jesú skuli hvert kné beygja sig á hlutum á himni, og hluti í jörðu og það undir jörðinni; [11] Og sérhver tunga játa að Jesús Kristur er Drottinn, til dýrðar Guði föður. (Filippíbréfið 2: 9-11 KJV)

KAFLI 7

HEFÐ MANNSINS HEFUR RUGLAÐ GUÐ OG JESÚS KRISTUR Í BIBLÍUNNI

7.1 NÖFN OG TITLAR NOTUÐ Í BIBLÍUNNI

Mikið er hægt að læra af notkun nöfn og titla í Biblíunni. Guð notar ekki aðeins nokkur nöfn og titla fyrir sig og Jesú Krist til að sýna hvað hann er að gera á þeim tíma í Biblíunni, svo sem: Drottinn, Mannsson, Adam (1. og 2.), Húsbóndi, Kennari / Rabbi, Frelsara, Guð / guð. (29) Hann breytist líka nöfn einstaklinga og þjóða til að kynna vilja sinn og kalla eftir þessu fólki, eins og Abram, að 'Abraham' (Fyrsta bók Móse 17: 5 KJV) og Jakob að 'Ísrael' (Genesis 32: 28 KJV). Biblían notar einnig nöfn og titlar sem rekja má til Guðs og Jesú Krists fyrir heilögum englum, fólk, öndum og Satan, svo sem: 'herra' og 'guð'.

Vegna nafngiftir er ekki alltaf hægt að rekja til sama aðila og það er mikilvægt að lesa samhengi og setningar sem titilinn og nöfn eru notuð til þess að koma í veg fyrir rugling og að skilja ef Ritningin vísar til Guðs, Jesú Kristi, og engill, eða manneskju í versi.

7.2 SEM ER KALLAÐ 'DROTTINN' Í BIBLÍUNNI?

Frekar en gera ráð fyrir að í hvert skipti sem titill, lávarður'er notað í Biblíunni vísar sjálfkrafa til Guðs eða Jesú Krists er mikilvægt að líta á samhengi við orð, setningu, og kafla þar sem lávarður'er notað. Annars hluti, eiginleika og aðgerðir rekja til manna eða engla í versi getur skakkur er reiknað með þær aðgerðir, einkenni og það Ritningin segir um Guð eða Jesú Krists. Vegna Trúaðir eru kallaðir til að tilbiðja Guð í anda og í sannleika er það, því nauðsynlegt að hafa í huga nokkur tilfelli af sem ekki vísa ekki til Guðs eða Jesú Krist titlinum, 'Drottinn' svo að við ekki tekst ekki að skilja hvað Guð er að segja að okkur í Biblíunni.

Eftirfarandi vísur sýna hvernig titill, 'Drottinn' greinilega ekki alltaf átt við Guð eða Jesú Krists í Biblíunni:

Hagar sem þjónaði Saraí, fyrri konu Abrahams, sem heitir engill Drottins: 'Þú Guð'; Ritningin heitir engill Drottins, 'Drottinn'.

[7] Og engill Drottins fann hana hjá vatnslind í eyðimörkinni, hjá lindinni á veginum til Súr.
[8] Þá sagði hann, Hagar, ambátt Saraí, hvenær þú kemur? Og þar ætlar þú að fara? Og hún

sagði: Ég er á flótta frá the andlit af Saraí, húsmóður minni. [9] En engill Drottins sagði við hana: heim aftur til húsmóður þinnar og gef þig undir hennar vald. [10] Og engill Drottins sagði við hana: Ég mun margfalda afkvæmi þitt, svo að það mun ekki vera fyrir fjölda sakir. [11] Og engill Drottins sagði við hana: Sjá, þú ert þunguð og munt son fæða, og skal hann heita Ísmael, því að Drottinn hefir heyrt kveinstafi þína ... [13] Og hún nefndi Drottin, sem talaði við hana, Guð Þú sérð mig að hún sagði: Ætli ég hafi einnig hér horft á eftir honum, sem sér mig? [**ENGILL DROTTINS KALLAÐI 'HERRA' AF RITNING; SARAÍ HEITIR ENGILL DROTTINS: 'ÞÚ GUÐ'**] (Genesis 16: 7-11, 13 KJV)

Saraí (Sarah) heitir eiginmaður hennar, 'lávarðurminn'.

[1] Og Drottinn birtist honum í sléttum Mamre, og hann sat í tjalddyrum sínum í hitanum á daginn; [2] Og hann hóf upp augu sín og litaðist um, og sjá, þrír menn stóðu gagnvart honum og er hann sá þá, skundaði hann til móts við þá úr tjalddyrum sínum og laut þeim til jarðar, [3] og sagði lávarðurminn, hafi ég fundið náð í augum þínum, fara ekki í burtu, ég bið þig, þjóni þínum: ... [9] En þeir sögðu við hann:, Hvar er Sara kona þín? Og hann sagði: Sjá, í tjaldinu. [10] Þá sagði hann, að ég mun örugglega koma aftur til yðar í samræmi við tíma lífsins; og mun þá Sara kona þín hafa eignast son. En Sara heyrði þetta í dyrum tjaldsins, sem var að baki hans. [11] En Abraham og Sara voru gömul og hnigin á efra aldur, og það hætti að vera með Söru að hætti kvenna. [12] Og Sara hló með sjálfri sér og mælti: Eftir að ég er varð gamall ég hef ánægju, lávarðurminn er einnig gamall? [**SARAH KALLAÐUR EIGINMAÐUR HENNAR, ABRAHAM, 'DROTTINN MINN'**] [13] Og Drottinn sagði við Abraham: Hví hlær Sara og sagði: Mun ég á barn fæða, sem svo gömul? [**DROTTINN VISSI HVAÐ SARAH HÉLT**] [14] Er nokkuð of erfitt fyrir Drottin? Á þeim tíma mun ég aftur koma til þín, í samræmi við tíma lífsins, og þá skal Sara hafa sonur. (Genesis 18: 1-3, 9-14 KJV)

Englarnir tveir sem sigldu upp að hlið Sódómu voru kallaðir,
'Lávarðurs mín' með Lot.

[1] Þá kom tvo engla kveldið til Sódómu; og Lot sat í borgarhliði, og Lot sá þá, stóð hann upp í móti þeim; og hneigði ásjónu sína til jarðar, [2] Og hann sagði, Sjá, höfðingjar mínir, kveikja í, ég bið þig, inn í hús þjóns ykkar, og dveljast alla nóttina og þvo fætur yðar, og skuluð þér upp árla á morgun og farið á vegum þínum. [**TVEIR ENGLAR SEM KALLAST, 'HERRAR MÍNIR' MEÐ LOT**] Og þeir sögðu: Nei, en við ætlum að hafast við á strætinu í nótt. [3] Þá lagði hann þá mjög; og þeir fóru inn til hans og gengu inn í hús hans; og gjörði hann þeim veislu, og bakaði ósýrt brauð, og þeir neyttu ... [15] En er dagur rann, ráku englarnir eftir Lot og sögðu: Statt upp, tak þú konu þína og báðar dætur þínar, sem eru hér; svo að þú neyta vegna syndar borgarinnar. [16] En er hann hikaði við, tóku mennirnir hönd honum, og í hönd konu hans og í hönd báðum dætrum hans, Drottinn vildi þyrma honum, og leiddu hann út, og létu hann út fyrir borgina. [17] Og svo bar við, er þeir höfðu leitt þau út, sögðu þeir: Forða þér, líf þitt; líta ekki á bak við þig, hvorki dvöl þig á öllu sléttlendinu, flýja til fjalla, svo þú neyta. [18] Þá sagði Lot við þá: Ó, ekki svo, lávarðurminn: [**LOT KALLAÐI EINN AF ENGLUNUM, 'DROTTINN MINN'**] (Genesis 19: 1-3, 15-18 KJV)

Hetítum kalla Abraham, 'Drottinn minn' sem var a 'Guðs höfðingi meðal' í landinu.

[5] Þá svöruðu Hetítar Abraham og sögðu við hann: [6] Heyr oss, lávarðurminn: þú ert Guðs höfðingi vor á meðal: [**ABRAHAM VAR STERKRI HÖFÐINGI MEÐAL ÞEIRRA OG ÞEIR KÖLLUÐU HANN, 'HERRA'**] Í val á leiði okkar jarða líkið; Enginn meðal vor skal meina þér legstað sinn, að þú gætir jarða líkið. [7] Og Abraham stóð upp og hneigði sig fyrir landslýðnum, jafnvel Hetíta. (Genesis 23: 5-7 KJV)

Rebekka kallaði þjóni Abrahams, 'lávarðurminn'.

[17] Þá hljóp þjónninn móti henni og mælti:, Lát mig, ég bið þig, drekka smá vatn skjólu þinni. [18] Og hún sagði: Drekk, lávarðurminn, og hún flýtti, og láta niður af öxlinni í hönd sér og gaf honum að drekka. (Genesis 24: 17-18 KJV)

Spámannleg blessun Abrahams Jakob lýsti Jakob væri 'Drottinn' bræðra sinna þar á meðal eldri bróður sínum, Esaú.

[29] Gef fólki þjóna þér og lýðir lúta þér vera lávarðurbræðra þinna, og synir móður þinnar skulu lúta þér: Bölvaður sé hver sá, sem bölvar þér, en blessaður sé sá, sem blessar þig. [**JACOB VÆRI 'HERRA' YFIR BRÆÐRUM SÍNUM**] [30] Og svo bar við, um leið og Ísak hafði lokið blessuninni yfir Jakob og Jakob var nýgenginn út frá Ísak föður sínum, þá kom Esaú bróðir hans heim úr veiðiför sinni ... [37] Og Ísak svaraði og sagði við Esaú: Sjá, ég hefi skipað hann lávarðuryfir þig, og allir bræður hans ég hefi gefið honum að þrælum, [**JACOB VÆRI 'DROTTINN' ESAÚ**] Og með korn og vín hef ég haldið honum og hvað á ég að gera núna segi þér, sonur minn? (Genesis 27: 19-30, 37 KJV)

Rachel heitir faðir hennar, 'lávarðurminn'.

[35] Og hún sagði við föður sinn: reiðstu ekki lávarðurminn, að ég geti ekki staðið upp fyrir þér, fyrir venju kvenna er yfir mér. Og hann leitaði og fann ekki húsgoðin. (Genesis 31: 35 KJV)

Jakob nefndi bróður hans Esaú, 'lávarðurvors' sem gerði þjóna Jakobs.

[4] Og hann bauð þeim og sagði: Svo skalt þú tala við lávarðurmínum Esaú, [**MÍNUM ESAÚ DROTTINN**] þjónn þinn Jakob sagði: Ég hef gist hjá Laban og verið þar allt til þessa: [5] Og ég hefi eignast uxa, og asnar og sauði, og menn, þjónar og konur þjónar, og sendi ég nú til að segja lávarðurminn, svo að ég megi finna náð í augum þínum ... [**MÍNUM ESAÚ DROTTINN**] [18] Þá skalt þú segja: Þjónn Jakob þinnar; Það er gjöf sendir herra mínum Esaú: og sjá, einnig er hann á bak við okkur ... [**MÍNUM ESAÚ DROTTINN**];

[33 [8]] Þá sagði hann, Hvað þýðir að þú allur þessi hópur, sem ég mætti? Og hann sagði: Þessir eru að finna náð í augum lávarðurmíns. [**MÍNUM ESAÚ DROTTINN**] [9] Og Esaú mælti ég nóg, bróðir minn; halda að þú sért til sjálfur ... [13] Þá sagði hann við hann: lávarðurminn, að börnin eru þróttlítil og sauðum og kýr með kálfum, sem með mér eru, og ræki þá einn daginn, alla hjörðina mun deyja. [**MÍNUM ESAÚ DROTTINN**] [14] lávarðurminn, ég bið þig, fara á undan þjóni sínum: [**Esaú Drottin minn**] Og ég mun halda á eftir mjúklega, eins og búféð, sem fer á undan mér og börnin geta að þola, þar til ég kem til lávarðurmíns Seír. [**MÍNUM ESAÚ DROTTINN**] [15] Og Esaú mælti: Lát mig eftir hjá þér nokkra af þeim mönnum, sem með mér eru. Og hann sagði, hvað þarf það? Lát mig aðeins finna náð í augum lávarðurmíns. [**MÍNUM ESAÚ DROTTINN**] (Genesis 32: 4-5, 18; 33: 8-9, 13-15 KJV)

Eiginkona heitir eiginmaður hennar, 'lávarður' á þjón, Joseph.

[7] Og það bar til eftir þetta, að kona húsbónda hans renndi augum til Jósefs og hún sagði, Leggstu með mér. [8] En hann færðist undan og sagði við konu húsbónda síns: Sjá, lávarðurminn vissi ekki hvað er með mig í húsinu, og hann hefur framið allt, sem hann hefur til að vald, ... [10] Og svo bar við, eins og hún leitaði til við Jósef dag eftir dag, að hann hlýddi henni að leggjast með henni og hafa samfarir við hana ... [12] Og hún greip í skikkju hans og mælti: Leggstu með mér og hann lét skikkjuna eftir í hönd hennar og flýði og hljóp út. [13] Og svo bar við, þegar hún sá, að hann hafði látið eftir skikkjuna í hendi hennar og var flúinn út, [14] Að hún kallaði til á heimafólk sitt og mælti við þá á þessa leið, Sjá, hann hefur fært oss hebreskan oss til þess að dára oss; Hann kom inn til mín og vildi hafa lagst með mér, en ég æpti hárri röddu: [15] Og svo bar við, er hann heyrði, að ég hrópaði og kallaði, lét hann skikkju sína eftir hjá mér og flýði og hljóp út. [16] Og hún lagði skikkju hans hjá sér þangað til húsbóndi hans kom heim. [**KONAN HEITIR EIGINMAÐUR HERRA HENNAR ÞJÓN, JOSEPH**] [17] Og hún sagði við hann samkvæmt þessum orðum, sagði, The hebreskan þræl, sem þú hefur fært oss, kom til mín til þess að dára mig: [18] Og svo bar við, að þegar ég hóf upp raust mína og kallaði, lét hann skikkju sína eftir hjá mér og flýði út. (Genesis 39: 7-8, 10-11, 12-18 KJV)

Egyptalandskonungur, Faraó, var kallaður 'Lávarður'; Lífvarðarforinginn var húsbóndinn og Lávarður Jósefs.

[1] Og það bar til eftir þetta, að byrlari konungsins í Egyptalandi og bakarinn brutu á móti lávarðursínum, Egyptalandskonungi. [**DROTTINN ÞEIRRA**] [2] Og Faraó var reiðist gegn tveimur af hirðmönnum sínum, gegn Æðstu bryti, og gegn höfðingjum bakarastrætinu ... [4] Og lífvarðarforinginn setti Jósef við þá, og hann þjónaði þeim, og þeir héldu áfram árstíð í varðhald ... [6] Og er Jósef kom inn til þeirra um morguninn, og horfði á þá, og sjá, þeir voru óglaðir. [7] Hann spurði þá hirðmenn Faraós, sem voru með honum í varðhaldi í húsi húsbónda hans, Sagði: Hvers vegna leita þér svo miður í dag? [**LÍFVARÐARFORINGI VAR JOSEPH DROTTINN**] (Genesis 40: 1-2, 4, 6- 7 KJV)

Joseph var efst stjórnandi Faraós og hét, lávarður bræðra sinna: [9] Og Jósef minntist draumanna, sem hann hafði dreymt um þá, og sagði við þá: Þér eruð njósnarmenn, að sjá, hvar

landið sem þú ert að koma. [10] En þeir sögðu við hann: Nei, lávarðurminn, en að kaupa mat eru þjónar þínir koma. [**DROTTINN MINN**] (Genesis 42: 9-10 KJV)

Synir Jakobs sögðu föður sínum sem yfirmaður stjórnandi (Joseph) var ‘Herra Landsins’ og ‘Lávarðurlandsins’.

[30] Maðurinn, sem er herra landsins, talaði harðlega til vor og fór með oss sem njósnara í landinu. [31] Og vér sögðum við hann: Við erum hrekklausir, við erum ekki njósnarmenn. [32] Vér erum tólf bræður, synir föður vors; einn er ekki, og sá yngsti er nú hjá föður vorum í Kanaanlandi. [33] Og maðurinn, lávarðurlandsins, sagði við oss: Hér veit ég að þú ert hrekklausir, Látið einn af yður bræðrum verða eftir hjá mér, og takið korn til bjargar þurfandi heimilum yðar og farið: (Genesis 42: 30-33 KJV)

Ráðsmaður Jósefs kalla Jósef, ‘Lávarðurminn’; Synir Jakobs kalla Jósef, ‘Drottinn minn’ og ‘Drottinn þinn’.

[4] Og er þeir voru komnir út úr borginni, en skammt langt undan, sagði Jósef við ráðsmann sinn: Up, mönnunum eftirför, og þegar þú gerir nær þeim, segja við þá:, Hví hafið þér launað gott með illu? ... [6] Og er hann náði þeim, talaði hann við hann þessi orð. [7] En þeir sögðu við hann: Hvers vegna sagði lávarðurminn þannig? Fjarri sé það þjónum þínum að gjöra þetta verk: [8] Sjá, það silfur, sem vér fundum ofan á í sekkjum vorum, færðum vér þér aftur yður úr Kanaanlandi, og hvernig skyldum vér þá stela úr lávarðurþíns Húsið silfur eða gull? [9] Með hver sem af þjónum þínum að finna, skal deyja, og við mun vera þrælar lávarðurmíns ... [16] Og Júda mælti: Hvað skulum vér segja við lávarðurminn, hvað eigum við að tala? hvernig skulum vér réttlæta oss? Guð hefir fundið misgjörð þjóna þinna Sjá, vér erum þrælar lávarðurmíns, bæði vér og sá, sem bikarinn fannst hjá. [17] Þá sagði hann, Guð forði að ég ætti að gera það, en maður í sem bikarinn fannst hjá, hann sé þræll minn, og eins og fyrir þig, fá þig í friði til föður yðar. [18] Þá gekk Júda nær honum og mælti: Æ, lávarðurminn, leyf þjóni þínum, ég bið þig, að tala nokkur orð í áheyrn lávarðurmíns, og láta reiði þína upptendrast í gegn þjóni þínum, því að þú ert sem Faraó. [19] lávarðurminn spurði þjóna sína og mælti: Eigið þér föður eða bróður? [20] Og vér sögðum við lávarðurminn: Vér eigum aldraðan föður og mannsaugu, og gat í elli sinni, lítið eitt;Og bróðir hans er dáinn, og hann er einn á lífi eftir móður sína, og faðir hans elskar hann ... [22] Og vér sögðum við lávarðurminn: Sveinninn má ekki yfirgefa föður sinn, því að yfirgæfi hann föður sinn, föður sinn myndi deyja ... [24] Og það bar til, er vér komum heim til þjóns þíns, föður míns, þá sögðum vér honum ummæli lávarðurmíns ... [33] Nú bið ég þig, leyf þjóni þínum hlíta í stað sveinsins þræll við minn herra, og láta sveininum að fara heim með bræðrum sínum. (Fyrsta bók Móse 44: 4, 6-9, 16-20, 22, 24, 33 KJV)

Joseph var ‘Lávarður’ húss Faraós og lávarðuralls Egyptalands.

[8] Það er því ekki þér, sem hafið sendi mig hingað, heldur Guð og hann hefir látið mig verða Faraó sem föður og lávarðuralls húss hans og höfðingja yfir öllu Egyptalandi. [9] Skyntu þig, og

farið heim til föður míns og segið við hann: Svo segir Jósef sonur þinn: Guð hefir gjört mig að lávarðuralls Egyptalands koma til mín og tef eigi: (Genesis 45: 8-9 KJV)

Fólk sem kom Jósef fyrir mat kallaði hann: 'Herra minn'.

[17] Og þeir með fénað sinn til Jósefs, og hann lét þá fá brauð í skiptum fyrir hestana, sauðféð, og fénaði hjörðum, og ösnunum, og hann birgði þá upp með brauði fyrir allan fénað þeirra það ár. [18] Og er það árið var liðið, komu þeir til hans næsta ár og sögðu við hann: Við munum ekki fela það frá, lávarðurminn, hvernig sem peningar okkar er varið, lávarðurminn hefur einnig nautgripi nautgripum; það er ekki ætti eftir handa lávarðurvorum en líkamir vorir og ekrur vorar: ... [25] Og þeir sögðu, Þú oss lífinu skulum finna náð í augum þínum, lávarðurminn, og við munum vera Faraós þjónar. (Genesis 47: 17-18, 25 KJV)

Ritningin heitir Engil í brennandi runna, 'Herra', 'Guð Abrahams', 'Guð Ísaks', og 'Guð Jakobs' (eins og Engill talaði beint frá Guði).

[2] Og engill Drottins birtist honum í eldsloga, sem lagði út af þyrnirunna nokkrum. Og hann leit, og sjá, Bush eldi brenndar, og Bush var ekki neytt. [**ENGILL DROTTINS BIRTIST MÓSE**] [3] Þá sagði Móse: Ég mun nú snúa til hliðar, og sjá þessa miklu sýn, hvað Runni er ekki brenndur. [4] Og er Drottinn sá, að hann vék þangað til að skoða, þá kallaði Guð til hans úr þyrnirunnanum og sagði: Móse, Móse. Og hann svaraði: Hér er ég.` [5] Þá sagði hann, Gakk ekki færi hér: Drag skó þína af fótum þér, því að sá staður, er þú stendur á, er heilög jörð. [6] Þá sagði hann, að ég er Guð föður þíns, Guð Abrahams, Guð Ísaks og Guð Jakobs. Þá byrgði Móse andlit sitt, því að hann þorði ekki að líta upp á Guð. [**AÐ LÍTA Á ENGILL DROTTINS VAR AÐ LÍTA UPP Á GUÐ**] [7] Og Drottinn sagði: Ég hefi sannlega séð ánauð þjóðar minnar í Egyptalandi og heyrt þeirra gráta vegna verkstjórar þeirra; ég veit, hversu bágt hún,
[8] Og ég er ofan kominn að frelsa þá undan valdi Egypta, og til að leiða hana úr þessu landi til góða land og stór, til landsins, sem flýtur í mjólk og hunangi, til þess staðar Kanaaníta, Hetíta, Amorítum, Peresítum, Hevítum og Jebúsítum. [9] nú sjá, að kvein Ísraelsmanna er komið til mín, og ég auk þess hefi séð ánauð sem Egyptar þjaka þeim.

[10] Kom því, og ég mun senda þig til Faraós, sem þú kannt að leiða þjóð mína Ísraelsmenn út af Egyptalandi. [11] Og Móse sagði við Guð: Hver er ég, að ég fari til fundar við Faraó og að ég leiði Ísraelsmenn út af Egyptalandi? [12] Og hann sagði: Vissulega mun ég vera með þér; og þetta skalt þú til marks yður, að ég hefi sendi þig, er þú hefir leitt fólkið út af Egyptalandi, munuð þér þjóna Guði á þessu fjalli. [13] Og Móse sagði við Guð: Sjá, þegar ég kem til Ísraelsmanna og segi við þá: Guð feðra yðar sendi mig til yðar, og þeir segja við mig: Hvert er nafn hans? hvað á ég að segja við þá? [14] Og Guð sagði við Móse: Ég er að ég er, og hann sagði: Svo skalt þú segja við Ísraelsmenn, ÉG ER sendi mig til yðar. [15] Og Guð sagði enn fremur við Móse: Svo skalt þú segja við Ísraelsmenn, Drottinn, Guð feðra yðar, Guð Abrahams, Guð Ísaks og Guð Jakobs sendi mig til yðar. Þetta þetta er nafn mitt um aldur, og þetta er mitt frá kyni til kyns. [16] Far og safna saman öldungum Ísraels og mæl við þá: Drottinn, Guð feðra yðar, Guð Abrahams, Ísaks og Jakobs, birtist mér og sagði, ég hefi vitjað yðar og séð það sem er gert í Egyptalandi: [17] Og ég hefi sagt, þá steypi ég þér upp úr ánauð Egyptalands inn í land

Kanaaníta, Hetíta, Amoríta, Peresíta, og Peresítum, Hevítum og Jebúsítum, til landsins, sem flýtur í mjólk og hunangi. [18] Og þeir munu skipast við orð þín, og þú skalt koma þér og öldungum Ísraels, til konungsins í Egyptalandi, og þú skalt segja við hann:, Drottinn, Guð Hebrea hefir komið til móts við oss, og nú skulum skulum fara, vér áminnum yður, þrjár dagleiðir á eyðimörkina, að vér færum fórnir Drottni, Guði vorum. [19] Og ég er viss um að Egyptalandskonungur mun eigi leyfa yður burtförina, og jafnvel ekki þótt hart sé á honum. [20] Og ég vil rétta út hönd mína og ljósta Egyptaland með öllum undrum mínum, sem ég mun fremja þar, og þá mun hann láta yður fara. [21] Og ég skal láta þessa þjóð öðlast hylli Egypta, og það skal verða, að þegar þú ferð, þú skalt ekki fara tóm. (Mósebók 3: 2-21 KJV)

Aaron kallaði Móse, 'lávarðurminn'.

Ritningin segir að Guð er virk og vill eiga samskipti við fólk - einkum börn hans. Hér Móse sá og talaði við 'í líkingu við Drottin' sem Guð notaði til að tala beint við Móse.

[1] Og Mirjam og Aron mæltu í gegn Móse vegna Eþíópíu konunnar, er hann hafði gengið að eiga, því að hann hafði gengið að eiga Eþíópíu konu. [2] Og þeir sögðu: Hefur Drottinn aðeins talað við Móse? hefur hann ekki talað við okkur líka? Og Drottinn heyrði það. [3] (En maðurinn Móse var einkar hógvær, framar öllum mönnum sem voru á yfirborði jarðar) [4] Og Drottinn talaði allt í einu til Móse, Arons og Mirjam, far út þér þrjú til samfundatjald. Og þau gengu þangað þrjú. [5] Og Drottinn sté niður í skýstólpanum og nam staðar í tjalddyrunum og kallaði á Aron og Mirjam, og þau gengu bæði fram. [6] Þá sagði hann, Heyrið orð mín: Ef það að vera spámaður er meðal yðar, ég, Drottinn birtist ég honum í sýn, eða tala við hann í draumi. [**GUÐ NOTAR VITRUNUM OG DRAUMUM AÐ GERA SIG FRAM VIÐ SPÁMENN OG TALAR TIL ÞEIRRA Í DRAUMUM**] [7] um þjón minn Móse er ekki svo, sem er trúr í öllu húsi mínu. [8] Með honum mun ég tala munni til munns, jafnvel virðist, og eigi í ráðgátum ræðum; og líkingu Drottins skal hann sjá: [**MÓSE EKKI SPÁMAÐUR OG GUÐ TALAÐI BEINT VIÐ MÓSE OG MÓSE SÁ 'Í MANNSLÍKI DROTTINS' SEM GUÐ NOTAÐI TIL AÐ HAFA SAMSKIPTI VIÐ MÓSE**] (30) Og hví skirrðust þið þá eigi við að mæla í gegn þjóni mínum Móse? [9] Og reiði Drottins upptendraðist gegn þeim, og hann fór burt. [10] Og skýið vék burt frá tjaldinu; og sjá, Mirjam var orðin líkþrá, hvít sem snjór og Aron sneri sér að Mirjam, og sjá, hún var orðin líkþrá. [11] Þá sagði Aron við Móse: Æ, lávarðurminn, ég bið þig, lát þá ekki gjalda þess oss, þar sem við breyttum heimskulega og þar höfum vér syndgað. [**MÓSE HERRA MINN**] [12] lát hana eigi vera sem einn dauður, þar af kjötið er hálf neytt hann kemur út úr móðurlífi. [13] Og Móse ákallaði Drottin og sagði: Heal hana nú, Guð, ég bið þig. [14] Og Drottinn sagði við Móse: Ef faðir hennar hefði hrækt í andlit henni, mundi hún þá eigi hafa kinnroða í sjö daga? láta hana vera inni byrgð utan herbúðirnar í sjö daga, og eftir það má taka hana inn aftur. [15] Og Mirjam var byrgð inni herbúðirnar í sjö daga, og lýðurinn lagði ekki upp fyrr en Mirjam var aftur inn tekin. (Numbers 12: 1-15 KJV)

Synir Gaðs og Rúbens kallast Guð, 'Drottinn' og Móse, 'Drottinn minn'

[25] Og synir Gaðs og synir Rúbens við Móse og sagði: Þjónar þínir munu gjöra eins og Drottinn hafði boðið. [26] Börn vor, konur vorar, fénaður vor og allir eykir vorir skulu verða eftir hér í bæjunum í Gíleað: [27] En þjónar þínir skulu fara yfir um, allir þeir sem vígbúnir fyrir stríð, fyrir augliti Drottins til hernaðar, eins lávarðurminn sagði. (Numbers 32: 25-27 KJV)

Kallaði Jósúa fyrirliði Drottins vélarinnar, 'lávarðurminn' og ritningin heitir hershöfðingi Drottins, 'Drottinn'.

[13] Og það bar til, er Jósúa var staddur hjá Jeríkó, að hann hóf upp augu sín og litaðist um, og sjá, þar stóð maður gegnt honum með brugðið sverð í hendi, og Jósúa gekk til hans, og sagði við hann: Ert þú vor maður eða af óvinum vorum? [14] Hann sagði:, Nei, heldur er ég fyrirliði fyrir hersveit Drottins kom ég nú. Þá féll Jósúa fram á ásjónu sína til jarðar, laut og sagði við hann: Hvað sagði Drottinn minn við þjón þinn? [15] Og fyrirliðinn fyrir hersveit Drottins sagði við Jósúa: Leysið skó þína af fótum yðar, því að sá staður sem þú stendur á, er heilög. Og Jósúa gjörði svo. [6 [1]] Hliðum Jeríkó var þétt leggja upp vegna Ísraelsmanna: enginn fór út, og enginn kom í [2] Og Drottinn sagði við Jósúa: Sjá, ég hefi gefið á þitt Jeríkó, og konung hennar, og kappa.· (Jósúabók 5: 13-6: 2 KJV)

Ritningin segir að það voru fimm leiðtogar fimm löndum sem er vísað til sem, 'Lávarðurs' í Jósúa og dómara.

[3] Frá Níl, sem er fyrir austan Egyptaland, jafnvel til landamæra Ekron í norðri, sem er talin Kanaanítum: Fimm höfðingjar Filistanna, að Gazathites, og Ashdothites, sem Eshkalonites, Gat og Ekron, einnig Avites: (Jósúabók 13: 3 KJV); [3] Nefnilega, fimm höfðingjar Filistanna, allir Kanaanítar, og Sídoninga, Hevítum, sem bjuggu í Mount Lebanon, frá fjallinu Baalhermon allt fram innganginn í Hamat. (Dómarabókin 3: 3 KJV)

Gideon heitir engil Drottins: 'lávarðurminn' og Ritning kallar engil Drottins, 'Drottinn'.

[11] Þá kom engill Drottins og settist undir eikina sem var í Ofra, sem átti að Jóas Abiezrite: og Gideon sonur hans þreskja hveiti í vínþröng til að fela það frá Midían. [12] Og engill Drottins birtist honum og sagði við hann: Drottinn er með þér, þú ríkur maður mesti kappi. [13] Þá sagði Gídeon við hann: Æ, lávarðurminn, ef Drottinn er með oss, hví hefir þá allt þetta kemur yfir okkur? [**GÍDEON HEITIR ENGILL DROTTINS, 'HERRA MINN'**] Og hvar eru öll dásemdarverk hans, þau er feður vorir hafa sagt oss frá, segjandi: Já, Drottinn leiddi oss út af Egyptalandi? En nú hefir Drottinn hefur yfirgefið oss og gefið oss í hendur Midíans. [14] Og Drottinn leit á hann, og sagði: Far í þessum kröftum þínum, og þú skalt frelsa Ísrael úr höndum Midíans: hef ég ekki sendi þér? [**RITNING KALLAR ENGILL DROTTINS, 'DROTTINN'**] [15] Og hann sagði við hann: Æ, lávarðurminn, með hverju á ég að frelsa Ísrael? Sjá, fjölskylda mín er léleg í Manasse, og ég er að minnsta kosti í húsi föður míns. [16] Og Drottinn sagði við hann: Sjá, ég mun vera með þér, og þú skalt ljósta Midían sem einn maður.

[17] Og hann sagði við hann:, Hafi ég fundið náð í augum þínum, þá gjör mér tákn þess, að þú tala við mig. [18] Far ekki héðan, ég bið þig, uns ég kem til yðar, og færi hingað út fórnargjöf mína og set hana fram fyrir þig. Og hann sagði, að ég mun dveljast þar til þú kemur aftur. [19] Og Þá fór Gídeon og bjóst krakki, og ósýrðar kökur úr einni efu mjöls: holdinu sem hann setti í körfu, en lét súpuna í krukku og kom það út til hans undir eikina, og kynnti það. [20] Og engill Guðs sagði við hann: Tak þú kjötið og ósýrðu kökurnar og legg það á klett þennan og helvíti á seyði. [**ENGILL DROTTINS EINNIG KALLAÐ ENGILL GUÐS**] Og hann gjörði svo. [21] Og engill Drottins rétti þá út staf þann, sem hann hafði í hendi, og snart kjötið og ósýrðu kökurnar; Kom þá eldur upp úr klettinum og eyddi kjötinu og ósýrðu kökurnar. Engill Drottins fór burt frá augliti sínu. [22] Og þegar Gídeon, að það hafði verið engill Drottins, Gideon mælti: Vei, Drottinn Guð! fyrir því að ég hef séð engil Drottins augliti til auglitis. [23] Og Drottinn sagði við hann: Friður sé með yður; óttast ekki: þú skalt ekki deyja. (Dómarabókin 6: 11-23 KJV)

Ritning kallar leiðtoga Filista, 'Lávarðurs'.

[5] [**HÖFÐINGJAR FILISTA**] Og höfðingjar Filista komu til hennar og sögðu við hana: Ginn þú hann og sjá hið mikla afl hans er fólgið og með hverju móti vér fáum yfirbugað hann, svo að við getum bundið hann og þjáð hann, og við munum veita þér hver og einn af okkur ellefu hundruð siklum silfurs. [6] Og Dalíla sagði við Samson: Segðu mér, bið ég þig, hið mikla afl þitt er fólgið og með hverju þú gætir verið á leiðinni til þjá þig ... [8] Þá færðu höfðingjar Filista henni sjö grænar reyr sem hafði ekki verið þurrkað, og hún batt hann með þeim ... [18] Þegar Dalíla sá, að hann hafði sagt henni allt hjarta sitt, sendi hún og lét kalla höfðingja Filista og sögðu: Kom upp í þetta sinn, því að hann hefur sýnt mér allt hjarta sitt. Þá fóru höfðingjar Filista komu til hennar og höfðu silfrið með sér ...

[23] Þá færðu höfðingjar Filista söfnuðu þeim saman til að bjóða upp á mikla fórn við Dagón, guði sínum, og að gleðjast, því að þeir sögðu: Guð vor hefir gefið Samson, óvin vorn, í vorar hendur. [24] Og er fólkið sá hann, vegsömuðu þeir guð sinn, því að þeir sögðu: Guð vor hefir gefið í hendur okkar óvin vorn, og eytt hefir land vort, sem myrti margir af okkur. [**FILISTAR HÖFÐU AÐRA GUÐI (DAGON) TIL ANNARS SAMSON TILBIÐJA**] [25] Og svo bar við, þegar hjörtu þeirra voru glaðir, sögðu þeir:, Látið sækja Samson, til þess að hann gera okkur íþrótt. Létu þeir nú sækja Samson úr dýflissunni, Og hann bjó þeim íþrótt og þeir setja hann milli súlnanna. [26] Og Samson sagði við sveininn, sem leiddi hann: hönd, leyf mér að ég megi þreifa á súlunum Síðan húsið stendur, að ég geti stutt mig á þeim. [27] En húsið var fullt af körlum og konum; og allir höfðingjar Filista var þar, [**HÖFÐINGJAR FILISTA**] Og það voru á þakinu voru um þrjú þúsund karla og kvenna, sem sá, er Samson skemmti. [28] Og Samson kallaði til Drottins og mælti: Drottinn Guð! Minnstu mín, ég bið þig, og styrkja mig, ég bið þig, í þetta eina sinn, ó Guð, að ég megi vera í einu hefnt mín á Filistum fyrir. tvö augu mín. [**SAMSON KALLAST GUÐ, 'DROTTINN, GUÐ'**] (Dómarabókin 16: 5-6, 8, 18, 23-28 KJV) Sjá einnig: 1 Samúelsbók 5: 8, 11; 6: 4, 12, 16, 18; 7: 7 (KJV)

Ritning kallar levítana sem hafði átt hjákonu, 'bóndi hennar'.

[26] Þá kom konan lýsti af degi, og féll niður fyrir húsdyrum mannsins, þar sem bóndi hennar var, uns bjart var orðið. [27] Og bóndi hennar reis upp um morguninn og lauk upp dyrunum á húsi, og fór út til að fara sína leið, og sjá, konan, hjákona hans var fallið niður á dyrum hússins, og hendur hennar voru á þröskuldinum. (Dómarabókin 19: 26-27 KJV)

Þjónar heitir Sál konungi, lávarðurokkar.

[15] Og sögðu þjónar Sáls við hann: Illur andi frá Guði gengur að þér. [16] lávarðurvor nú býð þjónum þínum, sem eru frammi fyrir yður, að leita út maður, sem er lævís leikmaður á harpa, og hann mun svo fara, að þegar hinn illi andi frá Guði er yfir þér, hann mun spila með hendinni, og þú skalt vera vel. [17] Þá mælti Sál við þjóna sína, Veita mér nú mann, sem vel leikur á strengjahljóðfæri, og fær mér hann. (1 Samúelsbók 16: 15-17 KJV)

Óbadía kallar Elíjah, 'lávarðurminn' og Elijah kallar Akab, 'lávarðurþinna'.

[7] En er Óbadía var á leiðinni, sjá, þá mætti Elíjah honum og hann þekkti hann, féll hann fram á ásjónu sína og mælti:, Ert þú að lávarðurminn Elíjah? [8] Hann svaraði honum: Ég er: Far og seg lávarðurþínum: Elíjah er hér. [9] Þá sagði hann, Hvað hefi ég misgjört, er þú vilt selja þjón þinn í hendur Akab, til að deyða mig? [10] Eins og Drottinn Guð þinn lifir, það er engin sú þjóð til ríki, sem minn lávarðurhefur ekki sendi til að leita ykkur, og þegar þeir sögðu, hann er ekki þar, Hann tók eið um ríkið og þjóðina, sem þeir fundu þig ekki. [11] Og nú þú segir, Far og seg lávarðurþínum: Elía er hér. [12] Og það skal koma að fara, um leið og ég nú frá þér, þá mundi andi Drottins skulu bera þér þar sem ég veit ekki; [**GUÐ FLUTTI OG FALDI ELÍJAH BURT FRÁ SKAÐA**] Og svo þegar ég kem og segi Akab, svo að hann getur ekki fundið þig, skal hann drepa mig, og þó ég þjónn þinn óttast Drottin í frá barnæsku. [13] Hefir ekki lávarðurminn hvað ég gjörði, er Jesebel drap spámenn Drottins, að ég fal hundrað manns af spámönnum Drottins, sína fimmtíu menn í hvorum helli, og birgði þá upp með brauði og vatni? [14] Og nú þú segir, Far og seg lávarðurþínum: Elía er hér, og hann mun drepa mig. [15] En Elía svaraði: Svo sannarlega sem Drottinn allsherjar lifir, sá er ég þjóna, mun ég örugglega sýna mig þegar í dag.

[16] Þá fór Óbadía til móts við Akab og sagði honum frá þessu Fór þá Akab til fundar við Elía. [17] Og svo bar við, er Akab sá Elía, sagði Akab við hann: Ert þú sá, sem gengur að Ísrael? [18] Hann svaraði, ég hefi ég valdið Ísrael; en þú, og hús föður þíns, því að þú hefur yfirgefið boðorð Drottins, og þú hefur fylgt Baölum. [19] En send þú nú og stefn til mín öllum Ísrael á Karmelfjalli, svo og spámenn Baals fjögur hundruð og fimmtíu og spámenn trjálundur fjögur hundruð, sem eta við borð Jesebelar. [20] Þá sendi Akab alla Ísraelsmenn, og stefndi spámönnunum til Karmelfjalls. [21] Þá gekk Elía fram fyrir allan lýðinn og mælti: Hversu lengi stöðva þig á milli tveggja hliða? ef Drottinn hinn sanni Guð, þá fylgið honum, en ef Baal, þá fylgið honum. En lýðurinn svaraði honum engu orði.

[22] Þá mælti Elía til lýðsins, er ég sjálfur er einn eftir af spámönnum Drottins, en spámenn Baals eru fjögur hundruð og fimmtíu. [**TRÚAÐIR VILJA OFT AÐ STANDA EINN MEÐ GUÐI Í LJÓSIANDSTÆÐINGA**] [23] Fáið oss nú tvö naut; og láta þá velja sér annað nautið og hluta það sundur og leggja á viðinn, en leggja eigi eld að, en ég mun fórna hinu

nautinu og leggja á viðinn, en leggja eigi eld að: [24] og hringja í þig um nafn yðar guðs, en ég mun ákalla nafn Drottins, og Guð, sem svarar með eldi, láta hann vera Guð. Og allur lýðurinn svaraði og sagði: Þetta er vel mælt.

[25] Þá sagði Elía við spámenn Baals, Veldu þér annað nautið yður, og klæða það fyrst; því að þú ert svo margir, og kalla á nafn yðar guðs, en leggið eigi eld að. [26] Þeir tóku uxann sem var gefið þeim, og þeir klæddu hana, og ákallaði nafn Baals frá morgni og til hádegis og sögðu: Baal, svara þú oss. En þar var steinhljóð og ekkert svar. Og þeir höltruðu kringum altarið, sem þeir höfðu gjört. [27] Og það bar til á hádegi, tók Elía gys að þeim og mælti: Kallið hárri röddu, því að hann er guð; annað hvort hann er að tala, eða hann er að sækjast, eða hann er á ferð eða kannski sefur hann, og verður fyrst að vakna. [28] Og þeir kölluðu hárri röddu og ristu á sig skinnsprettur að sínum sið með sverðum og spjótum, uns blæddi þeim.

[29] Og svo bar við, þegar hádegið var liðinn, og þeir spáðu til tíma fórnargjöf kvöldfórn, að þar var steinhljóð og ekkert svar og engin áheyrn. [30] Þá sagði Elía við allan lýðinn: Komið til mín. Og allur lýðurinn gekk til hans. Þá reisti hann við altari Drottins, er var brotinn niður. [31] Og Elía tók tólf steina, eftir tölu ættkvísla sona Jakobs, til þess manns er orð Drottins kom, Ísrael skalt þú heita þitt: [32] Og með reisti af steinunum altari í nafni Drottins, og gjörði skurð um altarið, eins og mikill eins og tvær seur útsæðis. [33] Hann setti viðinn á, og skera nautið í sundur, og lagði hann á viðinn, og sagði, Fyllið fjórar tunnur með vatni, og hella því á brennifórninni, og viðinn.

[34] Þá sagði hann, gera það í annað sinn. Og þeir gjörðu það í annað sinn. Og hann sagði, Gjörið það í þriðja sinn. Og þeir gjörðu það í þriðja sinn. [35] Og vatnið rann allt í kringum altarið; og hann fyllti skurðinn með vatni. [36] Og svo bar við, á þeim tíma af matfórnina skyldi fram fórn, að Elía spámaður kom nálægt, og sagði: Herra, Guð Abrahams, Ísaks og Ísraels! Lát í dag kunnugt verða að þú ert Guð í Ísrael, og ég þjónn þinn og að ég hefi gjört alla þessa hluti að þínu. [37] Heyrið mig, Drottinn, heyr þú mig, að lýður þessi megi vita að þú ert Drottinn Guð, og að þú hafir sneri hjörtum Egypta til baka aftur. [38] Þá féll eldur Drottins niður og eyddi brennifórninni, og viðurinn, steinunum og ryk, og sleiktu upp vatnið í skurðinum. (1 Kings 18: 7-38 KJV)

Frá Súnem konan kallaði Elísa: ‘Herra minn, þú Guðsmaður’.

[16] Þá sagði hann, um þetta tímabil, í samræmi við tíma lífsins, skalt þú faðma son. Og hún sagði: Nei, Drottinn minn, þú guðsmaður, skrökva þú eigi gjört þjónum þínum. [17] Og konan varð þunguð og ól son á þeim tímabili sem Elísa hafði sagt við hana, í samræmi við tíma lífsins. [18] Og þegar barnið var vaxið, það féll á dag, að hann fór út til föður síns til kornskurðarmannanna. [19] Þá sagði hann við föður sinn, höfuðið á mér, höfuðið á mér. Og hann sagði við svein, Ber þú hann til móður sinnar. [20] Þegar hann hafði tekið hann og færði hann móður hans, sat hann á kné henni til hádegis, þá dó. [21] Þá gekk hún upp, lagði hann í rekkju guðsmannsins, lokaði að honum og gekk út.

[22] Og hún nefndi manni sínum, og mælti: Senda mér, ég bið þig, einn af sveinunum og eina af ösnum, að ég megi keyra til fundar við guðsmanninn og koma síðan aftur. [23] Þá sagði hann, Hvers vegna verður þú að fara til hans í dag? það er hvorki tungl, né hvíldardagur. Og hún sagði, Það skal vera vel. [24] Síðan söðlaði hún rass, og sagði við svein sinn, Drive, og fara fram; slaka

ekki útreiðar þinn fyrir mig, nema ég segi þér. [25] Þannig fór hún og kom til guðsmannsins á Karmelfjalli. Og svo bar við, þegar guðsmaðurinn sá hana álengdar, sagði hann við Gehasí, svein sinn, og sjá, þangað til er að konan frá Súnem:

[26] hlaupa nú bið ég þig, til að hitta hana og segja við hana, það er vel við þig? er það vel með manninn þinn? er það vel með barnið? Og hún svaraði: Það er vel: [27] og er hún kom til guðsmannsins á hæðina, tók hún hann í fætur, en Gehasí kom nálægt lagði hana í burtu. Og guðsmaðurinn sagði, Látið hana í friði; fyrir sál hennar er kvalin innan hennar, og Drottinn hefur hulið það frá mér, og hefur ekki sagt mér. [28] Þá mælti hún: Hefi ég þrá lávarðurminn um sonur? gerði ég ekki segja, ekki blekkja mig? [29] Þá sagði hann við Gehasí, binda lendar þínar, tak staf minn í hönd þér og far leiðar þinnar: ef þú hittir nokkurn mann, heilsa honum ekki; og ef allir biðja að heilsa yður, að svara honum ekki aftur, og legg staf minn yfir andlit sveinsins. [30] Og móðir sveinsins mælti, Svo sannarlega sem Drottinn lifir og svo sannarlega sem þú lifir, mun ég eigi við þig skilja. Og hann stóð upp og fór með henni.

[31] Og Gehasí var farinn á undan þeim og hafði lagt stafinn yfir andlit sveinsins, en það var steinhljóð og ekkert heyrn. Því fór hann til fundar við hann og sagði honum að segja: Barnið er ekki vakna. [32] Þegar Elísa kom inn í húsið, þá, að barnið væri dáið, og lögðu á rúminu sínu. [33] Hann fór í því og lokaði dyrunum að þeim tveimur, og bað til Drottins. [34] Hann gekk upp, og lá á barnið, og setja munninn á munn hans, og augu hans yfir augu hans, og hendur hans á höndum, og teygði sig yfir sveininn; og hold barnsins varð heitt.[35] Þá kom hann aftur, og gekk í hús til og frá, og fór upp, og teygði sig yfir hann og barnið sneezed sjö sinnum, og barnið opnaði augu hans. [36] Hann kallaði Elísa á Gehasí og sagði: Kalla þú á Súnem. Svo hann kallaði á hana. Og er hún kom til hans, sagði hann: Tak við syni þínum. [37] Þá fór hún í, og féll til fóta honum og laut til jarðar, og tók hún son sinn og fór burt. (2 Kings 4: 16-37 KJV)

Þjónar kallaði konungur á Sýrlandi, 'lávarðurminn, þú konungur'.

[8] Þá mælti Sýrlandskonungur átti í ófriði við Ísrael, ráðgaðist hann um við menn sína og mælti: Á þeim og þeim stað skuluð þér leggjast Tjaldvagnar minn. [9] Og guðsmaðurinn sendi til Ísraelskonungs og mælti: Varist að fara fram hjá þessum stað, fyrir þangað Sýrlendingar eru að koma niður. [10] Og sendi Ísraelskonungur á þann stað, sem guðsmaðurinn hafði nefnt við hann og varaði hann við, og gætti hann sín þar, ekki einu sinni eða tvisvar. [11] Því hjarta Sýrlandskonungs var felmtsfullur fyrir þetta; og hann kallaði á menn sína og sagði við þá: Ætlar þú ekki að sýna mér, hver af vorum fyrir Ísraelskonung? [12] Og einn af þjónum hans sagði, Ekkert, lávarðurminn, þú konungur, en flytur Elísa spámaður, sem er í Ísrael, segir konungur Ísraels orð, sem þú talar í svefnherberginu þínu. [**GUÐ SAGÐI ELÍSA HVAÐ KONUNGUR SÝRLAND SKIPULÖGÐ OG SAGÐI - JAFNVEL Í SVEFNHERBERGI HANS!**] [13] Þá sagði hann:, Far þú og vitið, hvar hann er, svo að ég geti sendi menn og látið sækja hann. Og það var honum þá sagt:, Sjá, hann er í Dótan. [14] Því sendi hann þangað hesta og vagna og mikinn her, og þeir þangað um nótt og slógu hring um borgina um. [15] Þegar þjónn guðsmannsins var árla, og farið fram, sjá, gestgjafi umkringdu borgina bæði með hesta og vagna. Þá sagði sveinn hans við hann: Æ, lávarðurminn! hvernig eigum við að gera? [16] Hann svaraði Óttast ekki, því að þeir, sem með okkur eru fleiri en þeir, sem með þeim.

[17] Og Elísa gjörði bæn sína og mælti:, Herra, ég bið þig, opna þú augu hans, svo að hann sjái. Og Drottinn opnaði augu hins unga manns; og sá hann þá, að fjallið var alþakið hestum og eldlegum vögnum hringinn í kringum Elísa. [**MAÐUR OG ANDI HLUT SAMA HEIMI - AUGUM MENN GETA EKKI SÉÐ ENGLA, SEM BÚA OG VINNA Í KRINGUM ÞÁ; TÍMI OG AFTUR RITNING SKRÁIR AUGU EINSTAKLINGA VERIÐ OPNUÐ SVO AÐ ÞEIR GETI SÉÐ HVAÐ ER Í RAUN Í KRINGUM ÞÁ (EÐA ÖÐRUM AÐILUM)**] (31) [18] En er þeir komu niður til hans, Elísa gjörði bæn sína til Drottins og mælti, Slá fólk þetta, ég bið þig, með blindu. Og hann sló hann það með blindu eftir beiðni Elísa. (32) [19] En Elísa sagði við þá: Þetta er ekki vegurinn og þetta er borgin fylgja mér, og ég mun flytja yður til mannsins, sem þér leitið. En hann fór með þá til Samaríu. [20] Og svo bar við, er þeir komu til Samaríu, mælti Elísa sagði:, Herra, opna þú nú augu þeirra, svo að þeir sjái. Og Drottinn opnaði augu þeirra, og þeir sáu, og sjá, þeir voru í miðja Samaríu.

[21] Og Ísraelskonungur sagði við Elísa, er hann sá þá, faðir minn, skal ég ljósta þá? skal ég ljósta þá? [22] Hann svaraði:, Þú skalt ekki slá þá: viltu slá þá sem þú hertekur með sverði þínu og boga? setja brauð og vatn fyrir þá, að þeir megi eta og drekka, og fara til lávarðursíns. [23] Þá bjó hann þeim mikla, og er þeir höfðu etið og drukkið, lét hann þá í burt, og fóru þeir heim til lávarðursíns. Svo hljómsveitir Sýrlendinga eigi framar inn í land Ísraels. (2 Kings 6: 8-23 KJV)

Ritningin segir að það eru ‘höfðingjar’.

[1] Þakkið Drottni, því að hann er góður, því að miskunn hans varir að eilífu. [2] Þakkið Guði guðanna, því að miskunn hans varir að eilífu. [3] Þakkið Drottni drottnanna, því að miskunn hans varir að eilífu. [4] Til hans sem einn gerir undur, því að miskunn hans varir að eilífu. [5] Honum að með speki gjört himininn, því að miskunn hans varir að eilífu. [6] Þeim rétti út jörðina ofan vatnið, því að miskunn hans varir að eilífu. [7] Til hans sem gerði stóru ljósin, því að miskunn hans varir að eilífu: [8] Sólin til að ráða af degi, því að miskunn hans varir að eilífu: [9] tunglið og stjörnurnar til ráða um nóttina, því að miskunn hans varir að eilífu. (Sálmur 136: 1-9 KJV)

Ritningin færslur sem heiðingjarnir hafa ‘höfðingjar’.

[8] Til sviði Hesbon blikna og vínviði Sibmah: höfðingjar þjóðanna hafa brotið niður helstu plöntur þeirra, eru þeir koma jafnvel til Jaser, villst um eyðimörkina: útibú hennar eru strekkt út, eru þeir farið yfir hafið. (Jesaja 16: 8 KJV)

Titillinn ‘herra’ er ekki endilega umhyggju leiðtogi
- Ritningin skráir ‘grimmur herra’.

[3] Hyggindi Egypta munu þá verða örþrota og ráðagjörðir þeirra ónýti; og ég mun eyða ráð þeirra, og þeir munu leita til skurðgoða, og til charmers, og þeim sem börn hafa særingaranda og Wizards. [4] Og Egyptar mun ég gefa yfir í hendur grimmur herra; og grimmur konungur skal ríkja yfir þeim, segir Drottinn, Drottinn allsherjar. [5] og skal vatnið ekki frá sjó, og áin skal

spillis og þornað upp. [6] Þeir skulu snúa árnar langt í burtu; og lækir varnar skal tæma og þornaði upp reyr og fánar skrælna. (Jesaja 19: 3-6 KJV)

Babýloníumenn með ‘Lávarðurs’ við konunga og höfðingja.

[9] En ef þú verður ekki sagt mér drauminn, það er nema á einn veg fyrir þig, því að þú hefur undirbúið að ljúga og spilltum orð skaðsemdar frammi fyrir mér, þar til er tímarnir breytast Segið mér því drauminn, svo að ég skulu viðurkenna, að þú getur sýnt mér þýðing þess.
[10] Kaldearnir svöruðu fyrir konungi og mælti: Það er ekki maður á jörðu sem getur sýnt málinu konungs, þess vegna er enginn konungur, herra, né höfðingja, sem spurði slíkt hvenær töframaður, eða Kaldea, eða Kaldea. [11] Og það er torvelt, sem konungurinn þarf, og það er enginn annar sem getur sýnt hana fyrir konungi, nema guðirnir einir, en bústaður þeirra er ekki hjá dauðlegum mönnum. [12] Fyrir því varð konungur gramur og mjög reiður og bauð að eyðileggja alla vitringa í Babýlon. (Daníel 2: 9-12 KJV)

Ritningin skráir ‘Lávarðurs’ af Arnonhæða.

[28] Fyrir það að eldur gekk út frá Hesbon, logi frá borg Síhons það hefur eyddi Ar í Móab, lávörðum af Arnonhæða. (Numbers 21: 28 KJV)

Eli, Musteri Prestur, var kallaður ‘Herra minn’ eftir Hannah.

[12] Og svo bar við, eins og hún hélt áfram að biðja fyrir Drottni, og Elí tók eftir munni hennar
[13] Nú Hannah, talaði hún í hjarta sínu; bærðust aðeins varirnar, en rödd hennar heyrðist ekki: því þá hélt Elí, að hún væri drukkin. [14] Þá sagði Elí við hana: Hversu lengi ætlar þú að vera drukkinn? Láttu vímuna renna af þér. [15] Hanna svaraði og sagði: Nei, lávarðurminn, ég er kona með hryggð í hjarta sem ég hef drukkið hvorki vín né áfengan drykk, en ég hefi úthellt hjarta mínu fyrir Drottini ... [24] En er hún hafði vanið hann, fór hún með hann og hafði með sér þriggja ára gamalt naut og eina efu mjöls og flösku af víni, og fóru með hann til húss Drottins í Síló, og barnið var ungur. [25] Og þeir slátruðu nautinu og fóru með sveininn til Elí. [26] Og hún sagði, lávarðurminn, svo sannarlega sem þú lifir, lávarðurminn, er ég kona sú, er stóð af þér hér, biðja til Drottins. [27] Fyrir þetta barn sem ég bað; og Drottinn veitti mér bæn mína, sem ég bað hann: [28] því vil ég og ljá Drottni, svo lengi sem hann lifir, skal hann vera lánað til Drottins. Og þau féllu þar fram fyrir Drottin. (1 Samúelsbók 1: 12-15, 24-28 KJV)

Aravna kalla Davíð, ‘Minn lávarðurkonungur’, og Guð, ‘Drottinn, Guð yðar’.

[21] Og Aravna mælti: Hvers vegna er minn lávarðurkonungurinn til þjóns síns? Og Davíð sagði, að kaupa þreskivelli þig, því að reisa altari Drottni, sem plágunni megi létta af lýðnum. [22] Og Aravna mælti við Davíð: Taki minn lávarðurkonungurinn það og bjóða upp það sem virðist gott við hann: Sjá, hér er að nautin til brennifórnarinnar og þreskisleðum og önnur skjöl af nautunum til tré. [23] Allt þetta gerði Aravna eins og konungur, gefa til konungs. Og Aravna mælti við konung, Drottinn Guð þinn taka þig. (2 Samúelsbók 24: 21-23 KJV)

Benaja lýst, ‘Drottinn, Guð minn lávarðurkonungur’.

[36] Og Benaja Jójadason svaraði konungi og sagði: Veri Drottinn, Guð míns lávarðurkonungsins, gefi það. [37] Eins og Drottinn hefir verið með mínum lávarðurkonunginum, svo sé hann og með Salómon og hefji hásæti hans enn hærra en hásæti míns lávarðurDavíð konungur. (1 Kings 1: 36-37 KJV)

A vændiskona heitir Salómon: ‘Drottinn minn’.

[16] Þá kom tvær konur, sem voru skækjur, til konungs og gengu fyrir hann. [17] Og önnur konan sagði, lávarðurminn, ég og kona þessi búum í sama húsinu, og ól ég barn með henni í húsinu. [18] Og það bar til á þriðja degi eftir að ég var afhent, að þessi kona var afhent einnig: og við vorum saman; það var enginn annar hjá okkur í húsinu, Við vorum tvær í húsinu. [19] Og sonur þessarar konu dó í nótt, vegna þess að hún lagði það. [20] Og hún reis á fætur um miðja nótt og tók son minn frá mér, meðan ambátt þinni að svaf, og lagði hann að brjósti sér, og lagði dauða soninn hún að brjósti mér. [21] En er ég reis um morguninn og ætlaði að gefa syni mínum að sjúga, sjá, þá var hann dauður þegar ég virti hann fyrir mér um morguninn, sjá, þá var það ekki sonur minn, sem ég gerði björn. [22] En hin konan sagði: Nei, en lifandi er sonur minn, og dauður er sonur þinn. Og þetta sagði, Nei, en hinir dauðu er sonur þinn, og stofu er sonur minn. Þannig þráttuðu þær frammi fyrir konungi. [23] Þá mælti konungur: sagði, Það er minn sonur, sem lifir, og þinn sonur, sem er dauður, og hin sagði Nei, en sonur þinn er dauður, en minn sonur, sem er lifandi.

[24] Og konungur sagði Færið mér sverð. Og þeir færðu konungi sverðið. [25] Þá sagði konungur Höggvið sundur barnið, sem lifir, í tvo hluti og gefa helming til einn og hálfan til vegar. [26] Þá mælti konan, sem átti lifandi barnið, við konung, fyrir brjósti hennar þráði yfir hana sonur, og hún sagði, lávarðurminn, gefið henni barnið, sem lifir, og eigi brott slátra henni. En hin sagði: Látum það vera hvorki mitt né þitt, en skipta því. [27] Þá svaraði konungur og sagði: Sel barnið, sem lifir hana, og eigi brott slátra henni: hún er móðir þess. [28] Og allur Ísrael heyrði dóminn, sem konungur hafði dæmt; Og þeir óttuðust konung, því að þeir sáu, að speki Guðs var í honum, að kveða upp dóma. (1 Kings 3: 16-28 KJV)

Konungur Ísraels heitir (fjandsamlegt) Sýrlandskonungs ‘Minn lávarðurkonungur’.

[1] Og Benhadad konungur á Sýrlandi dró saman allan her sinn: Voru þrjátíu og tveir konungar með honum, með hestum og vögnum; og hann fór, settist um Samaríu og gjörði áhlaup á hana. [2] Hann sendi og sendiboða til Akabs, konungs í Ísrael inn í borgina og sagði við hann: Svo segir Benhadad, [3] silfur þitt og gull er mitt, konur yðar líka og börnin þín, jafnvel bestu, er mitt. [4] Og Ísraelskonungur svaraði og sagði: lávarðurminn, konungur, samkvæmt orðatiltæki þinn, ég er þinn og allt, sem ég hef ... [9] Þá sagði Akab við sendimenn Benhadads, Segðu Minn lávarðurkonungur Allt, sem þú gerðir þjóni þínum orð um í fyrstu mun ég gera, en þetta sem ég kann ekki að gera. Og sendimennirnir og færðu honum svarið. (1 Kings 20: 1-4, 9 KJV)

Ueríkóbúar heitir Elísa, ‘lávarðurminn’.

[18] En er þeir komu aftur til hans (hann var í Jeríkó,) sagði hann við þá: Sagði ég ekki við yður:, Far ekki? [19] Og menn í borginni sagði við Elísa: Sjá, ég bið þig, að ástandið þessa borg er notalegt, eins og Drottinn minn sér en vatnið er engu, og landið hrjóstrugt. (2 Kings 2: 18-19 KJV)

Að finna aðra tilfelli af titlinum, ‘Drottinn og herra’ í Biblíunni er lesandinn hvattur til að gera a leita á
http://www.biblegateway.com/quicksearch/?quicksearch=Lord&qs_version=KJV
og
http://www.biblegateway.com/quicksearch/?quicksearch=God+god&qs_version=KJV
um titilinn og nafn, ‘Guð’ (með hástöfum ‘G’) og ‘guð’ (með lítið ‘g’).

7.3 SEM KALLAST ‘GUÐ’ Í BIBLÍUNNI?

Manneskjur eru gerðar í ‘mynd Guðs’.

[26] Og Guð sagði: Vér viljum gjöra manninn í ímynd okkar, eftir líkingu okkar, og láta þá drottna yfir fiskum sjávarins og yfir fuglum loftsins og yfir fénaðinum og yfir alla jörðina, og yfir öllum skriðkvikindum, sem skríða á jörðinni. [27] Og Guð skapaði manninn eftir sinni mynd, í mynd Guðs hann skapaði hann, karl og konu hann skapaði þau. (Genesis 1: 26-27 KJV)

Jesús Kristur sagði trúarlega fólk að lögum þeirra kallar þá, ‘guðir’.

[34] Jesús svaraði þeim, er það ekki skrifað í þínu lögum, ég sagði, þú ert guðir? [35] Ef hann kallaði þá guði, yður sem í orð af Guðs kom, og því ritningin getur ekki verið brotinn, [36] Segja þú af honum, sem er faðir hefur helgað, og sendi inn í heim, Þú lastmæla, því ég sagði, ég er að sonur af? Guðs [37] Ef ég gera ekki á verk af mínum föður, trúa mér ekki. [38] en ef ég gera, tho ugh þú trúir ekki mér, trúa á verk: að þú gætir vita, og telja, að því faðirinn er í mér, og ég í honum. (Jóhannes 10: 34-38 KJV)

Hvort þetta er satt yfirlýsingu frá djöflinum, Biblían segir að Satan sagði við Evu að ‘guðir’ vita gott og illt: [4] Og höggormurinn sagði við konuna, þú skalt ekki deyja: [5] Til Guð er að vita að í dag sem þú borðar þar, munu augu ykkar upp ljúkast, og þú skalt verða eins og Guð og vita skyn góðs og ills. [6] En er konan sá, að tréð var gott að eta af, og að það var ánægjulegt að augum, og tré til vera löngun til að gera einn vitur, tók hún af ávexti þess og át, og hún gaf einnig manni sínum með henni; og hann át. (Mósebók 3: 4-6 KJV)

Guð dæmir meðal ‘guði’ og börn hins hæsta, eru ‘guðir’.

[1] Guð stendur í söfnuði kappi, Hann dæmir meðal guðanna. [2] Hversu lengi ætlið þér að dæma með rangsleitni og samþykkja einstaklinga af hinum óguðlegu? Selah. [3] verja fátækum og munaðarlausra: gera réttlæti til hinna voluðu og snauðu. [4] Bera fátækum og þurfandi: losa þá af hendi óguðlegra. [5] Þeir vita ekki, hvorki þeir vilja skilja; þeir ganga á í myrkri allar undirstöður jarðarinnar eru út af námskeiði. [6] Ég hef sagt, þú ert guðir og þið öll eru börn hins hæsta. [**GOÐIN HÉR ERU BÖRN HINS HÆSTA**] [7] En þú skalt deyja eins og menn, og falla eins og einn af höfðingjum. [8] Rís upp, ó Guð, dæm þú jörðina, því að þú skalt erfa allar þjóðir. (Sálmur 82: 1-8 KJV)

Þýðir það að við erum kölluð 'guðir' og, ef guðirnir, við höfum einkenni rekja til þess Guðs sem Jesús Kristur og Abraham dýrkaði? Í stuttu máli: Nei; Biblían segir að Guð hefur ekkert upphaf eða endi, hefur skapað líf út af engu, og mun hækka dauðum í framtíðinni atburði sem kallast 'Að Upprisa'. Öfugt, höfum við upphaf, voru þekktir af Guði áður en heimurinn var skapaður, og (nú) banvæn. Þó að við vissum ekki að búa heiminn og hafa upphaf, Jesús Kristur, er hins vegar lýst hafa verið með Guði, og skapaði heiminn við Guð, í upphafi.

[1] Í upphafi var Orðið, og Orðið var hjá Guði, og Orðið var Guð. [2] Hann var í upphafi hjá Guði. [3] Allir hlutir urðu fyrir hann, án hans varð ekki neitt, sem til er. [4] Í honum var líf, og lífið var ljós mannanna. [5] Og ljósið skín í myrkrinu, og myrkrið tók ekki. [6] Það var maður sendur frá Guði, sem hét Jóhannes. [7] Hann kom til vitnisburðar, til að vitna um ljósið, svo að allir skyldu trúa fyrir hann. [8] Hann var ekki ljósið, hann kom til að vitna um ljósið. [9] Það var Hið sanna ljós, sem logar hvern mann sem kemur í heiminn. [10] Hann var í heiminum, og heimurinn var orðinn til fyrir hann, en heimurinn þekkti hann ekki. [11] Hann kom til eignar sinnar eigin, og hans eigin tóku ekki við honum. [12] En sem tóku við honum, gaf hann rétt til að verða Guðs börn, þeim, er trúa á nafn hans: [13] Sem fæddust, ekki af blóði, né af vilja holdsins, né af vilja manns, heldur Guðs. [14] Og Orðið varð hold, og bjó með oss, (og vér sáum dýrð hans, dýrð, sem sonurinn eini á frá föðurnum), fullur náðar og sannleika. (Jóhannes 1: 1-14 KJV)

Jesús Kristur er einnig gefið vald til að dæma lifendur og dauða sem við höfum ekki.

[42] Og hann bauð oss að prédika fyrir lýðnum og vitna, að hann er sá sem var vígt af Guði til að vera dómari lifenda og dauðra. [43] Til hann gefa allir spámennirnir vitni, að í hans nafni hver trúir á hann, mun fá fyrirgefningu syndanna. (Postulasagan 10: 42-43 KJV); [30] Og oft þessa fáfræði Guð winked á; Skorð alla menn alls staðar að iðrast: [31] Vegna þess að hann hefur sett dag, er sem hann mun dæma heiminn með réttvísi þeim manni, sem hann hefur fyrirhugað, um sem hann hefur gefið fullvissu alla menn, af því að hann hafi uppvakið hann frá dauðum. (Postulasagan 17: 30-31 KJV); [1] Ég rukka þig því frammi fyrir Guði, og Drottinn Jesús Kristur, sem skal dæma lifendur og dauða á endurkomu hans og ríki hans. (2. Tímóteusarbréf 4: 1 KJV)

Hins vegar eins og okkur, Jesús Kristur gekk í gegnum breytingar eins og aðstæður breyst og rannsóknir voru sigrast. Frekari skýringu, Jesús Kristur tók einnig frekari ábyrgð og vald eftir að hann hlýddi, orðið, og sigrast á synd og dauða sjálfs, og á

ákveðnum degi á tilteknum tímapunkti, Jesús Kristur, sonur Guðs, varð getnir eins og lýst með Ritningunni og fram kemur í kafla 2.4 í þessum bók.

7.4 HVER ER GUÐ BIBLÍUNNAR?

Guð hefur opinberað sig margir gegnum alla skráða og óskráða sögu og heldur áfram að gera sjálfur þekkt um sköpunina. Hvað segir Guð um sjálfan sig í Biblíunni?

Guð er heilagur og Guð er andi, Hann er Heilagur Andi.

[23] En sú stund kemur, og nú er, er hinir sönnu tilbiðjendur munu tilbiðja föðurinn í anda og sannleika: Faðirinn leitar slíkra, er þannig tilbiðja hann. [24] Guð er andi, og þeir, sem tilbiðja hann, eiga að tilbiðja í anda og sannleika. [**GUÐ ER ANDI**] (Jóhannesarguðspjall 4: 23-24 KJV); [19] Og Jósúa sagði þá við lýðinn, getur þú ekki þjónað Drottni, því að hann er heilagur Guð; hann er vandlátur Guð ... (Joshua 24: 19 KJV); [1] Hanna gjörði bæn sína og mælti: Hjarta mitt fagnar í Drottni, minn Horn er háleitur í Drottni: munnur minn er stækkað á óvinum mínum; því að ég gleðst yfir hjálp þinni. [2] Það er enginn heilagur sem Drottinn, því að enginn er til nema þú: eigi er klettur sem vor Guð. [3] Talk ekki meiri yfir stoltur; láta hrokafullir orð koma út af munni þínum: fyrir DROTTNI er Guð veit, og af honum eru verkin vegin. (1 Samúelsbók 2: 1-3 KJV); [20] Og menn Bet Semes sagði: Hver fær staðist fyrir þessum heilaga Drottins Guðs? og hverjum skal hann fara frá oss? (1 Samúelsbók 6: 20 KJV); [15] útlendingar, eins og allir feður vorir dagar vorir á jörðunni eru eins og skuggi og engin er vonin. [16] Drottinn, Guð vor, öll þessi auðæfi, er vér höfum dregið að byggja þér hús þitt heilaga nafn kemur úr hendi þinni, og allt er það þitt. [17] Og ég veit, Guð minn, að þú reynir hjartað og hafa þóknun á hreinskilni. Eins og fyrir mig, í hreinskilni hjarta mínu hef ég sjálfviljuglega gefið allt þetta, og ég hefi með gleði ykkar fólki, sem eru til staðar hér er, færir yður. (1 Kroníkubók 29: 15-17 KJV)

[5] vegsama þig á Drottin, Guð vorn, og fallið fram fyrir fótskör hans; Heilagur er hann ...
[9] vegsama Drottin, Guð vorn, og fallið fram fyrir hans heilaga fjalli, því að Drottinn Guð vor er heilagur. (Sálmarnir 99: 5, 9 KJV); [8] Og verurnar fjórar höfðu hver um sig sex vængi um hann; og þeir voru alsettir augum innan: og þeir hvíla ekki dag og nótt, að segja: Heilagur, heilagur, heilagur, heilagur, Drottinn, Guð allsherjar, hann sem var og er, og er að koma. (Opinberunarbókin 4: 8 KJV)

Hann er einnig kallaður, 'Föður Ljósanna': [17] Sérhver góð gjöf og sérhver fullkomin gáfa er ofan að og kemur niður frá föður ljósanna, Hjá honum er engin variableness né skuggar, sem koma og fara. [18] Af eigin vilja gat hann oss með orði sannleikans, til þess að vér skyldum vera frumgróði sköpunar hans. (Jakobsbréfið 1: 17-18 KJV)

7.5 GUÐ HEFUR Í KRISTI Á ÞÉR

Jesús Kristur var áður og í upphafi sköpun jarðar, alheimurinn, og allt í alheiminum. Þessi ógnvekjandi Frelsari, Jesús Kristur, er ekki aðeins situr við hægri handar hásæti Guðs, en er einnig í sérhver einstaklingur sem er fæddur aftur sem andi Guðs!

[27] Til þeirra Guð myndi gera þekkt hvað er auður í dýrð á þessum leyndardómi meðal þeim þjóðum, sem er Kristur í þér, að von um dýrð. (Kól 1: 27 KJV)

Ritningin er ljóst að þeir sem eru Krists og hafa hann bjó í þeim eru vitni til heimsins og vantrúuðu sjá Drottin Jesú Krist í oss - til þeirra sem verða vistaðar þeir munu skynja eitthvað sætt um trúaða, en fyrir þá sem vilja ekki orðið vistað Trúmaður verður ógeðfelld þeim (og ritningin segir ekki að þessi viðbrögð verður tilkynnt viðbrögð en þeir sem uppfylla trúaðir vilja hafa þessar tilfinningar án þess endilega að vita hvers vegna þeir telja þessa leið).

[14] Nú Guði séu þakkir, sem alltaf veldur okkur í óslitinni sigurför Krists og gerir oss útbreiða ilm þekkingarinnar á honum á hverjum stað. [15] Því að vér erum Guði til þægilegs ilms Krists, í þeim er hólpnir verða, og meðal þeirra, sem glatast: [16] Til þeirri sem við erum að savor af dauða til dauða; og til annarra sem savor líf til lífsins. (2 Korintubréf 2: 14-16 KJV)

Og var og er í Jesú Kristi? Biblían segir: Guð var í Kristi og öllum þeim sem sáu hann sá Guð. En Guð í Kristi þýðir ekki Kristur er Guð eins og Kristur í trúaða ekki gera viðkomandi Christ (eða Guð).

Jesús Kristur var og er í Guði og Guð er í Jesú Kristi: [11] Trúið mér, að ég er í föðurnum og faðirinn í mér: eða annars trúa mér fyrir sakir sjálfra verkanna. (Jóhannes 14: 11 KJV). A Trúmaður er einnig í Guði og Guð er í þeim: [14] Og við höfum séð og vitnum, að faðirinn hefur sendi soninn til að vera frelsari heimsins. [15] Hver sem játar að Jesús sé sonur Guðs, Guð býr í honum og hann í Guði. [16] Og við höfum þekkt og trúað á kærleikann, sem Guð hefur fyrir okkur. Guð er ást; og sá sem býr í kærleika býr í Guði og Guð í honum. (1. Jóhannesarbréf 4: 14-16 KJV)

Það er því skýr í Biblíunni að Guð er í öllum trúaða og Kristur er í öllum trúaða; en það þýðir ekki að gera þér eða mig Guð eða Jesú Krist. Sömuleiðis, Guð er í Jesú Kristi og Jesús Kristur er í Guði, það segir, að Guð er ekki Jesús Kristur og Jesús Kristur er ekki Guð. Hvers vegna þá, hefur þrenningarinnar rugl verið svo ríkjandi um svokallaða kristna? Það er vegna þess að falsspámenn og kennarar hafa reynt að rugla og skipta börnum Guðs, sem ekki hafa prófað slík kenningar með Biblíunni en fylgdi hefðir manna án efa.

SEM VERÐUR GERT?

[1] Þér elskaðir, trúið ekki sérhverjum anda, heldur reynið andana, hvort þeir séu frá Guði vegna þess að margir falsspámenn eru farnir út í heiminn. [2] þekkjum þér anda Guðs: Sérhver andi, sem játar, að Jesús sé Kristur, kominn í holdi, er frá Guði: [**AÐ JÁTA JESÚS KRISTUR VAR EÐA ER KOMINN Í HOLDI, ER FRÁ GUÐI; SVO KRÖFU JESÚS KRISTUR ER GUÐ TIL JARÐAR ER AÐ JÁTA AÐ KRISTUR VAR EÐA ER ANDI (VEGNA ÞESS AÐ GUÐ ER ANDI) TIL JARÐAR - EKKI KOMINN Í HOLDI**] [3] Og sérhver andi, sem játar, að Jesús sé Kristur er kominn í holdi, er ekki frá Guði og þetta er andkristsins andi, sem þér hafið heyrt um að það ætti að koma; og nú þegar er hann það í heiminum. [**ÞRENNINGARINNAR KENNSLU, AÐ JESÚS KRISTUR VAR EÐA ER GUÐ (OG GUÐ ER ANDI) ER FRÁ ANDA ANDKRISTUR**] [4] Þú ert Guðs, og lítil börn, og hafa sigrast á þeim: því meiri er hann sem er í þér, en sá, sem er í heiminum. [**A TRÚIR HEFUR GUÐ Í ÞEIM SEM ER MEIRI EN NOKKUR ANNAR Í HEIMINUM**] ...

[9] Í því birtist kærleikur Guðs meðal vor, þar sem að Guð hefur sendi einkason sinn í heiminn til þess að vér skyldum lifa fyrir hann. [10] Hér er kærleikurinn: Ekki að vér elskuðum Guð, heldur að hann elskaði oss og sendi son sinn til að vera friðþæging fyrir syndir okkar. [11] Þér elskaðir, fyrst Guð hefur svo elskað oss, við ættum einnig að elska hvert annað. [12] Enginn hefur séð Guð á hverjum tíma. Ef vér elskum hver annan, Guð býr í okkur og kærleikur hans er fullkomnaður í okkur. [**GUÐ BÝR Í JÁKVÆÐU TRÚAÐS**]

[13] þekkjum vér, að vér búa í honum og hann í oss, af því að hann hefur gefið oss af sínum anda. [**TRÚAÐS BÝR Á GUÐ; GUÐS BÝR Í TRÚAÐS ÞVÍ AÐ GUÐ GAF ANDA HANS TRÚAÐS**] [14] Og við höfum séð og vitnum, að faðirinn hefur sendi soninn til að vera frelsari heimsins. [15] Hver sem játar að Jesús sé sonur Guðs, Guð býr í honum og hann í Guði. [**JÁTAR JESÚS SÉ SONUR GUÐS - EKKI GUÐ**] [**GUÐ BJÓ Í TRÚ; TRÚ BJÓ Í GUÐI**] [16] Og við höfum þekkt og trúað á kærleikann, sem Guð hefur fyrir okkur. Guð er ást; og sá sem býr í kærleika býr í Guði og Guð í honum. [**TRÚ BJÓ Í GUÐI; GUÐ BJÓ Í TRÚ**] (1. Jóhannesarbréf 4: 1-16 KJV)

Guð er hjá trúaða og Trúmaður er í Guði. Sumir hafa séð hvernig Ritningin segir Guð er í Jesú Kristi og Jesús Kristur er í Guði enn ákveðið að hunsa margar vísur sem einnig lýsa Guð er líka í trúaða.
A Trúmaður er ekki Guð vegna þess að þeir hafa Guð í þeim; sömuleiðis, Jesús Kristur er ekki Guð vegna þess að hann hefur Guð í honum.

Meðan Jesús Kristur er ekki Guð, Kristur hefur séð Guð sem hefur mynd og lögun sem hann notaði til að mynda, gera, og skapa Adam. Adam var í Guðs mynd og Guð er einnig skráð eins og að vera í ‘mannsmynd’ sem situr í hásæti, glíma við Jakob, og (verður) að koma niður með Jesú Krists á nýju jörðinni í framtíðinni þar sem þeir bæði lifa með trúuðum í nýja Jerúsalem og allar þjóðir skulu sjá þá.

SEM VERÐUR GERT?

Guð er (Heilagur) Andi sem 'aðili' hefur ekki bein eða kjöt, Jesús Kristur hefur bein og hold og hægt er að borða fisk og hunang kambinum (líkamlega mat): [36] Og eins og þeir töluðu, þá stendur hann sjálfur meðal þeirra og sagði við þá: Friður sé með yður. [37] En þeir skelfdust og hrædd, og ætlast að þeir hefðu séð anda. [38] Og hann sagði við þá: Hví eruð þér óttaslegnir og hvers vegna vakna efasemdir í hjarta yðar? [39] Lítið á hendur mínar og fætur, að það er ég sjálfur Þreifið á mér, og gætið að; Ekki hefur andi hold og bein eins og þér sjáið að ég hef. [**A ANDA EKKI ERU AF HOLDI OG BEINUM; JESÚS KRISTUR ÞURFTI HOLDI OG BEINUM, RÉTT FYRIR KROSSFESTINGU HANS OG EFTIR UPPRISU HANS (GUÐ ER ANDI OG HEFUR EKKI HOLD OG BEIN)**] [40] Þegar hann hafði þetta mælt, sýndi hann þeim hendur sínar og fætur. [41] Og meðan þeir trúðu enn ekki fyrir fögnuði og voru furðu lostnir, sagði hann við þá: Hafið þér hér nokkuð til matar? [42] Þeir fengu honum stykki af steiktum fiski, og af hunangsseimur. [43] Og hann tók það og neytti frammi fyrir þeim. (Lúk 24: 36-43 KJV)

> Hvenær var Jesús Kristur reis upp Hann var a 'lífgandi anda' og stofnanir sem trúir mun einnig vera eða breytt í eilífar aðila.

[44] Sáð er jarðneskum líkama, en upp rís andlegur líkami. Það er náttúrulega líkami, og það er og til andlegur líkami. [45] Og svo það er skrifað, Hinn fyrsti maður, Adam, varð að lifandi sál; hinn síðari Adam að lífgandi anda. [46] En sakir að það var ekki fyrsti sem er andlega, en það sem er eðlilegt; því næst hið andlega. [47] Hinn fyrsti maður er frá jörðu, jarðneskur, hinn annar maður er frá himni. [**JESÚS KRISTUR ER KALLAÐUR HINN SÍÐARI ADAM OG FRÁ HIMNI SEM VAR AÐ LÍFGANDI ANDA**] [48] Eins og hinn jarðneski var, þannig eru þeir einnig að eru hinir jarðnesku og eins og hinn himneski, svo eru þeir líka sem eru himneskur. [49] Og eins og vér höfum borið mynd hins jarðneska, munum vér einnig bera mynd hins himneska. [**TRÚIR AÐILAR VERÐA EINNIG HÆGT AÐ BREYTA (VIÐ HINN SÍÐASTA LÚÐUR)**] [50] En það segi ég, bræður, að hold og blóð getur eigi erft Guðs ríki, hvorki erfir heldur hið forgengilega óforgengileikann. [51] Sjá, ég sýna yður leyndardóm: Við munum ekki allir sofna, en allir munum vér breytt, [52] Í augnablikinu, á einu augabragði, við hinn síðasta lúður, því að lúðurinn mun gjalla og þá munu hinir dauðu upp rísa óforgengilegir, og við munum vera breyst. [**VIÐ HINN SÍÐASTA LÚÐUR ÞÁ MUNU HINIR DAUÐU UPP RÍSA ÓFORGENGILEGIR OG ÞEIR SEM ERU Á LÍFI Á ÞESSUM TÍMA SKAL GERÐ ÓDAUÐLEG**] [53] Þetta forgengilega á að íklæðast óforgengileikanum og þetta dauðlega að íklæðast ódauðleikanum. [54] Þannig að þegar þetta forgengilega hafa sett óforgengileikanum og þetta dauðlega skal hafa íklæðast ódauðleikanum, þá mun rætast orð það, sem ritað er: Dauðinn er uppsvelgdur í sigur. (1 Corinthians 15: 44-54 KJV)

> Jesús Kristur er eini maðurinn sem hefur séð Guð og verið með Guði.

[18] Enginn hefur séð Guð á hverjum tíma, eingetinn sonur, sem er í faðmi föðurins, hann hefur birt hann. (Jóhannesarbréf 1: 18 KJV); [37] Faðirinn, sem sendi mig, hefur sjálfur vitnað um mig. þú hefur hvorki heyrt rödd hans né séð ásýnd hans. (Jóhannesarbréf 5: 37 KJV)

[46] Ekki að nokkur maður hafi séð föðurinn, nema hann, sem er frá Guði, hann hefur séð föðurinn. (Jóhannes 6: 46 KJV); [2] (Því að líf kom fram, og vér höfum séð það, og bera vitni, og sýna yður að eilíft líf, sem var hjá föðurnum og var opinberað oss) (1 Jóhannesar 1: 2 KJV); [38] Ég tala það, sem ég hef séð hjá föður mínum, og þér gjörið það, sem þér hafið heyrt hjá föður yðar. (Jóhannesar 8: 38 KJV); [7] Ef þú hefðir þekkt mig, ættir þú að hafa vitað föður minn: Héðan þú veist hann og hafið séð hann. (Jóhannesar 14: 7 KJV)

[14] Og við höfum séð og vitnum, að faðirinn hefur sendi soninn til að vera frelsari heimsins. (1. Jóhannesarbréf 4: 14 KJV); [9] Jesús sagði við hann: Ég hef verið lengi tíma með þér, og enn hefur þú þekkir mig ekki, Filippus? Sá sem hefur séð mig, hefur séð föðurinn; og hvernig segir þú þá, Sýn þú oss föðurinn? (Jóhannes 14: 9 KJV)

Að hata Jesú Krist er að hata Jesú Krists OG Guðs.

[24] Ef ég hefði ekki unnið meðal þeirra þau verk, sem enginn annar hefur gjört, væru þeir ekki sekir um synd en nú hafa þeir séð þau og hata þó bæði mig og föður minn. (Jóhannes 15: 24 KJV)

Ef Guð og Jesús Kristur eiga að vera sama manneskjan þá hvers vegna Ritningin lýsa því yfir að fyrir trúaða félagsskap við Guð og Jesú Krist? [3] Það sem vér höfum séð og heyrt, það boðum vér yður, að þér séuð einnig hafa samfélag við okkur Og samfélag vort er við föðurinn og við son hans Jesú Krist. (1 Jóhannesar 1: 3 KJV)

Það er vegna þess að Guð, sem er faðir Jesú Krists og hvers trúaðs, er að vera tilbeðinn sem Guð. Það er líka vegna þess að Jesús Kristur, sem er sonur Guðs og Bróðir hvers trúaðs, er að vera tilbeðinn sem Guð því að Guð kynnt Jesú Krist sjálfu Guðs hönd eftir að Jesús Kristur sigraði synd og dauða; það er vegna þess að tilbeiðsla okkar Jesú Krist sem Guð þóknast Guði og það er bara einn af mörgum verðlaun sem Guð hefur veitt til triumphant sonar hans.

7.6 JESÚS KRISTUR ER EITT MEÐ GUÐI

Orðið ‘Einn’ er oft notað í Biblíunni til að tákna einingu tilgangi fleiri en einn einstakling. Þessi eining er ekki þýtt einn mann en nálægð tilgangi, markmið, og jafnvel eðli.

[5] Og Drottinn sté niður til þess að sjá borgina og turninn, sem mannanna synir voru að byggja. [6] Og Drottinn sagði: Sjá, fólkið er einn, og hafa allir sama tungumál; [**FÓLK ER EITT**] og þetta sem þeir byrja að gera, og nú ekkert vilja vera spennt fyrir þeim, sem þeir hafa ímyndað sér að gera. (Genesis 11: 5-6 KJV); [23] Og Drottinn sagði við hana tvær þjóðir í kviði þínum, og tveir ættleggir munu af innyfli þín; og ein þjóð verður sterkari en hinn, og eldri skal þjóna hinum yngri. [**EIN ÞJÓÐ**] (Genesis 25: 23 KJV)

[16] Þá skulum vér gefa yður vorar dætur yðar, og við munum taka yðar dætur oss til, og við munum búa hjá yður, og við verðum ein þjóð. [**EIN ÞJÓÐ**] ... [22] Aðeins hér vilja mennirnir gjöra við okkur fyrir að búa hjá okkur, að vera ein þjóð, ef sérhver karlkyn meðal vor umskerast, eins og þeir eru umskornir. [**EIN ÞJÓÐ**] (Genesis 34: 16, 22 KJV); [3] Og Móse kom og sagði fólkinu öll orð Drottins og öll ákvæði: Og allur lýðurinn svaraði með einum munni og sagði: Öll orðin, sem Drottinn hefur sagt við munum gera [**EIN RÖDD**] (Exodus 24: 3 KJV); [4] Heyr Ísrael! Drottinn, Guð vor, hann einn Drottinn: [**EINN HERRA HÉR EINN**] [5] Og þú skalt elska Drottin, Guð þinn, af öllu hjarta þínu, allri sálu þinni og af öllum mætti þínum. [6] Þessi orð, sem ég legg fyrir þig í dag, skulu vera í hjarta þínu: [7] Og þú skalt brýna þau fyrir börnum yðar, og tala um þau, þegar þú situr í húsi þínu, og þegar þú gengur með leið, og þegar þú leggst til hvíldar og þegar þú fer á fætur. (Mósebók 6: 4-7 KJV)

[1] Og það bar til, þegar allir konungar þeir, sem bjuggu hinumegin Jórdanar, í fjalllendinu, á láglendinu, og í öllum héruðum landsins til hafsins mikla gegnt Líbanon _ Hetítar, Amorítar, sem Kanaanítar, Peresíta, Hevíta og Jebúsíta, frétti það; [2] þá söfnuðust þeir saman, að berjast við Jósúa og Ísrael, með einum. [**EINN MAÐUR**] (Jósúabók 9: 1-2 KJV); [1] Þá lögðu allir Ísraelsmenn fóru út, og söfnuðurinn kom saman sem einn maður frá Dan til Beerseba, með Gíleaðland, Drottni í Mispa ... [**SEM EINN MAÐUR**] [8] Og allt reis fólkið upp sem einn maður, að segja:, Vér viljum ekki allir af okkur að fara heim til sín, hvorki við munum allir af okkur að kveikja í húsi hans ... [**EINS OG EINN MAÐUR**] [11] Þá gengu allir Ísraelsmenn saman í móti borginni, allir samhuga sem einn maður væri. [**EINS OG EINN MAÐUR**] (Dómarabókin 20: 1, 8, 11 KJV)

[6] Og andi Guðs kom yfir Sál, er hann heyrði þessi tíðindi, og varð hann ákaflega reiður mjög. [7] Hann tók sameykin og hjó þá sundur, og sendi þá í öllu Ísraels með hendur sendimönnum, seg: Hver sá kemur ekki fram eftir Sál og eftir Samúel, svo mun veitast naut hans. Og ótti við Drottin kom yfir fólk, og þeir komu út einhuga. [**EINHUGA**] (1 Samúelsbók 11: 6-7 KJV); [12] Og allir spámennirnir spáðu á og sagði: Far þú til Ramót í Gíleað, og dafna, því að Drottinn mun gefa hana í hendur konungi. [13] Sendimaðurinn, sem farinn var að hringja Míka mælti til hans og sagði:, Sjá nú, spámennirnir boðað til konungs með einum munni: [**EINUM MUNNI**] rætast orð þín, bið ég þig, að vera eins Orð einn af þeim, og tala það, sem er gott. (1 Kings 22: 12-13 KJV)

[13] Það kom jafnvel að fara, eins og lúðrarnir og söngvarar voru eins og einn, að gera eitt hljóð að heyrast lofa og þakka Drottni, [**SÖNGVARARNIR OG LÚÐURÞYTUR FRAMLEITT EITT HLJÓÐ (TÓNLIST) ÞVÍ ÞEIR VORU SEM EINN**] Og þegar þeir hófu upp raust sína með lúðra og skálabumbur og hljóðfæri, og lofaði Drottinn og sagði, að hann er góður, því að miskunn hans varir að eilífu, að þá var húsið fyllti ský, jafnvel í húsi Drottins, [**GUÐ ELSKAR LOF SEM HANN Á SKILIÐ SVO RÍKULEGA**] (2. Kroníkubók 5: 13 KJV);

[11] Og allir spámennirnir spáðu á og sagði: Far þú til Ramót í Gíleað, og dafna, því að Drottinn mun gefa hana í hendur konungi. [12] Sendimaðurinn, sem farinn var að Míka sagði við hann og sögðu: Sjá, spámennirnir boðað konungi einum samþykki; [**MEÐ EINN SAMÞYKKI**] láta orð þín því bið ég þig, að vera eins og einn um þeirra, og tala þér gott. (2 Chronicles 18: 11-12 KJV); [11] Engu að síður ýmsir af Asser, Manasse og Sebúlon höfðu auðmýkt sig, og komu til

Jerúsalem. [12] Einnig í Júda réð hönd Guðs, svo að hann gaf þeim eindrægni til þess að fylgja boði því, er konungur og höfuðsmennirnir höfðu orði Drottins. [**ÞEIM EITT HJARTA**] [13] Og það saman í Jerúsalem til fólks að halda hátíð hinna ósýrðu brauða í öðrum mánuði afar mikill söfnuður. (2 Kroníkubók 30: 11-13 KJV)

[1] En er sjöundi mánuðurinn kom, og Ísraelsmenn voru í borgunum, safnaðist lýðurinn saman eins og einn maður í Jerúsalem. [**ÞEIR VORU ÖLL SAMAN Á EINUM STAÐ FYRIR EINN TILGANG, SEM EINN MAÐUR AÐ TILBIÐJA GUÐ Í JERÚSALEM**] [2] Þá stóð upp Jósúa Jósadaksson og bræður hans, prestarnir, og Serúbabel Sealtíelsson og bræður hans, og reistu altari Ísraels Guðs, til færðar brennifórnir eftir því, sem það er ritað í lögmáli Móse, guðsmannsins. (Esrabók 3: 1-2 KJV); [1] Og allur lýðurinn safnaðist sig saman eins og einn maður í götunni sem var áður vatn hliðið, [**SEM EINN MAÐUR**] A ND þeir töluðu Esra fræðimann að koma lögbók Móse, sem Drottinn hafði boðið til Ísrael. [2] Og Esra prestur með lögmálið fram fyrir söfnuðinn, bæði karla og kvenna, og allt sem gæti heyrt með skilningi, á fyrsta degi hins sjöunda mánaðar. [3] Hann las þar áður götunni sem er fyrir framan Vatnshliðið frá morgni til hádegis, en karla og kvenna, og þeir sem gat skilið; og eyru alls lýðsins hlýddu lögmálsbók.

[4] Og Esra fræðimaður stóð á ræðustól tré, sem þeir höfðu gjört í þeim tilgangi; og hjá honum stóðu Mattitja, Sema, og Anaiah og Úría og Hilkía og Maaseja, honum til hægri handar; og á vinstri hendi, Pedajadóttir og Mísael og Malchiah og Hasúms og Hashbadana, Sakaría og Mesúllam. [5] Og Esra lauk upp bókinni í augsýn alls fólksins, (hann var hærra en allur lýðurinn) og þegar hann lauk henni upp, stóð allur lýðurinn upp: [6] Og Esra lofaði Drottin, hinn mikla Guð. Og allur lýðurinn svaraði: Amen, Amen, með að lyfta upp höndum sínum. Og þeir hneigðu sig, og bað til Drottins ásjónur sínar til jarðar. [7] Einnig Jesúa, Baní, og Serebja, Jamín, Akkúb, Sabtaí, Hódía, Maaseja, Kelíta, Asarja, Jósabad, Hanan, Pelaja, og levítarnir, lét fólk til að skilja lögmálið og fólkið var kyrrt á sínum stað. [8] Þeir lásu í lögmáli Guðs greinilega, og gaf tilfinningu, og leitt þá menn skildu hið upplesna. [9] Og Nehemía, sem er Tirshasa, og Esra prestur, fræðimaðurinn, og levítarnir, sem fræddu lýðinn, sögðu við allan lýðinn: Þessi dagur er helgaður Drottni, Guði yðar, harma eigi né grátið. Fyrir allt fólkið grét, þegar þeir heyrðu orð lögmálsins.

[10] Þá sagði hann við þá: Farið og etið fitu og drekka sæt vín og sendið þeim skammta til þeirra, sem ekkert er unnin, því að þessi dagur er helgaður Drottni vorum: hvorki vera hryggi yður, að gleði Drottins er hlífiskjöldur yðar. [11] Og levítarnir kurr öllum lýðnum á þessa leið Þegi þinn, því að þessi dagur er heilagur; hvorki vera þú hryggir. [12] Og allt fólkið fór til þess að eta og drekka, og senda skammta og til að gera mikla gleði, því að þeir höfðu skilið þau orð sem voru skýrði þeim. (Nehemíabók 8: 1-12 KJV); [37] Sjá, ég safna þeim saman úr öllum þeim löndum, þangað sem ég hefi rekið þá í reiði minni og heift, og í mikilli gremi, og ég mun flytja þá aftur til þessa staðar, og ég mun láta þá búa örugglega: [38] Og þeir skulu vera mín þjóð, og ég skal vera þeirra Guð: [39] Og ég mun gefa þeim eitt hjarta og eina breytni, svo að þeir óttist mig að eilífu, til góðs þeim, og sonum þeirra eftir þá, [**ÞEIM EITT HJARTA**] (Jeremía 32: 37-39 KJV); [18] Og þeir munu koma þangað, og þeir skulu taka burt allar svívirðingar af þeim og öllum þeim viðurstyggðum þeirra þaðan. [19] Og ég mun gefa þeim nýtt hjarta og ég mun setja nýjan anda í brjóst: [**ÞEIM EITT HJARTA**] A ND ég mun taka steinhjartað hjarta úr líkama þeirra og gefa þeim hjarta af holdi: [20] að þeir megi boðorðum mínum og varðveiti helgiathafnir

mínar, og gera þá, og þeir skulu vera mín þjóð, og ég skal vera þeirra Guð. (Esekíel 11: 18-20 KJV)

[4] Og hann svaraði og sagði við þá: Hafið þér eigi lesið, að hann, sem gerði þá í upphafi gerði þau karl og konu, [5] og sagði:, Fyrir því skal maður yfirgefa föður og móður og bindast konu hans? og þau tvö skulu verða einn maður [**VERA EITT HOLD**] [6] Því eru þau ekki framar tvö, heldur einn maður. [**VERA EITT HOLD**] Það sem Guð hefur tengt saman, má maður eigi sundur skilja. (Matteus 19: 4-6 KJV); [7] Þess vegna skal maður yfirgefa föður og móður og bindast konu sinni, [8] Og þeir skulu verða einn maður: [**VERA EITT HOLD**] Þannig eru þau ekki framar tvö, heldur einn maður. [**VERA EITT HOLD**] [9] Það sem Guð hefur tengt saman, má maður eigi sundur skilja. (Mark 10: 7-9 KJV); [24] Þá söfnuðust Gyðingar um hann og sögðu við hann: Hve lengi heldur þú að gera okkur að efast? Ef þú Kristur, þá seg oss það berum orðum. [25] Jesús svaraði þeim: Ég hef sagt yður, og þér trúið ekki Verkin, sem ég gjöri í nafni föður míns, þau vitna um mig. [26] En þú trúir ekki, vegna þess að þér eruð ekki úr hópi sauða minna, eins og ég sagði við þig. [27] Mínir sauðir heyra raust mína, og ég þekki þá, og þeir fylgja mér

[28] Og ég gef þeim eilíft líf, og þeir skulu aldrei að eilífu glatast, og enginn skal slíta þá úr hendi minni. [29] Faðir minn, sem hefur gefið mér þá, er meiri en allir, og enginn getur slitið þá úr hendi föðurins. [30] Ég og faðirinn erum eitt. [**‘ERU’ (FLEIRTALA) ‘EINN’ (EINTALA)**] [31] Gyðingar tóku aftur upp steina til að grýta hann. [32] Jesús svaraði þeim: mörg góð verk hef ég sýnt þér frá föður mínum, Fyrir hvert þeirra verka viljið þér grýta mig? [33] Gyðingar svöruðu honum og sögðu: Fyrir góð verk Vér grýtum þig ekki; heldur fyrir guðlast, og vegna þess að þú, sem ert maður, gjörir Guð sjálfur. [34] Jesús svaraði þeim, er það ekki skrifað í lögmáli yðar:, Ég hef sagt þér eruð guðir? [35] Ef það nefnir þá guði, sem Guðs orð kom, og ritningin verður ekki felld úr gildi: [36] Segja þér við mig, sem faðirinn hefur helgaði og sendi í heiminn, lastmæla Þú; vegna þess að ég sagði:, Ég er sonur Guðs? [37] Ef ég vinn ekki verk föður míns, trúið mér þá ekki. [38] En ef ég geri, þó að þú trúir mér ekki, trúið verkunum svo að þér skiljið og vitið, að faðirinn er í mér og ég í honum. [39] Nú reyndu þeir aftur að grípa hann, en hann gekk úr greipum þeirra, (Jóh 10: 24-39 KJV)

[51] Og þetta talaði hann ekki af sjálfum sér, en hann var æðsti prestur það ár, gat hann spáð, að Jesús mundi deyja fyrir þjóðina, [52] Og ekki fyrir þjóðina eina, heldur sem einnig hann ætti að safna saman í eitt með börnum Guðs sem voru dreifðir erlendis. [53] Þá frá þeim degi þorði þeir tóku saman ráð sín í að taka hann af lífi. [54] Jesús gekk því ekki lengur um meðal Gyðinga; en fór þaðan til lands í grennd við eyðimörkina, í þorp sem heitir Efraím, og þar hélt áfram með lærisveinum sínum. (Jóhannes 11: 51-54 KJV)

Jesús Kristur bað til Guðs að Trúaðir: ‘getur verið ein eins og við erum eitt’
- mögulegt vegna Guðs í Kristi í trúaða ekki gera Trúmaður ‘Guð’!

[1] Þessi orð talaði Jesús, hóf augu sín til himins og sagði: Faðir, stundin er komin; vegsama son þinn, að sonur þinn líka vegsamið þér: [2] Eins og þú hefur gefið honum vald yfir öllum mönnum, að hann gefi eilíft líf öllum þeim, sem þú hefur gefið honum. [3] Og þetta er hið eilífa líf að þekkja þig, hinn eina sanna Guð, og Jesús Kristur, sem þú sendir. [4] Ég hef gert þig

dýrlegan á jörðu með því að ég hef lokið vinnu sem þú fékkst mér að vinna. [5] Og nú, faðir, gjör þér mig sjálfan þér með þeirri dýrð, sem ég hafði hjá þér, áður en heimur var til. [6] Ég hef opinberað nafn þitt við mennina sem þú gafst mér úr heiminum: þinn þeir voru, og þú gafst mér þá, og þeir hafa varðveitt þitt orð. [7] Nú hafa þeir vitað að allt það, sem þú hefur gefið mér, vér erum yðar. [8] Ég hef gefið þeim orð sem þú gafst mér, og þeir tóku við þeim og vita með örugglega að ég kom út frá þér, og trúa því, að þú gerðir sendi mig. [9] Ég bið fyrir þeim: Ég bið ekki fyrir heiminum, heldur fyrir þeim sem þú hefur gefið mér, því að þeir eru þinn. [**TRÚAÐIR TILHEYRA GUÐI**]

[10] Og allt mitt er þitt og þitt er mitt, og ég er orðinn dýrlegur í þeim. [**ALLIR TRÚAÐIR SEM TILHEYRA JESÚ KRISTI TILHEYRA GUÐI; ALLIR TRÚAÐIR SEM TILHEYRA GUÐI TILHEYRA JESÚ KRISTI**] [11] Og nú er ég ekki lengur í heiminum, en þetta eru í heiminum, en ég kem til þín. Heilagi faðir, varðveit þá í þínu nafni þeim sem þú hefur gefið mér, svo að þeir verði eitt eins og við. [**AÐ ÞEIR VERÐI EITT EINS OG VIÐ ERUM (EINN)**] [12] Á meðan ég var hjá þeim í heiminum, Ég hélt þá í nafni þínu: þeir sem þú gafst mér ég hef haldið, og enginn þeirra glataðist nema sonur glötunarinnar, að ritningin rættist. [13] Og nú er ég kominn til þín; og þessir hlutir sem ég tala í heimi, sem þeir kunna að hafa fögnuð minn fullkominn í sjálfum sér. [14] Ég hef gefið þeim orð þitt, og heimurinn hataði þá, af því að þeir eru ekki af heiminum, eins og ég er ekki af heiminum. [**TRÚAÐIR ERU EKKI AF HEIMINUM EINS OG JESÚS KRISTUR ER EKKI AF HEIMINUM**] [15] Ég bið ekki, að þú ættir að taka þá úr heiminum, heldur að þú ættir að halda þeim frá illu. [16] Þeir eru ekki af heiminum, eins og ég er ekki af heiminum [**TRÚAÐIR ERU EKKI AF HEIMINUM EINS OG JESÚS KRISTUR ER EKKI AF HEIMINUM**] [17] Helga þá í sannleikanum þínu: Þitt orð er sannleikur. [18] Eins og þú sendir mig í heiminn, jafnvel svo hef ég sendi þá í heiminn.

[19] Og Ég helga mig, að þeir séu einnig helgaðir í sannleika. [20] Ég bið ekki einungis fyrir þessum, heldur og fyrir þá, sem einnig á mig trúa fyrir orð þeirra, [21] að allir séu þeir eitt: [**SVO SÉU ÞEIR EINNIG VERIÐ EINN**] eins og þú, faðir, ert í mér og ég í þér, svo séu þeir einnig í okkur: [**SVO SÉU ÞEIR EINNIG Í OKKUR**] að heimurinn trúi, að þú hefur sendi mig. [22] Og dýrð, sem þú gafst mér ég hef gefið þeim þá að þeir séu eitt, eins og við erum eitt: [**AÐ ÞEIR SÉU EITT EINS OG VIÐ ERUM EITT**] [23] ég í þeim og þú í mér, svo að þeir verði fullkomlega eitt, [**SEM ÞEIR KUNNA AÐ VERA FULLKOMLEGA EITT**] og að heimurinn viti, að þú hefur sendi mig, og hef elskað þá, eins og þú hefur elskað mig. [24] Faðir, ég vil að þeir, sem þú gafst mér, séu hjá mér, þar sem ég er; svo að þeir sjái dýrð mína, sem þú hefur gefið mér, því að þú elskaðir mig fyrir grundvöllun heims. [25] Réttláti faðir, heimurinn hefur ekki þekkt þig, en ég hef þekkt þig, og þessir vita, að þú sendir mig. [26] Og ég hef kunngjört þeim nafn þitt og mun kunngjöra, svo að kærleikur þinn, sem þú hefur auðsýnt mér, sé í þeim og ég sé í þeim. (Jóhannes 17: 1-26 KJV)

Postularnir voru saman á einum stað í einum (samningur) og voru fyllt með heilögum anda sem gaf þeim orðum að tala út frábæra verk Guðs í móðurmáli tungumálum hvers einstaklings staðar á hvítasunnudaginn.

[13] Og þegar þeir komu þangað, fóru þeir upp í loftstofuna, þar sem þeir dvöldust: Pétur og Jakobs og Jóhannesar, og Andrés, Filippus, og Thomas, Bartólómeus, Matteus, Jakob Alfeusson og Símon Zelotes og Júdas Jakobsson. [14] Þetta allt áfram með einum í bæninni ásamt konunum, og María, móðir Jesú, og bræður hans ... **[EINN MAÐUR]** [2 1] Og þegar hvítasunnudag var að fullu kominn, þeir voru allir saman á einum stað. **[EINN MAÐUR]** [2] Og í sömu svipan kom hljóð af himni eins þjóta sterkri vindur, og fyllti allt húsið, þar sem þeir voru. [3] Þá birtist við þá klofnar tungur, eins og af eldi væru, er kvísluðust og settust á hvern og einn þeirra. [4] Þeir fylltust allir heilögum anda og tóku að tala öðrum tungum, eins og andinn gaf þeim að mæla. [5] Þar bjuggu í Jerúsalem Gyðingar, guðræknir menn, úr öllum löndum undir himninum. [6] Nú þegar þetta var noised erlendis, dreif að fjölda manns, og voru brá mjög við, því að hver maður heyrði þá tala á sína tungu. [7] Og þeir voru allir furðu lostnir og undruðust og sögðu hver við annan: Sjá, eru ekki allir þessir sem tala Galíleumenn? [8] Og hvernig við heyrum hver í eigin tungu okkar, þar sem við vorum fædd? [9] Parthians og Meda, og Elamítar, og dvelja í Mesópótamíu, og í Júdeu, og Kappadókíu, í Pontus og Asíu, [10] Frýgíu og Pamfýlíu, Egyptalandi og í hlutum Líbýu um Kýrene, og fólk af Róm, Gyðinga og trúskiptinga, [11] Cretes og Arabar, við heyrum þá tala á tungum okkar frábæra verk Guðs. (Postulasagan 1: 13-14, 2: 1-11 KJV)

[45] Og seldu eignir sínar og fjármuni og skiptu þeim öllum mönnum, sem hver hafði þörf á. [46] Og þeir, að halda áfram daglega með einum huga í helgidóminum, og brjóta brauð í heimahúsum, neyttu fæðu þeirra með fögnuði og einlægni hjartans, **[EINN MAÐUR]** [47] Þeir lofuðu Guð og höfðu vinsældir af öllum. En Drottinn bætti við daglega við, er frelsast létu. (Postulasagan 2: 45-47 KJV); [1] Og eins og þeir töluðu til fólksins, prestarnir, og skipstjóra á musterinu, og saddúkea, komu að þeim, [2] voru æfir af því að þeir kenndu fólkinu og boða í Jesú upprisu dauðra. [3] Lögðu þeir hendur á þá og settu þá í varðhald til næsta morguns, því var nú kvöld. [4] En margir þeirra, er heyrt höfðu orðið, tóku trú, og tala karlmanna varð um fimm þúsundir. [5] Og það bar til á næsta dag, sem höfðingjar þeirra, og öldungarnir, og fræðimennirnir, [6] Og Annas, æðsti prestur, og Kaífas, Jóhannes, Alexander, og eins og margir sem voru í ætt við æðsta prestsins, var safnað saman í Jerúsalem. [7] Og er þeir höfðu sett þá í postulana fram og spurðu þeir, Með hvaða krafti eða í hvers nafni, hefur þú gert þetta? [8] Pétur, fylltur heilögum anda og sagði við þá, þér höfðingjar lýðsins og öldungar Ísraels, [9] Ef við eigum í dag að svara til saka vegna góðverks við sjúkan mann, með hvaða hætti hann sé heill orðinn, [10] Vera það yður öllum kunnugt og öllum Ísraelslýð, að í nafni Jesú Krists frá Nasaret, sem þú krossfestur, en Guð uppvakti frá dauðum, í hans hefur þessi maður heilbrigður fyrir augum yðar.

[11] Þetta er steinninn, sem sett var á engu af þér smiðirnir, sem er orðinn hyrningarsteinn. [12] Ekki er hjálpræðið í neinum öðrum, því að þar er ekkert annað nafn er mönnum gefið um víða veröld, sem getur frelsað oss. [13] Þegar þeir sáu djörfung Péturs og Jóhannesar og skildu, að þeir voru ólærðir leikmenn, undruðust; Þeir könnuðust og við, að þeir höfðu verið með Jesú. [14] Og fylgjast manninn, sem læknaður hafði verið, standa hjá þeim, máttu þeir ekki í móti mæla. [15] En er þeir höfðu boðið þeim að ganga út frá ráðinu, ráðstefnur þeir sín á milli, [16] Hvað eigum vér að gjöra við þessa menn? fyrir að ótvírætt tákn er orðið af þeirra er augljóst öllum þeim sem búa í Jerúsalem, og við getum ekki neitað því. [17] Þetta má ekki berast frekar út meðal lýðsins, Vér skulum því hóta þeim hastaði, að þeir tali héðan að engum manni í þessu

nafni. [18] Síðan kölluðu þeir þá fyrir sig og skipuðu þeim að tala eða kenna í Jesú nafni. [19] En Pétur og Jóhannes svaraði þeim, hvort það sé rétt í augum Guðs að hlýða yður fremur en honum Guði dæma þig. [20] Vér getum ekki annað en talað það, sem vér höfum séð og heyrt.

[21] Þannig að þegar þeir ógnuðu þeim enn frekar og slepptu þeim síðan, finna ekkert hvernig þeir gætu hegna þeim, vegna þess að fólk, því allir lofuðu Guð fyrir það, sem var gert.[22] En maðurinn var yfir fertugt, á hvern þessu tákni var sýnt. [23] Og vera sleppt, fóru þeir til félaga sinna og greindu öllu því, sem æðstu prestarnir og öldungarnir höfðu við þá talað. [24] En er þeir heyrðu það, hófu þeir upp raust sína til Guðs með einum, og sagði: Herra, ert þú Guð, sem hefur gert himin og jörð og haf og allt, sem í þeim er, **[EINN MAÐUR]** [25] Hver af munni þjóns þíns Davíðs hafa sagt: Hví geisuðu heiðingjarnir, og ímynda sér hégóma? [26] Konungar jarðarinnar risu upp, og höfðingjarnir söfnuðust saman gegn Drottni og gegn hans Smurða. [27] Því að sannarlega gegn þínu heilaga þjóns, sem þú hefir smurðir, þeir Heródes og Pontíus Pílatus ásamt heiðingjunum og Ísraelsmanna, voru saman komnir, [28] til að gjöra allt hendinni og þinn ráð ákvarðað, að verða skyldi. [29] Og nú, Drottinn, lít á ógnandi þeirra og veit þjónum þínum, sem með fulla djörfung að tala orð þitt, [30] Rétt þú út hönd þína til að lækna og lát tákn og undur verða fyrir nafn á þínu heilaga þjóns.

[31] Þegar þeir höfðu beðist fyrir, hrærðist staðurinn, þar sem þeir voru saman komnir, og þeir fylltust allir heilögum anda og töluðu orð Guðs af djörfung. [32] Og í þeim fjölda, sem trú hafði eitt hjarta og ein sál, og enginn sagði eitthvað af þeim sem ætti af því sem hann átti sjálfur; heldur höfðu þeir allt sameiginlegt. [33] Og með miklum krafti Postularnir báru vitni um upprisu Drottins Jesú, og mikil náð var yfir þeim öllum. [34] Eigi var heldur neinn þurfandi meðal þeirra, sem skorti, því að eins og margir eins voru eigendur landa eða hús selt þá, og kom með verð á hlutum sem seld voru, [35] og lögðu þá fyrir fætur postulanna, og var úthlutað til Sérhver gefi eins og hann hafði þörf til. (Postulasagan 4: 1-35 KJV)

[12] Og með hendur postulanna voru mörg tákn og undur unnu meðal fólks; (og þeir voru allir með einum huga í súlnagöngum Salómons. **[TRÚAÐRA VORU Í EINUM OG BLESSUN RANN]** [13] Og af leifunum gerði enginn samlaga sig þeim, en fólk með stækkunargleri þá [14] Og trúuðu voru. meira gafst Drottni, fjöldi karla og kvenna) [15] Að svo mikið að þeir komu fram jafnvel sjúka út á strætin og lögðu þá á rekkjur og couches, séu að minnsta kosti skuggann Péturs liggur eftir gæti skyggt sumir þeirra. [16] Það kom einnig á fjölmörgum úr borgunum umhverfis Jerúsalem, flutti með sér sjúka fólkinu, og þá, sem voru þjáða af óhreinum öndum, og þeir læknuðust allir. (Postulasagan 5: 1-16 KJV)

Trúarleiðtogar voru einum þegar þeir framkvæma Stefán.

[54] Þegar þeir heyrðu þetta, þeir voru að skera til hjartans, og þeir gnístu á honum með tönnunum. [55] En hann fullur af heilögum anda, leit upp staðfastlega til himins, og leit dýrð Guðs og Jesú standa til hægri handar Guði, [56] og sagði: Sjá, ég sé himnana opna, og Mannssoninn standa til hægri handar Guði. [57] Þá hrópuðu þeir hárri röddu og héldu fyrir eyrun og hljóp að honum með einum, **[EINN MAÐUR]** [58] Hann kastaði honum út úr borginni, og tóku að grýta hann, og vottarnir lögðu sitt föt á fótum ungum manni er, er Sál hét. [59] Og þeir grýttu Stefán ákalla Guð, og sagði: Drottinn Jesús, meðtak þú anda minn. [60] Hann féll á kné og

hrópaði hárri röddu: Drottinn, lát ekki þetta synd gjalda. Og er hann hafði sagt þetta, féll hann sofandi. (Postulasagan 7: 54-60 KJV)

A borg upplifað mikla gleði og lausn vegna þess að þeir voru í einum með prédikun Krists.

[5] Þá fór Philip niður í borginni Samaríu og prédikaði Krist þeim. [6] Og fólk með einum starði til þá hluti sem Philip talaði, heyrn og sjá tákn, sem hann gjörði. **[EINN MAÐUR]** [7] óhreina anda, grátur með hárri röddu, kom út af mörgum sem voru öndum með þeim, og margir taka með palsies og að haltir voru læknaðir. [8] Og mikill fögnuður var í þeirri borg. (Postulasagan 8: 5-8 KJV)

Fólkið í Týrus og Sídon voru einum þegar þeir fóru að heyra Heródes og guðlasta.

[20] Og Heródes hafði verið harla gramur þá Týrusar og Sídonar, en þeir fóru með einum til hans, og hafa gert Blastus geldings konungs vinur þeirra, og báðust friðar, en land þeirra var nærist landi konungs. **[EINN MAÐUR]** [21] Á tilsettum degi klæddist Heródes konungsskrúða, settist í hásæti hans, og gerði flutti þeim ræðu. [22] Og lýðurinn laust upp fagnaðarópi og sagði: Það er rödd guðs, en eigi maður. [23] Og strax engill Drottins laust hann, því að hann gaf ekki Guði dýrðina, og var hann át af ormum og gaf upp andann. [24] En orð Guðs efldist og breiddist út. (Postulasagan 12: 20-24 KJV)

Kirkjan forysta voru saman með einum huga til að senda þá Barnabas og Pál til að takast villa að læra af trúarlegum kennara.

[24] Með því að vér höfum heyrt, að tiltekin sem komu úr vorum hafa órótt þér með orðum og snýr röngunni sálir yðar, sagði, þú verður að vera umskorinn, og heldur lögmálið, sem vér gaf engin slík boð: [25] Það virtist gott oss, vera saman með einum huga, að kjósa menn og senda til yðar með vorum elskuðu Barnabasi og Páli, **[EINN MAÐUR]** [26] Menn sem hafa hazarded líf sitt fyrir nafni Drottins vors Jesú Krists. (Postulasagan 15: 24-26 KJV)

Gyðingar gert uppreisn gegn Páli með einum.

[8] Og Krispus höfðingi forstöðumaður samkundunnar, trúði á Drottin og allt heimafólk hans; og margir Korintumenn, heyrn tóku trú og létu skírast. [9] Þá mælti Drottinn við Pál um nótt með sýn Vertu ekki hræddur, en tala og halda frið: [10] að ég er með þér, og enginn maður skal setja á þig til að meiða þig: fyrir Ég á margt fólk í þessari borg. [11] Og hann hélt áfram þar eitt ár og sex mánuði, kenna orð Guðs meðal þeirra. [12] Og þegar Gallíón var staðgengill Akkeu, bundust Gyðingar gert uppreisn með einum gegn Páli, og fóru með hann til dómstólnum, **[EINN MAÐUR]** [13] og sagði: Þessi maður sannfærir menn til að dýrka Guð gagnstætt lögmálinu. (Postulasagan 18: 4-13 KJV)

Er það engin furða þá að jafnvel í dag, sumir fá riled og leitast við að valda vandræðum þegar Orð Guðs er frjálst kennt? Hið sama svar og sjá má út um allan heim þar sem Orðið kennir trúaðra. Hér frammi alla borgina Pál með einum í Asíu.

[23] Og á sama tíma reis ekki lítið hrærið um þannig. [24] Fyrir ákveðna manni að nafni Demetríus var silfursmiður, sem gerði silfur fórnarhæðir til Díönu, kom ekki lítið ávinning Drottni iðnaðarmenn; [25] sem hann kallaði saman með þeim, er unnu af eins starfi og sagði, Herrar mínir, þú veist að með þessari iðn við höfum auð okkar. [26] Þar að auki er að sjá og heyra, að ekki einn í Efesus, heldur nær um gjörvalla Asíu, Páll þessi hefur með fortölum sínum snúið mikið fólk, segja að þeir séu ekki guðir, sem eru gerðir með höndum: [27] Þannig að ekki Aðeins þessi iðn okkar er í hættu að verða að engu; en einnig að helgidómur hinnar miklu gyðju, Diana skal fyrirlitinn, og mikilfenglegt hennar ætti að vera eytt, sem öll Asía og heimurinn tilbiður. [28] Þegar þeir heyrðu þessi orð, þeir voru fullir af reiði, og hrópar Mikil er Artemis Efesusmanna. [29] Og öll borgin fylltist rugl. Og hafa lent Gaius og Aristarkus, menn Makedóníu, félagar Páls ferðast, hljóp þeir með einum í leikhúsi **[EINN MAÐUR]** (Post 19: 23-29 KJV)

Orðin, ‘Einn’ og ‘Einum’, eru oft notuð í Biblíunni til að tákna að þeir heitir eru ekki ein manneskja en hópur verur sem hafa sameiginlegan tilgang - ekki einu huga eða líkama.

[1] Því brýni ég yður, bræður, vegna miskunnar Guðs, að þú fram sjálfa yður að lifandi fórn, heilagri, Guði þóknanlegri, sem er sanngjarnt að halda. [2] Og að ekki uppfyllt til þessa heims, en að þú háttaskipti með endurnýjung hugarfarsins, svo að þér fáið að reyna, hver sé góða, fagra og fullkomna, vilji Guðs. [3] Ég segi, fyrir náð veitt mér, að hverjum manni, sem hjá þér, ekki að hugsa um sjálfan sig meira mjög en hann ætti að hugsa; en að hugsa soberly, sem Guð hefur brugðist hverjum manni mæli trúar. [4] Því eins og við höfum marga limi í einum líkama, og allir meðlimir hafa ekki allir sama starfa. [5] Þannig að við, þótt margir séu, eru einn líkami í Kristi, en hver einn hver annars limir **[EINN LÍKAMI]** [6] með þá gjafir mismunandi eftir þeirri náð, sem er gefið okkur, hvort spádómur skulum Spáðu í samræmi við hlutfall af trú; [7] eða ráðuneyti, láta okkur bíða á Þjónustuverkið okkar: eða sá sem kennir, á kennslu; [8] Eða hann sem áminnir, á hvatningu, sá sem gefur, láta hann gera það með einfaldleika; Sá sem reglur, með öðru, Sá sem sýnir miskunn, með gleði. (Rómverjabréfið 12: 1-8 KJV)

[5] En Guð þolinmæði og huggun gefi yður að vera eins og hugarfar hver til annars í samræmi við Krist Jesú. [6] Það máttu með einum huga og einum munni vegsamið Guð og föður Drottins vors Jesú Krists **[EINN HUGUR OG EINN MUNNUR]** [7] Því fá þér einn annan, eins og Kristur tók okkur einnig til dýrðar Guði. (Rómverjabréfið 15: 5-7 KJV); [14] Og Guð hefur uppvakið Drottin og mun uppvekja oss fyrir kraft sinn. [15] Veit ekki, að líkamir yðar eru limir Krists? skal ég þá að taka limi Krists og gjöra þá að skækjulimum? Guð forði. [16] Hvað? Veit ekki, að hann, sem er tengdur við skækju er einn líkami? **[EINN LÍKAMI]** Fyrir tveimur, segir hann, skulu verða einn maður. **[EITT HOLD]** [17] En sá er samlagar sig Drottni er einn andi. **[EINN ANDI]** [18] Flýið hór. Sérhver önnur synd, sem maðurinn gerir er fyrir utan

líkama; en sá sem skuldbindur saurlifnaður syndgar á móti eigin líkama.[19] Hvað? Veist þú ekki, að líkami yðar er musteri heilags anda, sem í yður er, sem þú hefur af Guði, og þú ert ekki þitt eigið? [20] Því að þú ert verði keyptir Vegsamið því Guð með líkama yðar, og í anda, sem Guðs er. (1. Korintubréf 6: 14-20 KJV)

[4] Þegar um því eta af þeim hlutum sem eru í boði í fórn skurðgoðum, þá vitum vér, að skurðgoð er ekkert í heiminum og að enginn er annar Guð nema einn. [5] Því þó þeir, sem eru kallaðir guði, hvort heldur á himni eða jörðu, (eins og það er guð margir, og Lávarðurs margir) [6] En okkur er einn Guð, föðurinn, hverjir eru allir hlutir og við í honum, [**EINN GUÐ**]. og einn Drottin Jesú Krist, sem allir hlutir eru, og við af honum [**EINN ER DROTTINN JESÚS KRISTUR**] (1 Corinthians 8: 4-6 KJV)

[12] Því að eins og líkaminn er einn og hefur marga limi, en allir limir þess að vera einn líkami, þótt margir séu, eru einn líkami, þannig er og Kristur. [13] Í einum anda erum vér allir skírðir til að vera einn líkami, hvort sem vér vera Gyðingar eða Grikkir, hvort sem við er þræll eða frjáls; og hafa verið allt gert til að drekka í einum anda. [14] Því að líkaminn er ekki einn limur, heldur margir. [15] Ef fóturinn segði: Fyrst ég er ekki hönd, heyri ég ekki líkamanum; er það ekki þar fyrir líkamanum? [16] Og ef eyrað segði: Fyrst ég er ekki auga, heyri ég ekki líkamanum; er það ekki þar fyrir líkamanum? [17] Ef allur líkaminn væri auga, hvar væri þá heyrnin? Ef hann væri allur heyrn, hvar væri þá lykta? [18] En nú hefur Guð sett hvern einstakan lim á líkamann, eins og það hefur þóknaðist. [19] Og ef þeir væru einn limur, hvar væri þá líkaminn? [20] En nú eru þeir margir aðilar, en líkaminn einn. [21] Og Augað getur ekki sagt við höndina: Ég þarfnast ykkar: né heldur höfuðið við fæturna: Ég þarfnast ykkar. [22] Nei, miklu fremur þeir limir á líkamanum, sem virðast vera feeble, eru nauðsynleg:

[23] Og þeir limir á líkamanum, sem við teljum vera minna metinn, á þetta við bestow meiri sæmd; og uncomely hlutar okkar hafa þyngri fríðleik. [24] Fyrir yndislegir hluta okkar hafa enga þörf, en Guð hefur hert líkamann saman, hafa gefið meiri sæmd að þeim hluta sem skorti. [25] Að það ætti ekki að vera klofningur í líkamanum; en að meðlimir ættu að hafa sömu umhyggju hver fyrir öðrum. [26] Og hvort heldur einn limur þjáist, þá þjást allir limirnir með honum, eða einn limur er í hávegum hafður, samgleðjast allir limirnir með honum. [27] Nú Þér eruð líkami Krists og limir hans. [28] Og Guð hefur sett nokkra í kirkjunni, fyrst postula, í öðru lagi spámenn, í þriðja lagi kennara, eftir að kraftaverk, þá gjafir lækna, vinna líknarstörf, stjórna og tala tungum. [29] eru allir postular? eru allir spámenn? eru allir kennarar? eru allir kraftaverkamenn? [30] Hefur allar gjafir lækningu? tala allir tungum? túlka allt? [31] En girnast ákaft bestu gjafir og enn nú bendi ég yður mun ágætari leið. (1 Corinthians 12: 12-31 KJV)

[27] Fyrir eins og margir af þú sem hafa verið skírðir til samfélags við Krist, þér hafið íklæðst Kristi. [28] Það er enginn Gyðingur né grískur, þræll né frjáls maður, karl né kona, því að þú ert allir eitt í Kristi Jesú. [29] Og ef þú Kristi, þá eruð þér niðjar Abrahams, erfingjar eftir fyrirheitinu. (Galatabréfið 3: 27-29 KJV); [9] Og hann kunngjörði oss leyndardóm vilja síns, samkvæmt velþóknunar sem hann hefur ætlaði í sér: [10] Það er í ráðstöfun fyllingar tímanna hann ætlaði að safna saman í eitt allt í Kristi, bæði sem er á himnum, og sem er á jörðu, jafnvel í honum: [11] Í honum höfum vér þá líka öðlast arfleifðina, og oss var fyrirhugað samkvæmt fyrirætlun hans, er framkvæmir allt eftir ályktun vilja síns: (Efesusbréfið 1: 9-11 KJV)

[8] Því að af náð eruð þér hólpnir orðnir fyrir trú Þetta er ekki yður að það er Guðs gjöf. [9] Ekki byggt á verkum, enginn skal geta miklast af því. [10] Vér erum smíð Guðs, skapaðir í Kristi Jesú til góðra verka, sem hann hefur áður fyrirbúið, til þess að við skyldum leggja stund á þau. [11] Því muna, að þú vera í tíma áður heiðingja í holdinu, sem eru kallaðir óumskornir af því sem er kallað Umskurn í holdinu gert af höndum; [12] Það á þeim tíma sem þú varst án Krists, að vera geimverur frá Commonwealth Ísraels, og fólk frá sáttmálana og fyrirheit, sem hafa enga von, og án Guðs í heiminum: [13] En nú í Kristi Jesú þér sem stundum voru fjarlægir, orðnir nálægir fyrir blóð Krists. [14] Fyrir hann er vor friður, sem hefur gjörði báða að einum og hefur brotið niður vegginn, fjandskapinn milli okkar; [15] Eftir að hafa afnumið í hold hans fjandskap, jafnvel lögmáli boðorðum sem eru í helgiathöfnum; fyrir að gera í sjálfum sér af tveimur einn nýjan mann, svo að friði; [16] Og að hann gæti sætt bæði Guði í einum líkama með krossi, hafa drepið fjandskap þannig: [17] Og kom og boðaði frið yður, sem voru álengdar, og þeim sem voru í nánd. [18] Fyrir hann eigum vér hvorir tveggja aðgang í einum anda til föðurins. [19] Nú þú ert ekki framar gestir og útlendingar, heldur samborgara hinna heilögu og heimamenn Guðs; [20] Og eru byggð á grundvelli postulana og spámennina, en Krist Jesú sjálfan að hyrningarsteini; [21] Í honum er öll byggingin með búnar ramma vex saman við að heilagt musteri í Drottni: [22] Í honum verðið þér líka reist saman fyrir bústað Guði fyrir anda hans. (Efesusbréfið 2: 8-22 KJV)

[1] I því fangi Drottins, áminni yður sem þú gengur verðugur köllun sem þú ert kallaður, [2] Með hvívetna lítillátir og hógværir, með umburðarlyndi, þolinmæði hver annan í kærleika; [3] Kappkostið að varðveita einingu andans í bandi friðarins. [4] Það er einn líkami, og einn andinn, eins og þú ert gestur í einu vonar, [5] Einn er Drottinn, ein trú, ein skírn, [6] Einn Guð og faðir allra, sem er yfir öllum, með öllum og í yður öllum. [7] En við hvert og eitt okkar er gefið náð í samræmi við mælikvarða á gjöf Krists. [8] Því segir hann, þegar hann steig upp til hæða, leiddi hann högum fanga og gaf gjafir mönnunum. [9] (Nú þegar hann steig upp, hvað er það annað en að hann hefur einnig stigið niður í djúp jarðarinnar? [10] Sá sem steig niður, er og sá, sem upp sté, upp yfir alla himna til þess að fylla allt) [11] Og hann gaf sumir eru postular, og sumir spámenn, og sumir trúboðar, sumir hirðar og kennarar; [12] Þeir eiga að fullkomna hina heilögu og starfi þjónustu í uppbyggingar á líkama Krists:

[13] Þar til við öll einhuga í trúnni og þekkingunni á syni Guðs, til fullkominn maður, til vaxtartakmarki af fyllingu Krists [14] Vér eigum ekki að vera meira börn, sem hrekjast til og frá, og fara um með hverjum vindi kenningu, með sleight karla og vélabrögðum villunnar, þar sem þeir liggja í leyni til að blekkja; [15] heldur að ástunda sannleikann í kærleika og vaxa upp til hans í öllu, sem er höfuðið, Kristur: [16] Af hverjum allur líkaminn búin og gekk saman og samningur af því sem hvert sameiginlegum birgðum, samkvæmt skilvirka vinna í mælikvarði á hverjum hluta, gerir hækkun á hann líkamann uppbyggingar í kærleika. [17] Þetta segi ég þá og vitna í Drottni, að þér ganga héðan ekki eins og heiðingjarnir ganga í hégóma huga þeirra, [18] Með skilningur sortna, þeir eru fjarlægir lífi Guðs vegna vanþekkingarinnar, sem í þeim er, vegna þess að blindu hjarta sínu: [19] Hver vera tilfinningalausir og hafa ofurselt sig yfir til róstur, að vinna alla konar siðleysi af græðgi. [20] En þú hefur ekki svo lært Kristi; [21] Ef svo, að þér hafið heyrt um hann og hafið verið um hann fræddir eins og sannleikurinn er í Jesú:

[22] Það sem þú sett af um fyrrum samtal gamall maður, sem er spilltur af tælandi girndum, [23] en endurnýjast í anda og hugsun [24] Og sem þú setur á hinum nýja manni, sem skapaður er eftir Guði í réttlæti og heilagleika sannleikans. [25] Því setja burt liggjandi, tala sannleika hver

við sinn náunga, því að vér erum hver annars limir. [26] Vera þér reiðist, þá syndgið ekki: Látið ekki sólina setjast yfir reiði yðar [27] Gefið djöflinum ekkert færi. [28] Og sá sem stal stela, en leggi hann vinnu, vinna með höndum það, sem er gott, að hann gæti þurft að gefa honum sem þarf. [29] Látið ekkert skaðlegt orð líða yður af munni, heldur það eitt, sem er gott að nota uppbyggingar, að það þjóni náð Drottni heyra. [30] Og syrgja ekki Guðs heilaga anda, þar sem þú ert innsiglaðir með til endurlausnardagsins. [31] Látið hvers konar beiskju, ofsa, reiði, og hávaða og lastmæli vera fjarlægt yður og alla mannvonsku yfirleitt: [32] Og vera þú góðviljaðir hver við annan, miskunnsamir, fúsir til að fyrirgefa hver öðrum, eins og Guð fyrir sakir Krists hefur fyrirgefið yður. (Efesusbréfið 4: 1-32 KJV)

[17] Því að þér ekki óskynsamir, heldur skilja, hver sé vilji Drottins. [18] Og yður ekki drukkna af víni, þar er umfram, Fyllist heldur andanum; [19] Í viðtali við yður með sálmum, lofsöngum og andlegum ljóðum, söng og gera lag í hjarta yðar til Drottins, [20] þakkið alltaf fyrir öllu til Guðs og föður í nafni Drottins vors Jesú Krists, [21] Sendi yður hver á annan í ótta Guðs.
[22] konur, verið undirgefnar sjálfa yður eiginmönnum yðar, sem Drottni. [23] Því að maðurinn er höfuð konunnar, eins og Kristur er höfuð kirkjunnar, og hann er frelsari líkama síns. [24] En eins og kirkjan er undirgefin við Kristi, þannig séu og konurnar vera eiginmönnum sínum og í öllu. [25] Þér menn, elskið konur yðar eins og Kristur elskaði kirkjuna og lagði sjálfan sig fyrir það; [26] til þess að helga hana og hreinsa það með vatnsins með orði, [27] sem hann vildi leiða hana fram fyrir sig í dýrð, hún hefði blett eða hrukku, eða neitt þess háttar; en það ætti að vera heilög og lýtalaus. [28] Þannig skulu eiginmennirnir elska konur sínar eins og eigin líkami. Sá sem elskar konu sína, elskar sjálfan sig. [29] Enginn hefur nokkru sinni hatað eigið hold, en nærir það og annast, eins Drottins kirkjunnar: [30] Því að vér erum limir á líkama hans, af holdi hans, og af hans beinum. [31] Þess vegna skal maður yfirgefa föður og móður og skal tengd við eiginkonu sína, og þau tvö skulu verða einn maður. [32] Þetta er mikill leyndardómur: Ég hef í huga Krist og kirkjuna. [33] Engu að síður skal hver yðar einkum elska eiginkonu sína eins og sjálfan sig; og konan beri lotningu fyrir manni sínum. (Efesusbréfið 5: 17-33 KJV)

Hinir trúuðu í Filippí voru hvattir til að standa stöðugir í einum anda og með einum huga að vinna saman fyrir trúnni á fagnaðarerindið.

[25] Og hafa þetta traust, ég veit að ég skal fara og halda áfram með ykkur öllum fyrir framgang og gleði í trúnni; [26] Það fögnuður yðar verði algengari í Jesú Kristi fyrir mig með því að koma til þín mín aftur. [27] En hvað samtalið vera eins og það verður fagnaðarerindi Krists: Hvort sem ég kem og heimsæki yður eða annað vera fjarverandi, má ég heyra málefnum þínum, sem þér standið stöðugir í einum anda og með einum huga að reyna saman trú fagnaðarerindisins;
[28] Og í engu bilt við andstæðinga þína: hver er þá augljóst tákn glötunarinnar, en þér hjálpræðisins og Guðs. (Filippíbréfið 1: 25-28 KJV)

[1] Ef nokkurs má sín einhver huggun í Kristi, ef einhver huggun af kærleika, ef samfélag andans, ef ástúð og meðaumkun, [2] Uppfylla þér gleði mína, að þú vera eins og hugarfar, hafa sama kærleika, vera einn samkomulagi sáttir. [3] Gjörið ekkert af eigingirni eða hégómagirnd dýrð; en í auðmýkt láta hvert álit öðrum betri en þeir sjálfir. [4] Lítið ekki aðeins á eigin hag, heldur gengur hver maður einnig á annarra. [5] Verið með sama hugarfari í yður, sem var einnig í Kristi Jesú: [6] Hann var í Guðs mynd, hélt að það ekki rán að vera jafn Guði: [7] en vék engu mannorð, og tók hann til þjóns mynd og varð í manna líki: [8] Hann kom fram sem maður, lægði

sjálfan sig og varð hlýðinn allt til dauða, já, dauðans á krossi. [9] Því Guð hefur einnig hátt upp hafið hann og gefið honum nafnið, sem hverju nafni er æðra: [10] Það á nafni Jesú skuli hvert kné beygja sig á hlutum á himni, og hluti í jörðu og það undir jörð [11] Og sérhver tunga játa að Jesús Kristur er Drottinn, til dýrðar Guði föður. (Filippíbréfið 2: 1-11 KJV)

[14] Og umfram allt þetta sett á kærleika, bandi fullkomnunar. [15] Og láta friður Guðs ríkja í hjörtum yðar, til sem einnig þú ert gestur í einum líkama; og vera þakklátur. [16] Látið orð Krists búa í þér ríkulega með hvers konar vísdómi; kennslu og áminnið hver annan með sálmum, lofsöngum og andlegum ljóðum, söng með náð í hjörtum yðar til Drottins. (Kól 3: 14-16 KJV)

[9] En við sjáum, að Jesús, sem var gert litlu minni en Guð fyrir þjáningar dauðans, krýndur vegsemd og heiðri, að hann af náð Guðs ætti deyja fyrir hvern mann. [10] Því varð hann, fyrir hvern eru allir hlutir, og af sem eru allt, leiðir marga syni til dýrðar, að gera skipstjóra hjálpræðis fullkomna með þjáningum. [11] Því að sá sem helgar og þeir sem helgaðir verða eru allir frá einum: Þess vegna telur hann sér eigi vanvirðu að kalla þá bræður, [12] og sagði: Ég mun kunnugt gjöra nafn þitt bræðrum mínum, í miðri kirkju mun ég lofsyngja þig. [13] Og aftur, ég mun treysta á hann. Og enn fremur: Sjá ég og börnin, er Guð gaf mér. [14] Með því sem nú börnin eru þátttakendur af holdi og blóði, þá hefur hann og sjálfur tók einnig þátt þess; að hann með dauða sínum gæti að engu hann, sem hefur mátt dauðans, það er að segja djöfulinn, [15] Og skila þá, sem af ótta við dauðann voru allir ævi undir þrælkun seldir. [16] Því að víst er að hann tók ekki á hann eðli engla; en hann tók að sér afsprengi Abrahams. [17] Því í öllu það það var skylda á hann að verða líkur bræðrum sínum, svo að hann gæti verið miskunnsamur og trúr æðsti prestur í hlutum sem lúta Guði, til þess að friðþægja fyrir syndir lýðsins. [18] Með því að leggja Sjálfur hefur hann þjáðst og hans verið freistað er hann fær um að hjálpa þeim, er verða fyrir freistingu. (Hebreabréfið 2: 9-18 KJV)

[1] Hver trúir, að Jesús sé Kristur, er af Guði fæddur, og hver sem elskar hann að hann gat elskar hann einnig barn hans. [2] Með þetta sem við vitum að við elskum Guðs börn, að vér elskum Guð og breytum eftir boðorðum hans. [3] Til er kærleikur Guðs, að vér höldum hans boðorð og boðorð hans eru ekki þung. [4] Því hver er fæddur af Guði sigrar heiminn, og þetta er sigur sem sigrar heiminn, jafnvel trú okkar. [5] Hver er sá, sem sigrar heiminn, nema sá sem trúir, að Jesús sé sonur Guðs? [6] Hann er sá sem kom með vatni og blóði, Jesús Kristur; Ekki með vatninu einungis, heldur með vatninu og með blóðinu. Og andinn er sá sem vitnar, því að andinn er sannleikurinn. [7] Því að þrír eru þeir sem vitna í himninum: Faðirinn, orðið og heilagur andi, og þessir þrír eru eitt. [8] Og þeir eru þrír sem vitna á jörðunni, Andann, og vatn, og blóðið, og þeim þremur ber saman.

[9] Ef við fáum manna vitnisburð gildan, en vitnisburður Guðs er meiri fyrir þetta er vitnisburður Guðs, hann hefur vitnað um son sinn. [10] Sá sem trúir á Guðs son hefur vitnisburðinn í sjálfum sér, sá sem trúir ekki Guð hefur gert hann að lygara, vegna þess að hann trúir ekki á hreinu að Guð hefur vitnað um son sinn. [11] Og þetta er vitnisburðurinn, að Guð hefur gefið oss eilíft líf og þetta líf er í syni hans. [12] Sá sem hefur soninn á lífið, og sá sem hefur ekki hefur Guðs son á ekki lífið. [13] Þetta hef ég skrifað yður, sem trúið á nafn Guðs sonar, að þú vitir, að þér hafið eilíft líf, og að þér skuluð trúa á nafn Guðs sonar. (1 Jóh 5: 1-13 KJV); [12] Og hornin tíu, sem þú sást, eru tíu konungar, sem hafa eigi tekið konungdóm enn; en fá vald sem konungar eina stund ásamt dýrinu. [13] Þessir hafa allir eitt ráð, og skal gefa vald sitt og styrk Drottni dýrinu. [14] Þetta skal gera stríð við lambið, og lambið munu sigra þá, því að lambið er Drottinn drottna

og konungur konunga, og þeir sem eru með honum eru kallaðir, og útvöldu og trúu. (Opinberunarbókin 17: 12-14 KJV)

Það er þá ekki að furða að Ritningin lýsir Trúmaður að vera 'Einn' með Guði sem Trúmaður er ekki Guð en það kemur fram að Trúmaður er eitt með Guði. Á sama hátt, Jesús Kristur er einnig lýst yfir að vera 'Einn' með Guði en ekki fram Kristur vera einn með Guði gera Jesú Krist Guðs. Þess vegna, að viðbrögð við tillögur að Jesús Kristur og Guð, sá sem sendi eingetinn son sinn til jarðar til að deyja á krossinum, er sami maður þarf að vera hljómandi, 'NEI', frá Biblíunni eins og Jesú Krist eru EITT Í TILGANGI EINGÖNGU - EKKI 'EINN Í ÞREMUR PERSÓNUM' EÐA 'ÞRÍR Í EINUM EINSTAKLINGI' sem ranglega fram hjá hefðum manna.

Trúaðir er sagt í Biblíunni að þeir eru í Kristi og á Guði og öfugt: Guð á hverju trúaða og Krists í hverju trúaða; enn þetta er ekki að gera hvert Trúmaður Guð eða Jesú Krist.Sömuleiðis, þar Ritningin segir Kristur er í Guði og Guð í Kristi er það ekki að fylgja að þeir, of, eru sami maðurinn.

Ritningin segir frábæra sambandi Trúaðir hafa við Guð og Jesú Krist þar Trúaðir eru Eitt með Guði OG Einn við Jesú Krist.

[9] En þú ert ekki í holdi, heldur andans menn, ef svo sem andi Guðs býr í yður. En ef einhver hefur ekki anda Krists, þá er sá ekki hans. [10] En ef Kristur er í yður, þá er líkaminn að sönnu dauður vegna syndarinnar, en andinn veitir líf vegna réttlætisins. (Rómverjabréfið 8: 9-10 KJV); [29] að enginn maður skuli hrósa sér fyrir Guði. [30] En hann er yður í Kristi Jesú, sem Guðs er gjört við okkur visku og réttlæti og helgun, og innlausn: [31] Það, eins og það er skrifað: Sá sem hrósar, láta honum dýrð í Lávarður. (1 Corinthians 1: 29-31 KJV); [5] Því þó þeir, sem eru kallaðir guði, hvort heldur á himni eða jörðu, (eins og það er guð margir, og höfðingjar margir) [6] En okkur ekki nema einn Guð, föðurinn, hverjir eru allir hlutir og við í honum; og einn Drottin Jesú Krist, sem allir hlutir eru, og við af honum. (1 Corinthians 8: 5-6 KJV); [20] Fyrir alla sem fyrirheit Guðs í honum eru já, og í honum Amen, til dýrðar Guðs með okkur. [21] Nú sem staðfestir hann oss ásamt yður staðfasta í Kristi og hefur smurt oss er Guð, [22] Hver hefur einnig innsigli sitt á oss og gefið anda sinn sem pant í hjörtum vorum. (2 Korintubréf 1: 20-22 KJV)

[5] að vér prédikum ekki sjálf, en Krist Jesú Drottinn, og okkur þjónar þínir vegna Jesú. [6] Guð, sem bauð ljósið að skína fram úr myrkri, hefur skein í hjörtum okkar, að gefa birtu legði af þekkingunni á dýrð Guðs í ásjónu Jesú Krists. [7] En þennan fjársjóð höfum vér í leirkerum, til þess að prýði af krafti má Guðs, en ekki frá oss. (2. Korintubréf 4: 5-7 KJV); [18] Og allt eru Guðs, sem hefur sætti oss við sig fyrir Jesú Krist, og hefur gefið oss þjónustu sáttargjörðarinnar; [19] Að vita, að Guð var í Kristi, sætti heiminn við sig, ekki eigna misgjörðir þeirra við þá; og hefur skuldbundið oss að boða orð sáttargjörðarinnar. [20] En nú erum við sendiherrar fyrir Krist, eins og Guð hvíldist bið yður með okkur: Við biðjum þig í stað Krists, að þér sættast við Guð. (2 Korintubréf 5: 18-20 KJV); [18] Ég óskað Titus, og hjá honum vil ég sendi bróður. Vissir Titus gera hagnað af þér? gengum við ekki í sama anda? gengum við ekki í sömu

skrefum? [19] Enn held þér að við að afsaka okkur yður? við tölum fyrir augliti Guðs í Kristi, en við gerum allt, sárt ástvinur, fyrir uppbyggingar þinn. [20] Ég óttast, svo þegar ég kem, mun ég ekki fundið þér eins og ég vildi, og að ég mun finnast yður eins og þú vildi ekki þá gæti umræðum, öfund, reiði, eigingirni, baktals, hvísla, þroti, mannþröng: (2 Corinthians 12: 18-20 KJV); [20] Ég er krossfestur með Kristi En ég bý; enn ekki ég, heldur lifir Kristur í mér lífið sem ég lifi nú hér á jörð, lifi ég í trúnni á Guðs son, sem elskaði mig og lagði sjálfan sig fyrir mig. (Galatabréfið 2: 20 KJV)

[16] Nú Abraham og niðja hans voru loforð. Hann segir ekki, og að fræ, eins og margir, en eins og einn, og niðjum þínum, sem er Kristur. [17] Og þetta segi ég, að sáttmálinn, sem áður var staðfestur af Guði, lögum, sem var fjögur hundruð og þrjátíu árum síðar, ekki disannul, að það ætti að gera fyrirheitið úr gildi. (Galatabréfið 3: 16-17 KJV); [10] Vér erum smíð Guðs, skapaðir í Kristi Jesú til góðra verka, sem hann hefur áður fyrirbúið, til þess að við skyldum leggja stund á þau. (Efesusbréfið 2: 10 KJV); [13] Bræður, ekki tel ég sjálfan mig enn hafa höndlað en einn hlutur ÉG gera, gleymi því, sem að baki er, og ná út til þá hluti sem framundan er, [14] Ég ýta í átt að markinu, til verðlaunanna af hár starf Guðs í Kristi Jesú. (Filippíbréfið 3: 13-14 KJV); [2] Setja ástúð þinni á hlutum hér að ofan, en ekki um það sem á jörðinni. [3] að þú ert dauður, og líf þitt er hulinn með Kristi í Guði. [4] Þegar Kristur, sem er líf okkar, skulu vera, þá skalt þú koma með honum í dýrð. (Kól 3: 2-4 KJV);

[17] Biðjið án afláts. [18] Þakkið því að það er vilji Guðs með yður í Kristi Jesú. [19] Slökkvið ekki andann. (1 Þessaloníkubréf 5: 17-19 KJV); [11] Þess vegna biðjum vér og alla tíma fyrir yður, að Guð vor myndi telja yður maklega þessari köllun, og fullkomni allt hið góða ánægju af gæsku hans, og vinnið í trú og með krafti: [12] Það nafn Drottins vors Jesú Krists verði dýrlegt í yður og þér í honum fyrir náð Guðs vors og Drottins Jesú Krists. (2 Þessaloníkubréf 1: 11-12 KJV); [19] Og við vitum, að vér tilheyrum Guði og allur heimurinn liggur í illsku. [20] Og við vitum að sonur Guðs er kominn og hefur gefið oss skilning, til þess að vér þekkjum hann það er satt, og við erum í hinum sanna Guði fyrir samfélag vort við son hans Jesú Krist. Þetta er hinn sanni Guð og eilífa lífið. (1 Jóh 5: 19-20 KJV); [1] Jude, þjónn Jesú Krists, bróðir Jakobs, þeim sem helgaðir eru af Guði föður og varðveittir Jesú Kristi, og kallaði. (Jude 1: 1 KJV)

Er það engin furða að Biblían segir að þeir sem sáu Jesú Krist sá föðurinn þegar Guð var í Kristi (og Krist var á Guð)? Ritningin segir að við líka, eru spegill Guðs og Jesú Krists til heimsins vegna þess að við höfum Guð og Jesú Krist í okkur frá því við samþykkt Krist inn í líf okkar. Þessi framsetning Guðs er ekki að gera okkur Guð (eða Jesú Krist) og hvorki er Guð í Jesú Kristi að Kristur Guð eða önnur auðkenni á mannasetningum vill hugsa. Við erum börn Guðs og lifa á Guð og Jesú Krist vegna þess hvað Guð náð með fórn Krists á krossinum og upprisu hans frá dauðum.

[26] Því að þú ert öll Guðs börn fyrir trúna á Krist Jesú. [27] Fyrir eins og margir af þú sem hafa verið skírðir til samfélags við Krist, þér hafið íklæðst Kristi. [28] Það er enginn Gyðingur né grískur, þræll né frjáls maður, karl né kona, því að þú ert allir eitt í Kristi Jesú. [29] Og ef þú Kristi, þá eruð þér niðjar Abrahams, erfingjar eftir fyrirheitinu. (Galatabréfið 3: 26-29 KJV)

SEM VERÐUR GERT?

Við höfum svo margt til að lifa fyrir og ekki tíma til að ræða kosti rök um Guð - sérstaklega þegar þær koma frá hugmyndaflug 'náttúrlegi maður' sem getur ekki Guð, hvað þá að skilja Ritninguna. [11] Fyrir hvað maður veit hvað af manni, nema andi mannsins, sem í honum er? jafnvel svo það, sem Guð veit enginn, en andi Guðs. [12] Nú höfum ekki hlotið anda heimsins, heldur andann, sem er frá Guði, að vér skulum vita það sem eru frjálslega gefið okkur frá Guði. [13] Hvaða tölum vér ekki í orðum sem viska mannsins kennir, en sem heilagur andi kennir; bera andlega hluti með andlega. [14] En hinn náttúrlegi maður fær ekki það sem Guðs anda, því að þeir eru honum heimska og hann. Hvorki getur hann ekki skilið það, af því að það dæmist andlega (1 Corinthians 2: 11-14 KJV)

Þú og ég þarf að grípa augnablik og áminnum hver öðrum frá síðum Ritningarinnar og setja traust okkar á hinn upprisni Kristur stað einskis trú. Við skulum byggja trú okkar á Orði Guðs og sýna fram á ljós Krists sem býr innra með hverjum og hvert Trúmaður í Kristi. Okkar er ríkur arfleifð Krist og eilífð nær dregur með hverri brottför degi.

7.7 RITNINGIN FYRSTA OG SÍÐASTA ORÐIÐ UM HVER GUÐ OG JESÚS KRISTUR ERU HVER ÖÐRUM OG HEIMINUM

Allir þurfa að endurhugsa hvað forsendur sem þeir hafa haldið um sambandið milli Guðs og Jesú Krists vegna þess að Biblían segir að þeir séu tvö aðskilin Verur - BÆÐI verður tilbeiðslu.

[1] Lát eigi hjarta yðar skelfist þú trúir á Guð og trúið á mig. [**VIÐ EIGUM AÐ TRÚA Á GUÐ OG TRÚA Á JESÚ KRIST**] [2] Í húsi föður míns eru margar vistarverur ef það væri ekki svo, Ég hefði sagt þér. Ég fer að undirbúa stað fyrir þig. [3] Og ef ég fer og undirbúa yður stað, kem ég aftur og tek yður til mín, þar sem ég er, þar sem þú gætir verið líka. [4] Og þar sem ég fer þú veist, og hvernig þú veist. [5] Thomas sagði við hann: Herra, vér vitum ekki hvar þú ferð; og hvernig getum vér þá þekkt veginn? [6] Jesús sagði við hann: Ég er vegurinn, sannleikurinn og lífið. Enginn kemur til föðurins, nema fyrir mig [**JESÚS KRISTUR ER EINA LEIÐIN TIL GUÐS**] [7] Ef þú hefðir þekkt mig, þú ætti að hafa vitað föður minn: Héðan þú veist hann og hafið séð hann [**AÐ VITA JESÚ KRISTS ER AÐ VITA GUÐ**] [8] Filippus segir við hann: Herra, sýna okkur föðurinn, og það nægir okkur.

[9] Jesús sagði við hann: Ég hef verið lengi tíma með þér, og enn hefur þú þekkir mig ekki, Filippus? Sá sem hefur séð mig, hefur séð föðurinn; og hvernig segir þú þá, Sýn þú oss föðurinn? [**ÞEGAR FÓLK SÁ JESÚ KRISTI SEM ÞEIR SÁU GUÐ**] [10] trúi þér ekki, að ég er í föðurnum og faðirinn í mér? [**JESÚS KRISTUR ER Í GUÐI; GUÐ ER Í JESÚ KRISTI**] Orðin sem ég hef talað til yðar tala ég ekki af sjálfum mér föðurnum sem býr í mér, hann gerir verk. [**KRISTS ORÐ ERU FRÁ GUÐI - EKKI JESÚS KRISTUR; GUÐ BÝR Í JESÚ KRISTI; GUÐ GERIR ÞEIM VERKUM SEM KRISTUR**]

[11] Trúið mér, að ég er í föðurnum og faðirinn í mér:. Eða annars trúa mér fyrir sakir sjálfra verkanna. [**JESÚS KRISTUR ER Í GUÐI; GUÐ ER Í JESÚ KRISTI**] [12] Sannlega, sannlega segi ég yður: Sá sem trúir á mig, þau verk, sem ég gjöri hann einnig gera; og meiri verk en þau, skal hann gera, því ég fer til föðurins. [**ÞAR SEM JESÚS KRISTUR ER AÐ FARA AÐ ÞAR SEM GUÐ ER TRÚAÐUR MUN GERA MEIRI VERK EN JESÚS KRISTUR**] (33)

[13] Og hvað þú biðjið í mínu nafni, það mun ég gjöra, svo að faðirinn vegsamist í syninum. [**JESÚS KRISTUR SVARAR BÆNIN / BEIÐNI HINS TRÚAÐA ÞANNIG AÐ VEGSAMA GUÐ**] [14] Ef þú skalt spyrja neitt í mínu nafni, mun ég gjöra það. [15] Ef þér elskið mig, haldið boðorð mín. [16] Og ég mun biðja föðurinn, og hann mun gefa yður annan huggara, sem hann kann að vera hjá yður að eilífu; [**JESÚS KRISTUR BAÐ GUÐ AÐ GEFA TRÚAÐA ANNAN HUGGARA SEM VILJA VERA MEÐ TRÚAÐA EILÍFU**] [17] Jafnvel anda sannleikans, sem heimurinn getur ekki tekið á móti, því hann sér hann ekki, hvorki þekkir hann, en þú veist hann; því að hann býr með þér, og verður í yður. [**HUGGARINN / ANDI SANNLEIKANS BÝR MEÐ OG Í TRÚAÐA; HINN TRÚAÐI VILJA VITA AÐ HUGGARINN / ANDI SANNLEIKANS SEM VANTRÚUÐU GETUR EKKI TEKIÐ EÐA SJÁ**]

[18] Ég mun ekki skilja yður eftir munaðarlausa Ég kem til yðar. [19] Innan skamms mun heimurinn ekki sér mig ekki meira; en þú sérð mig, því ég lifi, þá skalt þú einnig lifa. [20] Á þeim degi skuluð þér viðurkenna, að ég er í föður mínum og þér í mér og ég í yður [**JESÚS KRISTUR ER Í GUÐI; HINN TRÚAÐI ER Í JESÚ KRISTI; JESÚS KRISTUR ER Í TRÚAÐS**] [21] Sá sem hefur boðorð mín og heldur þau, hann er sá sem elskar mig, og sá sem elskar mig, mun elskaður verða af föður mínum, og ég mun elska hann og opinbera mig hann. [**TRÚAÐIR ERU ELSKAÐUR AF GUÐI OG JESÚ KRISTI; TRÚUÐU MUNU SJÁ OG VITA JESÚ KRISTS, SEM VERÐUR VART SJÁLFUR AÐ ÞEIM Í ÞESSU LÍFI**] [22] Júdas sagði við hann, ekki Ískaríot, Drottinn, hvernig er það að þú verður birtast oss, en eigi heiminum? [23] Jesús svaraði og sagði við hann: Ef maður elskar mig, mun hann halda orð mín og faðir minn mun elska hann, og við munum koma til hans, og gjöra okkur bústað hjá honum. [24] Sá sem elskar mig ekki varðveitir ekki orðum mínum: Og orðið sem þú heyrir er ekki mitt, heldur föðurins, sem sendi mig. [**JESÚS KRISTUR ORÐ TALAÐI VORU EKKI HANS EIGIN - ÞEIR VORU FRÁ GUÐI**] [25] Þetta hef ég talað til yðar, að vera enn til staðar hjá þér. [26] En huggarinn, sem er heilagur andi, sem faðirinn mun senda í mínu nafni, mun kenna yður allt og minna yður á allt það að minningu þinni, sem ég hef sagt yður. (34) [**HEILAGUR ANDI = HEILAGUR DRAUGUR**] [**HUGGARINN / HEILAGUR ANDI ER SENDUR AF GUÐI AÐ BEIÐNI JESÚ KRISTS; HUGGARA MUN KENNA OG MINNA TRÚAÐIR HVAÐ JESÚS KRISTUR HAFI SAGT**] [27] Frið læt ég yður eftir, minn frið gef ég yður: ekki eins og heimurinn gefur, gef ég yður. Lát eigi hjarta yðar skelfist hvorki hræðist. [28] Þú hefur heyrt hvernig ég sagði við yður: Ég fer burt og kem til yðar. Ef þér elskuðuð mig, viltu gleðjast, því að ég sagði, ég fer til föðurins, því faðirinn er meiri en I. [**JESÚS KRISTUR AÐ FARA TIL GUÐS; GUÐ ER MEIRI EN JESÚ KRISTS**] [29] Nú hef ég sagt yður það fyrir svo fara, að þegar það er komið að fara, þú gætir trúa. [30] Hér eftir mun ég ekki tala margt við yður, því höfðingi

heimsins kemur, og hefur ekkert í mig. [31] En að heimurinn viti, að ég elska föðurinn; og eins og faðirinn hefur boðið mér, jafnvel þannig að ég geri. [**JESÚS KRISTUR TÓK EFTIR BO FRÁ GUÐI; JESÚS KRISTUR HLÝDDI OG GERÐI GUÐ MUN**] ...
(Jóhannes 14: 1-31 KJV)

Guð er meiri en Jesú Krist; það er það sem Jesús Kristur lýsti! Því allir halda því fram að Jesús Kristur er jafn Guði og að Jesús Kristur er Guð, virkilega þarf að prófa með ritning - EKKI af hefðum manna.

"Og nú er ég kominn til þín; og þessir hlutir sem ég tala í heimi, sem þeir kunna að hafa fögnuð minn fullkominn í sjálfum sér. Ég hef gefið þeim orð þitt, og heimurinn hataði þá, af því að þeir eru ekki af heiminum, eins og ég er ekki af heiminum. Ég bið ekki, að þú ættir að taka þá úr heiminum, heldur að þú ættir að halda þeim frá illu. Þeir eru ekki af heiminum, eins og ég er ekki af heiminum. Helga þá í sannleikanum þínu: Þitt orð er sannleikur. Eins og þú sendir mig í heiminn, jafnvel svo hef ég sendi þá í heiminn. Og fyrir Ég helga mig, að þeir séu einnig helgaðir í sannleika. Ég bið ekki einungis fyrir þessum, heldur og fyrir þeim, sem á mig trúa fyrir orð þeirra, Að allir séu þeir eitt, eins og þú, faðir, ert í mér og ég í þér, svo séu þeir einnig í okkur, til þess að heimurinn trúi, að þú hefur sendi mig. Þá dýrð, sem þú gafst mér ég hef gefið þeim þá að þeir séu eitt, eins og við erum eitt, ég í þeim og þú í mér, svo að þeir verði fullkomlega eitt, og að heimurinn viti, að þú hefur sendi mig, og hef elskað þá, eins og þú hefur elskað mig. Faðir, ég vil að þeir, sem þú gafst mér, séu hjá mér, þar sem ég er; svo að þeir sjái dýrð mína, sem þú hefur gefið mér, því að þú elskaðir mig fyrir grundvöllun heims. Réttláti faðir, heimurinn hefur ekki þekkt þig, en ég hef þekkt þig, og þessir vita, að þú sendir mig. Og ég hef kunngjört þeim nafn þitt og mun kunngjöra, svo að kærleikur þinn, sem þú hefur auðsýnt mér, sé í þeim og ég sé í þeim."

Jesús Kristur, Konungur Konunganna og Drottinn Drottnanna
(Jóhannesar 17: 13-26 KJV)

ÁLYKTUN

Allar yfirlýsingar í, ‘Sem Verður Gert?’ eru byggðar á vísur teknar úr Biblíunni (KJV) í því skyni að nota það sem Guð talaði við helgra manna sem skráð Orð Guðs á rolla. Það eru svo margir vísur sem staðhæfa að Guð elskar hans eingetni sonur, Jesús Kristur, Hvern er nú við hægri hönd Guðs er hásæti þar sem hann biður fyrir hönd hvers trúaða. Margar vísur í Ritningunni lýsa nálægð og einn tilgang Guð hefur með Jesú Kristi sem hlýddi vilja Guðs í stað þess að eiga hans í Getsemanegarðinum og öllu jarðneskum göngu sinni. Það eru margir kenningar og kenningar kenndar við fólk um Guð, Jesú Krist og Biblíuna, og þú og ég þarf að prófa hverja kröfu og trú með Orði Guðs stað hefðum manna. Það eru margir rök manna á atriði í þessari bók en ekkert var vitnað eða beint rædd í ljósi þess að tíminn er dýrmætur og ‘Sem Verður Gert?’ er aðeins skrifað fyrir þá sem eru eða munu verða vistuð - ekki þeir sem elskar ekki orð Guðs.

Þrátt fyrir skort á trú með fáfræði og rangt kennslu ríkjandi í heiminum í dag, frá tími-til-tími eins og ég að heimsækja kirkjur til að sjá hvort ég get lært eitthvað úr ræðustól eða söfnuðinum. Stundum, ég er mjög ánægð með það sem ég finn; oft er ég ekki. Ritningin er skýr varðandi þörf fyrir þá sem eru nýir í trúnni á Jesú Krist að koma í veg umdeildar rök og þeir sem eru í bága við sjálfa sig og svo það er mælt með því að Trúaðir nýliði leita samfélag við likeminded trúaðra sem elska Guð og hafa ekki verið heilluð af kenningar manna. Fyrir þá sem eru þroskaður í ást þeirra og ganga með Guði og Jesú Kristi, sem eru fær um að halda ást sína fyrir Guði og hlutlægni í hugsun, hvetjum ég þig til að elska og vitni til þeirra sem eru í kirkjum og dómkirkjur - sérstaklega ef þeir eru opinn að dýrka Guð leitar: að anda og sannleika. Annars Biblían segir skýrt að, en Guð og Jesús Kristur er löngu þjáning með hverjum einstaklingi, við erum að hafna mann eftir fyrstu og aðra áminningu.

[9] En forðast þú heimskulegar spurningar, og ættartölur, deilur og strivings um lögum; Þær eru gagnslausar og til einskis. [10] Sá maður, sem er Heretic eftir fyrstu og aðra hvatningu hafna; [11] Vitandi að sá sem er svo er óstöðug, og syndir, sem dæmdur var um sig. (Titus 3: 9-11 KJV); [37] Ef nokkur þykist spámaður vera eða gæddur gáfum andans, hann skynji, að það, sem ég skrifa yður, er boðorð Drottins. [38] En ef einhver ekki við það kannast, þá verður ekki við hann kannast. (1 Corinthians 14: 37-38 KJV)

Er of stutt og Orð Guðs of dýrmætur til að rökræða. Nema Guð segir þér að vera og tala til hjarta einhvers þá er sterklega mælt með að þú finnur einhvern sem getur ekki enn hafa heyrt fagnaðarerindið. Vellirnir eru full en það eru svo fáir starfsmenn; með svo marga menn enn að gefa tækifæri til að tilbiðja Guð í anda og í sannleika, við skulum lifa lífi okkar hann vera öruggur í þann, sem fer á undan okkur, Drottins vors Jesú Krists.

UM HÖFUNDINN

Mark varð kunnugt um Guðs á unga aldri og tekið Jesú Kristi inn í líf hans eins langt aftur eins og hann man. Tilkoma frá ofbeldi dysfunctional fjölskyldu bakgrunni hann varð vitni lausn Guðs og vernd lífs síns frá dauða og getur samúð með fórnarlömbum heimilisofbeldis.

Eftir að hafa verið undir áhrifum frá kristinni kennara í skólanum og fara til a heimamaður kirkju, Mark lært að biðja og lesa ritninguna; skynja nærveru Guðs og gleði í tilbeiðslu boði í gegnum vinnu Jesú Krists. Vinnuskilyrði frá kristnu heimili til kristnu heimili á miðjan hans til síðari unglinga, lærði hann af mismunandi milli kirkju kirkjudeildum en samt sá og var þakklátur fyrir hjörtum og lífi þeirra sem veitt honum ást og skjól.

Í Royal Australian Navy, Mark frumkvæði og forystu lítið Christian samfélag borð leiðsögn eldflaugum Skemmdarvargur og haldið áfram að upplifa ofsóknir sem hafin var í frumtamningu. Burtséð frá því fjandskap allra trúaðra reynslu í þessum heimi, Mark var trúr og vitni í hinum ýmsu höfnum hann ferðaðist til á flota dreifing hans í Indian og Suður Kyrrahafs.

Einni viku eftir útskrift hans frá Navy, Mark ferðast til Bandaríkjanna til að hefja forystu og trúboðsþjónustu þjálfun sem hann sá sem þarf og foundational að líf hans á þjónustu sem Guð hafði kallað hann. Eftir trúboði og heimili kirkju ná lengra í Michigan, Kansas, og Florida, Mark áfram vitni aftur í Ástralíu og að lokum í University of Sydney og Australian National University sem hann unnið fjögur háskólapróf og aðgangur lögmannsréttindi frá High Court of Australia. Sem Barrister-á-lögum og Solicitor, Mark vann í einkageiranum og hjá hinu opinbera þar sem hann hélt áfram að njóta samfélag við Guð, föður hans, og Drottinn hans og frelsara, Jesú Krists.

Í dag, enn hann þakklátur og blessaður með fjölskyldu sinni og hlakkar til við Að Safna Saman / Rapture atburði lýst í 1 Þessaloníkubréf 4: 13-5: 11 og 1 Kor 15: 51-57 (KJV) sem er von á hverri trúaða í Jesús Kristur.

HTTPS://WWW.LINKEDIN.COM/IN/MARKGRANTDAVIS

EN GUÐ VONARINNAR FYLLI YÐUR ÖLLUM FÖGNUÐI OG FRIÐI Í TRÚNNI, SVO AÐ ÞÉR SÉUÐ AUÐUGIR AÐ VONINNI Í KRAFTI HEILAGS ANDA. (RÓMVERJABRÉFIÐ 15:13 KJV)

AFTANMÁLSGREINAR

(1) Upplýsingar og athugasemdir hér geta verið mikilvægar Biblíunni vísur sem lesandinn hvattur til að líta upp í Biblíunni sinni.

(2) [50] Hver, sem gjörir vilja föður míns, sem er á himnum, sá er bróðir minn, systir og móðir. (Matteus 12: 50 KJV); [10] Fyrir það varð hann, fyrir hvern eru allir hlutir, og af sem eru allt, leiðir marga syni til dýrðar, að gera fyrirliði hjálpræðis fullkomna með þjáningum. [11] Því að sá sem helgar og þeir sem helgaðir verða eru allir frá einum: Þess vegna telur hann sér eigi vanvirðu að kalla þá bræður, [12] og sagði: Ég mun kunnugt gjöra nafn þitt bræðrum mínum, í miðri kirkju mun ég lofsyngja þér. [13] Og aftur, þá treysti ég á hann. Og enn fremur: Sjá ég og börnin, er Guð gaf mér. (Hebreabréfið 2: 10-13 KJV)

(3) Englar Guðs í Ritningunni líta eins og menn þegar þeir eru séð af fólki - ekki börn eða konur oft lýst í dæmisaga: [1] Og Englarnir tveir komu um kveldið til Sódómu; og Lot sat í borgarhliði, og Lot sá þá, stóð hann upp í móti þeim; og hneigði ásjónu sína til jarðar ... [5] Og þeir kölluðu á Lot, [**HINIR ÓGUÐLEGU MENN KÖLLUÐU**] og sagði við hann: Hvar eru mennirnir, sem komu til þín í kveld? [**ÞEIR VISSU EKKI AÐ 'MENN' VORU ENGLAR**] Koma þá út til vor, að vér megum kenna þeirra. [**VITA ÞÁ KYNFERÐISLEGA**] (Mósebók 19: 1, 5 KJV); [11] Þá kom engill Drottins og settist undir eikina sem var í Ofra, sem beinist til Jóas Abiezrite: og sonur hans Gideon að þreskja hveiti í vínþröng til að fela það frá Midían ... [22] Og þegar Gídeon, að það hafði verið engill Drottins, Gideon mælti: Vei, Drottinn Guð! fyrir því að ég hef séð engil Drottins augliti til auglitis. (Dómarabókin 6: 11, 22 KJV); [2] Og þeir fundu steininum hafði verið velt frá gröfinni. [3] og þegar þær stigu inn, fundu þær ekki líkama Drottins Jesú. [4] Og svo bar við, er þeir voru miklu ráðalausir um þetta, sjá, stóðu tveir menn hjá þeim í leiftrandi klæðum. (Lúk 24: 2-4 KJV); [9] Þegar hann hafði talað, en þeir sáu, að hann var tekinn upp; og ský huldi hann sjónum þeirra. [10] Og þeir störðu til himins eins og hann fór upp, sjá, stóðu tveir menn hjá þeim í hvítum klæðum [11] Sem einnig sagði, þú Galíleumenn, hví standið þér og horfið til himins? Þessi Jesús, sem varð upp numinn frá yður til himins, mun koma á sama hátt og þér sáuð hann fara til himins. (Postulasagan 1: 9-11 KJV)

(4) Sum trúuðu munu einnig blessuð á jörðinni og öllum trúuðum verður blessuð eftir Krists birtast. Hvernig sem, allur postularnir, flestir spámenn, og mörg önnur trúaðir í Ritningunni ekki hafa fengið slíka blessun í lífsleiðinni en trúði, og gert ráð fyrir, laun Guðs í gegnum Jesú Krist í eilífðinni.

(5) [8] Verið algáðir, vakandi; Óvinur yðar, djöfullinn, sem öskrandi ljón, gengur um, leita sem hann geti gleypt: [**SATAN SKEIÐA UPP OG NIÐUR Á JÖRÐU LEITA EYÐILEGGINGU OG BLEKKINGAR FÓLKS**] [9] Standið gegn staðföst í trúnni, vitandi að sama raunir eru framkvæmdar bræður yðar um allan heim. [10] En Guð allrar náðar, sem hefur kallað yður til sinnar eilífu dýrðar í Kristi Jesú, eftir að þú hefur orðið fyrir á meðan, hann fullkomni yður, að koma, styrkja og öfluga gjöra. [**ALLIR SEM ERU KALLAÐIR TIL EILÍFS LÍFS MUN ÞJÁST Í ÞESSUM HEIMI VEGNA SATAN SEM**

SÁRSAUKI GUÐ MUN BREYTAST Í SIGUR, STYRK, OG DÝRÐ HANS TIL EILÍFÐAR] (1. Pétursbréf 5: 8-10 KJV)

(6) Andstæður þessa eyðileggingu og missi við það Jesús Kristur náð sem gerði allt sem Guð vildi hann að gera; Jesús Kristur aldrei drepið (eða högg) neinn, gerði einhver sjúkur, eða valdið sársauka eða þjáningu hvaða manneskja: [7] Þá sagði Jesús aftur: Sannlega, sannlega segi ég yður: Ég er dyr sauðanna. [8] Allt sem á undan mér komu, eru þjófar og ræningjar, enda hlýddu sauðirnir ekki heyra þá. [9] Ég er dyrnar hjá mér ef einhver inn í, mun frelsast, og hann mun ganga inn og út og finna haga. [10] Þjófurinn kemur ekki nema til að stela og slátra og eyða. Ég er kominn til þess að þeir gætu hafa líf, og að þeir gætu hafa það meira berlega [**ÞJÓFINN - EKKI GUÐ - STELUR, DREPUR, OG EYÐILEGGUR; GAGNSTÆTT ÞVÍ SEM ÞJÓFINN TEKUR, JESÚS KRISTUR KOM TIL ÞESS AÐ MAÐUR EIGIÐ LÍF OG HAFA ÞAÐ Í FULLRI GNÆGÐ**] [11] Ég er góði hirðirinn góði hirðirinn gefur líf sitt í sölurnar fyrir sauðina. (Jóhannes 10: 7-11 KJV)

Guð og Jesús Kristur valdi ekki fólk að fá veikur eða deyja; í staðinn, þau gróa, skila, og vista. Job gefur Gamla testamentið Hebreska stutta innsýn inn í 'Hvers vegna slæma hluti gerast fyrir gott fólk' en Nýja Testamentinu opnast andlega sviðið fyrir alla að sjá, að þeir glíma við óvininn Guðs, Satan og hans engla-mikið eins og fortjald í musterinu rifnaði opið eftir krossfestingu Krists. Nú augu okkar geta séð hver er á bak við slíka verki og kvöl sem er gríðarlega mismunandi við hvaða forsendu að Guð drepur og gerir fólk veikur; Þjónusta Krists á jörðu og hvað heilagur andi kemur frá guðspjöllunum til Opinberunarbókinni lýsa því yfir að Guð gerir ekki þessa hluti við börnin sín en leyfir Satan og dómgreind til að bregðast við óhlýðni ókeypis Muned einstaklinga (og þjóðir) sem er aðeins stuttlega fjallað í 'Sem Verður Gert?'.

(7) Hebreska, 'Orðfæri Heimildar' þar sem Satan var heimilt að ráðast alla Job's fjölskyldu, þræla og auð vegna þess að Guð fjarlægði vernd sem hann hafði áður komið og tekið fram í Jobsbók 1: 10 (KJV); Guð gerði ekki árás starf eða þá í kringum hann - Ritningin segir skýrt þessa verki og þjáningu stafaði af Satan.

(8) Þetta vers segir ekki að gott og illt í lífinu bæði koma frá Guði; það segir að gott kemur frá Guði og að fólk mun einnig fá illt í lífinu - það segir ekki að illt kemur frá Guði. Þess í stað, gott og illt eru í heiminum og Guð og Satan eru virkir í lífi einstaklinga.

(9) [7] Og það var svo, að eftir að Drottinn hafði mælt þessum orðum til Jobs, sagði Drottinn við Elífas frá Teman, reiði mín er upptendruð gegn þér og báðum vinum þínum, því að þér hafið ekki talað um mig Það sem er rétt, eins og þjónn minn Job. [8] Því taka yður nú sjö naut og sjö hrúta og farið til þjóns míns Jobs og fórnið fyrir yður í brennifórn, og Job þjónn minn skal biðja fyrir yður, því að hann mun ég taka: svo ég takast á við yður gjalda heimsku yðar, með því að þér hafið ekki talað um mig það, sem er rétt, eins og Job þjónn minn. [9] Svo svaraði Elífas frá Teman og Bildad frá Súa og Sófar Naamíti fór og gjörði svo sem Drottinn hafði boðið þeim Drottinn einnig samþykkt Job. (Job 42: 7-9 KJV)

(10) [32] Og fyrir að draumur tvöfaldaðist Faraó tvisvar; það er vegna þess að þetta er fastráðið af Guði, og Guð mun skjótlega framkvæma það að fara. (Genesis 41: 32 KJV)

(11) [13] Allir þessir menn dóu í trú, án þess að hafa öðlast fyrirheitin, en sáu þau álengdar og létu sannfærast af þeim, og faðmaði þá og játaði að þeir væru gestir og útlendingar á jörðinni. (Hebreabréfið 11: 13 KJV)

(12) Hugtakið 'Þ' var einnig notað í Gamla testamentinu fyrir fólk sem væri vandamál að trúaðra: [51] Tala þú til Ísraelsmanna og seg við þá: Þegar þér eruð komnir yfir um Jórdan inn í landið Kanaans; [52] Þá reka öllum íbúum landsins burt undan yður, og eyða öllum myndum sínum, og eyða öllum sínum steypt líkneski, og alveg ríf niður alla sína fórnarhæðirnar: [**TRÚUÐU VORU AÐ FJARLÆGJA ÞETTA FÓLK OG EYÐILEGGJA ÞÁ HLUTI SEM VORU MISKUNNARLAUSRI ÁHRIF Í LANDINU**] [53] Og þú skalt fjarlægja íbúa landsins, og búa í því að ég hef gefið yður land til eignar ... [55] En ef þú verður ekki stökkt íbúum af fyrir yður; þá skal svo fara, að þeir sem þú lætur eftir af þeim skal vera drullusokkum í augum þínum, og broddar í síðum yðar, og skal vex þig í landi þar sem þú býrð. [**ÞETTA FÓLK YRÐI PRICKS OG ÞYRNA TIL TRÚAÐRA EF ÞEIR VORU EKKI AFNUMDAR ÚR LANDI**] (Numbers 33: 51-53, 55 KJV)

(13) Þó Paul var blindað af íhlutun Krists á meðan einn af ferðum Páls til að handtaka og myrða trúaðra, blinda hans var heil þegar Ananías bað fyrir honum í lögum:

[8] Og Sál stóð upp af gólfinu, og þegar augu hans opnuðust, sá hann engum, en þeir leiddu hann við hönd, og leiddi hann inn í Damaskus ... [17] Og Ananías fór leiðar sinnar, og gekk inn í húsið, og lagði hendur yfir hann sagði, bróðir Sál, Drottinn, já, Jesú, sem birtist yður í leiðinni eins og þú komst, hefur sendi mig, að þú gætir fengið sjónina, og fyllast heilögum anda. [18] Og strax þar félli af augum hans eins og það hafði verið hreistur og fékk hann sjónina þegar í stað, og stóð og var skírður. (Postulasagan 9: 8, 17-18 KJV) Veikleika í auga Páls eða augu nefnd síðar var vegna Sendiboða Satans - ekki Krist.

(14) [37] Ef nokkur þykist spámaður vera eða gæddur gáfum andans, hann skynji, að það, sem ég skrifa yður, er boðorð Drottins. [38] En ef einhver ekki við það kannast, þá verður ekki við hann kannast. (1 Corinthians 14: 37-38 KJV); [16] Engu að síður, að þar sem við höfum nú þegar náð, göngum með sömu reglu, við skulum huga það sama. [17] Bræður, verið fylgjendur saman af mér og merkja þá sem ganga svo eins og þú hafa okkur til dæmi. [18] (Margir breyta, sem ég hef oft sagt yður það og nú segi grætur þú jafnvel, að þeir eru óvinir kross Krists: [19] Hvers enda er eyðilegging, sem Guð er kviður þeirra, og þar sem sómi að skömminni og þeir, sem hugur jarðneskum hlutum) (Filippíbréfið 3: 16-19 KJV); [8] Hvorki gerði við að matast neins fyrir ekkert, en unnu með vinnu og starf nótt og dag, að við gætum ekki vera ekki neinum yðar: [9] Ekki vegna þess að við höfum ekki vald, heldur til að gera okkur dæmi yður að fylgja okkur. (2 Þessaloníkubréf 3: 8-9 (KJV)

(15) Mikið og Jósef hafði undir Faraó hefst með sjö ára fullt áður en sjö ára hungursneyð í Mósebók 41: 40 (KJV).

(16) [1] Og hann sýndi mér hreint áin af vatni lífsins, skínandi sem kristall, rann frá hásæti Guðs og lambsins ... [3] Og það skal ekki vera meira bölvun, en hásæti Guðs og lambsins mun það; og þjónar hans munu þjóna honum: (Opinberunarbókin 22: 1, 3 KJV)

(17) [11] Þegar ég var barn, talaði ég eins og barn, ég skildi sem barn, ég hugsaði eins og barn, en þegar ég varð maður, lagði ég niður barnaskapinn. [12] Nú sjáum vér gegnum gler, dökkleitar; en þá augliti til auglitis: nú veit ég að hluta; en þá mun ég vita jafnvel, eins og ég er sjálfur gjörþekktur orðinn. (1. Korintubréf 13: 11-12 KJV); [4] Og þeir munu sjá ásjónu hans; og nafn hans mun vera á ennum þeirra. (Opinberunarbókin 22: 4 KJV)

(18) Hækkuð í hásæti 'Hans' - Guð eða hásæti Jesú Krists? Áður en nýju Himinn og jörð er búin og getið í Opinberunarbókinni 21 Jesú Krists er staðsett á hægri hönd Guðs. Eftir að ný Himinn og jörð er búin 'Hásæti Guðs og Lambsins' er getið í fyrsta skipti og það er staðsett í nýju Jerúsalem. (Opinberunarbókin 22: 1, 3 KJV)

(19) [5] Til er einn Guð, og einn meðalgangarinn milli Guðs og manna, að maður Kristur Jesús, [6] Hver gaf sér upp lausnargjalds fyrir alla, að vera vitnað í tæka tíma. (1 Tím 2: 5 6 KJV)

(20) Guð vill að umbuna hverjum og einum en þú og ég þarf fyrst að bregðast við orð Guðs og starf.

(21) Það er mikilvægt að hafa í huga að við opinberun Jesú Krists er ekki það sama og endurkomu Jesú Krists sem mismunandi hlutir gerast í hverju tilviki: 'Birtist' er Jesús Kristur í skýjunum yfir jörðu með þeim Raptured Trúaðra til sjö ára tímabili; 'Að Aftur' er Jesús Kristur á jörðu með englum sínum fjarlægja óguðlegra og koma reglu hans yfir jörðinni með trúaðra sem vilja mynda Ríkisstjórn Hans fyrir eitt þúsund árum.

(22) Himinn, eins og engillinn verur, einfaldlega ekki hægt að sjá með því að venjulegum mönnum auga (mikið og hundar geta heyrt hljóð menn geta ekki heyra eða litir fiskur getur séð en menn geta ekki). Hins vegar, bara vegna þess að við getum ekki séð þá þýðir ekki að englar og himnesku völd eru ekki til athugaðu marga reikninga þar sem Guð og Jesús Kristur OPNA augu manns til að sjá hvað hefur verið fyrir framan andlit þeirra alla tíð. Að 'andlega' ríki getur því verið önnur leið til að segja þá hluti og verur sem eru fyrir hendi við hlið og í mönnum en ekki er hægt að sjá með berum mönnum auga, nema Guð, Jesú Krist, engill, eða trúaða OPNAR á auga áhorfandans. Þessi háþróaða efni er meðhöndluð frekar í komandi bók höfundar.

(23) Má bera saman við hans Birtast þar sem Kristur hremmir trúaðra upp í skýin til að vera með honum: [17] Þá erum við sem eru á lífi og enn skal caught ásamt þeim í skýjum til fundar við Drottin í loftinu Og síðan munum vér vera með Drottni. (1 Þessaloníkubréf 4: 17 KJV)

(24) Guð sýndi Jóhannes skírari sem Kristur fengið anda frá Guði í gegnum merki um lækkandi dúfu frá himnum. Á sama hátt, eftir að Jesús Kristur steig upp til himna og

heilagur andi var sendur til jarðar á hvítasunnunni, Ritningin færslur sem þegar maður fengið skírn heilags anda var þetta einnig táknað með merki um Postulasögunni og 1 Corinthians 12 til 14 KJV.

(25) Vegna þess að Guð vill að fólk að tilbiðja í anda og sannleika er skylt alla sem leitast við að þóknast honum að viðurkenna orð hans og orð hafa vald yfir orðum mannanna - jafnvel þótt slík viðurkenning banishes mann frá trúarlegum tengsl.

(26) [15] Ekki höfum vér þann æðsta prest, sem ekki er hægt aumur á veikleika vorum, en var í öllum atriðum freistað eins og vor, en án syndar. (Hebreabréfið 4: 15 KJV)

(27) [29] Og sá sem sendi mig, er með mér: Faðirinn hefur ekki látið mig einan, ég gjöri ætíð það sem honum þóknast. (Jóhannesar 8: 29 KJV)

(28) Áhugavert að heilagur andi steig niður frá himni til að fylla hina trúuðu á Hvítasunnudag Postulasagan 2: 2 KJV með the hljóð af 'þjóta sterkri vindur' og [22] Þegar hann hafði sagt þetta, andaði hann á þá og sagði við þá, Fá þér hins heilaga anda: [**ANDAÐI Á ÞÁ**] (Jóhannesar 20: 22 KJV)

(29) Muna að Aramaic, hebresku og grísku textarnir í Ritningunni ekki nýta orð eða nöfn og ritað í sviga eða upphafsstafa.

(30) Rannsókn á það sem Móse sá þegar hann talaði við Guð sýnir í líkingu Guðs notuð, svo sem 'brennandi' runni, kodda reyk, kodda elds, og jafnvel manni. Bera saman þessa notkun simile að tala við annað fólk um allan Ritningarinnar í Jesú Kristi, Englar, stormar, stjörnurnar ofangreindum, sköpun jarðar.

(31) Mikið eins og menn geta ekki heyra hljóð sem hundar geta heyrt eða séð liti eða hita framköllun sumir skriðdýr og aðrar verur geta séð.

(32) Sjá einnig Pál sem sló niður galdramaður með blindu í Postulasögunni 13: 6-12 (KJV).

(33) Hvernig getur Trúmaður gjöra meiri verk en Jesú Krist ef Jesús Kristur er Guð? Það er vegna þess að Guð gerði verk Jesú Krist - sem Guð ætlar að gera í gegnum Jesú Krist í trú.

(34) Athugið að við erum ekki sagt að tilbiðja huggaranum og hvorki er það kallað alltaf, 'Guð' eða þriðja mann um allar svokölluðum 'þrenningu'. Einnig, til að skíra í nafni föður, sonar og anda þýðir ekki að hver og einn er (Að) Guð eða 'þriggja-í-einn'.